Fonareff Dmitry Nicolaevici

METACONTACT

Editura *MIRADOR*

Coperta: Călin Man

Traducere din limba rusă: Tatiana Bologan

Redactor: Antoniu Martin

Tehnoredactor: Călin Chendea

Editor: Ioan Matiuț

© Toate drepturile acestei ediții aparțin editorului. Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport, este interzisă fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii drepturilor de autor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a României
NIKOLAEVICI, FONAREFF DMITRY
Metacontact / Fornareff Dmitry Nicolaevici ; ed. Ioan Matiuț. – Arad : Mirador, 2010
ISBN 978-973-164-053-2

I. Matiuț, Ioan (ed.)

159.961:327.84(47)

Comenzile se fac la telefon 0744.568884, e-mail: miradorul@yahoo.com

Editura *MIRADOR*

ISBN 978-973-164-053-2

Fonareff Dmitry Nicolaevici

METACONTACT

Colaboratori:

BORIS RATNIKOV, General-maior în retragere, SBP Rusia

GEORGI ROGOZIN, General-maior în retragere, SBP Rusia

ALEXEI SAVIN, General-locotenent în retragere, Cartierul General al Forțelor Armate ale Rusiei

CONSTANTIN BUZATU, Președinte IBSSA România

Arad, 2010

CUVÂNT ÎNAINTE

Ideea acestei cărți a apărut pentru prima dată în septembrie 2008, în perioada primei mele vizite în România.

Cu prietenul și colegul meu, Constantin Buzatu, m-am întâlnit la aeroportul din București, iar a doua zi am plecat spre Arad. Aici, în orașul său de domiciliu, Constantin Buzatu a organizat Congresul al XIII-lea IBSSA, unde am avut onoarea să particip în calitate de invitat special. Această acțiune a întrunit nu doar veterani ai serviciilor speciale, ci și gărzi de corp active din mai multe țări. Pentru mine a fost o experiență extra-ordinară, luând în considerație trecutul meu de ofițer superior al Direcției 9 din KGB URSS, care continuă în prezent prin funcția de Președinte al Asociației Naționale a Gărzilor de Corp (NAST) a Rusiei, valorificând în acest fel relațiile și experiențele anterioare. De Constantin Buzatu mă leagă o prietenie adevărată, dezvoltată cu ocazia activităților desfășurate de IBSSA.

Drumul lung și obositor de 11 ore al călătoriei noastre de la București spre Arad a fost presărat cu amintiri ale evenimentelor din trecut și discuții despre o serie de proiecte pentru viitor.

Aceste discuții nu puteau ocoli amintirile mele legate de România. Nu am niciun motiv să ascund faptul că, pe la mijlocul anilor '80, am lucrat cu conducătorul României comuniste, Nicolae Ceaușescu și, în semn de recunoștință, am primit un portomoneu de piele de la conducătorul delegației române.

Am admirat priveliștile munților fermecători din Transilvania, am discutat despre ocultism, secrete și misticism ce planau

deasupra acelor locuri, unde încă se mai păstrează energetica celebrului Dracula; aceasta făcea ca gândurile noastre să se îndrepte spre eternitate şi depăşirea limitelor umane.

Am mai discutat despre capacităţile şi aptitudinile umane, ţinând cont de importanţa acordată acestor calităţi într-o anumită perioadă în care am fost angajat în cadrul serviciilor speciale. Foarte multe aspecte, care au fost aplicate în trecut drept metode profesionale a structurilor de stat pentru asigurarea stabilităţii şi securităţii naţionale, se folosesc cu succes şi astăzi. Orice aptitudini ieşite din comun ale unei persoane au atras dintotdeauna atenţia marilor conducători ai lumii sau a oamenilor care în trecut se ocupau de protecţie, iar astăzi – de asigurarea securităţii.

Aceste aptitudini erau întotdeauna foarte căutate în URSS şi se aflau sub o supraveghere permanentă. După destrămarea URSS, informaţii cu privire la capacităţi umane extra-ordinare şi tehnologii bazate pe rezultatele experimentelor şi cercetărilor ştiinţifice în acest domeniu au devenit accesibile şi publicului larg. Explicaţia ar fi următoarea:

În primul rând, un număr foarte mare de institute de cercetări ştiinţifice implicate în proiecte cu circuit închis se aflau, după destrămarea URSS, pe teritoriul altor ţări. În al doilea rând, bani pentru continuarea proiectelor şi experimentelor nu mai erau. Specialiştii în domeniu şi-au continuat activitatea în domeniul comercial. În al treilea rând, ultimele rezultate obţinute de către savanţii militari ruşi la mijlocul anilor '90 au fost adunate într-un singur domeniu – domeniul paranormalului care, deşi accesibil pentru toată lumea, nu prezenta un interes deosebit din partea specialiştilor de înaltă clasă. Mai mult decât atât, tehnologiile care aveau la bază aceste informaţii erau desecretizate în totalitate, devenind accesibile tuturor, fără a mai ţine cont de coduri de acces, timp şi distanţă. Aceste tehnologii au fost denumite „metacontact".

Acestea au fost, în mare parte, subiectele despre care am discutat cu Constantin, iar ideea de a scrie o carte despre activitatea şi rolul serviciilor speciale în acest domeniu a venit de la sine. În

această carte nu există nicio informație secretă sau interzisă. Noi prezentăm obiectul de activitate al serviciilor speciale într-o anumită perioadă de timp și modul în care am ajuns la ideea expusă în titlul cărții.

Calitatea mea de autor este strâns legată de cea a lui Constantin Buzatu datorită faptului că gândurile și ideile noastre se intersectau și se completau reciproc, iar ajutorul dânsului în reconstituirea unor fapte o consider ca fiind de neprețuit. Amândoi am investit cunoștințe, experiențe și energie în această carte. Carte care te face să gândești.

Autorul

Cartea care te face să gândeşti

Stimate cititor!

Această carte nu conține rețete de magie sau descoperiri ştiinţifice. Aici nu vei găsi termeni tehnici şi nici secrete din învățăturile ezoterice. Conținutul acestei cărți este alcătuit din materialele activității ofițerilor superiori ai KGB-ului, care şi-au făcut datoria asigurând paza şi protecția oamenilor de stat şi savanților militari din Ministerul Apărării din Rusia, în perioada 1991-2009.

Cartea oferă cititorului o înțelegere mai profundă a problemelor acelora care vor să afle mai multe despre cum sunt făcute legile după care funcționează societatea contemporană. Cartea relatează, într-o formă accesibilă, despre cum pot fi, cu ajutorul metodelor actuale de obținere a informației, pronosticate o serie de evenimente şi, în funcție de acestea, cum se organizează propriile acțiuni, în sensul larg al cuvântului. De asemenea se prezintă tehnologiile şi metodele utilizate de profesioniştii în domeniul serviciilor de escortă, atât în cadrul instituțiilor de stat, cât şi în domeniul privat. În acest context, noțiunea de „foşti profesionişti" nu există.

Această carte nu conține doar cuvinte care alcătuiesc propoziții, ci are şi un conținut profund emoțional. Nu este suficient să citeşti cartea, este nevoie să o simți şi să înțelegi motivul pentru care textul şi conținutul sunt structurate de autori anume în acest mod şi nu altfel. Această carte nu este o ficțiune literară. Nicio

relatare din ea nu este inventată sau colorată în vreun fel. Mai degrabă cartea ar putea fi prezentată ca un ghid analitico-ştiinţific privitor la situaţia operativă a planetei. Autorii prezintă lucrarea ca pe o concepţie analitico-filozofică.

Imaginează-ţi, stimate cititor, că tu eşti persoana responsabilă pentru securitatea planetei Pământ şi pentru tot ceea ce se află pe această planetă. Pentru a cunoaşte cum poate fi protejată, trebuie să ştii că este nevoie să neutralizezi pericolele existente şi să faci un pronostic pentru viitoarele pericole. Dar de unde luăm un instrument de monitorizare universală, care ne va furniza nu doar informaţii sigure, ci ne va spune când sau cum să acţionăm? Sună, la prima vedere, fantastic, nerealist până în momentul în care problema va fi pusă în faţa unei persoane concrete. Îndată ce apare problema, persoana în cauză începe să gândească asupra soluţiilor, analizând realitatea înconjurătoare. Căile de rezolvare a acestor probleme presupun cunoştinţe din diverse domenii. O persoană însetată de cunoştinţe îşi consolidează toate resursele apelând la experienţa practică din activitatea operativă, verificând variantele existente şi alcătuind versiuni de rezolvare a problemelor, care duc, în ultimă instanţă, la atingerea scopului.

În această carte veţi găsi o serie de informaţii, utilizate pentru rezolvarea unor probleme legate de securitatea intereselor de stat, şi mai multe puncte de reper în evaluarea evoluţiei spirituale, înainte de toate, a persoanei, dar şi a societăţii în general. Specificul problemelor a fost dictat, în mare măsură, de particularităţile dezvoltării societăţii contemporane, fapt care, după părerea autorilor acestei cărţi, corespunde scopului propus. Tematica subiectelor a fost determinată de analiza atmosferei şi situaţiei în care a fost gândită Constituţia din Rusia în momentul actual. Aceasta se întâmpla anul 1992. Conducerea din noua Rusie avea nevoie de sfaturi şi informaţii corecte despre structura şi relaţiile interumane la nivel mondial.

La acea vreme, în cadrul KGB, care în 1991 a fost desființat printr-un decret eliberat de Mihail Gorbaciov, cu sprijinul președintelui KGB, Vadim Bakatin, existau grupuri de specialiști și experți care aveau rezultate reale în obținerea informației în stare de conștiință modificată – așa-numita *tehnologie de metacontact*. La nivelul Ministerului Apărării, savanții militari au reușit nu doar să se conecteze la baza de date informațională la nivel global, ci și să obțină informația care le-a dat o idee clară despre natura acestui fenomen.

Astăzi, acești oameni s-au constituit într-un grup de experți și colaborează cu Asociația Națională a Gărzilor de Corp (HACT) din Federația Rusă, în acest domeniu. Experiența profesională și experiența de viață a acestor oameni extra-ordinari se află la baza evenimentelor descrise în prezenta carte. Vom face cunoștință în continuare cu doar câteva dintre aceste personalități.

În primul rând, este vorba de generalul-locotenent în rezervă, Savin Alexei Yurievici – participant la lupte armate. Specialist militar emerit, doctor în științe tehnice, doctor în filozofie, doctor de onoare al Universității Europene, membru al Academiei de Științe Naturale din Rusia, membru al Academiei Internaționale de Științe, membru al Academiei de Științe Economice și Sociale din Italia, membru al Societății Filozofice de pe lângă Academia de Științe din Rusia. În anul 2009 a fost publicată cartea *Ghid spre eternitate* („Путеводитель по вечности") sub redacția lui Savin A. Yu., Fonarjov D. N.

Din acest grup face parte și șeful laboratorului special de pe lângă Academia NAST din Rusia, generalul-maior în rezervă al Serviciului de Securitate al Peședintelui Federației Ruse, Ratnikov Boris Konstantinovici – participant la acțiunile militare din Afganistan, consilier al Serviciilor Speciale Afgane HAD, primul adjunct al Șefului Direcției Generale de Pază a Federației Ruse, consilier în cadrul FSB, privind activitatea operativă.

O misiune aparte în cadrul grupului de experți o are generalul-maior în rezervă al Serviciului Federal de pază al Federației Ruse, doctor în științe juridice, Rogozin Gheorghii Gheorghievici. În 1975 a susținut doctoratul la Școala Superioară a KGB Dzerjinski, iar mai târziu a ținut cursuri la Catedra Specială nr. 3 (contrainformații militare). În perioada 1978-1980, Gheorghii Rogozin își desfășura activitatea în calitate de colaborator științific superior în cadrul Serviciului operativ-analitic al Direcției 3 a KGB URSS (contrainformații militare), iar în perioada 1980-1983 a lucrat în calitate de șef serviciu, într-unul din laboratoarele Institutului de Cercetări Științifice „Prognoz" a KGB, URSS. În 1992 a fost numit prim adjunct al șefului Serviciului de Pază a Președintelui Federației Ruse. S-a ocupat de probleme de astrologie, telekinezie și parapsihologie.

În 2008 a fost publicată cartea, cu tiraj limitat, sub redacția lui Ratnikov B. K., Rogozin V. V., *Dincolo de limitele cunoașterii* (За гранью познанного).

Trebuie menționat faptul că atât cartea *Ghid spre eternitate*, cât și *Dincolo de limitele cunoașterii* s-au epuizat, în scurt timp după apariție, devenind, astfel, cartea de căpătâi a celor care își continuă cercetările în domeniul tehnologiilor legate de facultățile extra-ordinare ale omului.

Dorim să aducem mulțumirile și respectul nostru experților în domeniul asigurării securității la nivel de stat, Nicolai Alexeevici Șam – general-maior în rezervă, KGB, URSS, prim adjunct al Președintelui KGB, URSS în 1991 și Valerii Nikolaevici Velicko – general-maior în rezervă, consilier al șefului Direcției 9 a KGB URSS, în perioada 1987-1991.

Din grupul de experți face parte un om extra-ordinar – colonel al Serviciilor de Informații, Rudakov Alexandr Borisovici, specialist în domeniul operațiunilor informațional-psihologice orientate spre rezolvarea problemelor operative din sistemul de securitate națională, autorul cărții *Programele secrete ale Celui de-al III-lea Reich în domeniul genetic, financiar și de cercetare* (Секретные

генетические, финансовые и разведовательные программы Третьего Рейха). În carte sunt dezvăluite sarcinile, metodele şi formele neortodoxe de activitate ale unor structuri de spionaj ale naziştilor, printre care se numără şi „Thule"[1], „Ahnenerbe"[2], „Soarele negru"[3], „Vril"[4], „Thor"[5], „Cercul de aur" şi „Societatea berlineză", programe maritime ale Germaniei, care aveau drept scop cucerirea Arcticii şi Antarcticii, elaborarea unor proiecte genetice ale ideologiei Lebensborn[6].

Această serie continuă cu cartea lui Rudakov A. B., *Programe secrete şi bazele navale „Kriegsmarine"*[7], în care se prezintă

---

[1] **Societatea secretă Thule** a fost fondată la München, în 1918, şi organizată după modelul lojelor masonice. „Doctrina" Ordinului Thule se baza pe ideile lui Guido von List, care s-a inspirat din lucrările Societăţii Teozofice ale Helenei Blavatsky şi a dezvoltat teoria „rasei Ariene pure". Pământul Thule era considerat patria rasei germane (www.2012en.wordpress.com).

[2] **Organizaţia „Ahnenerbe"** a fost înfiinţată pe 10 iulie 1935 ca o societate de cercetare ştiinţifică a istoriei spirituale germane, la iniţiativa lui Heinrich Himmler, Hermann Wirth şi Richard Walther Daree.

[3] **Soarele negru** (*germ.* Schwarze Sonne) este un simbol ocult ezoteric folosit de germani în misticismul nazist.

[4] **Societatea Vril**; VRIL este un nume al energiei vieţii din corp cunoscută în alte culturi din întreaga lume ca Mana, Prana, Ch'I sau forţa vitală (Delia Petre, *Misterele magnetismului uman. Dezvăluiri cu privare la tainele VRIL-ului.* Editura Sapientia, 2009) www.en.wikipwdia.org.

[5] **Thor** este urmaşul lui Odin, în mitologia nordică. Zeu al naturii, dar şi al fulgerelor şi al războiului, el deţine nişte obiecte magice: o centură (Megingiord) care îi conferă puterea divină cât timp o poartă, nişte mănuşi de fier indispensabile pentru a ţine şi a folosi un ciocan magic numit Mjollnir („măcinătorul") (www.ro.wikipedia.org)

[6] **Lebensborn** („Fântâna vieţii") a fost o organizaţie germană nazistă, iniţiată de şeful SS, Heinrich Himmler, care avea case de maternitate şi acorda asistenţă financiară soţiilor membrilor SS. Totodată întreţinea orfelinate şi avea programe de relocare pentru copiii răpiţi de naziști.

[7] **Kriegsmarine** a fost denumirea oficială a marinei militare germane sub regimul nazist.

BIBLIOTECA V.A. URECHIA GALAȚI
Metacontact

sistemul cu circuit închis al bazelor militare marine ale flotei de submarine a Germaniei naziste, care ne impresionează şi astăzi. Datorită faptului că avea posibilitatea de a se deplasa fără a fi detectată în oceanele lumii, sprijinită de bazele militare navale secrete, flota putea controla în totalitate liniile de comunicaţie maritime, comerciale, petroliere şi informaţionale. Cu ajutorul tehnologiilor de ultimă oră din acea perioadă, putea să conducă economia mondială, să controleze riscurile financiare şi stabilitatea politică. Aceste cărţi relatează fapte care nu sunt cunoscute publicului larg, fapte care vor permite unui cititor atent să perceapă nu doar esenţa evenimentelor de astăzi, ci să facă un pronostic, cu un anumit grad de probabilitate, al evoluţiei situaţiei în viitor.

Nu întâmplător cărţile amintite mai sus sunt reunite în seria *Cronicile lumii reale*. Majoritatea evenimentelor şi a materialului faptic prezentat în carte se bazează pe sursele experţilor NAST Rusia.

Materialul excepţional, adunat şi supus unei analize riguroase de către autori, ne dă suficiente motive să ne gândim asupra caracterului eterogen al matricei mondiale prezentată de către politicieni şi mijloacele de informare în masă. Pentru unii dintre voi, dragi cititori, răspunsurile la cele mai arzătoare întrebări se află în paginile acestei cărţi, iar pentru alţii – printre rândurile acestei cărţi...

1115866

CAPITOLUL 1
Expresul liternyi[1] „URSS – Rusia"

Conducătorii politici ai URSS au fost întotdeauna preocupați să înțeleagă dacă ideologia comunistă va putea rezista în viitor într-o anumită țară sau în lume, în general. Ideologii încercau să înțeleagă în ce măsură aceasta corespunde naturii umane, convingerilor şi intereselor individului. Specialiştii în tehnologii politice căutau informații cu privire la gradul de rezistență şi de stabilitate a ideologiei comuniste, în comparație cu doctrina capitalistă extrem de ostilă. Dogmele comuniste au încetat să-şi mai producă efectele, datorită comportamentului unora dintre susținători. În spatele acestor dogme se aflau faptele concrete ale unor persoane. Evenimentele de la sfârşitul anilor '80 din URSS reprezentau semnele clare ale unui colaps economic al țării, care se apropia cu paşi repezi.

În anul 1989 a fost efectuată o analiză interdepartamentală a serviciilor speciale sovietice privind situația ideologiei comuniste la nivel mondial. Analiza a arătat că în perioada existenței acestei ideologii, atât pe teritoriul URSS, cât şi pe teritoriul unor țări ca România, Bulgaria, Ungaria etc., s-a format un sistem de valori

[1] Trenul liternyi (din *rus.* литерный поезд) este o denumire convențională, acordată trenurilor de importanță strategică, care transportau bunuri de valoare sau persoane de rang înalt (deseori conducători de stat, conducători militari). În denumirea acestui tip de tren nu se foloseau cifre, ci litere, ca un semn al importanței şi caracterului special al acestuia.

unice şi stabile, caracteristic fiecărui popor, care, în consecinţă formează baza materială şi spirituală a societăţii – cultura poporului.

Specialiştii militari au avut dreptate în privinţa faptului că omul reprezintă principalul component al acestor valori, este producătorul şi consumatorul acestor valori. Omul este ghidat de interese bazate pe convingeri. Ceea ce se întâmplă în momentul actual în lume este determinat de legi elaborate nu de om, ci pentru om. Acest scurt rezumat al evenimentelor de la sfârşitul secolului al XX-lea a fost introdus de către specialiştii Serviciului de Securitate al Preşedintelui (fost KGB) şi de către savanţii militari de pe lângă Ministerul Apărării din Rusia, în aparatul noţional pentru continuarea cercetărilor cu privire la studiul aptitudinilor extra-ordinare ale unor persoane. Scopul acestor cercetări constă în obţinerea unor tehnologii care ar face posibilă utilizarea la maximum a calităţilor native umane (Цель работ состояла в получении технологии, которая могла максимально использовать то, что заложено в человеке природой.) Persoanele care îşi pot folosi talentele şi abilităţile înnăscute, ar trebui chemate în slujba intereselor statului. În momentul de faţă, la nivel mondial această idee poartă denumirea de „super soldaţi", idee exploatată adesea de cinematografie sau literatură. A venit vremea să-şi spună părerea şi colaboratorii profesionişti din cadrul serviciilor speciale care, de-a lungul timpului, au cercetat problema în profunzime.

La un moment dat, specialiştii din domeniul tehnologiilor informaţional-energetice au analizat problema în felul următor: Omul, în calitate de subiect al unui ansamblu de raporturi guvernamentale şi neguvernamentale, reuneşte în persoana sa o mulţime de contradicţii care apar în aceste sfere. Situaţiile de acest tip îl fac extrem de sensibil ca element al sistemului social, situaţii care ridică o problemă stringentă: asigurarea securităţii personale. Conflictele cu caracter local şi global aveau o explicaţie cu caracter personal, concentrate şi exprimate în cercurile restrânse ale

oamenilor cu orientări extremiste. Politicienii puteau face afirmații și declarații sub orice formă, la orice nivel, dar vectorii de interes aparțineau de fapt unui grup foarte restrâns de oameni care se aflau în spatele lor. O dovadă clară și fără echivoc în acest sens o constituie cauzele și urmările unor evenimente, incidente, războaie locale și acte de terorism, lovituri de stat și operațiuni financiare, care aveau o explicație comună. În spatele acestor evenimente se aflau interese comune, condiționate de imaginea clară a viitorului. Cei care știau ce vor, acționau în consecință, acționau așa cum le dictau interesele. De-a lungul timpului omul nu s-a schimbat. S-au schimbat doar condițiile energoinformaționale ale existenței sale pe Pământ.

Regula de bază a unui profesionist din domeniul asigurării securității spune următoarele: „Nimic nu-i întâmplător. Întâmplarea este un adevăr nedemonstrat încă".

Din ce cauză s-a destrămat URSS? Oare a fost întâmplător războiul din Cecenia? Oare acest război să fi fost motivul rezistenței sângeroase în Caucaz care, ulterior, a provocat acțiunea teroristă din 1995 în Budjonnovsk? În urma atacului armat asupra spitalului au murit 129 de oameni, printre care 18 colaboratori ai miliției și 17 militari. Alți 415 cetățeni au suferit răni grave prin împușcare. Părăsind orașul, bandiții au dat foc spitalului, Palatului Copiilor, clădirii în care se afla Biroul Afacerilor Interne. În total, 54 de clădiri ale municipiului și 107 de case particulare. Toate aceste evenimente sunt oare întâmplătoare?

Care au fost motivele care i-au împins pe teroriști spre exploziile din anul 1999, când, în urma actelor teroriste de pe strada Gurjanov și șoseaua Kașirsk în Moscova și a exploziei casei din Volgodonsk, au murit 292 de oameni și mai mult de 1500 de oameni au fost răniți?

Ce motive au avut cei 40 de oameni mascați și îmbrăcați în haine de camuflaj, înarmați din cap până în picioare, care în

octombrie 2002 au năvălit în sala teatrului de pe Dubrovka în Moscova? Printre aceştia se numărau şi vreo câteva femei-kamikaze, fiecare purtând o centură shaheed ticsită cu explozibil şi câte o vestă TNT. Teroriştii i-au luat ostatici pe toţi cei care se aflau în clădire - 912 de oameni. Eliberarea ostaticilor a produs 130 de victime, dintre care 10 copii. Oare şi acest act terorist reprezintă un caz pur întâmplător?

Care sunt convingerile acelor fanatici, acelor creaturi care au organizat tragedia din Beslan? Ce motivează o grupare teroristă să ocupe o şcoală chiar în prima zi din anul şcolar, 1 Septembrie - Ziua Cunoştinţelor, în 2004? În clădire, în acel moment se aflau mai mult de 1300 de oameni, majoritatea copii. În urma actului terorist au murit mai mult de 300 de ostatici (186 de copii şi 145 de adulţi), mai mult de 700 de ostatici şi 500 de militari au fost răniţi. Şi în acest caz vorbim de o întâmplare şi nimeni nu poartă nicio vină?

Acestea şi multe altele, mai mult sau mai puţin clar, n-au avut loc pur întâmplător. Răspunsul la o altă întrebare îi frământa dintotdeauna pe şefii serviciilor de contraspionaj militar şi ai organelor de drept. Pot fi oare evitate pe viitor asemenea tragedii, dacă vom avea acces la informaţii despre o serie de evenimente premergătoare acestor cazuri zguduitoare?

Necesitatea asigurării securităţii anumitor persoane prin ele însele, cuprinde toate sistemele de raporturi guvernamentale, subiecţii fiind tocmai persoanele în cauză. Acest principiu a stat la baza KGB-ului şi a urmaşilor acestuia. Dacă fiecare cetăţean al ţării va fi în siguranţă, atunci nici societatea în general nu va mai avea nevoie de protecţie. Nu va mai fi nevoie de protejarea instituţiilor de stat sau a altor instituţii. Aşa stau lucrurile teoretic.

Din practica de zi cu zi, fiecare dintre aceste sisteme – aparatul conducerii de stat, structurile militare, instituţiile judecătoreşti şi executive, organizaţiile sociale, ştiinţifice, de învăţământ şi

religioase, colective de muncă, sistemul de sănătate, mijloacele de informare în masă, structurile financiare şi ale oamenilor de afaceri – fac parte, prin anumite trăsături, dintr-un sistem mult mai complex – sistemul de stat – care construieşte şi reproduce condiţiile necesare pentru funcţionarea în condiţii normale a sistemului, asigurând, în acest fel, protecţia personală a fiecăruia. KGB a asigurat securitatea ţării în general, având la bază exact aceste principii.

Specialiştii în domeniu considerau extrem de importantă următoarea lege sistemică. Un mare sistem care pierde **relaţiile de conducere** (потере управляющих связей) se distruge din interior. Lipsa controlului distruge sistemul de conducere. **KGB s-a ocupat şi de control şi de conducere.**

Criteriul de securitate este reprezentat de capacitatea statului şi a structurilor sale administrative de a rezista unor posibile ameninţări, creând astfel condiţii de asigurare a existenţei paşnice, de funcţionare şi dezvoltare a persoanei şi a societăţii, având la bază valori umane recunoscute pe plan mondial. Acesta ar trebui să constituie unul dintre obiectele de activitate ale structurilor politice şi de securitate ale ţărilor. Acesta era şi obiectul de activitate al KGB, reprezentând instrumentul politic al PCUS.

Trebuie reţinut că cel mai greu pas în evoluţia conştiinţei umane a fost şi va rămâne determinarea scopului existenţei noastre. Care este scopul existenţei noastre? Care este rolul şi locul omului în univers? Care sunt punctele de reper după care ar trebui să se ghideze în luarea unei decizii?

Aceste întrebări îi frământă nu doar pe oamenii simpli, ci şi pe conducătorii guvernelor. Răspunsul la aceste întrebări este căutat de filozofi, oameni de ştiinţă, reprezentanţi religioşi. Deosebirea este că răspunsurile primite se prezintă în mod diferit. Fiecare ţară este locuită de o mulţime de oameni, dar este condusă de un singur om. Pe de o parte, oamenii sunt la fel cu toţii, dar, pe de altă parte, sunt diferiţi. Toţi oamenii sunt diferiţi în ceea ce

privește dezvoltarea personală și evoluția spirituală. Chiar și acei care, datorită anumitor împrejurări, au obținut puterea asupra celorlalți, ca om, ca persoană, nu se deosebesc prin nimic de ceilalți. Mecanismele informațional-energetice sunt identice la toți oamenii. Sunt mecanisme care determină convingerile, necesitățile și interesele oamenilor. Fiecare individ este condus de imagini. Imaginea dominantă a societății actuale este excesul de consum. De fapt, această imagine a și provocat criza economică, iar măsurile de combatere sunt analizate și discutate nu de opt, ci de douăzeci de țări – cele mai mari puteri economice ale lumii.

Tot ce se întâmplă în lume este determinat de faptul că omul a construit statul pentru a rezolva problemele contradictorii, și nu invers. Din această cauză, majoritatea statelor lumii s-au transformat azi în monștri care trăiesc pe seama societății care i-a creat. În spatele acestor monștri se află interesele companiilor multinaționale, pentru care nu există hotare de stat. Acest fenomen poartă denumirea de globalizare.

Care este scopul pe care și l-a propus fiecare dintre noi, cum ar trebui să fie acest vector de orientare socială? Cele mai cunoscute scopuri (Наиболее известные цели) în realizarea armoniei și dreptății sociale au fost trecute prin prisma principiului moralității individuale. Fiecare cetățean are un scop personal, iar fiecare societate are morala sa. În cazul în care aceste două scopuri coexistă, atunci se formează mari grupuri sociale sau diverse organizații politice, religioase, pacifiste sau teroriste. În cazul în care conflictele între două sau mai multe persoane au mai degrabă un caracter social, atunci conflictele între diverse grupuri de interese se materializează, de cele mai multe ori, la scară mondială.

Primul atentat în Centrul Comercial Mondial din SUA, în 1993, s-a soldat cu moartea a șase persoane, iar peste trei ani, în Oklahoma, cu moartea a 168 de persoane. 11 septembrie 2001 – cel de-al doilea atentat asupra clădirilor World Trade Center și clădirii

Pentagonului, deturnarea avionului şi prăbuşirea acestuia în Shanksvill – a însemnat dispariţia a circa trei mii de persoane. Acest atentat terorist a lăsat foarte multe întrebări fără răspuns, la fel cum a rămas fără răspuns şi asasinarea Preşedintelui SUA, John Kennedy, în 1963. Putem oare obţine informaţii exacte despre ce s-a întâmplat cu adevărat, ocolind sursele oficiale de revizuire a rapoartelor comisiilor de stat? Care sunt adevăratele interese ale politicienilor, care fac să se cutremure văzduhul prin cuvântările pe care le rostesc, şi care creează mari confuzii prin iniţiativele lor. Ce se află în spatele uneltirilor marilor corporaţii şi în spatele emisiunilor necontrolate de dolari şi alte valute importante pe piaţa mondială? Atunci când se vor termina rezervele mondiale de petrol, apă şi bogăţii ale subsolului, ce se va întâmpla cu noi toţi? Va fi oare posibilă viaţa pe alte planete?

Astfel de întrebări şi-au pus specialiştii din toată lumea încă din secolul trecut. Pentru a rezolva aceste probleme, ei sunt chemaţi să cunoască trecutul pentru a putea să reziste eficient prezentului şi viitorului.

Pentru a putea trăi cu demnitate în viitor, este nevoie să ştim cum va arăta acesta şi de ce anume depinde evoluţia evenimentelor istorice, dictate de politicieni.

Acesta este punctul în care se intersectează interesele serviciilor secrete din diverse ţări, servicii care trăiesc pe seama plătitorilor de impozite şi care reprezintă o parte a inflaţiei. Serviciile secrete trebuie să-şi construiască propriul buget de stat prin fapte concrete. Dar în cazul în care faptele concrete necesită o executare discretă, iar tehnicile de lucru sunt secrete, atunci care sunt scopurile acestor acţiuni? Cunoaşterea acestor scopuri face parte din activitatea serviciilor speciale ale fiecărui stat.

Din punct de vedere al logicii operaţionale, serviciile speciale ruseşti au avut nevoie, pentru început, de cunoaşterea potenţialului adversar, iar după aceea – de determinarea scopului şi intenţiilor finale ale acestuia. Cum putem identifica în populaţia acestei lumi,

indivizii care au intenții răuvoitoare, diferite de ale noastre în ceea ce privește percepția lumii înconjurătoare? Este oare posibil acest lucru? Putem oare determina din timp unde este amplasată o bombă, unde stă ascuns un trăgător de elită sau când un sinucigaș-șahid detonează o bombă în mulțime? Cum putem determina adevăratul scop al unor acorduri economice sau cum putem preveni urmările unor proiecte de afaceri? Poate fi oare elaborat un set de măsuri eficiente pentru a preveni în acest fel lezarea intereselor de stat de activitatea economică neloială?

Practica serviciilor secrete ruseşti ne-a demonstrat că da, se poate. Suficient de rapid şi de exact. Tot practica ne-a demonstrat că în activitatea serviciilor secrete, în specificul de conducere şi de organizare a departamentelor, a metodelor de lucru şi al schimbului de informații între departamente, în elaborarea hotărârilor etc., există particularități şi probleme specifice.

Informația care va fi prezentată în continuare le va da de lucru scepticilor şi le va deschide noi drumuri de cercetare optimiştilor şi celor care caută răspunsul la aceste probleme. Nu are rost să spunem poveşti. Noi nu suntem nici oameni de afaceri, nici oameni politici. Noi nu profităm şi nu urmărim interese egoiste. Noi rămânem colaboratori profesionişti de securitate, savanți militari, care şi-au dedicat cei mai frumoşi ani din viață pentru binele Patriei.

Întrebarea cea mai importantă pentru orice serviciu special a fost şi a rămas aceeaşi: unde şi cum se poate obține informația necesară conducerii pentru ca, în baza acesteia, să fie organizate măsuri de apărare sau de atac. Serviciile speciale sovietice au găsit o asemenea modalitate. Întrebarea, logică în acest caz, cu privire la punerea în aplicare a informației pentru protejarea regimului existent în acea perioadă, are un răspuns concret. Aceste tehnologii necesitau o abordare conştientă pentru a fi utilizate, lucru care a lipsit conducerii politice a serviciilor speciale din perioada sovietică şi care lipseşte, din păcate, şi astăzi.

Metoda netradițională de obținere a informațiilor se află la momentul actual într-o arhivă inaccesibilă – în dosarele cu raportări speciale şi în memoria operatorilor-cosmosens. Această metodă este utilizată cu mare atenție, din rațiuni lesne de înțeles, chiar şi de NAST Rusia. În paginile acestei cărți ne vom strădui să expunem succint punctul nostru de vedere asupra acestei probleme.

CAPITOLUL II
Istorie şi moştenire

În momentul desfiinţării KGB, existau mai mult de 20 de Direcţii şi Subdirecţii. Direcţia 9 a KGB-ului se ocupa atât de asigurarea protecţiei şi pazei conducătorilor de partid şi de guvern, cât şi de protecţia persoanelor desemnate de aceştia. Asociaţia Naţională a Gărzilor de Corp (NAST) din Federaţia Rusă, înfiinţată pe 20 decembrie 1995, de către ofiţerii superiori ai Direcţiei 9 a KGB şi de către Gărzi de Corp, profesionişti în domeniu, în conformitate cu statutul adoptat, moşteneşte cele mai bune tradiţii de profil VCK - KGB.

Organizarea unei asemenea asociaţii în momentul de faţă în Federaţia Rusă, ţară în care principala reformă din 1991 a fost reforma conştiinţei sociale, nu este deloc simplă. Schimbarea orientării valorilor a condus, în acelaşi timp, şi la schimbarea principiilor morale care se formau în contextul unor condiţii istorice noi pentru societatea rusă. Profesia de agent de pază sau gardă de corp, care până nu demult era ascunsă de zidurile Kremlinului, a devenit dintr-o dată extrem de solicitată într-o societate care a cunoscut relaţiile de piaţă şi problemele care apar odată cu acestea. Asociaţia avea drept scop stabilirea unei abordări profesionale pentru asigurarea pazei şi protecţiei personale pe teritoriul Federaţiei Ruse. De la bun început a devenit foarte clar faptul că experienţa bogată pe care am dobândit-o în Direcţia 9 a

KGB şi în Serviciul de Securitate al Preşedintelui Federaţiei Ruse nu putea reprezenta decât o bază, un început pentru atingerea scopului propus. Pereţii şi acoperişul acestei clădiri va trebui să fie construiţi cu mâinile noastre. Noile raporturi sociale generau noi pericole. Acele tehnologii, care până nu demult, se aflau sub controlul organelor de drept, ieşiseră pe piaţă. Cunoştinţele şi experienţa au devenit o marfă, care era cumpărată cu plăcere pe piaţă ca mijloc de protecţie, dar şi ca un mijloc de atac.

Într-o ţară în care cultura reprezenta un ansamblu de valori morale şi materiale, societatea s-a îndreptat spre goana după un câştig uşor, denumită de unii şi **business capitalist**, şi astfel a devenit foarte greu să construieşti raporturi bazate pe principii morale şi etice. În societatea actuală, morala este înlocuită adesea cu orice altceva, în funcţie de subiectul discuţiei şi de interese strict personale sau de interesele corporatiste în general, indiferent de problemele abordate, începând de la economie şi politică până la vrăjitorie şi metafizică. Cu toate acestea, există unele subiecte care persistă în paginile ziarelor sau, mai ales, în emisiunile televizate. Aceste subiecte cuprind şi aşa-numitele tehnologii PSI. O lungă serie de subiecte picante despre generatori de torsiune, influenţă psi, ştergerea memoriei, hipnoză, preziceri şi multe altele, îi preocupă pe majoritatea cetăţenilor care se uită la televizor. Unui cetăţean obişnuit îi este foarte dificil să se descurce în noianul de informaţii care se regăsesc astăzi în jurul lui, dar care lipseau cu desăvârşire pe vremea URSS, din mai multe motive. Unul dintre acestea era *psihotronica*, în sensul larg al cuvântului. Descoperirile oamenilor de ştiinţă au făcut ca o serie de laboratoare cu activitate restrânsă să se orienteze spre construirea unor tehnici şi tehnologii *psihotronice*. Acestea erau, în primul rând, programe medicale care se bazau pe metode şi tehnici de influenţare a persoanei. Militarii, familiarizaţi cu asemenea tehnici, le aplicau sub forma unor experimente, exceptând folosirea

lor în scopuri de înarmare. Principiul vibrațiilor energetice era bine cunoscut maselor largi, dar particularitățile de aplicare în diverse domenii necesitau un studiu amănunțit. Generatorii *psihotronici* erau studiați în perspectiva unei viitoare elaborări. Aceste elaborări existau, dar până la producerea lor pe scară largă și până la aplicarea lor în scopuri militare, mai era nevoie de o serie întreagă de probe. Spre deosebire de știința tradițională, savanții militari progresau rapid, fapt ce le promitea un viitor cu mari perspective. Diferența consta în faptul că rezultatele activității științifice, invențiile deveneau rapid cunoscute savanților militari care astfel le puteau pune în aplicare. Pe de altă parte, cunoștințele militarilor erau accesibile unui număr limitat de savanți. Solicitând o serie de proiecte și lucrări laboratoarelor și instituțiilor de cercetare, savanții militari nu-i informau însă și asupra scopului final. În acest fel, fiecare institut de cercetare își desfășura activitatea într-un anumit domeniu, fără a-și pune întrebări asupra rolului și importanței acestor proiecte în imaginea generală a proiectului de cercetare. Drept urmare, astăzi sunt foarte mulți cei care vorbesc despre ce știu, dar sunt doar câțiva cei care știu cu adevărat despre e vorba.

Putem spune că această carte ne va permite într-o oarecare măsură să ridicăm vălul care înconjoară secretele *psihotronicii* – știința despre mecanismele raporturilor informaționale, manevrarea psihicului, energeticii și fiziologiei umane. *Psihotronica* se bazează pe afirmația conform căreia, la baza conceperii, evoluției și creșterii psihofiziologice a organismului uman, se află procese informațional-energetice – cosmice, planetare, celulare, moleculare, bioplasmatice, biogravitaționale, cuantice și de vacuum. Cu toate acestea, generatorii psihotronici nu au nicio legătură directă cu obținerea informației într-o stare schimbată de conștiență. În schimb, unele aspecte ale psihotronicii pot explica, într-o anumită măsură, esența proceselor care au loc atunci când se apelează la metoda de *metacontact*.

Trebuie menționat faptul că Asociația NAST din Rusia nu reprezintă un reper pentru gândirea științifică tradițională. Asociația Gărzilor de Corp este consumatoare a tehnologiilor actuale și nu realizatoare a acestora. Asociația oferă posibilitatea obținerii informației necesare și doar după verificarea practică a eficienței și veridicității ei, recomandă colegilor soluții și tehnologii sigure.

După o analiză a obiectului activității de bază, Asociația Națională a Gărzilor de Corp din Rusia a alcătuit o statistică a celor mai cutremurătoare cazuri de omor și atentate. Ne-am propus să aflăm cine, cum și în ce condiții a fost omorât, rănit, asasinat sau a dispărut fără urmă, pentru ca la final să putem efectua o analiză a reușitelor, dar și a greșelilor. Trebuie remarcat faptul că statistica ne permite urmărirea evoluției tehnologiilor de atac. Cum anume s-au schimbat metodele de atac în funcție de situație, care au fost metodele folosite de asasinii plătiți pentru a-și duce la bun sfârșit misiunea. Care au fost mijloacele și resursele pe care le-au folosit în diferite perioade de timp și în diferite cazuri.

În Arhiva Academiei NAST din Rusia au fost sistematizate mai mult de trei sute de cazuri, extrem de mediatizate datorită tragismului situațiilor și cruzimii, care cuprind perioada anilor 1992-2009. Un interes deosebit pentru analiștii profesioniști, care se ocupă de asigurarea protecției personale, îl reprezintă cazurile în care persoana protejată și gărzile de corp ale acesteia sunt omorâți. Un subiect aparte îl constituie cazurile în care persoane publice sunt găsite decedate, iar moartea lor nu se datorează unor motive evidente de agresiune și la prima vedere pare a fi una „naturală" sau „absurdă". De remarcat este că întâmplările tragice cu persoane publice sau cu urmări grave sunt denumite de către mijloacele de informare în masă „cazuri de mare rezonanță".

Pe lângă cazurile tragice, cunoscute deja publicului larg, au mai fost şi se mai întâmplă şi astăzi evenimente la fel de tragice cu oameni obişnuiţi, care sunt răpiţi de lângă noi din diverse motive. Iar răspunsul la întrebarea esenţială – „De ce depinde data morţii şi poate fi oare schimbată în vreun fel?" nu poate fi dat. Nu deţinem deocamdată suficientă informaţie care ar contribui la lărgirea orizontului de cunoştinţe necesar pentru înţelegerea temeinică a cauzelor care au dus la deznodăminte tragice. Până la apariţia Catedrei de Tehnologii Informaţional-Energetice din cadrul Academiei NAST din Rusia noi am putut doar să căutăm similitudini între unele evenimente cu final tragic, care se repetau periodic. Aveam nevoie de un instrument de cunoaştere.

În căutarea unui asemenea instrument de cunoaştere, Academia NAST din Rusia a efectuat o serie de cercetări asupra unor evenimente tragice şi a obţinut o serie de rezultate care prezintă un interes aparte. Astfel, urmărind mai multe accidente mortale de la sfârşitul anilor '90, cu cauze necunoscute sau inexplicabile, sau cu motivaţii clare de suicid, specialiştii au remarcat următoarele aspecte:

Pe 26 august 1991, în Moscova a fost găsit trupul fostului şef al Serviciului Administrativ al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (CC PCUS), Nicolai Krucina. Acesta a fost unul din cei 15 cei mai influenţi oameni de partid. Moartea a survenit în urma căderii de la geamul apartamentului situat la etajul cinci. Krucina a lăsat o scrisoare de adio. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

Pe 6 octombrie 1991, după exact patruzeci de zile de la moartea lui Krucina, a fost găsit trupul neînsufleţit al predecesorului lui Nicolai Krucina, şeful Serviciului Administrativ a CC PCUS al URSS, Gheorghii Pavlov. Moartea a survenit în urma căderii

de la geamul apartamentului situat la etajul opt. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

Pe 17 octombrie 1991, după zece zile de la moartea lui Pavlov, tot în Moscova, chiar în fața soției și a fiului său, s-a aruncat de la balconul apartamentului în care locuia, adjunctul șefului Serviciului de Relații Internaționale al CC PCUS, Dmitrii Lisovolik. Nu există explicații clare de la rude. Decedatul nu avea datorii sau probleme cotidiene.

12 februarie 1992, Moscova. În apartamentul său de pe bulevardul Olimpiisk s-a spânzurat fostul colaborator al Serviciului Comercial și Aprovizionare al CC PCUS, Boris Pavlov. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

În total, în perioada august – octombrie 1991, pe teritoriul fostei URSS, au avut loc numeroase cazuri de sinucidere misterioasă a persoanelor care au avut legătură cu aparatul de partid, cazuri care au generat o serie de zvonuri, precum că persoane importante de stat sunt programate pentru sinucidere.

Aceste cazuri nu se sfârșesc aici.

În 10 august 2005, pe la ora 2 noaptea, de la balconul etajului 15 al sanatoriului din Soci „Belye noci", a căzut directorul general al OAO „Kirovskij zavod", milionarul Piotr Semenenko. Acesta a urcat la etajul 15 al corpului central al pensiunii și a intrat într-una din camerele libere. Pe la ora două noaptea a fost găsit mort sub ferestrele clădirii. În memoria telefonului mobil, găsit lângă cadavru, ultimul apel a fost făcut către medicul de gardă al sanatoriului. Înainte de a intra în clădire, omul de afaceri i-a solicitat gărzii de corp să nu-l însoțească.

Pe 7 iunie 2007, în Donețk (Ucraina), de la geamul casei sale, la 7 dimineața, a căzut directorul general al Asociației „Selidovugoli", Ivan Pojitiko. Versiunea oficială – sinucidere. Rudele și colegii susțin că decedatul nu avea motive să-și pună capăt zilelor. Nu au fost găsite urme de luptă în apartamentul omului de afaceri.

Legătura acestui caz cu celelalte este greu de stabilit, datorită faptului că informații suplimentare despre această tragedie, care a avut loc într-o altă țară, am avut foarte puține. Însă împrejurările în care a avut loc moartea celor doi oameni de afaceri au fost suficiente pentru a introduce datele în dosarele noastre. Particularitățile generatorilor *psihotronici* erau cunoscute, dar legătura cu cazurile morții celor doi oameni nu este clară.

N-am trecut cu vederea nici evenimentele care au precedat moartea unor persoane de rang înalt, oameni de afaceri din Rusia, extrem de bine protejați.

Trebuie menționat în acest sens și cazul șocant din 9 martie 2000, când, după exact 7 secunde de la decolarea de pe aeroportul Șeremetievo, s-a prăbușit avionul charter „ЯК 40", la bordul căruia se aflau renumitul om de afaceri cecen Zia Bajaev și jurnalistul Artiom Borovik. Acest incident va rămâne pentru totdeauna în amintirea NAST Rusia, datorită faptului că în catastrofa aviatică de pe pista de decolare a aeroportului Șeremetievo au murit prietenii și colegii noștri Nicolai Tektov și Alexandr Sickari. Nicolai Tektov a fost unul dintre cele mai bune gărzi de corp ale fostului Președinte al URSS, Mihail Gorbaciov. După trei ani, comisia de anchetă a ajuns la concluzia că ceea ce a cauzat catastrofa a fost „o eroare de pilotaj". Dar ce anume a provocat aceste „erori de pilotaj" celor mai experimentați piloți?

Experții NAST din Rusia cunoșteau faptul că, în anii douăzeci, savantul de origine italiană Guglielmo Marconi demonstra în fața ducelui Benito Mussolini și a soției acestuia că de la o distanță de câteva sute de metri poate opri circulația unei coloane de mașini

cu ajutorul radiațiilor electromagnetice de înaltă frecvență. Același efect poate fi obținut în sens invers și pentru electromotoare.

Dacă mișcarea este provocată de radiația prin rezonanță, atunci oprirea este determinată de radiația disonantă. Este evident faptul că efectul demonstrat de Marconi poate fi observat pe motoarele cu benzină, datorită electro-generatorului care alimentează bujiile de aprindere. Motoarele diesel sunt mai puțin receptive în acest sens.

Ce înseamnă generator de curent de frecvență înaltă știe toată lumea. Bineînțeles, acesta nu-i un calculator, dar nici un frigider. Un generator de curent puternic poate fi amplasat în caroseria unei dube închise, de tipul Mercedes-Benz „Viano" sau Wolkswagen „Transporter". Alte tipuri mai puternice pot fi amplasate în autocamioane militare. Experimente de acest fel au avut loc în Georgia.

Continuând statistica accidentelor auto, vom aborda o serie de evenimente tragice în care au fost implicate persoane publice importante. Lista guvernatorilor decedați în diferite împrejurări poate începe cu data de 28 aprilie 2002, când, într-o catastrofă aviatică, a murit guvernatorul regiunii Krasnojarsk, generalul Alecsandr Lebed, împreună cu agenții de securitate, mai mulți subordonați care îl însoțeau și membrii echipajului de zbor.

În august 2003, în catastrofa aviatică din Kamciatka, a murit guvernatorul regiunii Sahalin, Igori Farhutdinov.

Pe 7 august 2005, într-un accident rutier, a murit guvernatorul regiunii Altai, Mihail Evdochimov, împreună cu șoferul și cu garda de corp.

Pe 9 ianuarie 2009, elicopterul Mi-171, care a decolat din orașul siberian Biisk, s-a prăbușit. Șapte persoane din cele unsprezece

aflate la bordul elicopterului au murit, inclusiv reprezentantul plenipotențiar al Președintelui Rusiei, Alescandr Kosopkin.

Pe 10 mai 2009, guvernatorul regiunii Irkutsk, Igori Esipovskii, și însoțitorii săi s-au prăbușit cu elicopterul de producție americană, în bordul căruia se aflau. Odată cu ei au murit alți trei oameni: adjunctul lui, pilotul elicopterului și garda de corp.

Da, este adevărat că în majoritatea tragediilor „tehnocrate" de acest fel, apare acea noțiune de „eroare umană". Din datele specialiștilor știm că eroarea umană constituie 65% din numărul total al catastrofelor. Dar cauzele manifestării unor asemenea erori, când tragedii de acest gen se întâmplă cu persoane protejate, trezesc un mare interes. La întrebarea dacă este posibilă inducerea unui anumit comportament pilotului sau șoferului, putem astăzi răspunde că, într-o anumită măsură, acest lucru este foarte posibil. Pe de altă parte nu putem să demonstrăm „programarea" unei anumite persoane la moarte pentru că morții iau secretul cu ei în mormânt.

O altă întrebare: data morții? Oamenii serioși nu cred în simple întâmplări și nici în soartă. De ce data morții este aceeași, nu numai pentru pasageri, ci și pentru echipajul avionului sau pentru șoferii mașinii? Putem oare, apelând la anumite metode de lucru, cunoștințe etc., să explicăm moartea pasagerilor de pe „Titanic"? Cum se explică faptul că în catastrofa aviatică, în care a fost implicat avionul companiei franceze Airbus-A330-200 pe ruta AF447, care a avut loc pe 31 mai 2009, au murit toți cei 228 de pasageri, iar peste exact o lună, în accidentul avionului Airbus-A310-300 în largul insulelor Comore, din Oceanul Indian, dintre toți cei 153 de pasageri aflați la bord a rămas doar un singur supraviețuitor – o fetiță de paisprezece ani? Un interes deosebit pentru cercetători prezintă și data morții unei doamne de origine italiană, care a întârziat la avionul Airbus-A330-200 pe ruta AF447. Și exemplele pot continua.

Din informaţiile selectate din presa internaţională, aflăm că soţii Johana şi Kurt Ganthaler, de origine italiană, rataseră zborul, întârziind la îmbarcarea în avionul Airbus-A330-200, pe ruta Rio de Janeiro – Paris. Aeronava Air France 447, cu care trebuiau să zboare, s-a prăbuşit în Oceanul Atlantic. Soţii Ganthaler s-au îmbarcat într-un alt avion pe ruta Rio de Janeiro – München, de unde şi-au continuat drumul spre casă cu maşina. Pe autostrada care duce spre Tirolul de Sud, cei doi au fost implicaţi într-un grav accident rutier. Cine se afla la volanul maşinii, nu se menţionează. Kurt Ganthaler s-a ales cu câteva vânătăi, dar Johana a fost rănită grav. În câteva minute a venit şi ambulanţa, însă Johana n-a mai putut fi salvată: a murit în secţia de reanimare a spitalului. În momentul morţii Johanei, soarta avionului Air France încă nu era cunoscută.

Cazul morţii Johanei Ganthaler nu este singurul amănunt al tragediei, legat de nefericita prăbuşire a avionului. Printre pasagerii care şi-au pierdut viaţa în acel avion se numărau şi suedeza Christina Schnabl cu fiul său, Philipe. Familia Schnabl, care deseori zbura din Brazilia în Suedia, avea o frică patologică faţă de zborul cu avionul şi, din această cauză, zburau întotdeauna în avioane diferite. Soţul Christinei, Fernando, şi fetiţa lor au plecat la bordul unui alt avion cu câteva minute înaintea ei şi a copilului lor. Datorită acestui fapt au rămas în viaţă. Este posibil oare să schimbăm data morţii şi să obţinem informaţii despre moarte, să aflăm care este rolul şirurilor de evenimente care au dus la moartea oamenilor?

Nu doar argumentele amintite mai sus ne pun pe gânduri. În arhiva serviciilor secrete există multe cazuri interesante şi misterioase. Sau poate noi ne lăsăm pradă fanteziilor şi analizăm noţiuni prea abstracte? După cum ne-a demonstrat practica de lucru cu tehnologii de ultimă oră, situaţia este mult mai complicată. Jocurile minţii au regulile lor. Mai ales în sfera de asigurare a securităţii.

Se conturează o situație destul de interesantă dacă comparăm datele statistice ale tragediilor care au avut loc în Rusia şi moartea personalităților istorice, începând cu Imperiul Roman. Mai mult de patru sute de asemenea cazuri au fost înregistrate în Arhiva Academiei NAST din Rusia. Este o activitate extrem de captivantă: a face comparații între evenimentele din trecut, proiectându-le în previziunile pentru viitor. Din păcate, acest lucru ne ocupă foarte mult timp şi nu ne oferă un instrument eficient în previziunea unor evenimente. Probabilitatea previziunilor prin metoda comparației şi analogiei este foarte scăzută, deseori chiar absurdă. Această abordare face posibilă urmărirea formelor şi metodelor de amenințare, a atacurilor sau agresiunilor, armelor, metodelor de organizare a ambuscadelor şi multe altele. Din păcate, nimic nu stă pe loc, ci, dimpotrivă, se află într-o continuă mişcare. Astfel şi pericolul se va afla întotdeauna cu un pas înaintea apărării, securității, protecției, dacă noi nu vom adopta un instrument universal de prevenire. Involuntar apare întrebarea: „Ce s-a întâmplat cu adevărat pe 11 septembrie 2001 în New York? Care este explicația faptului că, în aceeaşi dată şi în acelaşi loc, au murit Benazir Bhutto şi zecile de susținători ai acesteia, în Rawalpindi, pe 27 decembrie 2007? Ce fel de tragedii se vor abate asupra Rusiei şi asupra întregii lumi în 2010?"

Experții n-au trecut cu vederea nici legătura între moartea unor persoane şi criza financiară mondială.

Pe 17 decembrie 2008, top-managerul Băncii Europene NSBC, Christen Schnor, a fost găsit spânzurat în hotelul Jumeirah Carlton Tower din Londra. În decembrie 2008, chiar în preajma Sărbătorilor de Crăciun, şi-a tăiat venele investitorul francez în vârstă de 65 de ani, Rene-Thierry Magon de la Willehuchet. Unul dintre motive ar fi fost pierderea sumei de un miliard şi jumătate de euro, pe care i-a investit în piramida financiară a lui Bernard Madoff.

Pe 6 ianuarie, miliardarul german Adolf Merkle, care făcea parte dintre primii cinci cei mai bogați oameni din Germania, s-a

aruncat sub tren. Din datele preliminare reiese că a fost vorba despre o sinucidere, cauza probabilă fiind criza financiară. Adolf Merkle, în vârstă de 74 de ani, fondatorul Concernului farmaceutic „Ratiopharm", în toamna anului 2008 a pierdut nu mai puțin de un miliard de euro, după ce i-a investit în acțiunile concernului Volkswagen.

Pe 7 octombrie 2009, conducătorul celei mai mari companii imobiliare din SUA, Steven L. Good, în vârstă de 52 de ani, s-a împuşcat în cap.

Pe 22 aprilie, David Kellermann, directorul financiar al grupului ipotecar american Freddie Mac, s-a spânzurat la subsolul casei sale din Fairfax County, Virginia.

Noi nu susținem şi nu afirmăm nimic. Acestea sunt dovezile, iar dovezile vorbesc de la sine. Ele pot fi comparate sau analizate aplicând metodele deja cunoscute, cunoştințele în domeniu. În acest sens, specialiştii în protecție şi pază sunt preocupați de răspunsul la întrebarea: „Poate fi schimbată data morții?" Dacă răspunsul este afirmativ, atunci cum? Dacă este negativ, atunci de ce? Cum anume este organizat mecanismul morții şi cine apasă pe buton? Una din regulile profesioniştilor în domeniu spune că nu putem rezolva problema dacă nu cunoaştem cauza.

Capitolul III
Paşii istoriei

Fenomenele stranii, fenomenele naturale, tainele şi secretele ştiinţei, politicii şi religiei au trezit interesul omenirii din momentul în care oamenii au dobândit capacitatea de a gândi şi face aprecieri, a emite ipoteze şi a susţine nişte adevăruri. Aceste fenomene prezintă interes într-o anumită măsură şi pentru serviciile speciale, care poartă responsabilitatea pentru ordinea şi siguranţa cetăţenilor unui stat.

Fenomenele, care nu au o explicaţie ştiinţifică adecvată, sunt clasificate în dosare secrete şi păstrate în arhivă, până când se vor găsi suficiente explicaţii privind apariţia lor.

Dar cum putem înţelege un lucru evident dar greu de explicat? Unde putem găsi răspunsul la ceea ce transcende limitele existenţei cognoscibile, la întrebările primordiale care se referă nu doar la problemele personale, ci şi la problemele globale ale omenirii? Cum putem stabili contactul cu civilizaţii extraterestre despre care se vorbeşte? Reprezintă acestea doar rodul imaginaţiei umane? Există oare un tezaur de cunoştinţe absolute sau o bancă de date universală, care ar conţine informaţiile necesare pentru a putea răspunde la cele mai pretenţioase întrebări formulate de oameni? Asemenea întrebări sunt adresate tot mai des de acele persoane care nu pot rămâne indiferente faţă de prezentul şi viitorul concetăţenilor lor. Vorbim aici despre savanţii militari. Cei care

înțeleg că pe zi ce trece devine tot mai greu și mai periculos să locuim pe Terra. La fel gândeau și persoanele cărora le-a fost încredințată securitatea și apărarea statului rus. În același timp, savanții militari și specialiștii în domeniu erau conștienți de efectul nociv pe care îl poate avea înlocuirea științelor naturii cu doctrine ezoterice. Ocultismul și pseudoștiința au fost prezentate de multe ori ca fiind revelații divine, din dorința unora de a manipula.

Pentru efectuarea cercetărilor în domeniul fenomenelor evidente și de necrezut, entuziaștii s-au reunit sub stindardul *parapsihologiei. Psihologia* este definită ca știința care studiază comportamentul uman, inclusiv funcțiunile psihice și procesele mentale, ca inteligența, memoria, percepția. Prefixul *para*–provine din grecescul „lângă, alături de". Astfel, *parapsihologia* este mai degrabă o disciplină, decât o știință, care se ocupă de adunarea, sistematizarea și analizarea informației despre fenomene biofizice paradoxale sau existența faptelor *PSI*, încearcă să demonstreze existența acestor fenomene, să stabilească mecanismele de realizare a facultăților extra-ordinare umane și animale, credința într-o viață de după moartea fizică și apelează în toate aceste cercetări, până la urmă, la metodologia științifică.

Trebuie remarcat că savanții militari evită utilizarea acestui termen. În momentul de față se cunosc câteva definiții ale termenului de *parapsihologie*. Astfel, *parapsihologia* este definită ca un domeniu de cercetare care studiază formele de colectare și distribuire a informației, fără a folosi ceea ce numim noi „simțuri normale". Ele nu par a fi în mod curent explicate prin legile „cunoscute" ale naturii.

Datorită caracterului neobișnuit al *parapsihologiei*, în mod tradițional au început să-i fie atribuite toate fenomenele neînțelese și inexplicabile. Din această cauză au apărut o serie de practicanți, șamani, oracoli, profeți care au contribuit la sporirea confuziei și, în consecință, *parapsihologia* ca știință a fost discreditată. Este important de remarcat că *parapsihologia*, chiar de la apariție, a

operat cu termeni generali, asociativi. O astfel de situaţie reflectă, de fapt, procesul de formare al acestui domeniu paraştiinţific.

Parapsihologia şi fenomenele de percepţie extrasenzorială reprezintă domenii care au trezit interesul nu doar savanţilor. Serviciile de informaţii doresc achiziţionarea unor astfel de canale de informaţii sigure şi ieftine. Militarii doresc obţinerea mijloacelor de manipulare a inamicului, folosind percepţia extrasenzorială. O demonstraţie în acest sens a avut loc la începutul secolului al XX-lea, când Rusia stalinistă şi Germania hitleristă manifestau un interes arzător, frenetic, faţă de *paraspsihologie*. Din acest punct de vedere, Al Doilea Război Mondial poate fi numit Primul Război Extrasenzorial, făcând excepţie, în acest caz, de la legendele conform cărora, războaiele extrasenzoriale reprezentau ocupaţia preferată a atlanţilor şi a hiperboreilor[1].

Părintele istoriei, Herodot, povesteşte cum în anul 522 î.H., magul Gaumata, care semăna foarte bine cu fratele regelui Cambyses al II-lea (acesta fiind plecat între timp în campania egipteană), s-a proclamat rege.

Inscripţia lui Darius, sculptată în stânca de pe muntele Behistun din provincia Kermansach, spune că „Şi magul Gaumata i-a răpit lui Cambyses şi Persia, şi alte ţinuturi, le-a răpit, le-a acaparat, a devenit rege. Nu a existat niciun om – nici persani, nici midieni, nici alţii din neamul nostru, care ar fi putut lua regatul de la magul Gaumata". Domnia lui Gaumata n-a durat mult, aproape jumătate de an. Probabil, calificarea magului nu era atât de bună, precum cea a prezicătoarelor greco-romane – pithii şi sibile[2].

Este interesant de remarcat faptul că de numele tatălui Regelui Cambyses, Regele Cyrus II (în iraniană Kuruş), întemeietorul imperiului persan, este legată una din cele mai cunoscute preziceri

---

[1] Atlanţii şi hiperboreii sunt consideraţi a doua rasă de extratereştri, după lemurieni, care au trăit pe pământ.

[2] Pithii şi Sibille – femei legendare, sau cvasilegendare, la greco-romani, cărora li se atribuia darul profeţiei.

militare pe care a primit-o de la oracolul din Delphi. Lumea antică era împânzită de hramuri în care femei, numite pithii, interpretau voința zeilor şi făceau profeții, răspundeau la întrebările oamenilor. Pentru primirea răspunsurilor, preoții greci apelau la un medium, care comunica cu zeii, pentru ca apoi să ofere profeții muritorilor. Astfel, mediumul primea informații de la zeu pe anumite canale informaționale, apelând la capacități extrasenzoriale individuale. Uneori aceştia erau oameni înzestrați cu asemenea capacități de la natură, deşi de cele mai multe ori erau folosite substanțe halucinogene, ale căror secrete erau cunoscute doar de preoții greci (sacerdoți).

În hramul zeului Apollo din Delphi, intermediarul între zeu şi oameni era reprezentat de femei, numite *femei pithice*. După unele informații, *pithiile* erau considerate femei muritoare, alese din rândul fecioarelor tinere. Pe de altă parte, se afirmă că *pithiile* treceau printr-un ritual de purificare, după care inspirau emanații de sulf sau vapori cu efecte psihoactive, halucinogene, obținute de preoți prin arderea unor substanțe de tipul haşişului. Aceşti vapori le transpuneau pe femei în starea de transă sau în starea divină, devenind vocea lui Apollo. Când acestea dădeau semne că au amețit, intrau în templu şi răspundeau la întrebările puse de vizitatori, făcând previziuni despre viitor.

Începând cu sec. al VIII-lea î.H. şi în următorii 1200 de ani, *pithiile* au dat sfaturi şi au făcut profeții oamenilor simpli, dar şi regilor şi împăraților pe diferite probleme, inclusiv sfârşitul unor războaie. Este greu să ne imaginăm că într-o perioadă de timp atât de lungă acest *proiect-business*, denumit Oracolul din Delphi, să nu intre într-o criză de inspirație. Dar la un moment dat aşa s-a şi întâmplat.

Pe la mijlocul sec. al VI-ea î.H., Cresus, ultimul rege al Lidiei, care era împotriva expansiunii Persiei, a decis să pornească război împotriva regelui persan Cirus al II-lea. Mergând la Oracolul din Delphi şi întrebând cum se va termina războiul, *pithiile* i-au răspuns

foarte simplu: „Dacă Cresus va ataca Persia, atunci va distruge o mare împărăție!". Întrebarea era clară şi nu i-a trezit suspiciuni. Astfel, a pornit război, iar în anul 456 î.H. a fost înfrânt, luat prizonier şi Lidia ocupată de perşi, confirmând previziunile *pithiilor*. Domnia lui Cresus în Lidia (Turcia de astăzi) a luat sfârşit. Trebuie menționat că regele Cresus l-a întrebat odată pe înțeleptul atenian Solon, dacă îl poate considera pe omul care posedă atâtea comori cel mai fericit printre muritori. Dar înțeleptul atenian păru să nu-i invidieze norocul şi-i spuse: „Să nu spui despre nimeni că e fericit, până nu moare".

Pithiile n-au spus, iar Cresus n-a precizat, ce împărăție va fi distrusă. Nu este exclusă şi duplicitatea preoților care, dădeau răspunsuri cu dublu sens, fapt care făcea ca previziunile lor să se adeverească întotdeauna. De problema prezicerilor sau de interpretarea textelor prezicerilor se vor ciocni mai multe generații de utilizatori ai acestor tehnologii.

Prestigiul Oracolului din Delphi a crescut mai ales atunci când prezicătoarea i-a zis împăratului roman Claudius Caesar Augustus Germanicus Nero: „Fereşte-te de anul 73". Având la acea vreme 30 de ani, Nero a considerat că previziunea se referă la vârsta lui. Dar peste un an Senatul l-a declarat dușmanul poporului şi, în vila unui prieten din apropierea Romei, cu ajutorul secretarului său, Epafroditus, şi-a secționat carotida... După cum s-a constatat mai târziu, previziunea s-a referit la vârsta succesorului provinciei Hispania Tarraconensis – Servius Sulpicius Galba, care a direcționat legiunile sale spre Roma şi care avea vârsta de 73 de ani...

Profețiile sau, cum se spune astăzi în serviciile speciale, prognozarea seriilor de evenimente, nu erau singura specializare a grecilor antici. Despre filozoful şi misticul Pitagora (sec.VI î.H.) se spunea că putea vedea nu doar trecutul şi viitorul interlocutorului, dar putea să-i citească şi gândurile. Conform legendei, Pitagora a preluat aceste practici de la preoții egipteni. Tainele învățăturii pitagoriciene despre magia numerelor au constituit una

dintre cele mai interesante încercări de a face o legătură între gândirea raţională şi logică. Încercări de acest fel au fost întreprinse şi de greci, prin abordarea ritualurilor magice, a forţelor supranaturale şi a universului misterios şi iraţional al previziunilor.

De reţinut este că un rol important în acest sens l-au avut şi Misterele din Eleusis, unde, prin inducerea unor stări emoţionale, iniţiaţilor le era deschisă calea spirituală şi ezoterică, stări prin care au trecut aproape toţi filozofii greci. Drept urmare, grecii au devenit cel mai important liant de comunicare a culturii contemporane occidentale cu lumea magică orientală, centrul indiscutabil fiind reprezentat de India. Acelaşi statut este reprezentat şi de vecinul său din nord – Tibetul. Munţii misterioşi şi enigmatici ai acestei ţări au atras, pe la mijlocul secolului al XIX-lea, mai multe personalităţi mistice ca orientare, printre care Gheorghii Ivanovici Ghiurdjicev, Nicolai Konstantinovich Rerih şi fondatoarea Societăţii Teozofice, Elena Blavatskaia. Elena Blavatskaia folosea drept ilustraţii în lucrările sale svastica şi „Ciocanul lui Thor", o armă mistică de temut, cu ajutorul căreia Thor obţinea victorii nu doar în luptele cu giganţii, ci şi cu zeii. Câteva decenii mai târziu, simbolul svasticii a fost adoptat de Hitler ca simbol al biruinţei.

În aceeaşi perioadă, renumitul pictor rus, Nicolai Rerih, a desenat marea piramidă pentru bancnota de un dolar american, care poate fi regăsită cu uşurinţă şi astăzi. Toate elementele de pe bancnota americană se repetă într-o succesiune de 13 şi stârnesc un vădit interes din partea oricărui privitor. Acest fapt a atras şi atenţia Direcţiei Generale a Serviciului de Securitate a Statului, predecesorul KGB. Ce anume a trezit interesul Serviciilor de Securitate?

Bancnota americană de un dolar este un şocant exemplu de simbolism masonic. Privită cu atenţie, bancnota reprezintă repetarea cu insistenţă a cifrei 13 care, în numerologia cabalistică, semnifică 13 trepte ale iniţierii. În colţul din partea stângă a

bancnotei, deasupra expresiei "The great seal" („Marele sigiliu") se află o piramidă cu 13 trepte, care nu este nimic altceva decât modelul de lucru al francmasonilor ca unificatori ai lumii sub controlul lor. Cele 13 trepte simbolizează unificarea lumii, reprezentată printr-o ierarhie, iar piramida neterminată a fost completată cu Ochiul Providenței – simbolul Marelui Arhitect sau al viitorului conducător al lumii. Piramida liniară reprezintă simbolul ordinii mondiale, instaurat de așa-zișii „zidari", care sunt, de fapt, masoni de rang înalt. Ea reprezintă ideea masonică conform căreia masonii vor fi marii conducători ai lumii, prin crearea unui stat unic, condus de un singur om.

Motoul „NOVUS ORDO SECLORUM" („Noua ordine mondială") indică în mod clar ideea de unificare mondială. În partea dreaptă a bancnotei apare un phoenix care poartă în ghearele piciorului drept o ramură de măslin cu 13 frunze și 13 fructe, ca simbol al păcii, în ghearele piciorului stâng 13 săgeți - simbol al războiului, iar în cioc inscripția „E puribus unum" („Dintre mai mulți – unul singur" sau altfel spus – „Unul singur deasupra tuturor"), având 13 litere. Deasupra phoenixului, pentagrame formează Pecetea lui Solomon.

Aceste simboluri masonice erau cunoscute serviciilor speciale ruseşti. În dosarele secrete ale conducătorului uneia din secțiile Comisariatului Popular al Afacerilor Interne, Gleb Bokia, informații cu privire la structura și ideologia mișcării masonice s-au păstrat până în momentul morții sale – 1937.

Promisiuni confuze despre revelații adevărate, făcute printr-o instruire ocultă și învăluite sub forma diverselor împrumuturi din credințele vechi, la care se adăugau citate îmbunătățite din apocrife[3] „pierdute", surse tradiționale de cunoaştere, reprezentau un punct de atracție pentru multe personalități la sfârșitul sec. al XIX-lea și

[3] Apocrife – cărți pretins sfinte, pe care Biserica nu le recunoaşte ca inspirate și autentice și nu le admite în Sf. Scriptură.

începutul sec. al XX-lea. Ştiinţa era neputincioasă în faţa practicilor mistice, tratatelor şi învăţăturii propovăduite.

Teozofia, care a apărut în Europa datorită rusoaicei Elena Blavatskaya, a propus suferinzilor un mozaic de revelaţii foarte atrăgător, constând dintr-un amestec de postulate cu caracter religios din Vechiul Orient şi unele idei ştiinţifice, destul de actuale pentru acea vreme. Aceste idei au fost acceptate de persoanele care aveau credinţa slabă, pe de o parte, datorită degradării religiei ortodoxe, iar pe de altă parte – de evoluţia rapidă a progresului tehnico-ştiinţific. Unul dintre reprezentanţii acestei secte a fost secretarul general al secţiunii germane a Societăţii Teozofice, Rudolph Steiner. În Rusia a avut doi discipoli: Maximilian Voloşin şi nepotul marelui scriitor rus Anton Pavlovici Cehov – Mihail Cehov, care a emigrat în SUA în 1939, luând cu sine nu doar bagajul ezoteric, ci şi pe cel informaţional-biologic al acestei moşteniri.

Teozofia a exercitat o influenţă profundă asupra misticului de origine austriacă, Guido von List, care a pus bazele ideologiei ariene – „supraomul german."

Lista persoanelor cu calităţi fenomenale este foarte mare, iar capacităţile lor, demonstrate de evenimentele istorice, sunt indiscutabile. Istoria vieţii lui Erik Jan Hanussen, unul dintre magii curţii Celui de-al Treilea Reich, a fost controversată, dar şi remarcabilă în acelaşi timp. Calităţile sale l-au propulsat rapid în funcţii de conducere. De reţinut este că fiica lui Erik Hanussen, Erika Fuke, a păstrat unul dintre jurnalele lui în care se vorbea (încă în 1933) despre bomba atomică, centrale electrice solare, transplant de inimă şi multe altele. Ultima însemnare din jurnal descrie sfârşitul tragic al oraşului New York în anul 2024, care se va scufunda într-o mare de foc.

Personalitatea excepţională a lui Wolf Messing a marcat profund istoria universală a sec. al XX-lea prin previziunile sale, care s-au şi adeverit. Este suficient doar să amintim că acesta a devenit duşmanul lui Hitler şi l-a convins pe Stalin de capacităţile sale.

Printre asemenea personalităţi se numără şi americanul Edgar Cayce. El a prezis Primul şi Al Doilea Război Mondial, începutul crizei economice din 1929, proclamarea independenţei Indiei, înfiinţarea statului Israel. Încă în perioada anilor '30 a prezis că la sfârşitul secolului al XX-lea, primul ministru al Marii Britanii va fi o femeie, fapt care a provocat uimire.

Compatrioata lui Edgar Cayce, Jane Dixon, a prezis în 1947 asasinarea Mahatmei Gandhi. În 1956 a prezis că succesorul lui Jawaharlal Neru, peste şapte ani, va fi cineva, al cărui nume de familie începe cu litera „ş". Era vorba despre Lal Bahadur Shastri, care a condus parlamentul din India în anul 1964. Printre prognozele exacte făcute de Dixon se numără şi rezultatele tuturor alegerilor prezidenţiale din SUA, cu excepţia câtorva cazuri, moartea lui John Kennedy, John Foster Dulles şi Marilyn Monroe, demisia cancelarului german Konrad Adenauer, cutremurul din Alaska din 1964, căderea zidului Berlinului pe 9 noiembrie 1989.

O personalitate remarcabilă din această listă este reprezentată de clarvăzătoarea de origine bulgară Vangelia Gusterova – Vanga, ale cărei calităţi au fost recunoscute de guvernul din Bulgaria.

Ceea ce aţi citit mai sus este o versiune scurtă, succintă a faptelor. Fiecare dintre noi are propria istorie, propria percepţie asupra trecutului sau viitorului, interesantă, misterioasă, sau inutilă... Oamenii îşi împărtăşesc experienţe unul altuia din diverse motive. Politicienii şi jurnaliştii, slujitorii bisericii şi savanţii au o viziune asupra evenimentelor, serviciile secrete altă viziune. Punctul de vedere al serviciilor secrete pare întotdeauna, din exterior, ieşit din comun, dar adevărata esenţă poate fi înţeleasă numai din interior.

Se pot povesti atât evenimente la care însuşi naratorul a participat, sau oameni apropiaţi lui, cât şi evenimente de dinainte de istorie, sau de la momentul apariţiei vieţii pe pământ – toate acestea constituie istoria universală a omenirii. Fiecare istorioară

face parte dintr-un tot şi trezeşte în conştiinţa noastră anumite imagini... Din aceste informaţii disparate se alcătuieşte tabloul marilor evenimente istorice, dar ceea ce a rămas în culisele marelui teatru istoric este cunoscut doar de un grup mic de oameni. Deseori, un lucru minor poate cauza nenorociri de proporţii şi milioane de victime. Cunoaşterea acestor cauze subiective, cu caracter psihologic, care la prima vedere sunt lipsite de importanţă, reprezintă scopul şi obiectul activităţii unui asemenea institut militar, precum cel de spionaj. Informaţii de ordin strategic privind numărul de rachete, submarine, armament nuclear, sateliţi etc. reprezintă doar partea de suprafaţă pe care o vede plătitorul de impozite. Dar există şi partea cealaltă, reversul medaliei.

Evenimentele care au lăsat o urmă adâncă în istoria universală au avut o aură energetică deosebită, o importanţă aparte şi urmări extra-ordinare. Existenţa şi dispariţia Atlantidei, misterul construcţiei şi rolului piramidelor, previziunile pithiilor, apariţia şi răstignirea lui Hristos, funcţia şi modul de alcătuire a desenelor în pustiul Naska din Peru şi a craniilor de cristal din America Centrală, meteoritul din Tunguska şi experimentele lui Nicola Tesla, fenomenul rezonanţei al lui John Killa, programe naziste secrete de cercetare genetică şi misterioasa „Baza-221" din Antarctida şi multe alte evenimente au diverse variante şi interpretări.

Mulţi oameni vor să afle adevărul despre ceea ce s-a întâmplat, care este natura acestor fenomene misterioase şi, în acelaşi timp, aşteaptă dovezi palpabile sau explicaţii convingătoare. La rândul ei, explicaţia dă de gândit, nu poate fi înţeleasă cu uşurinţă. A gândi fără a înţelege, înseamnă o pierdere de timp. După cum susţin unii cercetători, informaţia poate exista fără componenta energetică. Dar ce calităţi şi ce semnificaţii are această informaţie? Informaţia structurează energia mentală care ne ghidează pe parcursul întregii vieţi, reprezintă totalitatea eforturilor depuse, motivarea faptelor noastre, criteriul selecţiei acţiunilor în fiecare moment al vieţii. Acest lucru era cunoscut în laboratoarele

serviciilor speciale, însă cercetările efectuate în acest domeniu erau secrete.

Există şi o serie de alte istorii transmise din om în om şi care n-au păstrat în cărţi şi în acte, fără vreo modificare. Relatările erau orientate nu doar faţă de evenimentele din trecut, dar şi faţă de cele ce se vor petrece în viitor, care încă n-au avut loc. Şi aici nu vorbim despre legende sau neadevăruri spuse cu bună ştiinţă, care au drept scop îmbogăţirea şi obţinerea puterii. Povestirile conţineau date care nu puteau fi găsite de omul simplu. În marea majoritate a cazurilor, datele furnizate de povestitori erau confirmate, după părerea majorităţii, de datele istorice. În antichitate acestea erau denumite proorociri, astăzi – preziceri.

Au apelat oare colaboratorii serviciilor speciale la prezicerile făcute de Edgar Cayce sau Vanga, Jane Dixon sau Wolf Messing?

Este important de menţionat că proorocirile sau profeţiile nu se împlinesc de la sine, pur şi simplu, ci pentru realizarea acestor perspective este nevoie de o muncă asiduă, orientată spre un anumit scop. Dacă marii profeţi ai antichităţii, precum Apollonius din Tyana, Johan de la Ierusalim, Nostradamus, au văzut secretele viitorului îndepărtat, atunci ce se întâmplă în prezent?

Astfel, în 1555, francezul Nostradamus, sau Michel de Nostredame, pe numele lui adevărat, a publicat o carte intitulată *Centuriile*, alcătuită din 10 capitole, iar fiecare capitol conţinea la rândul lui câte o sută de catrene criptice – profeţii. Însuşi Nostradamus menţiona faptul că acestea sunt profeţii pe termen lung, care cuprind perioada din zilele noastre (din perioada lui Nostradamus – nota red.) şi până în anul 3797. Această personalitate nu are nevoie de o prezentare aparte. Talentul şi capacităţile sale reprezintă o autoritate de netăgăduit în lumea contemporană.

Metoda de obținere a informației de către marii profeți ai lumii amintiți mai sus este aceeași prezentată și de noi în acest capitol. Omul, ca sistem biologic, nu s-a schimbat în ultimii douăzeci de mii de ani. S-au schimbat doar parametrii existenței informațional-energetice.

CAPITOLUL IV
Metacontactul

Există, în realitate, oameni care cunosc viitorul şi care pot fi de folos serviciilor secrete? Dacă răspunsul este afirmativ, atunci trebuie să ţinem cont de faptul că aceşti oameni vor fi foarte solicitaţi şi extrem de bine protejaţi. Nimeni nu va şti de existenţa lor. Oameni de asemenea valoare reprezintă o adevărată comoară pentru serviciul de spionaj sau pentru serviciile secrete. Orice direcţie, serviciu etc. din cadrul unei Direcţii va încerca să reţină până în ultima clipă o asemenea sursă-unicat de informare. Totodată, aceşti specialişti sunt şi vor rămâne militari care îşi păstrează convingerile, necesităţile şi nevoile. Nu sunt nişte roboţi, ci oameni la fel ca noi toţi. Ei pot obţine ceea ce mulţi dintre noi nu sunt în stare.

Spre deosebire de misticii deja consacraţi, mahatmi şi prezicători, savanţii militari şi-au pus problema mecanismului de obţinere a informaţiei de către aceştia. Această preocupare i-a orientat spre abordarea filozofică a problemei. Trebuie reţinut însă că multe din faptele şi vorbele acestor titani, care au lăsat o urmă adâncă în istoria universală, au rămas până astăzi un mister. Este uimitor că până acum nimeni n-a reuşit să repete cercetările lui Tesla sau Killa. Esenţa descoperirilor lor a rămas pe hârtie, dar reprezintă o enigmă pentru mulţi cercetători.

E posibil ca acei care vor să repete experimentele marilor învăţaţi într-un mod neechivoc, pur şi simplu nu posedă nivelul lor de vibraţii mentale. Cu acest paradox s-au întâlnit şi savanţii militari

sovietici la sfârşitul anilor optzeci ai secolului trecut. Astfel, aparatul prevăzut pentru determinarea parametrilor fiziologici umani, cu posibilitatea corectării acestora în condiţii de laborator, a dat rezultate pozitive, dar când aparatul a fost montat în alt loc, pentru o demonstraţie în faţa unuia dintre Secretarii CC al PCUS, pur şi simplu aparatul a „refuzat" să lucreze.

Având la bază filozofia specialiştilor ruşi în cosmologie, de talia lui Tsiolkovsky, Chiznevsky, Vernadsky, iar în 1939 confruntându-se cu fenomenul descoperit de Wolf Messing, Serviciile Secrete din URSS au depus un efort susţinut pentru a înţelege mecanismele universului şi încet, pas cu pas, au descoperit noi domenii, apropiindu-se, astfel, de descoperirea fenomenului. Însă esenţa mecanismului informaţional-energetic al Universului rămânea dincolo de limitele cunoaşterii. Peste cincizeci de ani, în cadrul principalului departament de securitate al ţării, oamenii de ştiinţă militari au ajuns la nivelul cunoaşterii şi dezvoltării facultăţilor nelimitate ale individului, ca manifestări neobişnuite ale psihicului, fapt care le-a permis să vorbească despre o tehnologie numită *Metacontact.*

Metacontactul (din gr. *meta* – după, deasupra, în afara) reprezintă un contact în afara lumii fizice. Esenţa acestei tehnologii constă în obţinerea informaţiei ca rezultat al energiilor universale ce se întrepătrund. Elementele de bază – spiritualitatea individului, capacitatea universală de percepţie a realităţii. Metodele de lucru – aplicarea aptitudinilor informaţional-energetice, aptitudini cu care omul se naşte. Pe parcursul a milioane de ani, acestea s-au degradat în mare măsură datorită „eforturilor" omului, dar n-au dispărut. Treptat, aceste aptitudini se refac, dar nu datorită, ci împotriva evoluţiei civilizaţiei. După părerea noastră, aptitudinile unor oameni de a comunica pe anumite canale de informaţii se vor dezvolta invers proporţional cu atitudinea negativă, distructivă a oamenilor faţă de soarta planetei, faţă de sistemul ecologic şi sistemul biologic.

Putem schimba data morții?

În data de 21 decembrie 2007 a avut loc un dialog cu un operator al canalului energo-informațional, unde a fost folosită experiența și potențialul științific al Laboratorului Academiei NAST, Federația Rusă. Întrebarea cu privire la schimbarea datei morții cuprinde mai multe răspunsuri, pe care le vom prezenta în continuare sub forma unei stenograme, cu o probabilitate de 90%. Facultățile extrasenzoriale ale operatorului nu trezesc niciun fel de suspiciuni specialiștilor, o dovadă în acest sens fiind și continuarea, în momentul de față, a activității pe anumite canale energo-informaționale.

Procesul de obținere a informației se desfășoară în felul următor: într-o atmosferă relaxantă a unui apartament din Moscova, operatorul ocupă o poziție cât mai confortabilă și, utilizând o tehnică individuală de intrare în starea de transă, face semn că a fost stabilit canalul de comunicare. După semnal, de regulă operatorul mișcă ușor un deget, moderatorul poate adresa întrebările, răspunsurile fiind înregistrate pe casetofon și descifrate mai târziu. Omul vorbește cu o voce surdă, mecanică. Aceasta nu este vocea lui normală. Dialogul este prezentat fără modificări.

– Poate fi schimbată data morții?

– Vectorul orientării sociale stabilește soarta fiecăruia dintre voi. Și numai datorită puterii sau slăbiciunii forței facultăților și aptitudinilor psihologice personale, omul va atinge scopul final – orientarea acestui vector. Dar nu întotdeauna ciclul vieții umane poate cuprinde predestinarea care i-a fost dată. Dacă omul a nimerit într-un mediu social diferit și refuză adoptarea unui mod de viață sănătos, armonios și integru, atunci se va produce o decădere, persoana va muri înaintea tuturor ideilor și scopurilor nerealizate. Sufletul (sau conștiința umană) pierde mai multe masive și blocuri

informaționale, atât de necesare pentru o viață echilibrată în această lume. Şi asta pentru că lumea este țesută din fire denumite noțiuni etice şi din aceste considerente trebuie să ne gândim la ceea ce este etic şi ce este imoral. Doar o armonie cu starea de liniște spirituală conferă stabilitate morală şi putere. Nivelul propriei umanități şi lipsa dorinței de a face rău în alegerea scopului vieții este forma care include în mod automat toate energiile pozitive ale universului aflat în rezonanță cu omul. Lipsa conflictului omului cu mediul înconjurător îi permite acestuia să obțină, la nivel intuitiv, o informație de prevenire, care îi va permite ulterior să ocolească toate hopurile şi eşecurile vieții.

Din această cauză, moartea omului este o alegere liberă şi care îi aparține. Există o serie de condiții şi termene de realizat. De aici decurge şi data morții legată de miliarde de combinații posibile a diverselor interacțiuni de energii, gânduri şi acțiuni.

Mai există încă aproximativ 15 posibile variante ale evoluției individului în corpul său fizic. Despre alte variante ale morții, n-ați întrebat.

– Conform căror reguli este stabilită data morții?

– Acesta este un alt caz. Toate combinațiile evenimentelor întâmplătoare şi cele violente se datorează unei stări de spirit a individului. Dacă sunt anumiți factori în existența lui care îl forțează să părăsească această viață, atunci circumstanțele nivelului de programare a comportamentului îl direcționează spre o limită sau alta.

– Care este algoritmul regulilor morții?

– Multitudinea de variante. Fiecare om are un caz unic şi individual, singurul posibil pentru el.

– Este posibilă evitarea morții care nu are vreo legătură cu cauzele naturale?

– Atunci când există posibilitatea așa-numitului punct de întoarcere, pentru o înțelegere mai clară. Dacă acest punct a fost depășit ca și, de exemplu, în cazul în care omul s-a aruncat de la etaj, atunci este imposibil să-l oprim; dar dacă omul se află în impas și se gândește dacă ar vrea să se urce pe pervaz sau nu, atunci aceasta este șansa de a evita ceva, până la a urca pe pervaz. Șansele există întotdeauna, dar niciodată nu sunt trasate în mod clar. Există perioade ale existenței la limită atunci când, cu sau fără voia noastră, situația devine de așa natură încât omul riscă, în cazul unor percepții deformate, greșite a realității, să plece din viață. Percepția greșită a realității în acel moment are o încărcătură critică suprasaturată, nu se mai poate continua în acest fel, trebuie făcute fie schimbări radicale în viață, fie trebuie să pleci din viață.

Există anumite reguli de viață care v-au fost prezentate într-o formă alegorică dar accesibilă, sub forma unor proverbe și zicători. Este nevoie doar să le interpretăm în mod corespunzător și să le urmăm învățămintele. De exemplu:

- dacă te apropii prea tare de foc, te arzi;
- cine sapă groapă altuia primul va intra în ea;
- nu scuipa în fântână, că vei bea apă din ea;
- nu te întinde la ciorba altuia; nu râvni la bunul altuia;
- mai bine o împăcare strâmbă, decât o judecată dreaptă;
- ochii zavistnicului văd și cele ce nu sunt.

Ar trebui să introduceți această înțelepciune populară printre cele mai importante legi ale țării și poate atunci oamenii ar face alegerea potrivită, construindu-și, astfel, o viață mai lungă.

Informația este atotcuprinzătoare și, probabil, mai greu accesibilă pentru unii dintre cititori. Datorită materialului faptic bogat pe care îl deține catedra, avem posibilitatea de a analiza și compara unele cazuri concrete.

Ne referim, astfel, la informația obținută cu ajutorul tehnologiilor biointelectuale referitoare la cauzele cele mai probabile ale morții membrilor echipajului de pe submarinul nuclear „Kursk" în timpul exercițiilor navale în marea Barents, în anul 2000. În această tragedie a murit întreg echipajul, din care făceau parte 118 marinari și ofițeri.

Cazul acesta face referire la problemele generale ale statului. Cauza concretă a tragediei se află de fapt chiar la suprafață – slaba organizare și gradul insuficient de pregătire a personalului de pe submarin au condus la faptul că în timpul exercițiilor navale n-au fost respectate regulile de securitate și de exploatare a submarinului. Submarinul nu era pregătit pentru manevre, nu au fost studiate și analizate multe grupuri și instalații, și, în același timp, asupra echipajului a avut loc o intervenție a unui impuls artificial destabilizator, care a influențat comportamentul echipajului.

Din punct de vedere al simbolicii, acest eveniment reprezintă ultimul semn adresat societății, care trebuie să conștientizeze pericolul și prăpastia spre care se îndreaptă, dacă nu va fi schimbată atitudinea față de un asemenea domeniu de activitate – domeniul militar.

„Cauza este insuficienta pregătire a unui exercițiu naval, în cadrul căruia au fost experimentate mai multe arme noi. Experimentarea unui nou armament la acel nivel nici nu putea avea alte urmări. Pentru că experimentul noilor arme nu a fost gândit și pregătit suficient, problemele tehnice apărute au înrăutățit și mai mult situația..."

Dintre multele comentarii oficiale și neoficiale de la acea vreme, am reținut unul. Comandant al Flotei Nordului din Rusia din acea perioadă, amiralul Viaceslav Popov, în cadrul unei emisiuni televizate, într-un moment de mare supărare a spus: „Aș vrea să mă uit acum în ochii celor care au născocit toate astea..." după care și-a depus demisia.

Noi nu putem afirma că informația obținută reprezintă adevărul, în ultimă instanță, dar, pe de altă parte, ne dă un motiv de gândire. În momentul de față deținem date care, împreună cu informația obținută, ne permit să stabilim cu exactitate cauzele unor tragedii. Informația ne parvine pe canalul de comunicare într-o formă acceptabilă pentru situația dată. Aceasta este o condiția specifică, pentru care trebuie să fim pregătiți. Este necesar să înțelegem nu doar informația care ne parvine pe canalul de comunicare, ci și din ce cauză informația vine sub această formă.

***

Nu putem nega faptul că însăși modalitatea de obținere a unei informații de acest tip este o dovadă certă că asemenea tehnologii pot fi aplicate în cazuri concrete, de exemplu, în cazul cercetării cazurilor de omor, acte teroriste, comploturi politice sau infracțiuni economice. Pe de altă parte, organele oficiale de anchetă nu se pot baza în totalitate pe datele oferite de un medium, sau de o persoană aflată în transă. Dar informația ca atare, obținută pe această cale, este extrem de importantă, pentru că are format deja „un tipar", „o versiune" pentru un anumit eveniment și poate orienta acțiunile operative. Atât pentru pronosticare și prevenire, cât și pentru cercetare și analiză. Totul depinde de măsura în care consumatorul acestei informații este capabil de o gândire intuitivă, de o percepție a formelor lingvistice ale Metacontactului. De acest fapt sunt convinși și autorii acestei cărți, dar și numeroși experți care susțin ideea că interpretarea lumii este dată doar celor care tind spre aceasta.

Pornind de la aceste constatări, Asociația NAST din Federația Rusă a adoptat hotărârea de a-și concentra eforturile în căutarea adevărului în spațiile informaționale ale noosferei. Și dacă acest ansamblu al sistemelor de informație, cunoaștere și valorizare specifice ființei umane păstrează toată informația, după cum afirmă

specialiştii în domeniu, atunci avem nevoie de sprijinul lor în finalizarea acestui proiect.

Laboratorul Academiei NAST din Federaţia Rusă lucrează asupra unor cazuri care cuprind activitatea profesională a Serviciilor de escortă. Noi colaborăm cu persoanele protejate şi preluăm o parte din riscurile la care sunt expuse acestea, iar alteori ne asumăm riscul în totalitate. Din aceste considerente, întotdeauna ne-a preocupat gradul de conflictualitate existent între afaceri şi viaţa personală a persoanei protejate şi, drept urmare, forma ameninţărilor şi eventualele forme de manifestare. Dar cum pot fi prevăzute asemenea cazuri şi cum putem face recomandări persoanei protejate şi, ulterior, gărzilor de corp? Sarcini similare stăteau la acea vreme şi în faţa KGB-ului din URSS, doar că la un alt nivel: guvernamental.

Metodele, precum cele de metacontact, care se bazează pe facultăţile extra-ordinare ale persoanei, au menirea de a rezolva probleme în momentul luării unor decizii concrete şi la momentul oportun, cu scopul obţinerii de rezultate eficiente nu numai în asigurarea securităţii personale, dar şi în alte situaţii, care necesită intervenţii rapide şi exacte. Inclusiv la serviciile de spionaj şi contraspionaj. Pe lângă aparatele tehnice de metacontact, există o serie de alte metode care permit pronosticarea, iar în anumite cazuri, influenţarea evenimentelor viitoare.

Specialiştii în domeniul pronosticării unor evenimente în serie, având la bază cunoştinţe despre principalele norme planetare, au alcătuit un algoritm care permite calcularea perioadelor probabile care influenţează rezultatul în luarea deciziilor de către oameni, în funcţie de data de naştere a acestora. Pentru om, acest algoritm este ca un horoscop. Algoritmul matematic al acestuia reprezintă o proprietate intelectuală a grupului de cercetare.

La persoana întâi:

Pe parcursul mai multor ani eu însumi am apelat la pronosticuri alcătuite special pentru mine. Era destul de captivant, pentru că aveam un orar zilnic pentru zone în care probabilitatea rezultatelor putea fi satisfăcătoare, nesatisfăcătoare sau neutră. În funcție de aceste date erau stabilite zilele pentru efectuarea diverselor activități ale NAST a Federației Ruse, zilele pentru luarea unor decizii cu privire la problemele care nu necesitau un răspuns urgent. Astfel a fost stabilită și ziua deplasării mele în România în orașul Arad, în 2008, pentru o întâlnire cu unul dintre colaboratorii acestei cărți – Constantin Buzatu. La acea dată, în Arad se desfășura Congresul al XIII-lea IBSSA. Întâlnirea a fost extrem de productivă, după cum și era de așteptat, ținând cont de pronosticul dat de specialiștii NAST Rusia. Pronosticul și-a demonstrat eficiența de fiecare dată. Eu am acceptat această tehnologie, ca un instrument suplimentar pe lângă instrumentul operativ de bază – intuiția.

Un exemplu al activității unor asemenea tehnologii este constituit de evenimentul pronosticat de catedră. Cu două luni înainte de sosirea lui William Gates la Moscova, în septembrie 2006, am solicitat specialiștilor un pronostic pentru data de 7 noiembrie – ziua vizitei. Întrebarea suna în felul următor: „Ce mi se poate întâmpla în această zi?". Matematicienii mi-au răspuns că la ora 13 situația va deveni de asemenea natură încât grupul serviciului de escortă se va afla într-o stare de «misrepresentation». În limba rusă n-am găsit un echivalent pentru acest termen, dar situația era descrisă ca „o stare în care acțiunile grupului de escortă nu vor corespunde principiilor de asigurare a securității".

Persoanele care au văzut pronosticul din punct de vedere al tehnologiilor informațional-energetice au menționat că viața nu este pusă în pericol, dar că în a doua jumătate a zilei se vede o „pată neagră". Au greșit doar cu două ore... Când au plecat la întâlnirea

cu viitorul Preşedinte al Rusiei, Dmitri Medvedev, maşina blindată a rămas pe loc (!) circa trei minute. Motivul era foarte clar. Pur şi simplu avea loc „fuziunea" în timp, iar maşina miliţiei nu primea semnalul de pornire. Ce se întâmpla în tot acest timp cu colegii mei străini, puteam doar să-mi imaginez. Orice abatere de la programul de securitate este o problemă extrem de serioasă, chiar dacă nu sunt urmări. Acest aspect poate fi catalogat ca o scăpare, pregătire insuficientă, însă împrejurările nu ne-au permis să preîntâmpinăm o asemenea situaţie. Nimeni n-a ştiut că conferinţa de presa se va termina cu cincisprezece minute mai devreme. Vă reamintesc că informaţia aceasta ne-a parvenit cu două (!) luni înainte...

***

Un colaborator profesionist al Serviciului de Securitate este conştient de importanţa informaţiei preventive. În business, aceasta poartă denumirea de insight[1], iar în serviciile de securitate – se numeşte pur şi simplu informaţie operativă. În baza acestei informaţii se organizează planurile de acţiune, iar în anumite cazuri aceasta reprezintă motivarea acţiunilor şi a opiniilor. Informaţia, spre deosebire de date, se defineşte ca o comunicare, veste, ştire care pune pe cineva la curent cu o situaţie.

Este de la sine înţeles că planificarea proceselor de orice fel are la bază informaţia. Informaţia este strâns legată de energie. Această legătură este cu atât mai vizibilă dacă vom observa discursurile politicienilor. Este suficient să ne amintim discursurile lui Hitler. Cum erau prezentate şi cu câtă energie, cu câtă ardoare vorbea mulţimii?! Nici astăzi lucrurile nu s-au schimbat. Pauzele din timpul discursului, accentul şi vocea plină de energie a liderilor politici care vorbesc despre planurile şi convingerile lor de pe marile scene ale lumii, au rămas la fel. Pe lângă informaţia propriu-zisă ei ne transmit şi energia cu care a fost prezentată informaţia.

[1] Insight – intuiţie.

Un discurs slab, nu va avea rezonanță în conștiința maselor și nu-și va atinge scopul. Și, dimpotrivă, o expresie scurtă, dar energică, va rămâne imprimată ca un fulger în partea stângă a creierului uman. Uitați-vă și comparați, folosind acești parametri informațional-energetici, discursurile liderilor politici actuali la nivel mondial. Observați cu atenție cum se aliniază frazele în cadrul discursului și veți înțelege cum funcționează programarea neurolingvistică. Termenul de *programare neurolingvistică* este, de fapt, denumirea actuală a retoricii, arta de a vorbi frumos. În decursul istoriei au fost multe cazuri când au fost cucerite împărății datorită artei oratorice. Informația și energia întotdeauna au mers împreună.

Cum și despre ce vorbesc astăzi Obama și Medvedev, Sarkozy și Chavez, Ban Ki-moon și Berlusconi? Acum comparați. Dar fără să citiți discursurile lui Stalin, Hitler, Churchill și Mussolini, Roosevelt și de Gaulle... Încercați să răspundeți la o întrebare simplă, la prima vedere – care este, de fapt, diferența?

Dacă informația este greșită, atunci și proiectele, organizate în baza acestei informații, vor fi orientate într-o direcție greșită, iar scopul propus nu va fi atins.

Acesta este motivul pentru care dezinformarea în activitatea operativă a serviciilor speciale reprezintă una dintre cele mai puternice arme, cel mai eficient instrument într-un atac invizibil, dar pe care fiecare îl resimte la nivelul subconștientului. Dezinformând inamicul putem câștiga bătălia, fără a mai fi nevoie de o confruntare directă. Folosirea informației neverificate, nesigure, în scopuri personale, este categoric interzisă. Pe de o parte, metodele de obținere a informației sunt multiple și cunoscute tuturor. Pe de altă parte, metodele de analiză și de verificare a informației sunt secrete. Este insuficient să știi, să deții o informație, trebuie să și înțelegi ce va urma, care sunt evenimentele ce pot genera o anumită situație.

Elaborarea recomandărilor și trasarea unor obiective concrete reprezintă o altă etapă în activitatea serviciilor secrete. Dacă

informaţia este corectă, atunci următoarea etapă va ţine de domeniul logicii. Cel mai dificil aspect este, până la urmă, stabilirea scopului final. Care este scopul unui individ sau al altuia, ce vrea să obţină?

Abaterea de la scopul propus, falsitatea sau inexactitatea acestuia, conduce, în ultimă instanţă, nu doar la prăbuşirea planurilor de viaţă, dar şi a fenomenelor sociale. Este suficient să ne amintim de marile idei ale lui Alexandru Macedon, ale împăraţilor romani, ale lui Napoleon sau Hitler. Cu ce s-au finalizat aceste idei? Câte vieţi omeneşti au pierit pentru aceste idei, fie ele măreţe, dar imposibil de realizat? Ce se întâmplă astăzi în lume? Israel şi Palestina, Irak şi Afganistan, piraţii somalezi, baronii narco-businessului din America Latină. Conflicte armate, scandaluri financiare, terorismul şi corupţia – acestea sunt principalele ştiri informative ale canalelor de televiziune. Veţi spune, criza economică? Dar cum a apărut?

***

Pentru soluţionarea problemelor care ţin de apariţia şi evoluţia unor serii de evenimente, precum şi întregul proces pentru atingerea scopului cu un efort constant, este foarte importantă obţinerea informaţiei în timp util. Care este situaţia reală la nivelul companiei sau pe piaţă în general, în ţară sau în lume, care scopuri pot fi atinse şi care nu, care sunt problemele cu care ne putem confrunta şi cu care nu. După cum există cazuri când nu sunt suficiente forţe şi mijloace, la fel există şi scopuri irealizabile. Cu această problemă s-au confruntat, la un moment dat, nu doar KGB-ul şi Ministerul Apărării din Rusia, dar şi alte servicii secrete din ţări dezvoltate. Cauzele erau cât se poate de serioase.

Cine conduce lumea în momentul de faţă? Care este matricea jocului geopolitic actual? Ce rol îi este atribuit Rusiei în jocurile de culise? Ne aflăm oare astăzi în faţa unui război economic la nivel mondial? Poate oare religia să joace rolul de stabilizator în

relaţiile sociale extrem de încordate? Acestea şi multe alte întrebări se află pe ordinea de zi a celor care sunt preocupaţi de securitatea persoanei, societăţii şi a lumii. Trebuie remarcat faptul că fiecare ţară are anumite scopuri şi organizaţii speciale care au menirea de a proteja şi de a susţine realizarea acestora, cu toate mijloacele posibile. Pe canale văzute şi nevăzute. Inclusiv cu ajutorul tehnologiilor informaţional-energetice.

Mai multe situaţii similare sunt prezentate de către generalul-maior Nikolai Şam, Primul Adjunct al Preşedintelui KGB din URSS (1991):

„Războiul parapsihologic, în care sunt implicate capacităţi extrasenzoriale umane, sună, la prima vedere, ca o frază preluată dintr-un roman SF. Cu toate acestea, în faţa voastră se află o carte scrisă pe baza documentelor prezentate de profesionişti, care au coordonat mari proiecte militare de utilizare a percepţiei extrasenzoriale. Spionajul psihotronic (PSY, SPY), telepatia, generatorii psihotronici, activitatea serviciilor de contraspionaj militar, CIA şi KGB, despre percepţia extra-senzorială – toate acestea, şi multe alte informaţii, le veţi putea găsi în această carte". Este binecunoscut faptul că serviciile de informaţii şi militarii din toată lumea au manifestat un interes sporit pentru parapsihologie. Informaţii cu privire la acest domeniu sunt foarte puţine. Nici nu se putea altfel. De ce? Pentru că parapsihologia, care cuprinde şi metode de influenţare a comportamentului uman, de manipulare mentală la distanţă a oamenilor, este percepută de militari şi de serviciile de informaţii ca un posibil instrument de construire a unor noi tipuri de arme-unicat şi ca mijloc de a conduce un război de tip nou – războiul psihotronic. Acesta este motivul pentru care sunt alocate fonduri uriaşe cercetărilor din acest domeniu, care se desfăşoară în ultimele decenii în mai multe ţări. Mai ales în URSS/

Rusia şi SUA, ţări care reprezintă două mari puteri în geopolitica mondială.

În Rusia, cercetări de mare amploare în domeniul percepţiei extrasenzoriale şi al parapsihologiei au fost coordonate de către Direcţia Specială a Ministerului Apărării, sub conducerea generalului-locotenent, doctor în filozofie şi ştiinţe tehnice, Alexei Savin. Aceste fenomene erau cercetate şi de serviciile secrete, înfiinţate pe vechea structură a Direcţiei 9 a KGB, de Serviciul de Apărare al Federaţiei Ruse şi de Serviciul de Securitate al Preşedintelui, coordonate de generalul-maior Boris Ratnikov şi de generalul Gheorghii Rogozin, care ocupau funcţia de Prim-locţiitor al Şefului Serviciului de Apărare, respectiv al Serviciului de Securitate al Preşedintelui. În cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cercetările în domeniul parapsihologiei şi în domeniul percepţiei extrasenzoriale erau coordonate de către colonelul, doctor în ştiinţe medicale, Viaceaslav Zvonikov.

Un amplu program de cercetare desfăşurat de SUA, intitulat „Poarta stelară" (Program „Star Gate"), a fost coordonat de CIA şi de spionajul militar în perioada 1971-1995. Programul viza implementarea percepţiei extrasenzoriale în scopuri militare şi, nu în ultimul rând, dezvoltarea unor metode de manipulare mentală la distanţă, pentru a obţine informaţii despre bazele militare ale URSS. Directorul acestui proiect, în ultimii zece ani, a fost doctorul în fizică Edwin C. May. Cel mai recunoscut medium al acestui proiect este considerat J. MacMonigl, înregistrat oficial ca „Agentul 001".

Toate aceste programe făceau parte din categoria „Strict secret". Dar vremurile se schimbă. S-a prăbuşit blocul comunist, s-a schimbat şi raportul de forţe strategice, iar multe secrete militare, dintr-odată n-au mai fost secrete. Foştii inamici au devenit prieteni şi astfel a devenit posibil schimbul de experienţă, de realizări în domeniu şi planuri de viitor. Dr. May a făcut o vizită în Rusia pentru

a face cunoştinţă cu colegul lui – generalul Savin. S-au împrietenit destul de rapid şi au convenit să colaboreze în viitor. Pe de altă parte, serviciile militare ale SUA şi Rusiei, deşi nu erau împotriva schimbului de experienţă între specialiştii lor, s-au dovedit a fi nepregătite pentru un program de cercetare comună, în a doua jumătate a anilor '90.

Au mai trecut câţiva ani. Programul „Poarta stelară" s-a încheiat, departamentul coordonat de generalul Savin şi-a încheiat de asemenea activitatea. Generalul Ratnikov şi generalul Rogozin au început să acorde interviuri pentru diverse canale de televiziune. Agentul 001 MacMonigl a scris câteva cărţi şi a devenit un cunoscut prezentator TV. Astfel, în cadrul emisiunii prezentate pe un canal TV din Japonia, în care, cu ajutorul percepţiei extrasenzoriale, MacMonigl căuta persoane dispărute, aduna în faţa ecranelor în jur de 30 de milioane de telespectatori.

A venit vremea să înlăturăm parafa „Strict secret" de pe documentele din programul „Poarta stelară" şi de pe realizările savanţilor ruşi. În anul 2007, Dr. May i-a propus generalului Savin un schimb de păreri cu privire la activitatea desfăşurată. Propunerea a fost primită cu mult entuziasm. Pentru a prezenta mai multe puncte de vedere, au fost invitaţi şi colegi din ambele părţi: din partea americană – cel mai bun spion psihic, J. MacMonigl, din partea rusă – generalul Boris Ratnikov.

S-au depănat amintiri, deşi activitatea nu s-a limitat doar la aceasta. Pe parcurs am constatat că există foarte mult material care cuprinde diverse domenii. Ţinând cont de valoarea materialului, nu ne puteam permite să renunţăm la acesta. Materialul era unicat, pentru că provenea din surse primare şi accesul era strict limitat, dacă ţinem cont de faptul că autorii cărţii au coordonat proiecte psihotronice militare de mare anvergură în Rusia şi în SUA. În consecinţă, proiectul s-a extins până la două sau chiar trei cărţi. De proiect, s-a arătat imediat interesată şi televiziunea, drept

pentru care urmează să apară o serie de filme documentare sau artistice, având la bază aceste cărți. Prima carte va fi editată în curând în SUA.

Este important de reținut câteva observații generale referitoare la materialul prezentat. Atât URSS, cât și SUA au devenit interesate de telekinezie, datorită implicațiilor sale militare. Orientarea și nivelul cercetărilor științifice în domeniul parapsihologiei erau asemănătoare în ambele tabere. Savanții urmăreau un singur scop, se bazau pe aceleași principii de cercetare, utilizau instrumente asemănătoare de cercetare și, prin urmare, rezultatele erau asemănătoare. Diferențe s-au constatat în domeniul cercetărilor militare. În SUA s-a insistat asupra cercetărilor cu operatori PSI și asupra vederii la distanță, insistându-se asupra dezvoltării abilităților de telekinezie, având drept scop culegerea de informații despre obiectivele importante ale inamicului potențial, după cum a fost foarte clar stabilit în programul „Star Gate" („Poarta Selară"). În Uniunea Sovietică s-au efectuat cercetări similare, dar atenția era orientată spre experimente care vizau lucrul aparatelor cu psihicul uman, spre metode neobișnuite de influențare a obiectelor, întâlnite ulterior sub denumirea de „generatori psihotronici" sau „armă psihotronică". Într-o anumită măsură, aceste cercetări au fost marcate și de presiunea enormă exercitată de ideologia marxist-leninistă din acea perioadă, pentru care aparatele sau instrumentele tehnice de influențare erau mult mai „materiale", mai „palpabile", comparativ cu „fluidele mistice" ale mediumului. Unele cercetări tehnice au fost efectuate în cadrul institutelor de cercetări științifice. De reținut este că 90% din aceste propuneri, cercetări etc. nu au avut rezultate notabile, mai degrabă erau rezultatul unor erori, ale incompetenței științifice, sau chiar ale înșelătoriei. În ceea ce privește cele 10% rămase – acestea reprezentau rezultate cu adevărat unice, care depășeau limitele acelor vremuri, rezultate care puneau bazele tehnologiei viitorului.

La începutul anilor '90, în perioada perestroikăi, a schimbării ideologiei şi structurii politice în URSS, s-au pus bazele unui amplu program militar de cercetare şi de dezvoltare a facultăţilor extra-ordinare umane. Sub coordonarea generalului-locotenent Alexei Savin au fost efectuate cercetări complexe în diverse domenii de manipulare informaţional-energetică, care erau atribuite în mod tradiţional percepţiilor parapsihologice şi extrasenzoriale. A fost organizată pregătirea unor grupuri de militari-medium pentru activităţi operative din cadrul forţelor armate, în special marină şi aviaţie, pentru conflictele militare din Cecenia şi din alte „puncte fierbinţi" ale ţării. Este important de menţionat că au fost elaborate şi minuţios verificate în practică metode unice de dezvoltare a facultăţilor extra-ordinare umane, de sporire calitativă a nivelului intelectual şi spiritual uman. Este singurul centru de pregătire de acest gen din lume.

Serviciul Federal de Apărare şi Serviciul de Securitate al Preşedintelui organizau securitatea personalităţilor politice şi se ocupau de culegerea şi analizarea informaţiilor de importanţă politică. În cadrul serviciilor secrete, generalul-maior Boris Ratnikov şi generalul-maior Gheorghii Rogozin au pus în practică diverse metode parapsihologice. În anii '90 au început să implice în mod sistematic operatori PSI în activitatea pe care o desfăşurau şi în alte forţe armate. În cartea sa, colonelul Viaceaslav Zvonikov povesteşte despre cercetările întreprinse în domeniul parapsihologiei, instruirea operatorilor PSI şi despre activitatea operativă a acestora în cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Ministerul Afacerilor Interne are o experienţă bogată de colaborare cu operatori PSI. Toate aceste activităţi necesitau un sistem bine organizat. La începutul anilor '90 eu îndeplineam funcţia de adjunct al preşedintelui KGB şi am depus eforturi susţinute pentru coordonarea experimentelor parapsihologice în cadrul principalelor departamente. Trebuie reţinut faptul că activitatea operativă a operatorilor PSI nu este

cea mai importantă. Parapsihologia şi percepţiile extrasenzoriale cuprind o arie mult mai vastă. Atât în URSS, cât şi în SUA această activitate a început din motive banale, obişnuite: din încercarea de a depăşi inamicul, de a contracara tentativa de a culege informaţii despre obiectivele noastre, de a obţine informaţii despre inamic şi manipularea acestuia cu ajutorul metodelor parapsihologice. De reţinut este că omul dispune de o gamă largă de capacităţi fenomenale, din care fac parte clarviziunea, telepatia, mutarea obiectelor cu puterea gândului, diagnosticarea şi tratarea bolilor, influenţarea informaţional-energetică a diverselor tipuri de mediu. Aceste percepţii extrasenzoriale depăşesc limitele impuse de serviciile militare, fapt ce demonstrează o dată în plus caracterul distinct al capacităţilor extrasenzoriale în contextul proceselor complexe ale evoluţiei. În procesul de cercetare a mecanismelor apariţiei şi dezvoltării facultăţilor extra-ordinare, am observat că persoanele care se ocupau de cercetarea şi de practicarea acestor fenomene se schimbau, deveneau altfel, se schimba nivelul cultural şi intelectual, scara valorilor se modifica de asemenea. După părerea mea, acesta este cel mai important rezultat obţinut în domeniul parapsihologiei şi al percepţiei extrasenzoriale, deşi nu se încadrează în parametrii sarcinilor stabilite iniţial de serviciile secrete şi de serviciile militare. Sunt convins că aceste rezultate vor contribui în mod hotărâtor la consolidarea înţelegerii reciproce între oameni şi vor ajuta la rezolvarea problemelor complexe cu care se confruntă la momentul actual întreaga omenire".

***

Moştenirea practică pe care ne-a lăsat-o KGB-ul şi Ministerul Apărării din Rusia n-a rămas în seif sau în buncăre secrete. Este imposibil să ţinem sub cheie informaţii care reprezintă forţa motrice a cunoaşterii. Informaţia continuă să lucreze pentru protejarea ţării şi a cetăţenilor acesteia de pericole extrem de complexe, pericole ce ne pândesc astăzi la fiecare pas. Ceea ce până ieri se

afla sub controlul statului, astăzi se află sub controlul sacilor de bani. Tehnologiile de apărare se reprofilează în cele de atac. Acestea sunt folosite şi activează în interesul unor grupuri comerciale mici, dar extrem de influente. Pe piaţa serviciilor specializate de protecţie a persoanei din Rusia, întâlnim tot mai des manifestări ale unor pericole de acest gen şi rezultate ale atacurilor. Acesta este motivul pentru care specialiştii profesionişti în protejarea vieţii şi a integrităţii corporale sunt foarte interesaţi de acele tehnologii de obţinere a informaţiei care, în urmă cu cincisprezece ani, au fost denumite de militari „metacontact". Întrebarea este una foarte simplă: „Cât de sigură este această tehnologie ca instrument profesional, cum poate fi obţinută şi utilizată?"

Vă prezentăm în continuare părerea şefului Departamentului de Protecţie Personală care a apelat la resursele Centrului Informaţional Analitic NAST Rusia, centru care are acces la tehnologiile metacontact.

„...Metacontact nu are nimic în comun cu mistica, magia, vrăjitoria, şamanismul sau cu alte rudimente istorice. La fel cum colaboratorii profesionişti din serviciile de securitate nu au nimic în comun cu problemele rezolvate de savanţi sau de slujitori ai bisericii. Ei folosesc doar instrumentele de lucru pentru soluţionarea obiectivelor propuse. Nu contează că fenomenul de metacontact nu poate fi explicat de ştiinţele exacte, de savanţi sau de preoţi, care au nevoie de rezultate „palpabile", dar dacă acest fenomen funcţionează, atunci trebuie folosit. Chiar dacă pentru unii aceasta este o potlogărie, iar pentru alţii – o drăcovenie, nimeni nu va încerca să-i contrazică. Fiecare gândeşte în funcţie de pregătirea pe care o are. Responsabilitatea privind calitatea rezultatelor obţinute de către specialiştii militari este direct proporţională cu responsabilitatea în faţa legii, cu libertatea, numele, onoarea şi... gradele militare. Nu are rost să ne implicăm în descifrarea fizicii eterului, este mai simplu să ne folosim de

descoperirile deja făcute. Astfel, dacă ni se comunică care sunt pericolele reale şi cele potenţiale pentru clientul nostru şi mai ştim că sursa de informare este sigură, verificată, atunci de ce trebuie să ne intereseze ce spun savanţii, preoţii, jurnaliştii sau politicienii? Noi acceptăm informaţia primită şi suntem recunoscători veteranilor serviciilor speciale, operatorilor PSI pentru faptul că aceasta a ajuns la noi în timp util şi ne-a fost de un real folos".

Mai multe servicii specializate în asigurarea protecţiei persoanei au prezentat un interes firesc vizavi de posibilităţile şi potenţialul tehnologiilor informaţional-energetice. Acum doi ani unul din departamentele speciale de stat, care se ocupa de asigurarea protecţiei şi integrităţii corporale a persoanelor de stat, s-a adresat specialiştilor NAST din Rusia cu următoarea întrebare:

„Cum s-ar putea organiza activitatea unei gărzi de corp „la distanţă" cu capacităţi extrasenzoriale?"

Nu avem secrete faţă de colegii noştri, de aceea răspunsul a fost scurt şi la obiect.

– O activitate de asemenea anvergură este destul de complexă şi greu de organizat. Este nevoie de un colectiv de 10 până la 24 de persoane, care va asigura, în schimburi 24 de ore din 24, protejarea vieţii şi a integrităţii corporale a persoanei căreia îi asigură protecţia. Acestea va trebui să-l „ţină" într-o stare de securitate, fixând toate încercările de pătrundere în acest spaţiu a influenţei informaţional-energetice nocive. O singură persoană poate lucra eficient în acest mediu maximum o oră. Cu regret trebuie să recunoaştem că, în momentul de faţă, există foarte puţine persoane cu facultăţi paranormale şi cu suficientă experienţă în acest domeniu. Avem nevoie de asemenea specialişti, dar ei lipsesc aproape cu desăvârşire, dat fiind faptul că acest domeniu

de activitate a reprezentat o lungă perioadă de timp sfera de interes a serviciilor secrete. Următoarea întrebare: care este garanția că acești specialiști vor fi folosiți doar în scopurile declarate?

Din experiența ofițerilor KGB din URSS și a Ministerului Apărării al Rusiei aveam confirmarea că o persoană cu anumite percepții extrasenzoriale, aflată într-o stare de conștiință modificată, este capabilă să obțină informații din așa-numitul „câmp informațional-energetic planetar". Teoria acestui câmp a fost descoperită de marele savant rus Vladimir Ivanovici Vernadsky. Acest câmp poartă denumirea de *noosferă*[1]. Ce s-a întâmplat mai departe, cum și-au desfășurat activitatea de colaborare savanții și militarii?

[1] Noosferă – (*fil.*) Ansamblu al sistemelor de informație, cunoaștere și valorizare specifice ființei umane. Din fr. *noosph'ere.* (DEX).

CAPITOLUL V
Cunoştinţe şi tehnologii

Vladimir Ivanovich Vernadsky este considerat întemeietoru cosmismului rusesc, mişcare filozofică şi culturală care a apărut l începutul secolului al XX-lea. Discipolii i-au continuat ideile prin aplicarea rezultatelor descoperirilor în mai multe domenii ştiin ţifice. Compilând informaţiile, experimentând şi cercetând no domenii, au reuşit să pătrundă în esenţa problemei prin formulare noţiunilor şi definiţiilor de bază ale viitoarei filozofii. Cercetăril în domeniul noosferei se desfăşurau în paralel cu cele din domeniu psihotronicii.

În perioada de după revoluţie, atât conducătorii ţării cât şi ce din serviciul securităţii de stat erau preocupaţi de probleme con crete din domeniul economic, ideologic şi pragmatic. Subunităţ speciale din cadrul serviciului de securitate studiau efectel influenţării la distanţă asupra psihicului şi fiziologiei umane, c ajutorul aparatelor şi al metodelor extrasenzoriale. Practicile se crete şi filozofia ocultă îşi continuau activitatea în Rusia, iar bazel acestor activităţi au fost puse în străinătate de către mistici Gurgjieff, Blavatskaia, soţii Rerich şi de către discipolii acestora

Conform informaţiilor de care dispunem în momentul de faţă ştim că la baza elaborării metodelor de influenţare PSI în Rusia s afla fiica lui Felix Dzerjinscky[1] – Margarita Telţe şi doctorul „d

[1] **Felix Dzerjinscky** – Феликс Эдмундович Дзержинский — fondatoru şi preşedintele VCK (1917), actualul FSB.

cent" D. Luni. Pentru cercetări de asemenea anvergură, în 1921 la Moscova, în cadrul Serviciului Special de Cifrare al OGPU[2], sub conducerea lui Gleb Bokij, a fost constituit Serviciul Special care se ocupa de cercetarea metodelor de influențare la distanță a obiectelor biologice. Pentru coordonarea acestui serviciu, în mod special a fost invitat la Moscova, din Sankt-Petersburg, Alexander Barcenko.

Proiectele de cercetare inițiate de serviciul special din cadrul organizației, care şi-a schimbat de-a lungul timpului denumirea din VCK în FSB[3], reprezentau pentru oamenii de știință tradiționali proiecte de cercetare cu caracter strict secret şi vizau domenii şi tehnologii extrasenzoriale, psihotrope şi psihotronice. Aceste tehnologii erau folosite de serviciile speciale ruseşti. În ce măsură erau aplicabile în practică şi care sunt rezultatele obținute de savanții militari, istoria şi arhivele păstrează tăcerea. Doar câteva indicii, care pot fi remarcate în evenimentele din acea perioadă, ne permit să tragem concluzii cu privire la meticulozitatea serviciilor speciale în acest domeniu. La sfârşitul anilor '30, Bokij (1879 - 1937) şi Barcenko (1881-1938) au fost executați prin împuşcare, la ordinul lui Iosif Stalin, pe motiv de instabilitate politică, iar arhivele Serviciului Special au fost transferate în subordinea altor specialişti. Activitatea s-a desfăşurat în continuare într-un regim strict secret.

---

[2] OGPU (Объединенное Государственное Политическое Управление НКВД РСФСР – Gosudarstvennoe Politiceskoe Upravlenie NKVD RSFSR – Politică Unită de Stat de pe lângă Sovietul Comisarilor Poporului al URSS).

[3] VCK (Всероссийская Чрезвычайная Комиссия по борьбе с контрреволюцией и саботажем *Vserossiyskaya Crezvycaynaya Comissia – Comisia Extra-ordinară din Rusia pentru combaterea contrarevoluției şi sabotajului*).

FSB (Федеральная служба безопасности Российской Федерации *Federal'naya sluzhba bezopasnosti Rossiyskoy Federatsii*) este serviciul secret al Federației Ruse şi este succesorul KGB-ului.

***

Nu există dovezi certe ale faptului că fenomenalul spion, maestrul extrasens şi astrologul Serghey Alexeevich Vronskij, a fost instruit exact de această secţie, dar un lucru este sigur: toate secretele, devenite apanajul eternităţii, ne dau de gândit şi astăzi. Mai ales celor care sunt familiarizaţi cu tehnologiile, metodele, formele, legile şi tehnicile de spionaj. Întâmplarea merită o prezentare aparte.

Această relatare o vom începe însă cu o precizare: versiunea oficială, povestită chiar de Vronskij, despre familia sa, nu este confirmată în documentele din arhivă. Dar judecând după toate aparenţele, probabil că exact în aceasta constă cariera fenomenală a spionului profesionist.

Tatăl lui Serghey Vronskij – groful Alexey Vronskij, înainte de Revoluţia din octombrie 1917, avea gradul de general şi deţinea funcţia de şef al Serviciului de Cifrare de pe lângă Statul Major al Rusiei. Un general cu asemenea funcţie în statele de funcţiuni ale armatei ţariste din acea vreme nu exista, fapt care a fost prezentat într-un film documentar la televiziune. Dar să nu uităm, în acelaşi timp, că Gleb Bokiy coordona Serviciul de Cifrare pe vremea când Serghey Vronskij avea doar 7 ani.

În semn de mulţumire pentru munca şi efortul depuse în vederea conceperii cifrului pentru Republica Sovietelor, groful Vronskij a primit un document semnat chiar de Vladimir Ilici Lenin, prin care îi era permis să plece împreună cu familia sa peste hotare. După finalizarea proiectelor pentru bolşevici, aceştia pur şi simplu au executat prin împuşcare întreaga familie a generalului. Serghey a rămas în viaţă ca prin minune: în timpul măcelului, el se plimba însoţit de guvernantă prin curte. În locul lui a fost omorât fiul acesteia, care era de aceeaşi vârstă cu micuţul Serghey...

Specialiştii profesionişti din organele de securitate nu cred în minuni. Iată încă un detaliu interesant din acea perioadă. Gleb Bokiy, despre care am amintit mai sus, a fost desemnat să

coordoneze activitatea Serviciului de Cifrare, chiar de Lenin. Bokiy nu se ocupa doar de cifrarea corespondenței guvernului, el, la ordinul secret al lui Lenin, aduna materiale compromițătoare despre toți conducătorii țării. Mai târziu, peste cincisprezece ani, Bokiy a fost executat prin împușcare, iar Serviciul, desființat. Motivul era unul singur: a refuzat să-i dea lui Stalin dosarele la care lucrase. În acest timp, Vronskiy își făcea studiile în Germania, iar în Riga făcea deja cunoștință cu Villis Lacis, un viitor comunist de marcă din Pribaltica care, după război, va deveni Primul ministru al Letoniei sovietice. Această cunoștință i-a prins foarte bine în viitor.

Așadar, să revenim la partea cunoscută a acestei istorii. După cel de-al Doilea Război Mondial, Serghey Vronskiy le-a comunicat elevilor săi data exactă a nașterii sale: Riga, 24.10 E – 57.15 N, 25 martie, anul 1915, ora 06, 28 minute 20 secunde. Bunica lui, principesa Negoș, era destul de cunoscută în cercurile elitei oculte. Ea provenea dintr-o veche familie de vraci și clarvăzători din Muntenegru, Nenadici-Negoș.

Ceea ce s-a întâmplat mai departe nu ne rămâne decât să ne imaginăm. Legenda oficială despre cum Vronskiy și-a pierdut părinții și a ajuns în Germania a fost relatată într-o emisiune televizată pe unul din principalele canale de televiziune din Rusia, în septembrie 2009. De fapt, emisiunea a ridicat mai multe întrebări, neoferind răspunsuri. În ceea ce privește metodele de lucru ale agenților serviciului de informații din acea perioadă, ne impresionează profesionalismul și delicatețea de care au dat dovadă în elaborarea acestor legende.

După cum putem afla din relatările discipolilor săi, Serghey a urmat cursurile unui gimnaziu rus privat la Riga, remarcându-se prin rezultate excelente la învățătură. S-a făcut remarcat de mai multe ori luându-și profesorii prin surprindere – aveai senzația că întotdeauna ghicește biletul pe care îl va nimeri la examen. În

adolescență cunoștea deja 13 limbi străine. La 17 ani a absolvit cu diplomă de merit școala de aviație din orașul Innsbruck, Austria. Acest fapt reprezintă o dată destul de importantă din biografia sa. Ajuns în Germania în 1933, este admis la facultatea de medicină a Universității din Berlin. În scurt timp este transferat la Institutul de Bioradiologie, considerat secret în acea perioadă, care purta denumirea de „Instituția de învățământ nr.25". În cadrul instituției erau pregătiți specialiștii cu facultăți extra-ordinare, pentru a servi elita hitleristă. Pe lângă tradiționalele cursuri de medicină, studenților le erau citite și cursuri de psihoterapie, hipnoză, astrologie. Profesorii lor erau lama tibetani, yoghini indieni, terapeuți prin acupunctură chinezi. Cursurile de astrologie erau ținute de cei mai renumiți și mai talentați astrologi: Karl Ernst Krafft, Louis de Wohl, Herbert și Eva Loehlein, Elisabet și Reinhold Ebertin.

Odată, în timpul practicii, Vronskiy a primit o sarcină neobișnuită. Dintre deținuții unei închisori au fost selectați 20 de comuniști germani și membri ai familiilor lor, care sufereau de diverse forme de boli oncologice. Promisiunea autorităților a fost următoarea: vor fi eliberați toți cei care vor fi tratați de boala de care suferă. Vronskiy a reușit să salveze șaisprezece persoane, dintre care patru erau copii.

Studentul cu rezultate excelente, studentul care în 1933 a intrat în secret în partidul comunist al Germaniei, după absolvirea institutului a fost recrutat de serviciile secrete germane.

Din relatările oficiale știm că în Riga o cunoștință de familie a fost cea care i-a dat lui Vronskiy o scrisoare recomandată pentru un înalt funcționar nazist, Johann Koch, fratele reputatului filolog clasic și astrolog Walter Albert Koch. Cu ajutorul acestuia, Vronskiy a făcut cunoștință cu unul dintre conducătorii naziști, Rudolf Hess, de asemenea preocupat de misticism. După mai multe prezicer făcute de Vronskiy, preziceri care s-au adeverit, Hess a început să aibă încredere în el.

Însuși Vronskiy menționează: „Ne-a reunit preocupare comună pentru astrologie și astfel Hess a devenit primul meu elev

Acesta s-a dovedit a fi extrem de talentat în astrologie, dar avea un handicap: era foarte îngâmfat. Comunicând cu Hess, am început eu să folosesc cu adevărat capacitățile de hipnoză și de sugestie. Trebuie să recunosc că Hess se supunea cu ușurință hipnozei. Pentru început am intrat în cercul lui de prieteni și colegi. Atunci când am fost acceptat în cercul lor, în care străinii erau ținuți la mare distanță, intuiția și abilitățile m-au ajutat să înțeleg mai bine jocurile de culise, interesele carieristice ale apropiaților lui Hess, grupurile care abia se formau. Eu îi dădeam sfaturi cum trebuie să se comporte cu anumite persoane, de cine trebuie să se păzească și de cine să se apropie. Hess era foarte receptiv la aceste sfaturi pentru că, de regulă, nu dădeam greș".

Vă reamintim că acestea sunt doar vorbe. Dar faptul că Vronskiy a fost un apropiat al lui Hess, rămâne o dovadă certă.

Este binecunoscut faptul că Rudolf Hess, a doua persoană ca importanță în partidul nazist, după Adolf Hitler, în luna mai 1941 a fugit din Germania. Din München, Hess a zburat în Anglia. Hess intenționa să aterizeze la castelul lordului Hamilton, dar din cauză că n-a găsit un loc potrivit, s-a paraşutat. După procesul de la Nürnberg din 1945-1946 intentat criminalilor de război, Hess își ispășea condamnarea pe viață în închisoarea Spandau din Berlin. Pe 17 august 1987, la vârsta de 93 de ani, Hess a fost găsit mort în pavilionul de vară din curtea închisorii, cu un cablu electric legat în gât. Argumente convingătoare cu privire la acest caz ne permit să afirmăm că nu a fost vorba despre o sinucidere. Astfel, în două zile după moartea lui Hess, la ordinul administrației engleze a închisorii, a fost lichidat pavilionul de vară din curtea închisorii în care acesta a fost găsit mort, au fost distruse toate lucrurile personale, fotografiile, agendele și carnetele de notițe.

Agentul sanitar al lui Hess, Abdullah Melaouhi, în data de 17 februarie 1994, sub jurământ, a mărturisit că în ziua morții, deținutul Hess se afla într-o stare psihică și morală normală. Când a ajuns la

pavilionul de vară, a constatat o dezordine totală şi urme d violenţă. În pavilion se mai aflau doi militari în uniformă americană pe care nu i-a văzut niciodată pe teritoriul închisorii Spandau Aparatele pentru acordarea primului ajutor erau defecte.

Guvernul britanic a promis desecretizarea materialelor cu privir la împrejurările morţii lui Hess, în 2017. Acest lucru se va întâmpla în mai puţin de zece ani şi la 30 de ani după moartea lui. „Stelel guvernează proştii, iar deştepţii îşi guvernează propriile stele". Aceast era expresia preferată a lui Rudolf Hess, nazistul nr. 2...

Dar să revenim la relatările lui Vronskiy despre fuga lui Hess „În 1941 ne cunoşteam foarte bine şi eram deschişi unul faţă d celălalt. Rudolf ştia despre planul „Barbarossa" (planul în baz căruia Germania nazistă a atacat URSS – n.a.). Noi am realiza pronosticul astrologic, pornind de la data exactă a atacului Previziunile arătau un eşec total pentru Germania nazistă. Totu se potrivea. Hess i s-a adresat fuhrerului cu rugămintea de schimba data, însă Hitler a tratat subiectul ca pe o glumă. Fuga lu Hess nu reprezintă un lucru neaşteptat. La un moment dat s-a gândit să fugă în Rusia, însă aştrii i-au prezis acolo o moarte sigură Varianta engleză îi prezicea că va rămâne în viaţă. Aşa s-a ş întâmplat. Hess a supravieţuit tovarăşilor săi de partid 50 de ani".

Cu puţin timp înainte de a fugi, după relatările lui Vronskij Hess i-a făcut cunoştinţă cu Eva Braun, care i-a cerut să-i prezic soarta. La următoarea întâlnire, Vronskij i-a comunicat că o aşteapt „un viitor neobişnuit", după care a mai adăugat: „Şi aceast ascensiune se va datora căsătoriei dumneavoastră". Aşa spune însuşi Vronskij.

Exact în perioada anilor '30 ai secolului trecut, în Germania doi oameni, Rudolf Hess şi Karl Haushofer, îi insuflau lui Hitle „marile idei" ale lui Dietrich Eckhart. Eckhart, care era şi fondatoru societăţii secrete „Thule", cu puţin timp înainte de moartea sa l spunea prietenilor: „Urmaţi-l pe Hitler. El va conduce dansul, da muzica pentru dans am scris-o eu".

Este foarte probabil ca Vronskiy să fi fost adeptul unei societăți secrete care avea drept scop reorientarea civilizației umane, fără a mai ține cont de viața unor oameni, sau chiar a unor popoare întregi. Această atitudine era caracteristică acelor vremuri.

Dacă altă dată atenția masonilor era îndreptată spre Egipt, nu putem spune același lucru și despre ce se întâmpla acum: masonii încercau să găsească „eternul adevăr" în „Țara Apelor Albe" sau Shambala. Deseori în Tibet plecau expediții echipate de instituții care nu aveau nicio legătură unele cu altele. De exemplu, în Tibet au fost câteva expediții ale Institutului de Bioradiologie unde a studiat, după care a și lucrat Vronskiy, apoi expediția filozofului și pictorului rus Nikolai Rerich, finanțată de anumiți „filantropi" americani. Despre Nikolai Rerich am discutat într-unul din capitolele anterioare, în legătură cu apariția bancnotei de un dolar. Exact la expediția din Tibet a lui Rerich a participat și renumitul colaborator al Serviciului de Contrainformații sovietic, Yakov Blumkin, care mai târziu, în 1918, la Moscova, l-a asasinat pe ambasadorul german în Rusia, Wilhelm Mirbach. Călătoria lui Blumkin în Tibet a fost organizată de Gleb Bokij...

În această perioadă, Vronskij avea de îndeplinit și o serie de sarcini trasate de serviciile speciale sovietice. Astfel că într-una din zile, acestea i-au cerut să-l introducă în cercul persoanelor apropiate lui Hitler pe fostul pugilist rus Igor Miklashevsky. Vronskij l-a făcut cunoștință cu Max Schmeling, campion mondial la box și pe care Hitler îl invita deseori la reședința sa. Din relatările cekiștilor[4], Miklashevsky a primit o misiune de importanță strategică: să se infiltreze în cercurile apropiate lui Hitler și, la momentul potrivit, să-l lichideze. Acest fapt este confirmat și de Pavel Sudoplatov, șeful uneia dintre Direcțiile NKVD, care se ocupa

---

[4] Cekiști – membri ai CEKA (Numele întreg era **Всероссийская чрезвычайная комиссия по борьбе с контрреволюцией и саботажем** (*Comisia extra-ordinară pe întreaga Rusie pentru combaterea contrarevoluției și sabotajului*), dar era mai bine cunoscut cu abrevierile ЧК (CEKA) sau ВЧК (VECEKA).

de activitatea desfăşurată de Vronskij. Cu toate acestea, Stalin a fost nevoit să renunţe la plan, temându-se de faptul că oamenii care vor veni după Hitler vor încheia un acord separat cu Anglia. De asemenea mai ţinea cont şi de faptul că Hess se afla în acea perioadă în Sicilia...

În timpul campaniei naziste din Libia şi Egipt din 1941, Vronskij este trimis în Africa în calitate de medic-extrasens în cadrul trupelor germane din Africa (cunoscute sub numele de Deutsches Afrikakorp), sub comanda feldmareşalului Erwin Rommel. După cum relatează contemporanii lui Vronskij, Rommel chiar i-a dăruit o armă cu inscripţia „Pentru credinţă şi devotament Reichului German".

Nu este exclusă nici posibilitatea ca Rommel să fi pierdut lupta şi datorită faptului că medicul – extrasens „dedicat Reichului", transmitea în mod regulat inamicului date de importanţă strategică. Aceste informaţii nu au fost confirmate.

După cum susţine chiar Vronskij, odată l-a tratat chiar pe Hitler, care suferea de tulburări gastro-intestinale şi de tulburări nevralgice.

Pe de altă parte, relaţiile prea apropiate ale agentului Vronskij cu elita nazistă nu puteau să nu trezească îndoieli din partea Serviciului de Contrainformaţii sovietic. Astfel apărea o întrebare destul de logică: pentru cine lucrează, de fapt?

Iată cum explică Vronskij motivele şi împrejurările revenirii sale în URSS, care în acel moment se afla dincolo de linia frontului: „În 1941 radistul meu a primit un comunicat prin care eu şi cu Richard Sorge (renumitul spion sovietic care i-a comunicat lui Stalin data exactă a începerii celui de-al Doilea Război Mondial. Pe 7 noiembrie 1944, Richard Sorge a fost spânzurat în Japonia – *n. a.*) am fost decoraţi cu „Medalia de Aur" şi trebuia să revenim în URSS. În acea perioadă, Sorge lucra în China şi în Japonia. În luna octombrie, pe neaşteptate, acesta a fost arestat de poliţia japoneză,

fapt care a fost comunicat imediat la „centru". Sorge m-a prevenit că în URSS mă pot aştepta neplăceri".

Aflat la o vârstă respectabilă, Vronskij a relatat că în acel moment şi-a consultat horoscopul şi a văzut o evoluţie nefavorabilă a evenimentelor. Pe de altă parte, nu mai putea rămâne în Germania pentru că aceiaşi aştri îi preziceau o deconspirare inevitabilă şi o moarte sigură. După fuga lui Hess, mulţi astrologi germani au fost închişi.

Astfel, în 1942 Vronskij îşi face paşaport diplomatic german şi pleacă în Pribaltica. Ajuns acolo... hipnotizează personalul de serviciu al aeroportului militar german, îl pune să alimenteze şi să pornească un avion sanitar de mici dimensiuni, „Stork", cu care trece de linia frontului. Soldaţii sovietici l-au scos din cabina în flăcări a avionului aflat dincolo de linia frontului şi l-au condus la Serviciul de Contraspionaj.

Exact în acest moment, datele biografice ale lui Vronskij sunt completate de o serie de fapte incredibile. Nu are rost să le comentăm, pentru că activitatea serviciilor speciale din timpul celui de-al Doilea Război Mondial era atât de bine organizată, încât niciun fapt, în cazul în care va fi necesar, nu va putea fi demonstrat sau invers, va avea o explicaţie foarte logică. Importante sunt faptele, iar explicaţiile acţiunilor serviciilor de spionaj revin istoricilor. Agenţii serviciilor de informaţii ştiu foarte bine că există aşa-numitele dosare din categoria „A", care nu sunt trimise niciodată în arhivele oficiale...

Spre sfârşitul vieţii sale, Vronskij spunea: „Eu nu sunt în măsură să spun tot adevărul... Există un principiu: omul care a fost iniţiat în taina supremă, trebuie să o ia cu sine în mormânt". Serghey Alekseevich Vronskiy a decedat la 10 ianuarie 1998, în Riga, terminând aproape în totalitate manuscrisul, alcătuit din 12 volume, intitulat *Astrologia clasică*. Abordarea fundamentală şi natura

profundă a temei de cercetare plasează lucrarea printre cele mai bune la nivel mondial.

La întrebarea elevilor săi cu privire la amintirile cele mai impresionante din viața sa, Vronskiy le-a dat următorul răspuns: „Dintre toate pronosticurile care s-au confirmat, unul îmi stărui și acum în minte. Șefului institutului nostru – Verner von Braun, i am prezis că va rămâne în viață și, după terminarea războiului, v ocupa un post de conducere în SUA, generalului Walther vo Brauchitsch i-am prezis primirea, în 1940, a gradului militar ge neral feldmareșal și prăbușirea în 1941. Evei Braun i-am prezis c va deveni soția unuia dintre cei mai importanți oameni di Germania. La rugămintea lui Brejnev, am indicat perioada morț lui Mao Tzedun. Exacte au fost și prezicerile morții lui John Robert Kennedy. Exacte au fost și prezicerile făcute de mine c privire la evenimentele din 1985 în țara noastră, iar în 1989, î Europa de Est. Corect a fost și pronosticul referitor la Campionatu Mondial de Șah, ediția 1990, câștigat de șahistul rus Garry Kasparov. Dintre cosmonauți, cel mai bine îi cunoșteam pe Yur Gagarin și pe constructorul principal, Sergei Korolev. Pe Gagari l-am prevenit în legătura cu ziua nefavorabilă de 27 martie 196 (zi critică triplă) iar Korolev trebuia să fie foarte atent mai ales l jumătatea lunii ianuarie 1966".

***

Este adevărat că în anii treizeci, naziștii erau foarte interesa de astrologie, își doreau să pătrundă în tainele propriului dest pentru a-și consolida poziția de conducere. Astfel s-a ajuns la faptu că în 1935 Hitler a declarat astrologia drept „știință imperială" Este cunoscut faptul că Hitler era pasionat de ocultism. Acest era motivul pentru care în Reich funcționau o mulțime de organizați științifice și pseudoștiințifice, sub stricta supraveghere a Ordinulu Negru SS „Anenerbe" (*germ.* „Ahnenerbe") și a „Marelui Magistru Heinrich Himmler, care se ocupau cu cercetări oculte. În ani

treizeci – patruzeci în Germania au luat amploare o serie de activități de cercetare în domeniul psihofiziologiei și geneticii ultrasecrete, dintre care amintim doar două: „Thule" și „Lebensborn".

Experimentele secrete germane, efectuate pe deținuții lagărelor de concentrare, și-au păstrat valoarea până în zilele noastre. Convențiile internaționale au calificat aceste cercetări barbare, efectuate pe oameni vii, o crimă împotriva umanității. Din această cauză au fost interzise cu strictețe orice experimente de asemenea natură. Dar în timpul războiului acest lucru a fost posibil...

Din motivele indicate mai sus, toate materialele de cercetare, inclusiv rezultatele experimentelor germane sunt unice, incomparabile, iar pentru știință – de neprețuit. Deși, pe de altă parte, nimeni și nimic nu poate justifica încercarea inumană de obținere a unor asemenea rezultate. După terminarea războiului, toate cercetările secrete ale Germaniei au revenit învingătorilor. Astfel, rezultatele savanților germani în domeniul rachetelor cosmice și ingineriei au fost luate de SUA, iar cele din domeniul psihofiziologiei (psohotronicii) și geneticii – de URSS.

În perioada imediat următoare de după război, beneficiarii principali ai acestor proiecte au fost Ministerul Apărării, Comitetul Central al PCUS și KGB al URSS. În cadrul KGB-ului, proiectele erau coordonate de Direcția V și VI. Direcția V, responsabilă pentru protecția structurii constituționale, coordona proiectul din punct de vedere politic, iar Direcția VI era responsabilă pentru activitatea tehnico-științifică în cadrul proiectului. Cu punerea în practică a acestor tehnologii se ocupa Laboratorul ultrasecret nr. 12 de pe lângă Direcția tehnico-operativă a KGB din URSS. Activitatea acestei direcții de cercetare se intersecta cu activitatea institutelor de medicină.

Trebuie să menționăm în mod special faptul că serviciile speciale niciodată nu s-au ocupat în mod direct de proiecte științifice, dar aveau, în schimb, acces nelimitat la rezultatele cercetărilor științifice ale proiectelor cu finanțare din bugetul de stat. Prin

urmare, coordonând un număr mare de direcţii de cercetare, şi cunoscând rezultatele practice ale anumitor cercetări, responsabilii din serviciile speciale le puteau compila în tehnologii care deveneau nişte realizări *sui generis* ale artei operative şi militare. Cu toate acestea, regimul de secretizare şi accesul strict limitat la informaţie le interziceau chiar şi coordonatorilor direcţiilor de cercetare ştiinţifică să facă cunoscute în mod detaliat rezultatele cercetărilor.

Fiecare proiect de cercetare purta o anumită ştampilă. Acesta este unul dintre motivele pentru care deseori întâlnim la televizor sau în mijloacele de informare în masă, oameni de ştiinţă care rămân extrem de uimiţi atunci când află că anumite persoane, absolut necunoscute lor, au folosit în mod direct rezultatele cercetărilor lor, acuzându-i pe deasupra de incompetenţă în probleme fundamentale de cercetare. Dar aceşti oameni nu sunt cercetători. Aceştia sunt agenţi operativi care iau rezultatele cercetărilor pentru „gospodăria ţărănească" şi le folosesc în scopuri personale. Ei nu erau absolut deloc interesaţi de principiile după care funcţionează anumite tehnologii, ce se află la baza funcţionării acestora etc. Pentru ei este important să ştie dacă cu ajutorul acestora pot rezolva sarcinile trasate de superiorii lor. Dacă este insuficientă o singură tehnologie, atunci aceasta va fi combinată cu altele. În acelaşi timp, constructorilor sau oamenilor de ştiinţă care elaborează aceste tehnologii nimeni nu le solicită acordul. Toţi îşi desfăşoară activitatea în anumite domenii de cercetare pe banii statului.

Este de la sine înţeles că persoanele responsabile de rezultatele concrete ale activităţii desfăşurate sunt obligate să verifice de nenumărate ori fiabilitatea operaţională a instrumentelor de lucru. Astfel, informaţia obţinută prin metode biointelectuale era verificată pe canalele de spionaj diplomatic şi pe canalele agenţilor de spionaj, iar metodele instrumentale erau verificate în regim de maximă securitate. În acest mod funcţionează mecanismul care şi astăzi poartă denumirea de *sistemul de asigurare a securităţii de stat.*

În 1907, în Petersburg, Vladimir Mihailovich Behterev a înființat Institutul de Psihoneurologie, care astăzi poartă denumirea de Institutul de Cercetare Psihoneurologică „V. M Behterev", din Sankt Petersburg. Institutul este coordonat de strănepotul profesorului, Svyatoslav Medvedev. Metodele de hipnoză folosite de Behterev sunt actuale şi astăzi, fiind folosite cu succes în practica medicală. Despre Behterev se mai spune că viziunile sale au depăşit timpul. O dovadă în acest sens ar fi şi faptul că în studierea psihologiei se baza pe cercetări experimentale şi idei noi. Unul dintre specialiştii de renume în domeniul psihoneurologiei este considerată nepoata profesorului – Natalya Petrovna Behtereva. Cercetări cu o tematică similară, inclusiv cercetări pentru programe speciale, se desfăşurau şi în alte unități medicale.

Astfel, în 1948 în Uniunea Sovietică, laboratorul secret de biomodelare, coordonat de Serghey Petrovich Demisev, a efectuat o serie de experimente cu privire la modalitățile de influențare, sub efectul anesteziei generale profunde, asupra unor regiuni diferite ale creierului uman. În cadrul Laboratorului de Bioelectronică de pe lângă Institutul de Radiotehnică şi Electronică „V. A. Kotelnikov" al Academiei de Ştiințe a URSS şi a altor structuri specializate era studiat potențialul psihicului uman şi erau urmărite aplicațiile practice. Obiectivul acestor structuri ştiințifice viza realizarea şi punerea în practică a grandiosului proiect propus de specialiştii militari. Proiectul era orientat spre crearea unui individ perfect, capabil să îndeplinească în mod eficient nu doar obiectivele de pe câmpul de luptă, ci şi obiective cu caracter ştiințific, industrial, social etc.

În cazul în care avem o imagine completă cu privire la importanța şi posibilitățile oferite de ultimele descoperiri ştiințifice ale acelor timpuri în domeniul informațional-energetic, atunci putem întui şi direcțiile de cercetare cu caracter secret ale institutelor de cercetare:

1. Fizică;
2. Biofizică;
3. Biochimie;
4. Psihobiofizică;
5. Biocibernetică;
6. Radioelectronică;
7. Psihotronică;
8. Biologie;
9. Medicină;
10. Cosmos.

Rezultatele reale ale cercetărilor cu caracter secret, care se desfăşurau în cadrul institutelor de cercetări ştiinţifice, erau orientate spre rezolvarea problemelor de actualitate ale acelor vremuri, din domeniul geopolitic, ideologic, militar, medical-biologic, ştiinţific, industrial-agricol, de expertiză etc.

În anul 1991, în Uniunea Sovietică, mai mult de 20 de institute de cercetări îşi desfăşurau activitatea în domeniul psihotronicii. De coordonarea lucrărilor se ocupa Centrul de Medicină Netradiţională de pe lângă Comitetul de Stat al Consiliului de Miniştri al URSS pentru ştiinţă şi tehnică, care avea şi un buget destul de impresionant. Astfel, doar pentru cercetările câmpului spinal şi leptonic, prin intermediul Comisiei militar-industriale de pe lângă Cabinetul de Miniştri ai URSS, au fost cheltuiţi mai mult de 500 milioane ruble (echivalentul a 50 de milioane de dolari în acea perioadă). Chiar şi astăzi reprezintă o sumă enormă.

În luna iulie 1991, Comitetul pe Probleme de Ştiinţă şi Tehnologii de pe lângă Consiliul Suprem al URSS s-a exprimat împotriva finanţării „cercetărilor pseudoştiinţifice". Cauza era una simplă – militarii au obţinut cunoştinţele pe care n-au reuşit să le obţină actualii oameni de ştiinţă. Baza acestor cunoştinţe era constituită din materiale cu caracter filozofic, care prezentau rolul

şi locul omului în Univers, mecanismele de interacţiune cu Universul, cu bazele informaţionale planetare şi interplanetare, rolul creierului uman în schimbul informaţional-energetic la niveluri energetice net superioare. Oamenilor de ştiinţă nu le-a venit să creadă şi cu atât mai mult să ofere explicaţii. Informaţia obţinută le-a demonstrat unora caracterul inutil şi fără viitor al cercetărilor pe care le desfăşurau. Astfel, aceste cunoştinţe au fost declarate de către Comisia Academiei de Ştiinţe oficial constituită ca fiind „pseudoştiinţă".

Militarii au fost obligaţi să prezinte un raport referitor la fondurile alocate, iar peste două luni în Constituţia URSS a fost introdus un articol cu privire la interzicerea oricăror experimente asupra oamenilor care nu şi-au dat acordul. Cu toate acestea, chiar şi astăzi în Constituţia Rusiei problema nu şi-a găsit rezolvarea, iar baza legislativă cu privire la controlul asupra utilizării noilor tehnologii lipseşte din cauză că în practică este aproape imposibil de realizat. Pe de altă parte, cercetările efectuate în trecut, astăzi sunt de folos societăţii.

***

În momentul actual au fost deja elaborate, în mod detaliat, metode de inducere a persoanei într-o stare uşoară de hipnoză în momentul în care nici nu realizează că este manipulată. Subconştientul în momentul respectiv este încetinit şi poate primi instrucţiuni cu privire la sinceritate, loialitate sau un anumit comportament. Omul poate fi indus în starea de hipnoză uşoară nu doar cu ajutorul tehnicilor verbale sau al sugestiilor verbale, dar şi printr-o simplă atingere cu mâna, prin mişcarea ochilor, prin zgomotul respiraţiei sau printr-o muzică adecvată. Este important de remarcat că aceste tehnici au fost duse în 1939 în SUA de nepotul marelui scriitor rus Anton Pavlovich Cehov, Mihail Antonovich Cehov.

Autorul cărții a fost la un moment dat martor la demonstrarea câtorva tehnici de asemenea natură, în perioada în care lucra în cadrul Direcției 9 a KGB, URSS. Este adevărat că aceste demonstrații s-au desfășurat într-o atmosferă informală, în Kupavna, în iarna anului 1985.

„În cadrul unui program cultural a fost invitat un „artist al genului original", cum erau deseori numiți Maeștrii Extrasens. De fapt, aceasta era o ședință obișnuită de hipnoză în masă, cu toate atributele specifice. Candidații, în calitate de „asistenți", erau selectați în mod tradițional. Tuturor celor prezenți în sală li s-a solicitat să-și încleșteze degetele mâinilor sub formă de „lacăt". Maestrul extrasens Nikolai ne-a prevenit că, dacă după numărătoarea „zece", cineva nu-și va putea descleșta mâinile, ar fi bine să rămână pentru a fi ajutat. În acel moment eu eram „disc jockey-ul oficial al Kremlinului" (astfel eram tachinat de către colegii din comitetul comsomolului Direcției) și puneam muzică la magnetofon. Înainte de începerea ședinței de hipnoză, prezentatorul s-a apropiat de mine și mi-a zis că nu trebuie să fac ceea ce le va solicita celorlalți. Mi-a dat o casetă cu bandă magnetică, explicându-mi când trebuia pornită, adică imediat după ce va formula întrebarea. Am stabilit gradul de sonoritate al muzicii care, după părerea mea, chiar și într-o sală goală, mi se părea că se aude foarte încet. Când am încercat să-i atrag atenția asupra acestui fapt, Nikolai mi-a zis că „e bine, se aude suficient de bine". Astfel că la momentul potrivit am pornit magnetofonul".

În sală se auzea o muzică lină și destul de ciudată. Nu era o muzică clasică, ci mai degrabă un gen care creează starea de hipnoză sau de transă. Era o muzică instrumentală lentă și foarte plăcută. La cifra „zece", eu am oprit magnetofonul. Pe scenă au început să urce persoanele care n-au putut descleșta mâinile. Erau destul de mulți pe scenă și la fel de mulți în sală. După ce a selectat opt persoane dintre cele aflate pe scenă, Nikolai a coborât în sală și cu o atingere ușoară a mâinii descleșta mâinile celorlalți. Pe ceilalți

opt rămaşi pe scenă Nikolai pur şi simplu i-a adormit. Ceea ce a urmat în continuare, cu toţii aţi văzut pe la mijlocul anilor nouăzeci, la televizor. Aflându-se într-o stare de transă hipnotică, băieţii şi fetele din sală mâncau ceapă şi îşi înţepau degetele mâinilor cu ace, zâmbeau şi susţineau că „nu simt absolut nimic". Alţi trei participanţi, la solicitarea extrasensului, au început să se joace în nisip, chiar s-au şi certat când unul dintre ei a stricat construcţia din nisip, iar fata s-a bosumflat. Nikolai a liniştit-o imediat, construindu-i un alt castel. Este inutil să mai amintim că toate aceste activităţi s-au desfăşurat pe un fundal muzical... Dar cel mai interesant lucru abia urma să înceapă.

După ce participanţii la şedinţă se trezeau unul după altul şi se uitau cu uimire ce se întâmplă în jurul lor, Nikolai ne-a demonstrat posibilitatea de a readuce vederea normală. Astfel i-a înapoiat uneia dintre participante la spectacol ochelarii, după ce s-a convins că aceşti ochelari îi apaţin cu siguranţă. După ce şi i-a pus pe nas, aceasta a constatat că nu vede nimic! Nikolai a spus că vederea normală se va menţine trei luni şi din această cauză ar fi bine să păstreze ochelarii. Atunci când pe scenă a rămas o singură persoană, din sală s-a auzit o întrebare: „Poate fi obligat cineva să facă un lucru peste o perioadă de timp?". Răspunsul bineînţeles că a fost afirmativ. Cekiştii au cerut dovezi în acest sens. Nikolai a acceptat solicitarea publicului: această persoană trebuie „să mănânce la cină omletă".

Cei care cunosc programul caselor de odihnă din Rusia, ştiu că la cină niciodată nu se serveşte omletă. Nikolai le-a solicitat bucătarilor, care urmăreau şi ei această reprezentare, să pregătească din timp o porţie de omletă. După care s-a adresat domnului aflat în stare de transă cu următoarea frază: „La cină veţi merge la bucătărie şi veţi cere o omletă". Acesta din urmă dădu din cap aprobator. Înainte de a-l trezi, Nikolai ne-a pus să promitem că nimeni nu-i va spune „obiectului" despre această înţelegere. Astfel

că la cină s-a adunat întreaga pensiune. Nikolai stătea la locul său, aşteptând sosirea domnului respectiv. Cina începea la ora şapte seara. Sala l-a aşteptat cincizeci de minute. În momentul în care în sala de mese a intrat personajul principal al acelei seri, toţi îşi terminaseră cina demult şi stăteau cu farfuriile goale în faţă. Fără a observa ceva în jurul său, acesta s-a aşezat la masă. Nicolai se uita la el de la vreo zece metri distanţă, dar nimic din comportamentul său nu-l trăda. După ce a tot întors peştele în farfurie de câteva ori fără să-l încerce, omul pur şi simplu s-a ridicat şi s-a dus direct la bucătărie... Atunci când a ieşit cu omleta, întreaga sală a izbucnit în aplauze de bucurie. Nikolai imediat a şi ieşit din sală însoţit de aplauzele noastre şi sub privirile fascinate ale întregului colectiv de comsomolişti ai Direcţiei 9 a KGB, URSS.

Da, este adevărat că am avut cu el o întâlnire într-un cerc restrâns, unde a răspuns „sincer şi în limita posibilităţilor" la toate întrebările noastre. Nu intenţionez să comunic detalii sau să dau numele participanţilor la această discuţie. Cu atât mai mult cu cât doi dintre participanţi au gradul de general-colonel, iar al treilea – general-maior. Iar principalul participant al „prezentării" a lucrat mai târziu în cadrul Serviciului de Pază Externă al Secretarului General al Comitetului Central al PCUS...

Deloc întâmplător mi-a rămas în memorie această întâmplare. Extra-ordinar de bine au fost demonstrate tehnicile de manipulare umană. Peste câţiva ani, când am fost transferat într-una din secţiile principale ale Direcţiei 9 a KGB, URSS, am încercat să discut despre acest subiect cu colegii mei superiori. Răspunsul a fost unul scurt: „Aceasta nu-i treaba noastră". Până la demisia din august 1989, eu n-am auzit despre protecţia demnitarilor la nivel sensorial. Probabil, acesta nu era nivelul meu...

După prezentare, am discutat cu Nikolai într-un cerc destul de restrâns, discuţie care a durat până dimineaţă. Acum îmi este destul de greu să-mi amintesc toate detaliile discuţiei, dar cu toate acestea voi încerca să prezint într-o formă succintă ceea ce am reţinut.

Încercarea de a-l căuta pe Nikolai era din start sortită eşecului. Nu lăsase niciun fel de date de contact. Bunicul lui avea capacităţi extrasenzoriale şi, în satul din regiunea centrală a Rusiei în care locuia, dacă era necesar, putea omorî un taur cu o singură lovitură de pumn. De mic copil, Nikolai a manifestat câteva capacităţi extrasensoriale, fapt care a fost făcut cunoscut şi KGB-ului. Astfel a fost consultat de câţiva specialişti, după care l-au trimis pentru doi ani în Italia la o „şcoală de magi", după cum spunea chiar el, şi pentru care s-au plătit bani grei. Atunci l-am întrebat unde se află şcoala aceasta, la care ne-a răspuns cu zâmbetul pe buze: „N-o s-o vedeţi chiar dacă veţi sta în faţa acestei şcoli". Tot el ne-a relatat şi despre principalele tipuri de informaţie:

1) informaţia-cunoştinţe (conţine raţionamente logice cu privire la organizarea universului, a legilor şi a legităţilor de funcţionare);

2) informaţia-preîntâmpinare (această informaţie survine de regulă, cu puţin timp înainte de întâmplarea unui eveniment);

3) informaţia-algoritm (informaţia cu privire la noi activităţi în viaţă, metode şi tehnici de depăşire a unor situaţii dificile sau extreme, metode de trecere în alte stări etc.);

4) informaţia-program (aprofundarea şi dezvoltarea tipului anterior de informaţie);

5) informaţia-sfat, informaţia-ordin.

Faptul că Nikolai lucra sub supravegherea KGB era de la sine înţeles, pentru că la asemenea întruniri nu erau invitaţi oameni din exterior.

Am mai discutat şi despre cum poate fi programată o persoană. S-a dovedit a fi extrem de simplu – pentru un extrasens cu experienţă, este suficient să inducă persoanei programul corespunzător. În funcţie de modelul psihofizic al subiectului, intervenţia hipnotică poate fi rigidă sau uşoară, maleabilă. Uneori este suficient ca extrasensul să se afle la o distanţă de trei – cinci metri de obiectul supus intervenţiei hipnotice. În acelaşi timp, persoana

supusă programării nici nu realizează ce i se întâmplă în acel moment şi nu resimte vreun discomfort. Este clar un singur lucru: el va îndeplini întocmai şi la timp sarcina informaţional-energetică. Mai mult decât atât, el poate începe îndeplinirea programului trasat imediat după ce va primi o comandă convenţională – un semnal care în conştiinţa lui va avea efectul unui „declanşator". În calitate de semnal poate fi folosit un anumit cuvânt, un sunet, o imagine, o atingere sau orice altceva. Omul nu este capabil să recunoască de unul singur programul care i-a fost înregistrat. Acest program i-a fost înregistrat în subconştient. Dar sub efectul hipnozei regresive, specialiştii în domeniu pot „scana" memoria umană în timp şi să provoace amintirile care se regăsesc la nivelul subconştientului. Trebuie ţinut cont de faptul că această scanare poate fi efectuată doar de către un specialist-hipnolog cu o energie interioară net superioară potenţialului energetic al extrasensului care a înregistrat programul iniţial.

***

Aproximativ în aceeaşi perioadă de la începutul anilor '80, a avut loc un eveniment destul de interesant, care a atras atenţia nu doar mijloacelor de informare în masă, ci şi atenţia serviciilor de contrainformaţii şi de luptă împotriva terorismului. Această întâmplare a servit drept dovadă existenţei şi realităţii spionajului fantomă, a eficienţei operatorilor speciali şi, în consecinţă, a necesităţii continuării finanţării programelor militare PSI aflate de o parte şi de alta a oceanului.

Istoria, de fapt, a început pe 17 decembrie 1981 când, în Verona, Italia, faimoasa organizaţie teroristă secretă italiană „Brigăzile Roşii" (*Brigatte Rosse*) l-a luat ostatic pe generalul american James L. Dozier, oficial NATO al bazei din Verona.

Serviciile speciale italiene s-au dovedit a fi ineficiente. Preşedintele SUA din acea vreme, Ronald Reagan, a convocat de

urgență o ședință cu directorii serviciilor secrete pentru găsirea și eliberarea generalului.

În rezolvarea problemei s-a implicat directorul Serviciului de Contrainformații Militare și Securitate, generalul-maior Albert N. Stubblebine, un susținător înflăcărat al aplicării în practică a capacităților extrasenzoriale ale oamenilor. Operațiunea s-a desfășurat sub denumirea de „Recolta de iarnă".

La început, majoritatea senzitivilor au întâmpinat o serie de dificultăți. Stăteau aplecați deasupra hărților, încercând să-l „vadă" pe Dozier. Astfel că generalul a hotărât să convoace în regim de urgență specialiștii în parapsihologie la un consiliu. Până atunci aceștia evitau să colaboreze sau să lucreze împreună, de teama unor incompatibilități psihologice sau a unor influențe negative reciproce. Ce se va întâmpla dacă vor fi aduși toți împreună? Va crește astfel, capacitatea comună de gândire?

Încercarea a fost un succes. Primele ședințe colective au dat rezultate favorabile. Atunci când Joseph McMoneagle, despre care am amintit și în Capitolul IV al acestei cărți, „a văzut" un „staul pentru oi" cu un prizonier, în același timp un alt extrasens „a văzut" și o casă mică. Data viitoare, al treilea senzitiv „a ajuns" în același loc și a mai adăugat că această casă este înconjurată de un gard din piatră. Puțin mai târziu, cel de-al patrulea a văzut puțin mai departe o intersecție, iar cel de-al cincilea – munții din depărtare. Este inutil să mai spunem că toți lucrau pe teritoriul SUA.

După descrierile prezentate de către senzitivi, un pictor a desenat imaginea locului. Imediat imaginea a fost expediată prin fax serviciilor speciale italiene, care au organizat ample căutări și au găsit o casă asemănătoare cu cea din imagine. Dar generalul răpit n-a fost găsit în casă, deși în curte într-adevăr era un staul.

Generalul Stubblebine a insistat pe continuarea ședințelor cu clarvăzătorii, pentru că era ferm convins că aceștia au găsit locul exact în care era deținut Dozier. Etapa finală a căutărilor le-a luat căutătorilor prea mult timp și în acest fel italienii i-au speriat prin

ceva anume pe răpitori. Pentru a preveni pe viitor situaţiile de acest gen, cinci senzitivi au fost mutaţi de urgenţă împreună cu „vedeniile lor" din SUA în Italia.

Luni, pe 25 ianuarie 1982, senzitivii „au văzut" că Dozier este ţinut într-un apartament dintr-o clădire cu mai multe etaje, la marginea oraşului Padova. În 24 de ore poliţia italiană a găsit casa, deşi indiciile era foarte puţine: acoperiş din ţiglă roşie şi pereţi din cărămidă. De data aceasta, pentru mai multă siguranţă, senzitivii au fost trecuţi pe rând prin faţa clădirii. Cu toţii au susţinut că deţinutul se află în această clădire. Pe de altă parte, niciunul dintre ei n-a putut descrie camera în care se afla deţinutul. Senzitivii care l-au „văzut", spuneau că acesta se schimbase foarte mult, s-a tras la faţă şi a îmbătrânit. N-au putut adăuga nimic mai mult .

Acum problema parapsihologică devenise dintr-o dată una operativă: identificarea apartamentului în care era ţinut generalul Dozier şi eliberarea sa astfel încât să nu fie împuşcat, dacă teroriştii sesizau vreun pericol. Până la urmă au găsit soluţia: bucătăriile din acel bloc funcţionau cu plite electrice, iar asta însemna că dacă într-unul din apartamente locuiesc mai multe persoane, lucrul acesta poate fi verificat după tabloul electric, în funcţie de consumul sporit de energie electrică. Şi apartamentul a fost găsit.

În noaptea de 28 ianuarie, cu puţin timp înainte de răsăritul soarelui, zece persoane echipate în combinezoane negre s-au strecurat una după alta în casa scării. Ajunşi la etajul doi al clădirii, au cercetat cu atenţie uşa apartamentului cu ajutorul defectoscopului. Din fericire nu s-au găsit încuietori deosebite sau sisteme de alarmă. În clipa următoare, agenţii au folosit tuburile cu o soluţie specială, pulverizând-o pe yala uşii şi pe balamale. După câteva manipulări cu şperaclul, aceştia au intrat fără zgomot în casă şi au rămas nemişcaţi câte trei lângă fiecare uşă a camerei. Norocul le-a surâs şi aici: nicio uşă nu era încuiată. În acest mod, fără pierderi şi fără schimb de focuri, a fost eliberat generalul Dozier. Acest caz

reprezintă o imagine grăitoare a utilizării în practică a tehnologiei pe care noi o numim *Metacontact.*

***

Conform datelor obținute din surse oficiale, generalul-maior Albert N. Stubblebine a încheiat un contract de un milion de dolari cu Institutul de Ştiințe Aplicate, coordonat de Robert Allan Monroe (1915-1995), în vederea cercetării particularităților materiei temporo-spațiale, menite să faciliteze soluționarea problemelor de spionaj. Generalul colabora de asemenea cu Biroul Central de Pronosticare, în cadrul căruia îşi desfăşurau activitatea cei mai recunoscuți prezicători din SUA. Este important de remarcat faptul că, la momentul actual, sediul Institutului Monroe se află în regiunea Nelson, statul Virginia, şi el se ocupă cu studiul stării modificate de conştiință şi a tehnologiei Hemi-Sync, din anul 1973. Proiectele Institutului, care s-au desfăşurat mai târziu, s-au bazat pe aceleaşi tehnici de lucru care au contribuit la alcătuirea „ritmurilor stereofonice", ritmuri care generează sincronizarea activității emisferei drepte şi a emisferei stângi ale creierului uman. Astfel că starea de echilibru, de armonie a celor două emisfere, a fost denumită „sincronizarea activității emisferelor" sau Hemi-Sync. Această descoperire asigură controlul din exterior al gradului de activitate a emisferelor cerebrale. Succesiunea ritmică a semnalelor transmise în emisferele cerebrale orientate spre anumite stări, a devenit o modalitate excelentă de obținere de noi cunoştințe. Un principiu asemănător a fost brevetat şi realizat în URSS, prin aparatul „Micro Lenar", de către savantul rus, profesorul Eduard M. Kastrubin. Autorul a efectuat câteva proceduri la acest aparat, iar efectele şi rezultatele au depăşit orice aşteptări. Relaxarea de douăzeci de minute este suficientă pentru refacerea eficientă a capacității de lucru a organismului şi permite, de asemenea, intrarea într-o stare uşoară de autohipnoză. Aceste tehnologii pot fi utilizate cu succes pentru pregătirea operatorilor în Metacontact.

***

Conform datelor prezentate de mijloacele de informare în masă, CIA (*engl.* Central Intelligence Agency) încă în 1973 a efectuat experimente privind tehnicile de proiecție astrală, cunoscute şi sub denumirea de *decorporalizare* sau *dedublare*. Jurnaliştilor le-a fost comunicat doar că rezultatele sunt satisfăcătoare.

Presa din acea perioadă anunța că serviciile speciale americane au obținut rezultate extra-ordinare cu ajutorul clarvăzătorilor şi al mediumurilor. Astfel, în 1972, s-au efectuat o serie de cercetări în cadrul proiectului „Poarta Stelară" („Star Gate"), iar după obținerea unor rezultate practice remarcabile, CIA a acordat sprijin financiar operațiunilor de spionaj cu participarea operatorilor PSI. Informațiile prezentate de jurnalişti nu erau decât vârful aisbergului. Datele cele mai importante erau păstrate în dosarele programelor coordonate de dr. Edwin C. May care, în urmă cu doi ani, la Moscova a avut o întâlnire cu colegii săi ruşi – generalul Savin şi generalul Ratnikov. Puțin mai târziu, în presă au apărut mai multe ştiri de senzație, în care se relata despre „spioni-fantomă", care ar fi fost „inventați" de CIA. Senzitivii şi-au proiectat conştiința la distanțe foarte mari, descriind cu mare precizie mai multe tipuri secrete de armament, tehnică militară şi chiar... a unor documente secrete. În acest mod pătrundeau în baze militare supravegheate cu strictețe – ruseşti sau americane.

Aceste informații au provocat reacții contradictorii în mediile academice. Militarii erau acuzați de şarlatanism. Militarii ruşi încă erau în aşteptarea reacțiilor. În încercarea de a salva prestigiul instituției militare care devenise, împreună cu CIA, o țintă a criticilor, Directorul CIA, general-locotenent Daniel O. Graham, sub pretextul păstrării caracterului secret al informațiilor, a prezentat doar două exemple de folosire cu succes a clarvăzătorilor. În primul, aceştia ar fi determinat cu precizie locul unei

baze de submarine sovietice, care n-a putut fi descoperit nici de cei mai performanți sateliți-spion. Acesta a fost într-adevăr un caz real, descris de Joseph McMoneagle în cartea sa, intitulată *Secretele viziunii la distanță* (Секреты дистанционного видения), care a apărut în Rusia în 2008. Obiectul pe care l-a „văzut" McMoneagle din partea cealaltă a oceanului a fost o bază original construită, de reparații ale submarinelor, în partea de nord a URSS.

În cel de-al doilea caz, senzitivii au indicat corect coordonatele a douăzeci de tuneluri săpate de Coreea de Nord în apropiere de zona demilitarizată. Verificarea acestei informații n-a întâmpinat mari dificultăți, pentru că tunelurile urmau să apară pe teritoriul Coreei de Sud. Pe de altă parte, dacă istoria cu baza militară de submarine a fost relatată chiar de „agentul 001" McMoneagle și de colegii săi ruși, în anul 2002, și astfel noi am avut posibilitatea de a verifica aceste informații, nu același lucru se poate spune despre istoria cu tunelurile, care rămâne pe conștiința și răspunderea generalului Daniel O. Graham. Se pot spune multe atunci când este nevoie de justificarea cheltuielilor pentru cercetările științifice și cele militare. În principiu, nu există motive să nu-i credem pe colegii noștri.

Bineînțeles că senzitivii își pot desfășura activitatea nu doar în ceea ce privește anumite obiecte, înregistrând rezultate remarcabile și în domeniul pronosticării probabile. Un argument edificator privind pronosticurile astrologice, este adevărat, a fost prezentat de legendarul Sergey Vronskij:

„Este o problemă extrem de importantă. Dacă în antichitate astrologii deserveau faraonii, țarii, cnejii și familiile acestora, în zilele noastre, pronosticurile sunt oferite tuturor. Acest aspect are părțile lui negative.

În mod special trebuie să menționăm că la ora actuală sunt prea puțini cei care încearcă să-și pună problema consecințelor faptelor lor, să ducă un trai sănătos. Majoritatea oamenilor, ca niște roboți, reacționează doar la stimulii externi, uitând cu desăvârșire de potențialul spiritual cu care sunt înzestrați. Și în acest mod se manifestă lipsa de libertate spirituală a omului contemporan, care își pierde astfel, libertatea de alegere. Datorită ziarelor și televiziunii, acesta primește rețete gata făcute și frumos colorate pentru diverse tratamente și pentru alimentație, pentru un mod de viață sănătos și o viață sexuală adecvată, pentru tot ceea ce trebuie făcut și ce nu trebuie făcut. Uneori se merge până într-acolo încât omului i se recomandă și ce trebuie să mănânce, și ce trebuie să bea.

De pronosticare și prognozare oamenii au fost preocupați din vremuri de demult, motivați fiind, bineînțeles, de o necesitate puternică. Dar una este un pronostic strict individual, personalizat, și alta este să-l generalizăm pentru mai multe persoane. Din păcate, așa-numiții astrologi, preocupați de această știință cu scopul de a se îmbogăți, devin tot mai numeroși, iar etica profesională a astrologului nu este întotdeauna respectată.

Principiul nostru de bază este: nu face rău! Noi urmărim un singur scop, acela de a oferi un sfat omului pentru a depăși zilele și perioadele critice, de a-l ajuta să evite toate obstacolele neașteptate, să evite situațiile critice, să-l prevină asupra pericolelor și să-l orienteze spre un drum care i-ar aduce succes și fericire.

Astrologul, în primul rând, trebuie să arate calea cea dreaptă, soluția corectă pentru a beneficia de reușite pe plan financiar, profesional și familial, să ofere ajutorul în alegerea unui asociat potrivit în business, să-și protejeze clientul de autoamăgire și de raționamente greșite, de amarul deziluziilor. Astrologul poate da sfaturi despre cum să te comporți în viața intimă, pentru ca urmașii beneficiarului să se nască cu anumite talente sau capacități deosebite. Astrologul îi poate sugera cu cine poate lega o prietenie

şi pe cine trebuie să evite, prevenindu-l asupra unor duşmani, declaraţi sau nu.

Dintr-o privire asupra horoscopului persoanei, astrologul trebuie să vadă drumul principal în viaţă al acestuia, să determine punctele tari şi punctele slabe ale caracterului. Astrologul trebuie şi este obligat, luând anumite decizii, să poarte întreaga răspundere, apărând interesele de importanţă vitală ale clientului său.

Pe de altă parte, este important ca astrologul să-şi cunoască şi propriile limite.

Un astrolog serios poate fi „recunoscut" în zilele noastre prin simplul fapt că el, spre deosebire de majoritatea şarlatanilor şi a businessmen-ilor din astrologie, nu oferă promisiuni frumos ambalate şi pronosticuri optimiste privind viitorul cuiva.

Orice pronostic trebuie să fie probabil şi nicidecum să poarte un caracter categoric. Pe de o parte, noi trebuie să contribuim la orientarea conştientă a vieţii unui individ, trebuie să-l ajutăm să conştientizeze importanţa perioadei nefavorabile care se apropie, indiferent că este vorba despre un caz nefericit, boală sau orice altceva, iar pe de altă parte, trebuie să-l ajutăm să meargă în întâmpinarea evenimentelor favorabile care i-au fost dăruite de soartă.

Este important de reţinut că omul, într-o anumită măsură, este însuşi răspunzător pentru soarta sa, mai ales atunci când manifestă o anumită activitate în raport cu evenimentele care se desfăşoară şi, cu ajutorul voinţei, poate reduce avalanşa tuturor neplăcerilor, prin anticiparea lor în stadiul incipient.

Prezicerile exacte, oferite cu multe detalii precise, sunt întâlnite extrem de rar în practica astrologică. De fapt, astrologul scoate în evidenţă tendinţele şi nu evenimentele cu caracter concret ale vieţii. Pronosticul astrologului nu poate influenţa desfăşurarea evenimentelor care se apropie, dar, prezentând un pronostic privind apariţia lor, astrologul îi poate determina pe

oameni sau pe factorii de decizie să se pregătească, pentru întâmpinarea acestor evenimente, cu toate mijloacele necesare".

***

Toate cele menționate mai sus îi pot fi atribuite și operatorului de canal informațional, cu o singură precizare: el primește informații concrete, astfel, trebuie să recunoaștem, sunt mai aproape de concepția unui analitist, care are posibilitatea de a le interpreta. Astrologul își asumă responsabilitatea și, din acest motiv, pronosticurile oferite de el poartă mai degrabă un caracter general, cu anumite recomandări.

În continuare vă prezentăm relatarea unui om care s-a hotărât să deconspire unele dintre secretele profesiei sale de militar. Această povestire a fost preluată dintr-o sursă de informații rusă deschisă, care a fost publicată în iunie 2007. Acest interviu, unic prin conținutul său, în mod sincer și exact descrie unele evenimente despre care este prea devreme să vorbim oficial. Bineînțeles că știți despre care Direcție este vorba și suntem recunoscători autorilor acestui material pentru că ne-au oferit posibilitatea de a relata în mod corect despre conținutul și desfășurarea programelor speciale rusești în pregătirea operatorilor canalelor informaționale.

– Țineți cont de faptul că eu am semnat o declarație de păstrare a secretelor militare. Astfel, voi relata în linii generale despre cum sunt pregătiți specialiștii PSI cu facultăți extra-ordinare, în special clarvăzătorii, pentru Direcția Generală de Informații a Statului Major al Forțelor Armate ale Federației Ruse, pentru Serviciul de Informații Interne, lucru imposibil pentru știința tradițională. Eu însumi am devenit clarvăzător pentru că am studiat această artă. Și asta nu pentru că am frecventat cursurile maeștrilor magicieni care publică anunțuri de admitere la diverse cursuri de magie și

vrăjitorie, ci pentru că am studiat la o unitate specială secretă, în cadrul unei academii militare din regiunea Moscovei. Această unitate a fost special înființată pentru a pregăti extrasens militari sau „operatori specializați în energiile cosmice" (космоэнергоспецоператор), conform nomenclatorului profesional de specializare. Din motive conspirative, eram numiți, pur și simplu, „operatori speciali".

Înainte nu observasem nimic deosebit la mine. Este adevărat că în copilărie, când ne jucam cu copiii de-a v-ați ascunselea, eu știam tot timpul cine și unde se ascunde, dar nu dădeam prea multă importanță acestor lucruri. Mai târziu, la examenele de la școala generală și de la școala militară, alegeam fără probleme cel mai ușor bilet. După absolvirea școlii militare mi-am desfășurat activitatea în cadrul unității militare. Pentru a-mi continua cariera militară, m-am decis să urmez cursurile academiei militare. După examenele de admitere, cu toții am trecut un fel de test despre care nu știam nimic. Acesta a constat într-o analiză a fotografiilor noastre de către experții psihologi, după care au alcătuit portretul psihologic al candidatului: capacități, înclinații, caracter, inclusiv punctele slabe și viciile ascunse. Mai târziu am efectuat mai multe teste, printre care și câteva interviuri.

Astfel, după o selecție riguroasă, experții au alcătuit un grup din 12 ofițeri cu capacități extra-ordinare extrasensoriale. De fapt, aceste capacități există într-o anumită măsură la fiecare dintre noi, cu deosebirea că aceste capacități se manifestă foarte rar. Pe de altă parte, capacitățile extra-ordinare pot fi dezvoltate în baza unor metode științifice. Despre acest lucru ni s-a comunicat la primul nostru curs, cu precizarea că, pentru atingerea obiectivelor, va fi necesar să depunem un efort considerabil pe parcursul unei perioade lungi de timp. În prima etapă de pregătire urma să învățăm să determinăm biolocația extrasenzorică la distanță, sau, altfel

spus, să determinăm unde se află un obiect dat. La finalul anului III de pregătire, trebuia să putem vedea ce se întâmplă într-un anumit loc, aflat la o distanță considerabilă de operator.

La drept vorbind, atunci când am aflat care sunt obiectivele cursului, ne-am îndoit de faptul că așa ceva, în genere, poate exista, nemaivorbind de faptul că vom putea la finalul cursului stăpâni darul clarviziunii. Trebuie remarcat că în acest sens le suntem recunoscători dascălilor noștri. Psihologi prin excelență, profesorii noștri s-au străduit din prima clipă să ne scutească de îndoiala care ne-a cuprins pe toți.

Astfel că la început ne-au citit un curs introductiv de extrasenzorică, în care erau prezentate exemple impresionante de clarviziune. De exemplu, puțini sunt cei care știu că pe la mijlocul anilor '20, în cadrul secției speciale de pe lângă Direcția Generală de Stat, exista un laborator secret neuroenergetic.

Activitatea laboratorului era coordonată de doctorul Alexander Vasilievich Barcenko, care l-a adus din Laplandia[5] pe loparul-clarvăzător[6], Ivan. La început, Barcenko îi arăta lui Ivan pozele mai multor persoane dispărute, după care acesta îi comunica unde sunt și ce fac în momentul respectiv. Șeful Serviciului Special, Gleb Bokij, a decis să-l folosească pe clarvăzătorul Ivan în intrigile secrete împotriva locțiitorului președintelui Direcției Generale de Stat, Genrikh Yagoda. Într-o seară, împreună cu Barcenko, Bokij a venit la lopar și, arătându-i poza unui bărbat cu o față uscățivă, care semăna mai degrabă cu o vulpe polară, l-a întrebat cu ce se ocupa în acel moment persoana din poză. Ivan „l-a văzut" pe omul din poză că se află dezbrăcat și împreună cu două domnișoare în pat, și care fac cu el ceva de care el nu-și dă seama prea bine. Oricum, loparul n-a avut suficiente cuvinte ruseşti în vocabularul său pentru a descrie ceea ce a văzut acolo. În același timp, loparul

[5] Laplandia sau actuala Republica Karelia, regiune de nord a Rusiei.

[6] Lopar – populația băștinașă din Laplandia.

habar nu avea despre cine comunică asemenea detalii picante. O verificare discretă, inițiată de Bokij, a demonstrat veridicitatea „imaginii" văzute de clarvăzător: în acea seară „vulpea polară", sau Yagoda, a organizat la o adresă conspirativă o orgie cu două domnișoare.

La curs ne-au fost prezentate și rezultatele experimentelor cu operatori PSI, efectuate de serviciile speciale americane. În special CIA i-a folosit, în calitate de „spioni-fantomă", pe senzitivii Swann și Price, care puteau pătrunde cu puterea gândului în baze militare sovietice sau americane și puteau descrie cu mare precizie tehnica militară care se găsea acolo. De exemplu, Price a descris detaliat cel mai nou sistem de radiolocație sovietic, care a fost amplasat de curând în Centrul de Apărare Antiaeriană, situat undeva, dincolo de munții Ural.

Cel mai impresionant a fost rezultatul folosirii extrasenzitivilor cu darul clarviziunii pentru evaluarea sistemului din puțul subteran de amplasare a rachetelor strategice „MX". Militarii considerau această bază de amplasare foarte sigură, datorită faptului că permitea deplasarea fiecărei rachete între mai multe puțuri subterane. În consecință, adversarul nu putea să știe asupra cărui puț subteran să direcționeze atacul. Spre marea uimire a militarilor, senzitivii indicau cu precizie locația rachetelor într-o perioadă sau alta de timp. Totodată, rezultatele lor erau destul de precise dacă luăm în considerare erorile statistice inevitabile. Caracterul invulnerabil al rachetelor a fost pus sub semnul întrebării, fapt care a determinat Pentagonul să renunțe la sistemele de amplasare subterană a bazelor de rachete.

Bineînțeles că după o asemenea „încălzire", ne-am pus cu burta pe carte. Programul de studiu era extrem de încărcat. Pe lângă disciplinele militare, o mare parte din timp era dedicată studiului psihologiei și filozofiei, inclusiv științelor oculte și ezoterice. Însă, pe primul loc erau materiile speciale. Un loc aparte în cadrul acestor

materii era destinat informației în sens larg: obținerea informației, analiza, asimilarea și păstrarea acesteia.

Oamenii obișnuiți nu au dreptate atunci când cred că pentru un clarvăzător este suficient să-și dorească să vadă ceva și în mintea lui imediat apare imaginea respectivă. În realitate, acest proces poate fi comparat cu un vis în care visele-imagini se succed unele după altele. Din această cauză trebuie, în primul rând, să învețe să evalueze imaginile instantaneu pentru a nu scăpa ceea ce ar dori să vadă, sau ceea ce caută. În al doilea rând, să poată opri „filmul" la un anumit „cadru de film" și să-l poată reține în fața ochilor minții. Doar în acest fel vei putea vedea în cele mai mici detalii tot ce se întâmplă la o distanță de peste nouă mări și nouă țări. Următorul pas constă în memorarea filmului, altfel toată informația se va pierde. Imaginile virtuale deseori sunt asemenea unui vis obișnuit, risipindu-se foarte repede dacă nu vă concentrați suficient de bine atenția asupra lor. Toate aceste elemente se condiționează reciproc. Analizate ca un întreg, elementele reprezintă arta clarviziunii, care poate fi învățată doar după sute de ore de antrenament intensiv.

După cum am amintit mai sus, noi am învățat doar să determinăm locul unde se află obiectul căutării, indiferent de faptul dacă este viu sau nu. Evenimentele se desfășurau în felul următor. La cursurile practice, profesoara intra în sala de curs și ne spunea: „Astăzi am ascuns un obiect X. Găsiți-l". Înainte de a începe căutările, încercam să ne relaxăm, pentru a intra în starea de conștiință modificată sau în starea de transă, după cum i se mai spune în vorbirea curentă. Apoi, folosind descrierea verbală a obiectului, insistam ca acesta să apară în mintea noastră, încercând să-l vedem cât mai mult timp posibil, fixând detaliile specifice. Toate acestea ne ajutau să recunoaștem cu ușurință obiectul din imaginile virtuale, atunci când începeau să se perinde prin fața ochilor minții.

În continuare, urma etapa cea mai importantă în determinarea biolocației obiectului la distanță. Fiecare își dădea sieși un ordin în gând, formularea fiind cât mai scurtă și mai clară posibil. De exemplu: „Să văd o cutie mare și neagră!" Dacă era necesar să vedem un om oarecare, atunci trebuia să ne imaginăm exact acea persoană. Ordinul se repeta până când apărea imaginea virtuală respectivă. După prelucrarea mentală a imaginii (despre care am amintit mai sus) verificam dacă locația obiectului căutat a fost corect determinată. Puneam întrebarea și așteptam răspunsul: „da" sau „nu". Pentru a afla răspunsul, unii foloseau un pendul, alții o ramă sau o scrisoare automată.

Seara, timp în care ne făceam temele pentru acasă, organizam jocul de-a v-ați ascunselea. Ne ascundeam în diferite săli de curs și, cu puterea gândului, încercam să ne căutăm unii pe alții. Pentru a preveni tentația de a ne schimba locul în timpul jocului, am scris pe bilețele numărul sălii unde ne-am ascuns fiecare. Bilețelele le lăsam spre păstrare ofițerului de serviciu pe facultate, pentru ca mai târziu să verificăm împreună cu acesta rezultatele. Trebuie remarcat că, deși programul de studii al grupului special din care făceam parte era secretizat, după caracterul jocurilor noastre, ceilalți colegi și-au dat seama cu ce ne ocupăm și ne-au poreclit „vrăjitori".

În câteva luni, cu toții am reușit să „vedem" și să descriem cu ajutorul cuvintelor locația unui obiect. De exemplu, o armă de un anumit calibru se află pe o poziție de artilerie, după un deal cu pădure. Instalația de rachete pe șine era adăpostită într-un hangar metalic. După aceasta am început să lucrăm cu hărți, stabilind coordonatele diverselor obiecte.

Odată am trecut printr-un examen de viață pe nepregătite. În taigaua din regiunea Habarovsk s-a prăbușit un avion, care zbura din regiunea de sud-est a Sahalinului. L-au căutat fără succes timp de zece zile. Atunci ne-au adus înregistrarea radio a convorbirilor echipajului până la dispariția avionului de pe ecranele radarelor.

Noi am început să-l căutăm. Din cei 12 studenți din grupul nostru, doar eu am reușit să determin cu exactitate pe hartă coordonatele locului în care s-a prăbușit avionul. Ceilalți au indicat regiuni mai mari sau mai mici, în jurul locului prăbușirii.

Atunci când profesorii noștri au considerat că aptitudile noastre extrasenzoriale sunt suficient de bine dezvoltate, ne-au trasat sarcini mult mai dificile. De exemplu, citirea informației de pe harta unui potențial inamic. O astfel de hartă, (карта с нанесённой обстановкой) cu coordonatele și semnele convenționale pentru mai multe activități, era ascunsă fie în seif, fie în altă parte. Nimeni nu știa exact unde se afla locația respectivă. Locul putea fi și teritoriul academiei, sau la o distanță de sute de kilometri. Pentru început noi aveam sarcina de a găsi, la nivel mental, harta inamicului, după care urma să trecem semnele convenționale pe o hartă similară care se afla în fața noastră. Ulterior, rezultatele viziunii noastre la distanță erau comparate cu semnele de pe prima hartă și, în funcție de cantitatea informației citite, ni se acordau note.

În anul III de instruire au început să ne pregătească în ritm alert în atmosfera acțiunilor militare. Din câte puteam să-mi dau seama, toate acestea aveau legătură cu evenimentele din Cecenia. Sarcina noastră era de a descoperi obiectivele principale ale inamicului, să coordonăm corectarea loviturilor artileriei și ale aviației asupra obiectivelor și să-l ajutăm, prin acțiunile noastre, pe comandantul unității pe câmpul de luptă, sugerându-i varianta potrivită pentru anumite manevre. Pentru rezolvarea acestor sarcini aveam la dispoziție foarte puțin timp: de la 30 de secunde până la 15 minute, în cazul în care sarcina era mult mai complexă.

De câteva ori am luat parte la activități militare reale. Astfel, în timp ce ne aflam în birou, undeva într-o regiune sub Moscova, stabileam pe hartă locul în care erau concentrate trupe, după care coordonam atacurile aviației și artileriei. Noi „am văzut cu ochii noștri" rezultatele acestor atacuri. Mai târziu aveam și confirmarea

din partea spionajului militar, care își desfășura activitatea direct la locul acțiunii, în Cecenia.

Trebuie menționat că eficiența activității practice pe care o desfășuram scădea atunci când era implicat factorul timp. Sistemul greoi de comunicare între comandament și puterea executivă, implica mari reținere a informației furnizate de noi. Iar situația pe câmpul de luptă se schimbă rapid. Astfel că, în scurt timp ni s-a comunicat că în viitorul apropiat vom fi „trimiși" pentru executarea stagiului militar în Cecenia. Dar între timp, situația s-a schimbat și plecarea noastră nu a mai avut loc.

Apare o întrebare logică: este admisibil ca darul primit de la Dumnezeu și pe care noi îl dezvoltăm în cadrul Academiei să fie folosit în interese de război? Oare avem noi, clarvăzătorii, dreptul moral de a provoca pagube altor oameni sau chiar moartea?

La prima vedere acest lucru poate părea ciudat pentru un militar. Dar, în timpul instruirii noastre, profesorii ne repetau în mod constant, că noi suntem pe cale de a deține o armă „foarte puternică" și în același timp neobișnuită, responsabilitatea morală în cazul utilizării acesteia este enormă. Între cursanți discutam de multe ori această problemă și ne împărtășeam nedumeririle. Concluzia la care am ajuns până la urmă a fost una scurtă și concisă: da, avem acest drept moral, pentru că în caz contrar nu am fi fost înzestrați cu acest dar dumnezeiesc de clarviziune.

Să vă explic despre ce este vorba. Niciunul dintre profesorii noștri, care în general erau civili și mai ales femei, nu avea capacități de clarvăzător. Din aceste considerente, mentorii noștri ne indicau doar direcții generale și ne arătau cum să le dezvoltăm, ne trasau anumite sarcini cu caracter concret, după care singuri căutam metodele de rezolvare. De regulă fiecare găsea o metodă proprie. Probabilitatea medie de obținere a rezultatelor corecte prin intermediul vederii la distanță este de 82%. Acest procentaj reprezintă o probabilitate foarte mare, nu poate fi întâmplător și este inaccesibil majorității oamenilor. În 18% dintre cazuri noi nu „nimeream" rezultatele corecte. Acest lucru se întâmpla din simplul

motiv că noi suntem oameni şi, indiferent de dorinţa noastră, nu putem evita emoţiile şi stresul care ne înconjoară. Toate acestea se manifestă extrem de negativ asupra percepţiei extrasenzoriale.

Vă interesează, cu siguranţă, cum a evoluat mai departe cariera mea. După absolvirea cursului de pregătire de trei ani în cadrul Academiei, am fost nevoit să merg în „civilie"...

Relatarea destul de sinceră a unui operator poate părea, la prima vedere, fantastică sau ieşită din comun. Dar asta se întâmplă doar cu cei care nu sunt familiarizaţi cu această tematică. Pe de altă parte, putem înţelege sentimentele omului care şi-a dat cei mai frumoşi ani din viaţă pentru apărarea intereselor ţării sale, ca mai târziu să fie considerat inutil, din cauza corupţiei şi ignoranţei funcţionarilor.

Totodată, putem să-i înţelegem şi pe funcţionarii care nu-şi doreau colaboratori cu asemenea capacităţi. Oamenii care posedă asemenea capacităţi, practic, sunt imposibil de controlat în mo mentul efectuării unor operaţiuni orientate împotriva principiilor morale sau împotriva intereselor statului. Pentru satisfacerea intereselor particulare şi, mai ales, a intereselor orientate spre profit, aceste tehnologii sunt foarte limitate, iar operatorul care face abuz de darul clarviziunii pentru scopuri meschine, riscă să-l piardă în scurt timp. Astfel funcţionează energiile de frecvenţă înaltă. Cu exemple de acest fel specialiştii s-au confruntat întot deauna.

***

După cum rezultă din surse deschise, cu ceva timp în urmă, în SUA, au fost desecretizate arhivele CIA, din care am aflat că în laboratoarele speciale ale acestui serviciu şi-au desfăşurat activitatea două grupuri de specialişti PSI.

Din informația care se păstrează într-un volum de 73.000 de pagini, care altădată purtau sigiliul de „top secret", rezultă că grupele de estrasenzitivi lucrau, după toate aparențele, independent unele de altele. Printre sarcinile primului grup se număra și căutarea informațiilor cu privire la activitatea serviciilor de spionaj ale țărilor considerate inamicii SUA, chiar pe teritoriul acestor țări (contraspionaj). Al doilea grup s-a specializat în identificarea obiectelor secrete nucleare și nu numai, în țările necooperante (spionajul strategic).

După cum rezultă din documentele CIA, au fost lichidate rezidențele serviciilor poloneze și ale serviciilor est-germane, au fost depistați agenți ai serviciilor de spionaj din țările Europei de Vest „aliate" americanilor în blocul NATO. Și, cel mai important lucru, a fost deconspirat agentul KGB care lucra pentru CIA, Eldridge E. Agenții serviciului de contraspionaj american aveau informații conform cărora, în structura agenției, se află „o cârtiță". Mai multe date nu se cunoșteau. Senzitivul căruia i s-a trasat această sarcină a descris obiectul în felul următor: „Locuiește nu departe de Washington într-o casă luxoasă, are o mașină scumpă, marcă străină, căsătorit cu o femeie de origine latino-americană, posibil columbiancă, îi place culoarea gri".

Dintre toți colaboratorii CIA, doar 6 s-au potrivit acestor semnalmente. Imediat au fost puși sub supraveghere. Eldridge a fost deconspirat de un lucru mărunt, după care a fost condamnat să-și ispășească pedeapsa în închisoarea din Allenwood.

Meritul principal al clarvăzătorilor din subunitatea de spionaj strategic al CIA îl constituie deconspirarea poligonului nuclear sovietic din Semipalatinsk și a poligonului din China, Lop Nor. Americanii dețineau informații, furnizate de serviciile de spionaj, despre faptul că în regiunile respective există obiective importante. Dar nu se putea clarifica sub nicio formă ce caracter purtau aceste

obiective, erau oare uzine secrete, poligoane militare, centre de antrenament de lansare a rachetelor balistice intercontinentale?

Astfel, binecunoscutul Joseph McMoneagle a arătat un loc pe harta URSS, unde se afla misteriosul complex de cercetare. După ce a ținut vreo douăzeci de minute degetul în acel loc, Joseph, într-o stare de meditație profundă, a descris imaginea care a apărut în mintea lui. Din imagine rezulta că în locul indicat se desfășurau experimente nucleare. În acest fel s-a aflat ce fel de „institut" se afla în Semipalatinsk. Astăzi putem verifica cu ușurință acest loc, doar prin accesarea site-ului pe Internet www. earth.google.com, dar atunci nu exista un asemenea instrument de căutare, iar fotografiile aeriene ne prezentau doar o informație indirectă.

După verificarea informației prezentată de McMoneagle, și din alte surse, directorul din acea vreme al CIA, Richard Helms, a trecut spionajul paranormal din secțiunea „cercetări" în secțiunea „practică". Acest eveniment a contribuit la o mărire bruscă a finanțării proiectului. În anii '90, pentru proiectele derulate de senzitivi și de savanții colaboratori din cadrul CIA, care numărau în jur de câteva zeci de persoane, erau alocate în jur de 2.000.000$ pe an. Până la urmă nu sunt atât de importante cantitatea și bugetul alocat, important este ca proiectele să se desfășoare și să se obțină rezultate.

Putem presupune că scopul spionilor PSI americani actuali îl reprezintă uzinele producătoare de armament de distrugere în masă în țările arabe și în țările „lumii a treia", inclusiv Afganistan, Iran sau Irak, armament care a fost căutat, după anumite evenimente, și de către inspectorii ONU. Foarte probabil ca o informație preliminară să fi fost prezentă și din partea senzitivilor. Destul de eficiente, dacă luăm în considerare documentele amintite mai sus, au fost și recomandările lor referitoare la recrutarea agenților în cadrul CIA.

După publicarea documentelor oficiale, se creează impresia că factorii de decizie din CIA au ajuns la concluzia că, datorită evoluției tehnologiilor actuale, este nerentabil să cheltuie bani și timp pentru extrasenzitivi. Publicarea materialelor din arhivă a fost însoțită de declarația șefilor din spionajul american, conform căreia activitatea grupurilor PSI a fost sistată din 1997. În acest fel, toată lumea a aflat despre terminarea proiectului coordonat de doctorul Edwin May. Dar, după scurt timp de la desecretizarea documentelor de CIA, un grup de jurnaliști insistenți a aflat că, de fapt, proiectul PSI a emigrat din CIA în serviciul de spionaj al Pentagonului. Menționăm că aceste informații pot corespunde realității sau nu. Serviciile speciale cunosc legile jocurilor operative și importanța dezinformării, mai ales prin intermediul serviciilor de informare în masă. Chiar dacă proiectele de cercetare au fost întrerupte, asta nu înseamnă că rezultatele proiectelor anterioare nu sunt folosite. Este absurd și inutil să ai senzitivi cu capacități fenomenale și să nu-i folosești, deși ai această posibilitate. Chiar și unui om obișnuit îi vine greu să creadă. Agenții profesioniști din serviciile speciale sunt ferm convinși că, după evenimentele de la 11 septembrie 2001, activitatea extrasenzitivilor din cadrul Pentagonului a crescut semnificativ. O parte din materialul acumulat a fost transferat și colegilor englezi. În cadrul unei discuții în care se punea problema dacă militarii americani vor continua să apeleze la serviciile clarvăzătorilor, răspunsul unui funcționar al serviciului de spionaj american a fost următorul: „Noi vom renunța în totalitate la acest proiect doar atunci când va renunța și Rusia..." Și aici are dreptate.

CAPITOLUL VI
Dincolo de limitele cunoaşterii

În acest capitol sunt prezentate mai multe fragmente dintr-o serie de cercetări, unice în lume, privind activitatea specialiştilor Serviciului de Securitate al primului preşedinte al Rusiei. Trebuie subliniat faptul că principiile şi percepţia acestor tehnologii unice au fost diferite atât pentru ofiţerii KGB, cât şi pentru specialiştii Ministerului Apărării al URSS. Activitatea lor s-a intersectat cu activitatea practică, fapt care a contribuit la un amplu schimb de experienţă şi de cunoştinţe în acest domeniu cu caracter strict secret.

Evenimentele petrecute în 1991 în URSS au contribuit la schimbări majore la nivelul întregii societăţi. Inclusiv în metodele de organizare a pazei şi protecţiei demnitarilor ţării. La Kremlin se schimbau preşedinţii, însă problemele rămâneau aceleaşi, probleme de care se ocupa renumita Direcţie a 9-a. Odată cu instalarea noii conduceri în serviciul de securitate au început să fie folosite o serie de metode şi proceduri pentru rezolvarea anumitor probleme, despre care aveau cunoştinţă un număr foarte mic de specialişti. Pe lângă obiectivele clasice de asigurare a pazei şi protecţiei care, de fapt, nu reprezentau niciun secret pentru nimeni, a apărut o problemă extrem de acută: asigurarea în regim de urgenţă a întregului proces de pază şi protecţie a primului preşedinte al Rusiei. Dinamica evoluţiei proceselor sociale era

amenințătoare, ceea ce a condus la necesitatea unei operativități maxime. Ritmul de viață al persoanei căreia i se asigura protecția necesita o monitorizare permanentă a situației și efectuarea unor pronosticuri analitice de mare precizie sau anticiparea evoluției unor situații.

Metodele utilizate și verificate în timp nu mai prezentau o garanție a securității în noile condiții de lucru. Mai mult decât atât, situația internațională care se desfășura în jurul Rusiei și a țărilor CSI era organizată după scenarii întocmite de către noua gândire mondială a celor mai dezvoltate țări din punct de vedere economic. Este inutil să mai amintim că situația nou creată genera și noi pericole. Aceste amenințări, ce puneau în pericol viața și sănătatea președintelui Rusiei, reprezentau principalul obiectiv al Direcției Generale a Serviciului de Pază al Federației Ruse. Boris Konstantinovich Ratnikov a ocupat funcția de prim-adjunct al directorului din acea structură, în perioada 1991-1994.

Una din atribuțiile prim-adjunctului viza asigurarea rapidă a activității unui imens mecanism, cunoscut sub denumirea de „sistem de securitate". Sarcina principală, în cazul persoanelor a căror protecție este obligat să o asigure, este întotdeauna una și aceeași: oferirea unei informații precise și la momentul oportun. Pe baza acestor informații se desfășura ulterior întreaga activitate analitică, în vederea elaborării unor pronosticuri analitice și efectuării activităților recomandate. Boris Konstantinovich Ratnikov și Georgiy Georgievich Rogosin au apelat la resursele naționale din acest domeniu, datorită faptului că aveau acces la unele resurse și tehnologii tradiționale operative și datorită unor informații sigure, referitor la rezultatele obținute în domeniul tehnologiilor senzitive, de serviciile speciale occidentale.

Ofițeri din cadrul Serviciului de Securitate al președintelui Rusiei știau din propria experiență că o persoană cu facultăți extra-ordinare, datorită capacității de autocontrol, care poate intra într-o stare de conștiință modificată, este capabilă să obțină

răspunsurile necesare la o serie de întrebări. În domeniul psihiatriei, stările de conştiinţă modificată, sau stările aflate la limita stărilor de spirit obişnuite, sunt privite ca stări de spirit ieşite din comun, printre care se numără hipnoza, meditaţia, cufundarea în sine însuşi, stările din perioada de adormire – trezire etc.

Trebuie remarcat faptul că aceste tehnologii de obţinere a informaţiilor de la un individ aflat într-una din stările amintite mai sus, nu au nimic în comun cu noţiunea de „zombi", despre care s-a discutat în capitolele anterioare. Operatorul canalului informaţional acţionează în mod conştient, fără a apela la preparate psihotrope, alcool sau narcotice uşoare. Este important de reţinut acest lucru, pentru că probabilitatea şi credibilitatea informaţiei obţinute în acest mod este net superioară altor stări.

Starea de conştiinţă modificată, care poate fi indusă individului prin anumite metode psihotehnice, poate oferi nu doar posibilitatea de a modifica rolul comportamental al obiectului supus cercetării, ci şi de a aduna informaţii cu privire la intenţiile obiectului cercetării. În acelaşi timp, afirmă specialiştii, obiectul supus cercetării operative nu simte nimic. Pe de altă parte însă, acesta nu-şi poate ascunde gândurile de interacţiuni străine.

Gândul, ca substanţă informaţională, are o serie de caracteristici bine definite, chiar dacă acestea au un substrat metafizic. Gândirea fiecărui individ reprezintă o parte constitutivă a spaţiului informaţional. Este suficient să ne conectăm prin intermediul unei imagini fixe pe frecvenţa vibraţiilor de gândire ale individului, pentru ca acestea să rezoneze cu interpelarea în regim de dialog. Descrierea prezentată este destul de cunoscută specialiştilor, dar pentru un cititor neavizat, pare mai degrabă o aiureală psihoterapeutică.

Pentru a vă convinge că lucrurile sunt cât se poate de serioase, vă propunem în continuare mai multe rezultate obţinute de către specialiştii de la Kremlin, în anii '90 ai secolului trecut. Textele acestor dialoguri erau prezentate marilor oameni politici din acea

vreme şi conducătorilor serviciilor speciale ale Rusiei. Trebuie amintit că acestea erau însoţite de menţiunea „informaţii probabile". Nimeni nu putea risca prezentarea informaţiilor drept dialoguri în spaţiul informaţional-energetic. Asemenea termeni nu le spuneau nimic nici politicienilor, nici chiar conducătorilor serviciilor speciale. Din această cauză era de preferat evitarea unor asemenea categorisiri, ceea ce se întâmplă, de fapt, şi astăzi. Nimeni nu vrea să se confrunte cu lucruri mai puţin cunoscute. Iar încredere în părerile unor persoane străine, cu privire la probleme extrem de importante, pot avea doar acei indivizi care îşi pot alege echipa de lucru.

Revenind la Metacontact, trebuie spus că procesul de monitorizare a unor forme de gândire străină se desfăşoară, în principiu, prin modelarea informaţională a dialogului cu obiectul supus cercetării. Operatorul trebuie să selecteze un personaj cunoscut obiectului de studiu şi cu care acesta din urmă poate „dialoga". Iată cum anume apare forma de dialog. Astfel, în clipa în care este stabilit contactul, operatorul îi comunică obiectului numele cunoscut şi începe „dialogul" cu acesta, înlocuind imaginea persoanei cunoscute. În etapele de început au fost cazuri când obiectul „refuza să vorbească" cu persoane străine. Este inutil să mai spunem că nimeni nu ştie şi nu simte acest lucru. De fapt, în acest caz, nu lucrează subconştientul, ci informaţia care deja există şi este gata să se dezvolte în mod logic. Iar dacă întrebările fac referire la trecut, atunci informaţia cu privire la evenimentele din trecut deja există.

După părerea noastră, aceste dialoguri nu pot fi considerate virtuale ci, dimpotrivă, pot fi utilizate de către extrasenzitivi. Această convingere a fost confirmată mai ales după ce informaţia pe care am obţinut-o în rezultatul studiilor parapsihologice a fost confirmată de acţiuni şi evenimente concrete. Avem la dispoziţie mai multe dosare din arhiva catedrei. Aceste dialoguri nu reprezintă informaţii secrete. Dialogurile cu un conţinut neutru

au fost publicate în ziarul oficial al guvernului, „Felid Pocita", în perioada 2003-2005.

Un interes deosebit, din punctul de vedere al capacităților tehnologiei de Metacontact, îl reprezintă fragmentele extrase de către specialiștii serviciilor speciale ruseşti, prin modelarea schimbului informațional extrasenzorial, cu ambasadorul american Robert S. Strauss, succesorul lui Jack Matlock, în iulie 1992:

„... în momentul în care economia Rusiei îşi va da, în sfârşit, ultima suflare, atunci noi vom putea finanța acele direcții, domenii şi întreprinderi care se vor ocupa nemijlocit de energie, de industria de prelucrare a metalelor, de domeniul chimiei şi de îngroparea deşeurilor radioactive. America merge pe calea dezvoltării produsului informațional, fapt ce constituie principala preocupare a structurilor politice în domeniul economiei la momentul actual al Statelor Unite. Dar cineva trebuie să se ocupe şi de topirea metalului, de producerea cimentului, de gestionarea volumului imens al producției chimice – toate aceste activități vor reveni în grija Rusiei, iar noi îi vom încredința acest rol..."

Această informație are o vechime de 15 ani, dar ce anume nu sună bine? Un interes deosebit prezintă şi un alt bloc informațional, obținut prin intermediul tehnicilor de comunicare psihotronică, de la Secretarul de Stat al SUA, doamna Albright, la începutul anului 1999, şi care viza obiectivele NATO în Balcani:

„... existau câteva obiective, primul dintre acestea viza verificarea capacității blocului NATO de a-şi pedepsi oponenții, fără a suporta consecințele. Altfel spus, se dorea utilizarea anumitor tipuri de armament, fără a se expune, practic, vreunui pericol, pricinuind daune, fapt care îi va obliga pe oponenți să acționeze după cum li se va indica.

Al doilea obiectiv – necesitatea de a verifica în ce măsură aceste acțiuni pot fi utilizate în viitor ca instrumente practice ale geopoliticii.

Al treilea obiectiv – dezvoltarea abilității de a implica în conflicte părțile cărora trebuie să le aplicăm daune directe prin participarea indirectă în conflict.

Al patrulea – de a fi, în principiu, deasupra situației, rămânând în conflict și efectuând această acțiune sub forma unor lucrări de laborator specifice cu privire la studierea și analizarea diverselor probleme care apar odată cu atacuri de asemenea natură.

Al cincilea – constrângerea țărilor europene, implicate în conflict, de a cheltui cât mai multe resurse și mijloace financiare sau materiale pentru a provoca, în acest fel, o slăbire în plan economic. Este de urmărit înlăturarea concurenței economice pe plan european și efectuarea unei corecții demonstrative pentru toți cei care acționează cu îndărătnicie împotriva intereselor Americii, în orice poligon, sau în orice punct fierbinte al planetei.

Al șaselea – experimentarea unor noi tipuri de armament care reprezintă o abordare strategică a tacticii de luptă corp la corp.

Al șaptelea – verificarea în regim computerizat a unui întreg proces, extrem de complex, de acțiuni militare, nivelul de siguranță a acestui proces și în ce măsură acesta poate rezolva problema implicării unui număr cât mai mic de oameni..."

Comentariile sunt de prisos. Trebuie să vă reamintim că aceste constatări nu aparțin experților în domeniul politicii internaționale, ci sunt calculate de operatorii de modelare extrasenzitivă la nivel bioenergetic. Noi prezentăm doar descifrarea înregistrării de pe dictofon, prin retransmiterea informației.

În principiu, există o mulțime de metode și tehnici de a stoarce informațiile necesare din mintea unor persoane străine și care pot fi utilizate extrem de eficient în practica operativă. Un exemplu în acest sens îl constituie așa-numita operațiune, denumită de multe publicații speciale ca fiind „situația fantomă". Operatorul canalului informațional-energetic creează în gând imaginea unui individ care poate fi trimis în spatele oricăror uși închise, pentru a putea asista la diverse ședințe sau dezbateri cu caracter confidențial. Pasul

următor constă în transmiterea către conştiinţa operatorului a conţinutului discuţiilor. Imagini de acest gen pot fi direcţionate şi în largul oceanelor, pentru a urmări deplasarea şi manevrele submarinelor nucleare. Acest fenomen este foarte apropiat, în esenţa sa fizică, de fenomenul cunoscut în presa americană sub denumirea de „oamenii în negru". În practica rusă, acest fenomen este denumit ca fiind „gri". De fapt, asemenea cazuri sunt extrem de rar întâlnite printre oamenii simpli şi sunt prezentate, de regulă, ca fiind rezultatul unor halucinaţii. Pe de altă parte, fantomele reale pot fi create de specialişti, ceea ce s-a şi întâmplat de nenumărate ori. Un lucru este clar: nimeni nu intenţionează să prezinte aceste tehnologii savanţilor pentru evaluare. Nimeni nu intenţionează să demonstreze existenţa acestora publicului larg. Da, acest lucru îl pot face oamenii care posedă facultăţi extra-ordinare.

***

După cum susţin savanţii militari, este foarte posibil ca, pentru transmiterea informaţiei, să fie utilizate „pachetele" de fotoni, prin orientarea informaţiei sub forma unui gând pentru obiectul care se află aproape sau mai departe, sau sub forma unui flux energetic direct ochi în ochi. În acest mod poate fi trimisă energie de orice culoare. În mod similar, poate fi efectuată şi calcularea informaţiei. O posibilă explicaţie a acestui fenomen se rezumă la următoarele:

Există un contact cuantic, deşi perceput foarte slab, între toate obiectele Universului, prin care se menţine unitatea cuantică a lumii. Este de la sine înţeles că aceasta se află sau tinde spre un echilibru permanent. Unii oameni sunt mai receptivi decât alţii la diverse tipuri de informaţii ce se transmit de la un corp energetic la altul. În mod evident, fiind vorba de un fenomen fizic, acest transfer de informaţii ar putea explica interacţiunea formelor neobişnuite dintre om şi animale, între om şi obiecte etc.

Conform datelor Institutului de Activitate Nervoasă Superioară şi de Neurofiziologie al Academiei de Ştiinţe a Federaţiei

Ruse, psihologia actuală distinge două diapazoane de percepție a realității: senzorial (nivelul conștientului), care fixează datele în conștiința individului, și extrasenzorial (nivelul subconștientului), unde informația este asimilată ocolind conștiința. Informația prezentată la nivel extrasenzorial este percepută de om cu o eficacitate de o mie de ori mai mare decât percepția senzorială. Savanții pun aceste capacități pe seama faptului că 97% din totalul activității psihologice se desfășoară la nivelul subconștientului și doar 3% – la nivelul conștientului. Dacă vom analiza intuiția ca fiind rezultatul interacțiunii dintre conștient și subconștient, atunci vom înțelege de unde apare „cel de-al șaselea simț", simțul profesional. Intuiția este definită ca o capacitate umană de a accede direct la esența unei ființe sau a unei probleme, sau, altfel spus, modalitatea de a adapta eficient interacțiunea conștientului cu subconștientul. Pentru gărzile de corp și pentru militari, această calitate este critică. Ori o ai, ori nu.

Prioritățile activităților raționale ale specialiștilor care asigură securitatea vizează, în primul rând, evaluarea pericolului și stabilirea unui pronostic referitor la pericol, înlăturarea (sau evitarea) acestuia și doar ca o măsură extremă – confruntarea cu acesta. Garda de corp, datorită unei intuiții foarte bine dezvoltate, orientată spre obținerea rezultatului, poate determina la timp și cu mare precizie evoluția unei situații concrete. În acest context este importantă determinarea și perceperea principiilor determinante de evoluție a situației. În planurile de viitor ale Academiei NAST din Rusia este prevăzută alcătuirea unui laborator special pentru dezvoltarea facultăților extra-ordinare ale persoanei, facultăți care se vor specializa pe problemele dezvoltării intuiției. Intuiției i se va acorda rolul principal în calitate de instrument al tehnologiilor viitoare în organizarea protecției sănătății și integrității corporale a persoanei. Este imposibilă construirea unei scheme a strategiei de apărare, dacă personal n-am înțeles

mecanismul de acțiune. Din acest motiv, apărarea trebuie percepută ca un proces, conștientizarea a tot ceea ce faci și ce se întâmplă cu tine.

Pornind de la ipoteza privind existența câmpului informațional al Terrei, al unei „baze de date" unde sunt acumulate informații referitoare la toți oamenii care au trăit vreodată pe acest pământ, sau despre evenimentele care au avut loc de-a lungul istoriei, vom încerca să explicăm o serie de fapte. Oamenii simt apropierea unei nenorociri, fără vreo explicație anume refuză să urce într-un avion care mai apoi se prăbușește, „văd" trecutul sau viitorul, „simt" evenimentele prin care trec oamenii apropiați lor. Faptele cu privire la vorbirea în limbi „moarte" pot fi explicate cu ușurință de această teorie. Cunoștințele constructorilor din antichitate, considerate astăzi „pierdute", ar putea fi obținute în același mod în care obțin informațiile extrasenzitivii.

Extrasenzitivii, cei care mențin contactul cu acest câmp, susțin că informația cu privire la evenimentele viitoare se regăsește de asemenea în această „bancă de date". Trebuie reținut însă că, în acest caz, există anumite reguli sau „corecții de exactitate" pentru a putea interpreta corect informația de contact. Cum se desfășoară acest proces?

Cu ajutorul unor tehnici PSI, extrasenzitivii pot intra într-o stare de conștiință modificată fără ajutorul cuiva și pot obține informații despre evenimentele care s-au desfășurat în trecut sau despre posibila evoluție a evenimentelor în viitor. În viață, întotdeauna există trăsături ale unor evenimente viitoare, apariția lor nu are loc brusc, pe neașteptate, ci treptat, pe măsură ce crește cantitatea informațională a evenimentului și care la un moment dat trece în calitate. Evenimentele se adună în trăsături. Aceste trăsături sunt denumite „semne". Toate aceste fapte se supun unor legități care se desfășoară pe parcursul unei perioade lungi de timp. Studierea sistemului de semne face parte din programul de pregătire al ofițerilor din serviciile de contraspionaj și al ofițerilor din serviciile speciale.

Trăsăturile, pe măsura acumulării lor, alcătuiesc în conştiinţa umană un anumit model. Cineva face legătura dintre aceste trăsături mult mai repede decât alţii. Oamenii care nu-şi doresc apariţia unui anumit eveniment, îl distrug sau invers, când se doreşte foarte mult apariţia acestuia, îl susţin şi îi pregătesc sosirea.

La nivelul subconştientului, omul recepţionează semnale din exterior, semnale care se referă la evenimentele viitoare, posibile şi, în acest caz, este necesară cunoaşterea acelor principii şi reguli care stau la baza evaluării semnalelor din exterior. Este vorba de exact acele „corecţii" despre care am vorbit mai sus. Informaţiile pe care le-am obţinut despre evenimentele viitoare, prin intermediul stării de conştiinţă modificată, se află dincolo de pragul obişnuit al percepţiei. Din acest motiv, informaţia obţinută nu ne poate da decât un impuls intuitiv, pentru ca omul, evaluând informaţia la nivelul conştientului despre posibilele evenimente viitoare, să poată sesiza trăsăturile evenimentelor în viaţa reală, trăsături care pot oferi o caracterizare a anumitor evenimente şi, apoi, să poată lua măsurile ce se impun. Trebuie să subliniem încă o dată faptul că, în procesul de lucru într-o stare de conştiinţă modificată, este necesară elaborarea criteriilor ce vor permite evaluarea veridicităţii informaţiei obţinute.

Acesta este şi scopul catedrei informaţional-energetice a Academiei NAST din Rusia. Crimele la comandă, moartea accidentală, pericolele pentru business şi sănătate etc., pot fi prevăzute astăzi cu o probabilitate foarte mare. Este nevoie doar să ştim când şi cum anume să ne folosim de acele tehnologii la care apelează specialiştii catedrei. Aceste metode au fost verificate şi, din punctul nostru de vedere, sunt sigure.

Din dosarele arhivei Catedrei de Tehnologii Informaţional-Energetice a Academiei NAST din Rusia:

„... la sfârşitul anului 1985 şi începutul anului 1986, în cadrul Aparatului Central al KGB, a fost înfiinţat un grup de iniţiativă din

care făceau parte lucrători operativi din servicii şi medici specialişti în psihoterapie şi hipnoză. Obiectivul grupului era reprezentat de studierea şi punerea în practică a principalelor idei de programare neurolingvistică (PNL) în sfera asigurării pazei şi protecţiei personale a demnitarilor, inclusiv a şefului statului, deşi exista o împotrivire vizibilă a conducerii fostei KGB din URSS de a efectua în cadrul organelor securităţii de stat unele cercetări la nivel oficial legate de această tematică.

În perioada anilor 1985-1986, grupul de iniţiativă, prin intermediul unor metode speciale, a efectuat o serie de experimente care au demonstrat utilitatea tehnologiilor folosite până în acel moment. Astfel, membrii grupului, care au urmat o pregătire în cadrul unor seminarii specializate şi care au obţinut certificatul internaţional de master, au dobândit abilităţi de inducere rapidă a conlocutorului într-o transă hipnotică uşoară, în procesul comunicării directe cu acesta, şi stabilirea ulterioară a contactului informaţional cu acest conlocutor, în afara ariei de vizibilitate, au elaborat metode sigure de protecţie personală împotriva unor efecte similare de transă hipnotică cu caracter ostil.

Mai multe experimente ale grupului au avut o orientare practică şi erau destinate subdiviziunilor operative din cadrul serviciilor de informaţii, contrainformaţii şi al serviciului de cifrare-descifrare. Rezultatele obţinute pe parcursul acestor experimente în anul 1988, în special contactul informaţional la distanţă al operatorului cu conştiinţa preşedintelui Franţei, Francois Mitterand, şi a directorului CIA al SUA, William Webster, erau raportate conducerii serviciului de informaţii externe (L. V. Şebarşin) şi conducerii serviciului de contraspionaj (I. A. Markelov). Un exemplu al unei realizări de succes efectuat de grupul de iniţiativă, conform aprecierii conducătorilor grupului, a avut loc pe data de 3 decembrie 1988, la ora 16.00, ora Moscovei, când a fost stabilit contactul informaţional la distanţă al operatorului cu conştiinţa lui W. Webster, directorul CIA. Pe perioada contactului

în numele președintelui SUA, Ronald Reagan, prin intermediul operatorului a fost efectuată o „discuție" privind principalele direcții de activitate ale Serviciului de Spionaj al SUA pe teritoriul fostei URSS.

„... principala cauză, după părerea noastră, constă în scăderea numărului de agenți din cadrul serviciului de spionaj pe teritoriul Rusiei, ceea ce a condus la o serie de dificultăți privind recrutarea de agenți dintre cetățenii sovietici. Dar în momentul de față avem dovezi, domnule președinte, că vom putea completa acest arsenal. În momentul de față acolo, în Rusia, în Caucaz, se înregistrează mai multe tulburări în rândul maselor și, cu susținerea Direcției Centrale, vom contribui la sporirea nemulțumirii dintre popoarele care locuiesc în acea regiune și ruși.

După cum v-ați convins deja, domnule președinte, în unele orașe din Transcaucazia a fost introdus комендантский ч. fapt ce subminează autoritatea Sovietelor. Din datele transmise prin satelit, aceste evenimente ne-au permis alcătuirea la nivelul mai multor țări a unor organizații care se ocupă de protecția drepturilor minorităților naționale în Uniunea Sovietică. În momentul de față facem tot posibilul pentru a încuraja aceste acțiuni atât în Rusia, cât și în Caucaz. Nu cruțăm în acest caz nici mijloacele, nici literatura necesară.

După cum știți, nu demult, reprezentanții noștri au fost la Moscova cu scopul de a vedea situația la fața locului. Au fost, de asemenea, și la Taşkent și la Duşanbe.

Acum lucrăm la elaborarea unui nou plan de operațiuni militare orientat împotriva Uniunii Sovietice. Intenționăm să trimitem alți câțiva rezidenți în mod ilegal. Există încă o variantă: trimiterea unor rezidenți și a unor agenți pe filiera turistică și în calitate de diplomați din țări terțe. Miza principală o constituie pentru noi, domnule președinte, Transcaucazia".

În martie 1991, un contact informațional similar a fost efectuat de membrii grupului, prin intermediul operatorului, cu conștiința

lui Robert Gates, care l-a înlocuit din funcția de director al CIA pe W. Webster. În numele lui George Bush a fost efectuată o „discuție" cu privire la desfășurarea pregăritirii SUA pentru operațiunea „Furtună în deșert" și evaluarea serviciului de spionaj american cu privire la poziția Rusiei față de aceste evenimente.

Trebuie să menționăm faptul că în momentul stabilirii unui contact informațional la distanță cu conducători din structurile superioare ale organelor de stat din țări dezvoltate (SUA, Anglia, Franța), au fost cazuri când operatorii nimereau sub efectul sistemului ascuns de protecție psihologică a conștiinței și a activității cerebrale a persoanelor protejate de accesul neautorizat din partea unor persoane străine care posedă tehnologii similare de acțiune. După cum ne demonstrează experiența noastră, dar și cea internațională, acțiunea acestor sisteme de protecție poartă un caracter ofensiv și poate provoca traume temporare sau permanente psihicului operatorului, sau poate provoca unele abateri în funcționarea normală a sistemelor funcționale ale organismului lui (tensiunea arterială, sistemul respirator, parametrii sângelui, sistemul hormonal etc.). Aceste cauze i-au determinat pe membrii grupului de inițiativă să acorde o atenție deosebită metodelor de constatare a sistemelor de protecție psihologică specială, de retragere și introducere ulterioară a sistemelor de apărare, elaborarea unor mecanisme de fixare a tuturor factorilor de acces neautorizat, intenționat sau întâmplător, asupra conștiinței și a activității cerebrale a persoanei protejate".

În momentul actual, situația privind distribuirea haotică, fără un control, a tehnologiilor de programare neurolingvistică (PNL) și a altor programe similare tinde să se agraveze cu pași repezi. În Federația Rusă, în țările din blocul CSI și peste hotare, sporește interesul față de aplicarea practică a programelor neurolingvistice. Din păcate, aceștia sunt reprezentanții unor grupuri guvernamen-

tale şi neguvernamentale, care nu se supun unui control din partea statului. La începutul anilor 90, peste hotare acţionau mai mult de 30 de organizaţii internaţionale şi aproape 50 de centre naţionale de pregătire şi de perfecţionare a tehnicilor programelor neurolingvistice. Pe teritoriul Federaţiei Ruse, grupuri din SUA, Anglia şi Germania au efectuat în mod ilegal în jur de 7-10 seminarii pe tema programelor neurolingvistice".

Tehnologiile actuale de asigurare a securităţii se bazează pe ultimele rezultate din domeniul cercetărilor ştiinţifice. Acest fapt vizează nu doar cercetările ştiinţifice fundamentale. Dacă există ceva care nu este recunoscut ca ştiinţă în mod oficial, dar acel ceva funcţionează, atunci acesta este utilizat în mod consecvent şi pretutindeni. Expresia întemeietorului temutului Ordin al Iezuiţilor, Ignatius de Loyola, este actuală şi astăzi: „Scopul scuză mijloacele". Expresia este aplicabilă mai ales pentru atingerea obiectivelor de ordin politic sau comercial. Concurenţa necesită atingerea scopului cât mai repede şi cât mai eficient, iar în faţa alegerii mijloacelor, morala este pur şi simplu neutralizată, nu există. Mijloacele de atac au devenit tot mai subtile. Susţinerea financiară pentru atingerea anumitor obiective este prevăzută pur şi simplu în planul de afaceri al firmelor. Mijloacele de atac sunt selectate astfel încât, eventualele urmări negative de punere în aplicare a acestora, să fie minime pentru partea care a iniţiat atacul. Tehnologiile PSI cumulează calitate datorită indicilor cantitativi. De ce să omori o persoană incomodă, dacă o poţi obliga să facă ceea ce-şi doresc oponenţii acesteia? Conform datelor statistice ale NAST Rusia, începând cu anul 2004, numărul de asasinate „cu răsunet"[1] în Rusia s-a micşorat considerabil. Inclusiv pedepsele cu moartea prin împuşcare sau explozii. Pe de altă parte, au devenit tot mai dese

[1] Asasinate „cu răsunet" (*резонансные убийства*) sau asasinate deosebit de sângeroase, moartea survine în condiţii ciudate.

cazurile de „moarte naturală", „cu răsunet", iar cauzele erau clare, vizibile: de la accidente rutiere până la sinucideri, moarte subită din cauza „insuficienței cardiace", a „insuficienței renale" sau edem pulmonar „spontan" etc.

Specialiștii NAST din Rusia știu foarte bine că un operator-psihofizic profesionist poate stabili, după datele din anchetă, diagnosticul îmbolnăvirii unei anumite persoane, să determine calitățile personale ale acesteia, potențialul moral, viciile, să depisteze relațiile ascunse, predispozițiile și înclinațiile acesteia. Dacă e să vorbim despre personalitatea unui individ, atunci operatorul-psihofizic practic nu are probleme cu descrierea portretului personal al oricărui individ, indiferent de locul unde se află. Veridicitatea informației prezentate variază în limitele a 90%.

În ce măsură operatorul poate manipula individul respectiv este, de fapt, o întrebare retorică. Totul depinde de foarte mulți factori. Noi știm că acest lucru este posibil cu o anumită dispersare a parametrilor și, drept urmare, cu un rezultat instabil. Dacă luăm în considerație datele statistice preluate din activitatea membrilor Asociației în diverse regiuni ale Rusiei și materialele obținute în rezultatul activității catedrei, putem presupune că tehnicile de manipulare PSI pot fi implicate cu toată încrederea în atingerea obiectivelor propuse. În momentul actual avem un număr tot mai mare de cazuri în care oamenii de afaceri renunță la business, sau oameni de afaceri care renunță fără un motiv anume la beneficii clare. Să susținem sau, cu atât mai mult, să demonstrăm ceva, noi nu putem, pentru că deja avem o situație „post factum", în care faptele s-au petrecut, iar să reluăm filmul de la început, este imposibil.

CAPITOLUL VII
Raportul X 564

Acest capitol se adresează celor care astăzi sunt pe calea cunoaşterii şi doresc să-şi îmbogăţească nivelul de cunoştinţe, celor care încearcă să-şi formeze o părere proprie despre organizarea lumii. Dacă vă interesează doar istorioare distractive şi fapte diverse din viaţă, presărate cu detalii picante, îl puteţi trece cu vederea.

La mijlocul anului 1993, o perioadă extrem de încordată pentru Rusia, mulţi demnitari ai instituţiilor de stat şi departamente militare au apelat la specialiştii în Metacontacte. Problema cu care se confruntau era una comună: aveau nevoie de o informaţie care să-i ajute să identifice căile de ieşire din criza social-economică aflată în creştere. Operatori ai canalelor informaţionale din serviciile secrete de pe lângă Ministerul Apărării al Federaţiei Ruse, au intrat în legătură cu spiritele unor personalităţi istorice, precum Ivan Grozny, Piotr Stolâpin, Serghei Witte şi Napoleon (1769–1821). Apare o curiozitate: oare ce ar spune o personalitate istorică marcantă a acelor vremuri despre situaţia actuală în care se află ţara? Aceste dialoguri sunt relatate pe larg în cartea *Ghid spre eternitate* (Путеводитель по Вселенной), sub redacţia lui Aleksei Yurievici Savin, apărută în anul 2009. În timp ce cartea se afla în lucru la editură, operatorii canalelor informaţionale, la solicitarea autorului cărţii, au intrat în legătură cu spiritul lui

Franklin Delano Roosevelt, omul care a scos SUA din Marea criză economică sau Marea depresiune din 1929-1933. Întrebarea, bineînțeles, viza criza financiară mondială de astăzi.

Franklin Delano Roosevelt a răspuns în felul următor: (dialogul a fost redat fără corecturi redacționale): „Domnilor! Dacă vreți să uimiți lumea, nu mă mai deranjați. Pentru a găsi o apreciere corectă a evenimentelor, ascultați-mă cu atenție. Ceea ce se întâmplă acum nu poate fi numit altfel decât lipsă de disciplină. Instituțiile voastre au pierdut demult începutul schimbărilor în economia țărilor dezvoltate. Viziunea lor asupra legilor de dezvoltare n-a progresat deloc şi a rămas la nivelul afaceriştilor semianalfabeți din secolul al XIX-lea. Aceeaşi abordare în organizarea industriei, aceeaşi aroganță şi încredere oarbă în statornicia propriilor concepții. În realitate nici nu intenționau să întreprindă măsuri. Se lăsau conduşi de piața de desfacere care, până la urmă, avea să-i ducă acolo unde sunt acum. Acum analizați şi singuri cine este vinovat de problemele actuale.

Ce-i de făcut mai departe? Pe viitor trebuie dezvoltată o nouă economie, similară economiei planificate sau controlate, cu elemente de concurență şi competiție. Nu vorbim despre o economie socialistă, cu toate calitățile ei pozitive şi negative. Vorbim despre planificare, control, ordine şi despre o muncă de înaltă calitate. Fiecare sferă de activitate trebuie dotată cu utilaje moderne, cu noi metode de lucru şi muncitori de înaltă calificare.

Voi încă nu ştiți ce vă aşteaptă. Nu mai avem timp să aşteptăm cu mâinile în sân să vină nenorocirea. Pentru că dacă vine, ne va arunca înapoi în evul mediu, unde ne vom lupta între noi pentru o bucățică de carne.

Apare aceeaşi întrebare retorică: „Ce-i de făcut?". Planificare, planificare şi încă o dată planificare. Asta în primul rând. Control, control şi din nou control – în al doilea rând. Nu trebuie să scăpăm din vedere industriile dezvoltate şi capitalurile uriaşe. Statul trebuie să țină totul sub control. În condițiile actuale, nu puteți

face prea multe. Dar astăzi trebuie să puneți bazele. Bazele unei noi industrii, ale industriei agricole, ale unei noi piețe de deservire și consum.

Deocamdată în America nu s-au epuizat resursele de oameni deștepți. Însă amprenta distructivă a depresiei ar putea dărâma și ce a mai rămas.

Asta-i tot ce am vrut să vă spun. Mai discutați și cu Michael L. George. Vă va sfătui de bine. Acum vă zic adio."

Roosevelt, crezând că discutase cu un american, a apăsat pe butonul informațional al unui om pe care operatorul rus nu îl cunoștea. Putem deduce însă că interlocutorul lui a fost contemporanul nostru, economistul american Michael L. George, autorul cărții *Lean Six Sigma for Service: How to Use Lean Speed and Six Sigma Quality to Improve Services and Transactions*, apărută la Editura McGraw-Hill Companies, în anul 2003. Această întorsătură a lucrurilor a fost destul de surprinzătoare. În practică s-au mai întâmplat asemenea cazuri în care interlocutorul îi făcea legătură operatorului cu o persoană cunoscută. Este imposibil ca în perioada vieții să-l fi cunoscut pe autor, care a devenit celebru după jumătate de veac de la moartea lui Roosevelt. Legătura s-a făcut imediat și noul interlocutor a continuat tema discuției. Eram curioși să aflăm părerea lui mister George cu privire la această discuție. De fapt, el nu a spus nimic. Dar în ce măsură este de acord sau nu cu părerea celui din subconștientul său, era foarte important pentru noi. În scopuri științifice, desigur.

Michael L. George:

„Hallo! Vă salută Michael George. Sunt gata să vă dau câteva sfaturi. Scrieți.

„Deci, să revenim la tema crizei economice. Nu există nimic mai rău decât o administrare incompetentă, fără viziune, dar cu mari pretenții.

Totul a început atunci când oamenii care s-au crezut mari economişti au început să se implice în procese economice. Aceştia au început să elaboreze o serie de scheme virtuale, orientându-se spre obţinerea unor profituri mari sau, altfel spus, construiau aşa-numita piramidă. Economia reală era departe de aceste procese, motiv pentru care şansele ei de supravieţuire creşteau.

Cei care susţin că criza este un element al dezvoltării, sunt fie nişte economişti incompetenţi, fie mincinoşi, fie nişte proşti. Criza este rezultatul activităţii umane. Criza vine atunci când mâinile lucrează fără cap. Aşa s-a întâmplat şi de data aceasta. Uneltirile unor economişti au dat roade în scurt timp. Se vede foarte clar. În loc să găsească soluţii, guvernul ţării voastre aruncă în continuare bani în această râşniţă. Este evident că cineva nu doreşte să fie descoperite adevăratele motive ale prăbuşirii. Dar asta este foarte important. Fără o analiză şi fără un arbitraj demonstrativ, nu se va schimba nimic. Acest precedent va atrage după sine şi alte încercări de acaparare a banilor, dacă nu se vor aplica manevre economice normale. Hoţia şi lipsa sancţiunilor au provocat situaţia actuală.

Vă puneţi întrebarea cum procedăm mai departe şi încotro să îndreptăm economia Americii şi pe cea mondială? Nu spun că această întrebare a apărut azi. Această întrebare trebuia pusă cu mulţi ani în urmă. Dar economiştii voştri au scăpat printre degete acest moment, sperând că varianta capitalistă îi va scoate din această situaţie catastrofală. Toţi au uitat de un singur lucru: haosul şi confuzia niciodată n-au condus spre ordine fără o intervenţie din exterior, care nu este altceva decât control.

„Genialii" voştri economişti au adormit, moţăind liniştiţi pe lauri, şi nu s-au sinchisit să sape mai adânc în analizarea economiilor mondiale.

Bine a spus Roosevelt: „A trecut timpul operaţiunilor de cosmetizare. A venit vremea să revizuim întreg sistemul de organizare economică. Este timpul să introducem planificarea, controlul şi amplificarea rolului statului în economie. Acum trebuie

să vă gândiți la salvarea economiei și nu la propriile ambiții". Mai este nevoie de judecarea speculanților. Fără implementarea acestor măsuri nu veți reuși să ridicați societatea, să-i dați impulsul de care are nevoie pentru a ieși din criză. Depresia va distruge tot ce a mai rămas. Trebuie să identificăm adevărații dușmani ai societății și ai americanilor, în primul rând. Atât pentru astăzi. Michael".

Interlocutorul, la fel ca și Roosevelt, nu a întrebat cu cine a discutat. În unele cazuri, interlocutorul este interesat să afle „cu cine vorbește". Reacții similare s-au înregistrat și în cazul contactelor operatorilor care lucrează verbal, spre deosebire de operatorii care înregistrează informația pe suport tehnic. Astfel, în dialogurile organizate de generalul Ratnikov și de generalul Rogozin, despre care am amintit în capitolul precedent, era necesară o a treia prezență, în numele căreia întrețineau dialogul cu persoana aflată în față. În cazul operatorilor de la școala militară a generalului Savin, acest lucru nu era necesar.

Este important de reamintit că una din condițiile extrem de importante și, în același timp, una din particularitățile de obținere a informației prin intermediul Metacontactului, este gradul personal spiritual și profesional al operatorului. De această condiție depinde textul scris sau verbal pe care îl obține prin Metacontact. O dimensiune la fel de importantă a acestei tehnologii este reprezentată de punctul de reper în spațiul informațional, punct spre care este ghidat de către conducătorii-mentori.

***

Este interesant de aflat cum s-a născut ideea organizării unor astfel de grupuri. Alexei Yurievici Savin ne prezintă în continuare ideea și împrejurările care au stat la baza alcătuirii acestui grup unic.

«... Cu primul ministru al URSS, Valentin Pavlov (1937-2003), ne întâlneam în mod regulat şi discutam diverse probleme, despre viaţă şi politică. Pavlov asculta întotdeauna cu mare atenţie, îşi lua notiţe. Lucra până la epuizare, nu se cruţa, încerca să facă lucrurile cât mai bine. Dacă i-ar fi permis soarta să lucreze mai mult timp, ar fi reuşit să facă foarte multe. În timpul unei astfel de discuţii, Pavlov m-a întrebat deodată: „Ce ar fi dacă ne-am ocupa de pregătirea elitei ţării noastre, pentru a o scoate din rahat?"

O asemenea abordare a problemei m-a pus pe gânduri, pentru că la un moment dat şi mie mi-a venit ideea aceasta, dar s-o pun în aplicare într-un termen atât de scurt, era imposibil. Cu această părere era de acord şi Pavlov.

Astfel, am decis să împărţim activitatea de pregătire în câteva etape. În prima etapă era preconizată alcătuirea unei echipe de 100-120 de persoane, cu susţinere din partea Institutului fizico-tehnic din Moscova, cu scopul de a organiza un curs intensiv de pregătire. Trebuie de menţionat că alegerea Institutului fizico-tehnic din Moscova, ca organizaţie de bază, n-a fost deloc întâmplătoare. În cadrul acestei instituţii au fost elaborate câteva programe reuşite şi extra-ordinare, iar o parte din colaboratorii şi studenţii acestei instituţii au urmat o şcoală pregătitoare de supra-pregătire, în cadrul KGB-ului. Activitatea era coordonată de câţiva conducători ştiinţifici renumiţi ai acestei şcoli, şi anume: rectorul Nikolai Karlov, om de o rară erudiţie şi cultură, profesorul Igor Petrov – un om cu un orizont larg de cunoştinţe şi cu un talent înnăscut în analiza sistemică.

Astfel, am început să lucrăm cu mult entuziasm la elaborarea şi aprobarea programei analitice a cursului, am selectat studenţii cei mai buni şi, în colaborare cu studenţii, am încercat să îmbunătăţim concepţia ştiinţifico-didactică a programului, aducând-o până la perfecţiune. Aceasta era activitatea de bază a primei etape. Despre următoarele etape nu pot spune nimic, pentru că a urmat prăbuşirea Uniunii Sovietice, primul ministru, Valentin Pavlov, a

fost arestat pentru participarea la evenimentele din august 1991, iar proiectul a rămas până la urmă pe hârtie".

Grupul, alcătuit în cadrul Marelui Stat Major al Forțelor Armate al Federației Ruse, a început să lucreze asupra datelor oferite de serviciul de informații. Nu este vorba, stimate cititor, de acele date la care te-ai gândit. Savanții aveau nevoie de o bază solidă pentru a înțelege nu doar fenomenul, ci și esența, substratul câmpului informațional. În principiu se putea obține informația necesară, dar cum urma să raporteze superiorilor originea acestui fenomen? Acesta era motivul pentru care ofițerii din subunitatea specială a Marelui Stat Major au depus un efort maxim cu scopul de a obține noi informații, iar colegii lor lucrau asupra aspectului filozofic și conceptual al proiectului. Era necesară alcătuirea unei descrieri scurte, clar definite cu privire la mediul care se transforma deja într-un câmp de luptă cu un potențial dușman. Colegii noștri din KGB treceau prin primele reușite și primele dezamăgiri, iar serviciul de informații ne comunica despre progresele realizate în acest domeniu de către serviciile secrete occidentale".

***

Prezentăm în continuare principiile teoretice ale metodologiei elaborate de savanții militari, prin plasarea operatorilor PSI în anumite puncte ale spațiului informațional. Acest extras este o compilație din mai multe documente și a fost alcătuit cu ajutorul șefilor de servicii din diverse domenii, compilație realizată de Ministerul Apărării, la sfârșitul anilor '90. Deși, stimate cititor, acestor documente le-a fost aplicată o anumită parafă, ele nu conțin informații care ar reprezenta un secret de stat. Autorii cărții sunt ofițeri, ofițeri care au depus jurământ patriei și suntem conștienți de ceea ce facem.

„Exclusiv pentru organele de conducere u/m nr. XXXXX
acces X564
termen de păstrare: până la noi ordine.
reproducerea interzisă
Întocmit colonel ....."

Referitor la câmpul informațional-energetic. Caracterul și procesul de apariție

Referitor la sarcina trasată raportez următoarele:

Există un număr destul de mare de supoziții în care sunt expuse idei aproximative referitoare la procesul de apariție a câmpului informațional energetic. Numeroase teorii filozofice și științifice, numeroase religii abordează problema din unghiuri diferite stabilind, în acest fel, puncte de vedere diferite. Nu există o părere comună. Lipsesc nu doar cunoștințele de bază, lipsește și un aparat noțional pentru descrierea acestui fenomen natural. În cadrul laboratoarelor de cercetări științifice nu există instrumentarul necesar pentru cercetarea unor fenomene de asemenea amploare. Cu toate acestea, savanții sunt de părere că principala componentă informațional-energetică, care reprezintă baza unui asemenea câmp, este situată în anumiți parametri în eter, în spațiu, studierea lor, cu ajutorul metodelor instrumentale, este strict limitată sau chiar imposibilă în momentul de față. În același timp experții din grupul domnului profesor (numele este omis intenționat, dat fiind faptul că acesta este în viață) consideră că cercetările în acest domeniu se pot desfășura și fără aplicarea metodelor instrumentale. Cu ajutorul metodei experimentale, colaboratorii grupului au reușit să obțină o serie de rezultate destul de interesante, aplicând metoda inducerii persoanei în starea de conștiință modificată. În momentul de față, aceștia efectuează

expertiză individuală în principalele instituții de cercetare implicate în proiectul nostru.

O dovadă în acest sens o constituie următorul argument. Știința tradițională a întâmpinat o serie de dificultăți în stabilirea și determinarea existenței câmpului gravitațional, fapt susținut de Newton și de succesorii săi. Dar pătrunderea în esența acestui fenomen a fost imposibilă de-a lungul istoriei, fără să mai ținem cont de originea acestuia. Cercetările în domeniul filozofiei și religiei au făcut posibilă formularea unor ipoteze despre principiile fundamentale în procesul de dezvoltare, cu ajutorul cărora s-ar fi putut rezolva o serie de probleme dar, din păcate, doar la nivel de axiome științifice. Caracterul câmpului gravitațional nu este explicat în deplină măsură, din cauză că nu există o părere unică a savanților în ceea ce privește legile după care este organizată galaxia.

Dacă ne vom întoarce la problema caracterului și principiului câmpului informațional, existența lui pentru unii savanți și unii oameni mai slab pregătiți este o absurditate, atunci trebuie menționat că în surse deschise nu s-au descoperit principii fundamentale care ne-ar permite să susținem sau să negăm existența lui.

Cu toate acestea, considerăm oportună propunerea reunirii tuturor cunoștințelor și informațiilor obținute pe parcursul activității colective după un program special, într-un domeniu de cercetare științific nou – noocosmologia – care, fără îndoială, va putea rezolva contradicțiile existente în anumite domenii ale științei.

Cercetând atent materialele pe care le avem la dispoziție și analizând datele concrete, putem afirma cu certitudine că prezentarea ce va urma momentului actual, nu poate avea o argumentare științifică clară. Pe de altă parte, fenomenul care urmează a fi prezentat nici nu are o asemenea perspectivă istorică din punct de vedere filozofic. Motivul se află în psihologia fiecăruia dintre noi – fiecare dintre noi, de la savanți și funcționari, până la profesori

şi laboranţi, percepem lumea înconjurătoare prin prisma conştiinţei individuale. Oamenii sunt mânaţi mai degrabă de curiozitate, decât de o activitate care necesită o pătrundere în conţinutul informaţiei deja existente.

În acest context sunt binevenite câteva explicaţii şi completări. Astfel, oamenii de ştiinţă sunt convinşi că dacă vom îmbogăţi pregătirea informaţională personală, atunci vom descoperi noi abordări în înţelegerea acestui fenomen. După care urmează noi şi noi dimensiuni ale acestui fenomen...

În logica cercetării apare o simplă întrebare: *„Există o limită?"* Da, există. Este important de remarcat că omul este limitat în ceea ce priveşte potenţialul său psihofizic. Omul operează cu acele organe de simţuri care ne asigură informaţia, fiecare în limitele existenţei unor particularităţi individuale. Savanţii încearcă să măsoare, să descrie, să formuleze şi să deducă principiile de bază. Această informaţie se adună pe parcursul a sute de ani. Anumite ipoteze sunt combătute, altele sunt susţinute şi dezvoltate în continuare. Toate aceste activităţi au loc la nivelul conştientului. Noi încercăm să explicăm doar ceea ce nu putem demonstra la nivelul nostru de dezvoltare. Ceea ce nu putem demonstra, ştiinţa clasifică ca fiind o idee ipotetică.

Din această cauză întreg colectivul va trebui să se reorienteze, vizavi de informaţiile care vor apărea în viitor, spre o abordare mai degrabă din punct de vedere al cunoaşterii, decât de pe poziţiile negării absolute. Trebuie reţinut însă că existenţa unui anumit volum de cunoştinţe nu presupune neapărat şi imposibilitatea obţinerii unor noi cunoştinţe. Unii ştiu cum şi în ce mod să procedeze, alţii – nu. În viitor, ştiinţa tradiţională cu siguranţă va avea posibilitatea verificării în mod experimental raţionamentele expuse, cu condiţia dezvoltării şi păstrării potenţialului ştiinţific acumulat de către colectivul acestui proiect. Conform informaţiilor furnizate de serviciile speciale ale Federaţiei Ruse, deocamdată n-au fost înregistrate rezultate similare în domeniul cercetării

câmpului informațional de către potențiali inamici, deşi ariile de cercetare în acest domeniu obțin o finanțare considerabilă din partea unor programe speciale ale Ministerului de Apărare al SUA, „Star Gate" („Poarta stelară"), coordonat de doctorul în fizică Edwin C. May. Asupra unor proiecte asemănătoare lucrează şi colegii noştri din Serviciul de Securitate al Federației Ruse care, din păcate, nu au o susținere financiară din partea organelor de conducere, fapt pentru care activitatea de cercetare nu poartă un caracter sistematic. Cu toate acestea, unele rezultate obținute ne îndreptățesc să afirmăm că activitatea proiectelor este pe calea cea bună.

Partea introductivă

După părerea savanților care îşi desfăşoară activitatea în cadrul acestui program, multe din câmpurile existente în natură pot fi explicate. Astfel a apărut posibilitatea de modelare a proceselor de apariție şi dezvoltare a câmpurilor. Spre deosebire de câmpul magnetic, electromagnetic şi cel gravitațional, în condițiile existente pe pământ este imposibil să depistăm momentul de formare al câmpului informațional, să modelăm sau să descriem procesele care au dus la formarea lui. Suntem ferm convinşi că evoluția ştiinței ortodoxe va continua prin evoluția unei metafilozofii, care va permite o deschidere mai amplă nu doar spre descrierea, dar şi spre o mai bună înțelegere a proceselor cu care ne confruntăm în procesul de cercetare. Este nevoie de o atitudine extrem de serioasă şi de responsabilă în cazul afirmațiilor expuse de savanții ruşi, afirmații ce conțin principii general acceptate şi care pot condiționa formarea unei imagini neortodoxe din punct de vedere filozofic, cu privire la cauzele şi etapele de apariție a câmpului informațional, abordând totodată procesele de formare a universului.

Aceste afirmaţii se rezumă la faptul că dintotdeauna a existat o raţiune superioară (Creatorul, Dumnezeu, Atotputernicul etc.) sau, altfel spus, un spirit cu un potenţial psihoinformaţional superior, înzestrat cu capacităţi de autoperfecţionare, autoreglare şi de organizare a numeroase procese ale propriei evoluţii.

Raţiunea Superioară (*Ratio Superior*) este capabilă nu doar să genereze, dar şi să controleze evoluţia a numeroase procese şi să efectueze modelarea lor primară. Altfel spus, aceasta este o substanţă informaţională primară, care îndeplineşte toate activităţile menţionate mai sus, datorită capacităţii exclusive de a gândi şi datorită unei forţe de neîntrecut de manipulare informaţională – creaţia.

Discuţiile savanţilor cu privire la apariţia câmpului informaţional i-a condus la o concluzie comună, şi anume: orice evoluţie se desfăşoară în etape. Pornind de la premiza că la baza evoluţiei Cosmosului se află procesele informaţional-energetice, atunci şi structura acestuia trebuie să alcătuiască, la rândul său, o structură bine organizată din punct de vedere al ierarhiilor informaţionale. Pentru a înţelege chintesenţa evoluţiei Cosmosului, este necesară analiza proceselor fundamentale ale evoluţiei din momentul naşterii acestuia (teoria Big Bang) în comparaţie cu acele procese care au loc astăzi.

Dacă admitem faptul că la început n-a existat nimic, atunci ne vom pomeni în faţa unui paradox logic: „nimic" deja reprezintă o informaţie. Informaţia că „încă nu-i nimic" ne indică faptul că există o anumită „raţiune" unică, care păstrează această informaţie. Afirmaţia conform căreia această raţiune a apărut într-o altă dimensiune a Universului, explică în totalitate proveniența şi prezenţa ei. În acest fel putem explica apariţia informaţiei şi faptul că energia este infinită. Din momentul apariţiei Raţiunii Superioare în Cosmos, Ea a avut capacitatea, devenită şi scopul fundamental al existenţei sale, de a se autodezvolta în procesul evoluţiei până la treapta cea mai înaltă. Datorită capacităţilor de gândire, Raţiunea Superioară a avut posibilitatea de a crea şi de a modela un pro

gram personal de evoluție. Admitem faptul că aceste procese au avut loc și până la apariția Cosmosului, a galacticii, a nebuloaselor, stelelor, planetelor etc.

În cadrul acestui program s-au derulat o serie de seminarii științifice, având drept scop sistematizarea materialului obținut. În cadrul tematicii acestor seminarii au fost prezentate, într-o formă detaliată referitoare la natura apariției câmpului informațional-energetic, cauzele apariției. Au fost analizate descrieri cunoscute ale proceselor de creare a Cosmosului.

În acea perioadă, când „s-a format" Rațiunea Superioară ca substanță capabilă să gândească și să se dezvolte, în jurul acesteia a existat un mediu neutru și indefinit, care nu se caracteriza prin componente cu formațiuni clare sau bine determinate și înzestrate cu anumite capacități. Termenul convențional în acest sens a fost stabilit ca fiind „eter indefinit", din cauză că acesta nu avea niciun principiu de dezvoltare, nicio structură clară, bine conturată.

Atunci când capacitatea de gândire a Rațiunii Superioare a ajuns la valoarea maximă, a apărut și necesitatea de extindere a formei, pentru o perfecționare și dezvoltare ulterioară. Pentru atingerea acestui scop, Rațiunea Superioară a elaborat un model de noi forme și dimensiuni, care ar fi fost capabile să asigure necesitățile crescânde în procesul evoluției. Era necesar ca noile forme să dețină calități asemănătoare, sau, altfel spus, să organizeze, să păstreze și să transforme informația necesară. Pentru alcătuirea de noi forme, care urmau să devină ulterior și informațional-energetice, era necesară stabilirea unui model concret de creare.

Semnale informațional-energetice turbionare

Pentru o reorganizare de asemenea anvergură, pentru început, probabil în calitate de experiment, Rațiunea Superioară a

organizat un semnal-program informațional bazat pe potențialul și parametrii săi interni, punând la baza acestui semnal anumite coduri informaționale, ce constituie o sinteză a mai multor procese de intrare și de ieșire.

Există suficiente motive să credem că acest semnal de ghidare a devenit turbionar ca formă și se învârtea în spirală, pentru a efectua eforturi minime și pentru a evita posibilele deformări și întreruperi în momentul traversării și pătrunderii în mediu. Acest fapt este demonstrat și de Galaxiile spirale (turbionare) observate de astronomii contemporani. Trebuie menționat că forma turbionară coincide într-o anumită măsură cu spirala cunoscută matematicienilor și descrisă ca fiind Panglica lui Moebus, o panglică bidimensională, dar cu o singură față. Un exemplu edificator în acest sens este reprezentat și de forma valurilor mării, structura cochiliei moluștelor marine, de forma plantelor (ananas, floarea soarelui). Specialiștii laboratorului de dactiloscopie al Ministerului Afacerilor Interne au concluzionat că structura spiralei poate fi observată și pe amprenta digitală a degetelor fiecărui om.

Semnalul informațional sub formă de spirală sau turbionar trebuia să provoace inițial particulele amorfe, care încă nu aveau nici măcar o mișcare haotică, și să le confere o direcție de mișcare, de încărcătură și alte particularități. După cum susțin savanții, semnalul informațional primar a avut o anumită încărcătură și un volum, având drept scop alcătuirea unui mediu de particule primare (după structură și parametri) în eter – materia primă din care este constituit mediul cosmic.

După ce a fost obținut modelul primar, în etapa următoare Rațiunea Superioară a realizat un model mai complex, capabil să pună în mișcare și să „învie" un număr foarte mare de particule. Al doilea model prezenta un ciclu universal mult mai complex. La baza următorului semnal informațional-energetic a fost pusă experiența practică deja existentă și rezultatele activității mentale. Dacă vom efectua mai multe comparații, vom constata că fiecare

ciclu universal se reduce la elaborarea şi perfecţionarea informaţiei care va fi transmisă în ciclul universal următor. Perfecţionarea informaţiei reprezintă o etapă de modelare a semnalului informaţional pentru organizarea procesului global de dezvoltare a unui astfel de sistem-gigant, precum Cosmosul.

La organizarea şi dezvoltarea Cosmosului a contribuit un număr extra-ordinar de mare de cuante informaţionale de energie, coordonate de semnalul informaţional. Cuantele cu încărcătură asemănătoare se respingeau reciproc şi, mai devreme sau mai târziu, aderau la cele cu încărcătură diferită. Spaţiul în care se desfăşurau aceste activităţi nu poate fi stabilit în mod concret, dar putem spune că este unul infinit. Mintea umană nu poate nici măcar la nivel teoretic să cuprindă mărimea acestui spaţiu.

Este destul de uşor să înţelegem implicaţiile unui asemenea impuls şi, drept urmare, înainte de lansarea primului semnal-coordonator, a fost elaborat un model de organizare a cuantelor informaţionale de energie cuante-forme.

Astfel, putem face o comparaţie cu teoria cosmologică „Big Bang", ca model standard de formare a universului. Savanţii au ajuns la o concluzie comună, conform căreia „Big Bang" corespunde mai degrabă unei „descrieri teoretice" a semnalului informaţional amintit mai sus.

Semnalul informaţional coordonator a reuşit să organizeze câteva forme informaţionale de bază, care au la rândul lor un număr rezervat de info-cuante cu o eficienţă mai mare de dezvoltare. Vârtejul a permis organizarea info-cuantelor prin cuplarea acestora (în funcţie de încărcătură) în formaţiuni mult mai mari. În acest mod s-a desfăşurat organizarea structurii informaţionale care, împreună cu Raţiunea Superioară, poate fi numit Cosmosul superior sau Megacosmos. Această formaţiune poate fi considerată o formaţiune informaţională limită, dar nu un absolut. Această structură poate fi, de asemenea, considerată şi un câmp informaţional al întregului univers.

Câmpul informațional planetar

În momentul de față suntem mai puțin preocupați de studiul aprofundat al structurii și particularităților Megacosmosului. Scopul propus se referă la planeta Pământ, iar cauzele și modul de formare pot fi deduse logic din materialul prezentat mai sus. După ce Rațiunea Superioară a alcătuit formele însuflețite (ființele lumii spirituale din Cosmos), care au favorizat evoluția, sarcina primordială a acestora a devenit forța motrice a programului de dezvoltare a însăși Rațiunii Superioare. Fiecare formă de energie informațională a primit coordonate privind scopul și sarcinile pentru a atinge limita etapelor de dezvoltare. Fiecare materie a lumii spirituale a Cosmosului a fost ghidată de o traiectorie personală de dezvoltare, dar care era totodată organizată și controlată de Rațiunea Supremă.

Construirea unei structuri ierarhice a rațiunii a fost necesară pentru organizarea unui ansamblu mult mai eficient al universului și pentru susținerea evoluției acestuia.

Concluzii

Concluzia care se desprinde din datele prezentate mai sus este că cosmosul deține un volum informațional suficient de mare pentru o dezvoltare normală cu mai multe zone libere (sectoare ale Cosmosului, considerate drept rezerve), care participă în procesul de evoluție a Cosmosului. Aceste matrice sau baze de date reprezintă principala matrice informațională a câmpului informațional. Din punct de vedere al energiei informaționale, omul, în calitate de componentă informațională a Cosmosului, se află într-o strânsă legătură cu această matrice. Dezvoltarea umană

se bazează pe puterea informațională, a cuantelor de energie. Dacă este privat de acest mediu informațional omul nu se poate dezvolta. Corpul fizic sensibil al omului reprezintă de fapt o formațiune informațională aflată într-o strânsă legătură cu sufletul acestuia, considerat a fi fiind etern și se conformează doar schimbărilor generale de evoluție a Cosmosului. Creierul uman este instrumentul de legătură cu câmpul informațional general, care, datorită reacțiilor biochimice și proceselor informaționale care au loc în subconștientul uman, transformă fluxul informațional ce guvernează dezvoltarea lui. Fluxul informațional are o mișcare continuă și poate fi manipulat într-o măsură extrem de mică de conștiința umană. Una din sarcinile cercetătorilor a fost aceea de a crea metode de manipulare a proceselor informaționale din subconștientul individului, cu „montarea" către o informație primită de creier din mediul cosmic (baza de date sau depozite de stocare a informației). Noi am reușit să descifrăm mecanismul de „montare" a creierului pentru conexiunea cu câmpul informațional, iar rezultatele obținute ne-au conferit o stare de optimism și pentru stabilirea viitoarelor direcții de cercetare.

Funcția, semnătura,
Moscova, 15 octombrie 1995

Textul documentului este prezentat în totalitate, fără modificări în conținut. Probabil vi se pare un text cu un conținut mai special, dar trebuie să fim conștienți de faptul că sarcina care se afla în fața savanților ruși era una extrem de complexă și extrem de neobișnuită.

Conținutul acestui document nu a fost prezentat publicului larg din mediul academic . Despre existența acestuia nu știa absolut nimeni, iar cei care înțelegeau despre ce era vorba, nu aveau

nevoie de părerea altor savanți. La acea vreme, programul de cercetare avea un număr considerabil de operatori ai canalelor informaționale, care reușeau să obțină informații printr-o metodă denumită, peste cincisprezece ani, metacontact.

Suntem convinși că cititorul va fi curios să afle perioada în care se lucra la acest document, și când savanții ruși le-au solicitat operatorilor canalelor informaționale să obțină răspuns la următoarele întrebări:

„Poate oare omul să înțeleagă specificul de organizare al Rațiunii Superioare?"

Răspunsul a fost următorul:

„Omul trebuie să înțeleagă un singur lucru: tot ce se face, se face în numele binelui. Trebuie să credem în acest lucru și să fim conștienți de faptul că nu răul se află în calea noastră, ci dezvoltarea spirituală. În ceea ce privește specificul Rațiunii Superioare, fiecare minte sclipitoare își va crea propria idee privind răspunsul la această întrebare. Din păcate, această idee nu va putea fi demonstrată".

La întrebarea „Care sunt modalitățile de cunoaștere a Rațiunii Superioare", răspunsul a fost unul simplu: „Probabil că n-are rost să discutăm despre Rațiunea Superioară (Dumnezeu), trebuie pur și simplu să credem". Trebuie menționat că nu orice trebuie luat în numele credinței. Dovezi clare, precum că El există, așteaptă foarte multă lume, dar pentru propria convingere își doresc să le obțină neapărat prin experiențele trăite personal. Cazurile inexplicabile pe care le-au trăit oameni apropiați lor, rude, prieteni etc. nu contează pentru ei. Egoismul, iubirea de sine îi călăuzește în tot ceea ce fac. De regulă, aceștia exclamă: „Dacă Dumnezeu există cu adevărat, atunci de ce nu-mi trece boala aceasta cumplită. Să-

mi dea măcar un semn, să apară un înger sau, în cel mai rău caz, să apară psalmi înscrişi cu litere mari pe cer. Lăsaţi totul baltă şi demonstraţi-mi că El există". Dacă în loc de „Dumnezeu" ar fi folosit „Raţiunea Supremă", atunci asemenea rugăminţi chiar şi unui copil i s-ar fi părut banale. Raţiunea nu are nevoie de dovezi ale existenţei sale.

Omul a devenit un consumator. El îi pretinde lui Dumnezeu: „Dă-mi, dă-mi, dă-mi!" Şi mai rar se aude: „Ia, te rog". Diferenţa în modul de a gândi, provoacă mari contradicţii cu starea reală a lucrurilor. Cum îi poţi cere Raţiunii Universale? Dacă tu eşti parte componentă a acestui univers, atunci tu îţi ceri ţie însuţi. Atunci de ce sunt necesare dovezile? Şi cui trebuie prezentate? Oamenilor care aproape că au distrus natura, celor însetaţi de glorie, bogăţie, funcţii înalte, sau fricoşilor şi invidioşilor, viclenilor şi răutăcioşilor? Căutaţi căi spre cunoaşterea de sine, de cunoaştere a naturii înconjurătoare, chiar dacă nu veţi avea un tablou atotcuprinzător".

Grupul şi-a desfăşurat activitatea în cadrul Statului Major al Forţelor Armate ale Federaţiei Ruse, până în 2003. Pe la sfârşitul anilor '90, când grupul abia îşi începea activitatea, renumitul astrolog Serghei Vronskij le-a vorbit elevilor săi:

„Astăzi nu mai este un secret pentru nimeni că spaţiul cosmic nu este un vid, un vacuum, ci mai degrabă un ansamblu de câmpuri fizice - electrice, magnetice etc. Aceste câmpuri iau naştere din rezultatul acţiunii undelor radio, radiaţiilor roentgen, nucleare, solare emanate de corpurile cosmice ale Universului - planete, stele, constelaţii, nebuloase, galaxii.

Este important de remarcat efectul cosmic al furtunilor solare asupra sănătăţii şi activităţii umane pe pământ. Nu putem omite din acest context radiaţiile eletromagnetice[1] şi radiaţiile corpus-

[1] **Undele electromagnetice** sau **radiaţia electromagnetică** sunt fenomene fizice, în general naturale, care constau dintr-un câmp electric şi unul magnetic în acelaşi spaţiu, şi care se generează unul pe altul pe măsură ce se propagă.

culare[2] care, atingând pământul, creează binecunoscutele furtuni electrice şi magnetice în atmosferă, ionosferă sau biosferă. Aceste furtuni, de regulă, reprezintă principala cauză invizibilă de sporire a numărului de accidente auto, catastrofe, numărul mare de decese în spitale, generează stări conflictuale în familii, la serviciu, în relaţiile interumane, în general. În aceste perioade se intensifică manifestările bolilor cronice, se amplifică tulburările funcţionale ale organismului, sporeşte numărul de crize, atacuri de panică, infarct miocardic, atac cerebral, se modifică valorile sângelui, nu doar la pacienţi, ci chiar şi la oamenii sănătoşi – numărul de leucocite se micşorează în această perioadă, iar cel al limfocitelor creşte, eritrocitele îşi măresc încărcătura electrică".

Ştiinţa şi teologia îşi desfăşoară activitatea în mod separat. Oricine se va încumeta să joace într-o tabără sau alta, va fi acuzat fie de pseudoştiinţă, fie de ponegrirea lui Dumnezeu.

Specialiştii militari îşi desfăşoară activitatea în domeniul filozofic. Noi nu încercăm să intrăm în dispute ştiinţifice sau teologice, încercând astfel să ne demonstrăm credibilitatea. Şi pe tine, dragă cititorule, te sfătuim să n-o faci.

Filozofia, ale cărei principii de bază pot fi remarcate cu uşurinţă în acest capitol, nu reprezintă o ştiinţă în sine. Mai degrabă este un sistem conceptual, a cărui metodă de cercetare se află în fiecare dintre noi. Acest sistem necesită, în primul rând, o analiză profundă, şi nu dovezi.

---

[2] **Radiaţia** (din fr. *radiation*), este fenomenul fizic de emitere şi propagare de unde (*radiaţie ondulatorie*) sau de corpusculi (*radiaţie corpusculară*). Orice radiaţie implică un transport de energie.

CAPITOLUL VIII
Şase povestiri

Pe măsură ce sistemul şi mecanismul de funcţionare al proceselor informaţional-energetice devenea tot mai clar, savanţii au putut înţelege în ce mod apărea acel „clik" în minţile oamenilor iluştri, pentru ca mai apoi să apară marile idei, marile descoperiri. Pentru savanţi nu mai erau un secret fenomenele prezentate de clarvăzători. Aceste facultăţi erau dobândite şi de persoanele care treceau cu succes un program special de pregătire, pentru ca mai târziu să devină extrem de valoroşi.

Cutremur în Kamciatka

Cutremurul care s-a produs pe 8 martie 1991, în Kamciatka, a intrat în istoria catastrofelor de acest gen drept unul dintre cele mai mari. Putem doar presupune câte vieţi omeneşti am reuşit să salvăm datorită activităţii eficiente şi a implicării la momentul oportun a savanţilor ruşi. Apare o întrebare logică: cum au reuşit să obţină datele exacte despre cutremur şi de ce militarii au apelat la operatori PSI şi nu la savanţi sau la specialişti din grupele operative? În presa din acea perioadă circulau diverse comentarii stupide, cu o tentă răutăcioasă. Nu era chiar atât de simplu precum pare astăzi. În continuare vom prezenta această povestire relatată de general-locotenentul Alexei Yurievich Savin:

„...În anii 1989-1991, perioadă în care comandant al Statului Major al Forțelor Armate ale Rusiei era generalul de armată Mihail Alexeevich Moiseev, mi-am început activitatea în colaborare cu jurişti militari, ofițeri ai serviciului de anchetă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu colaboratori ai Comitetului Securității de Stat a URSS. Această colaborare a adus puțină culoare, un suflu nou în activitatea noastră, iar rezolvarea cazurilor de crimă, asigurarea securității țării noastre au ocupat un loc de cinste, contribuind totodată la creşterea autorității noastre. Uneori, printre problemele de zi cu zi, apăreau ca din senin situații extrem de dificile şi alarmante în acelaşi timp.

Într-o bună zi, mă cheamă Moiseev la el în birou şi îmi propune organizarea unei echipe de lucru pentru evaluarea situației seismice din regiunea Kamciatka, prin cooptarea unui medium. Avea nevoie de un pronostic pentru exercițiile militare care urmau să se desfăşoare în acea regiune. După câteva zile, i-am prezentat un raport referitor la pronosticul vremii, a coordonatelor şi a forței unor posibile cutremure, prevenindu-l cu privire la importanța unor valori. Moiseev l-a chemat pe generalul responsabil pe regiunea Kamciatka şi i-a transmis informația. În loc să vorbească în mod discret la telefon, generalul a expediat un mesaj codificat în Kamciatka, prin care solicita efectuarea de urgență a măsurilor de prevenire. Mesajul codificat a fost distribuit în toate unitățile militare şi astfel, în loc să se ocupe de măsurile de prevenire, aceştia au început să părăsească în mod organizat locurile menționate de mine în raportul prezentat şefului Statului Major. După plecarea militarilor şi a membrilor familiilor lor, au urmat civilii şi, ulterior, în mare grabă, au început să-şi părăsească casele oamenii din întreaga regiune. Cu toții au intrat într-o adevărată stare de panică. Evenimentele acestea se întâmplau la începutul anului 1991, perioadă în care acțiuni cu asemenea urmări erau considerate o adevărată crimă în fața partidului şi a poporului, în general.

Am primit un telefon din partea cabinetului Ministrului apărării prin care mi s-a comunicat că dacă nu va fi cutremur, ceea ce era foarte probabil după evaluările savanților, pot să-mi iau adio de la Statul Major şi, plus de aceasta, voi fi judecat ca un semănător de panică şi un instigator iresponsabil. Situația devenea şi mai apăsătoare datorită numeroaselor telefoane cu întrebări şi amenințări venite din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (PCUS), din partea guvernului, Academiei de Ştiințe şi a altor autorități ale acelor vremuri. M-a sunat şi generalul care a expediat mesajul codificat şi m-a „liniştit": „Ține-te tare, Alexei, ai intrat în mare încurcătură, mai rău nici că se poate". Am râs în sinea mea: „Uite ce se întâmplă când te abați de la lecțiile istoriei – să fii proroc este foarte periculos!". Şi unui prost îi era clar că, dacă nu va fi niciun cutremur, vor proceda cu mine foarte dur, ca să le fie învățătură de minte celorlalți.

În sfârşit a sosit şi ziua indicată de mine în raport, în care trebuia să aibă loc nefericitul eveniment (pentru că odată cu mine puteau rămâne fără epoleți foarte mulți, inclusiv bietul general care a expediat telegrama), stăteam în birou şi verificam încă o dată pronosticurile. N-am plecat acasă fiindcă hotărâsem să primesc veştile direct la serviciu, pentru ca mai apoi să reuşesc să reacționez în cazul unui final nereuşit. Eram conştient şi de faptul că nu rămas în Statul Major şi foarte mulți ofițeri, a căror soartă depindea de calitatea activității noastre şi, care cu siguranță, aveau nevoie de susținerea mea.

Miezul nopții, ora unu noaptea – nicio veste. Obosit fiind de starea de încordare în care mă aflam, pe la două noaptea am adormit iepureşte în fotoliu. Deodată, pe la 4 dimineața, „strigă" alarma, telefonul de „Kremlin". Am tresărit. Încet, fără grabă şi încercând să-mi liniştesc inima, care era gată să-mi sară din piept, ridic receptorul şi aud strigătul de emoție al generalului, care era să-mi spargă timpanul urechii: „Alexei, acolo a bubuit!". Totul s-a desfăşurat exact după cum s-a prezis: primul cutremur a avut loc

în raioanele indicate, cu o deviere a coordonatelor epicentrului doar de câțiva kilometri, cu forța și perioada de timp pe care am prezis-o. Exactitatea următoarelor pronosticuri făcute de colaboratorii mei nu a mai mirat pe nimeni, dar și oamenii au obosit de suprasolicitarea la care au fost expuși pe parcursul a câtorva zile. După o perioadă de timp mi-am revenit din toată nebunia, am încuiat ușa biroului și am plecat să mă plimb în noapte pe străzile Moscovei...

La primele ore ale dimineții au început să mă bată la cap niște indivizi din Comitetul Central al PCUS, de la Academia de Științe etc. Cineva dorea să facem cunoștință, altcineva mă acuza de escrocherie, iar cineva dorea să fie părtaș, după părerea lor, al „triumfului". Extrem de insistent în acest sens era un tânăr – o victimă a avortului de cadre a regimului lui Mihail Gorbaciov. Acesta s-a prezentat ca fiind conducătorul unui departament, al unui comitet și, în numele guvernului și al primului-ministru, mă chema la raport în biroul său cu un proces verbal scris. M-a necăjit atât de tare, încât am fost nevoit, la rândul meu, să-l trimit în numele membrului Biroului de Partid al Comitetului Central al PCUS, al ministrului apărării al URSS, al Papei de la Roma, sau în numele Clubului Pen etc., acolo unde de regulă sunt trimiși în țara noastră dobitocii impertinenți. Nu m-am întâlnit cu nimeni și m-am ocupat de treburile casnice atât de complexe, probleme legate de sănătatea soției mele, pentru care am solicitat șefului meu câteva zile libere".

Vă prezentăm în continuare un alt episod extra-ordinar din activitatea de rutină a savanților militari din relatările generalului Alexei Yurievich Savin.

Catastrofa nucleară de la Glasgow

«...După catastrofa de la Cernobâl, savanții militari au elaborat o metodă de control la distanță, referitoare la starea obiectivelor nucleare, fapt care reprezenta o stare reală a lucrurilor. Datorită eficienței acestei metode, la începutul anilor '90 a putut fi prevenită explozia nucleară din Glasgow. O serie de experimente extrasenzoriale au demonstrat în mod clar că în Marea Britanie va avea loc o catastrofă nucleară similară celei de la Cernobâl. Urma să explodeze fie un submarin atomic, fie un alt obiect în componența căruia se află un reactor nuclear. Principala problemă consta în următoarele: cum anume trebuia prezentată informația englezilor și cum să facem ca aceştia să creadă. Calea oficială de comunicare a informației era exclusă din start pentru că, pe de o parte, nu puteam face trimiteri la anumite fenomene extrasenzoriale, pe de altă parte, aveam foarte puțin timp până la producerea exploziei. Ne-a ajutat o persoană care avea trecere în ambasada Angliei. El a fost acela care a prezentat informația persoanelor responsabile, fără a face trimiteri, bineînțeles, la surse. A trecut mult timp de la comunicare şi în Glasgow n-a explodat nimic. Imediat este invitat domnul respectiv la ambasadă, unde i se adresează o mulțime de vorbe frumoase şi, fără un motiv anume i se dă un cadou special. Probabil, englezii au crezut în informația care a ajuns la ei, au verificat obiectele nucleare pe care le aveau şi au reuşit cu adevărat să prevină o catastrofă nucleară de proporții.

După aceste evenimente, noi am reuşit să atragem mai mulți admiratori ai activității noastre tematice, necunoscută pentru marea majoritate a oamenilor. Chiar şi noi am adoptat o atitudine mult mai serioasă în abordarea percepțiilor extrasenzoriale ca fenomen al facultăților umane. Am organizat, în acest sens, un grup special de persoane înzestrate cu asemenea capacități şi capabile să ofere o susținere reală în activitatea practică pe care o desfăşuram.

Conducătorul ştiinţific în domeniul informativ-energetic, un om talentat şi sprinten, expeditiv, era colonelul Viktor Leontjev. Astăzi academicianul, profesorul şi doctorul în ştiinţe fizico-matematice Viktor Leontjev este Directorul Centrului de Expertiză. Acest ofiţer a reuşit să organizeze cu succes pregătirea unui număr mare de militari, colaboratori din Serviciile Ministerului de Interne şi din Serviciul de Contrainformaţii după o metodă elaborată de noi, de descoperire a percepţiilor extrasenzoriale, fără a avea la bază o susţinere financiară pentru aceste proiecte, dacă ţinem cont că pregătirea nu făcea parte din programul nostru general. Astfel, colonelul Viktor Leontjev a organizat câteva grupuri de ofiţeri din Flota Marinei Militare şi ai Forţelor Militare Aeriene. Aceste persoane puteau determina coordonatele exacte ale submarinelor americane purtătoare de rachete, cunoşteau detalii despre starea de sănătate, calităţile personale, atitudinea faţă de serviciu a fiecărui membru al echipajelor avioanelor strategice americane. După fotografii, puteau determina starea tehnică a oricărui tip de tehnică militară a SUA şi nivelul de pregătire a principalelor tipuri de arme. Din datele pe care le-am avut la dispoziţie ştiu că specialiştii americani cu percepţii extrasenzoriale nu au reuşit să rezolve situaţii similare.

O direcţie aparte de cercetare a colonelului Leontjev o reprezenta studiul fenomenelor stranii şi al fenomenelor naturale. Astfel, în anul 1992, Leontjev, cu acordul conducerii grupului, a organizat o expediţie în „Valea morţii" în Yakutia. Este un loc foarte ciudat, care se află în regiunea râului Viljui unde, după cum spun legendele de prin partea locului, sunt ascunse adânc în pământ obiecte metalice stranii – „Ceaunele din Viljui" – care reprezintă un pericol pentru toate obiectele materiale vii. Există o presupunere conform căreia în Valea morţii din Yakutia s-a instalat o bază a extratereştrilor care protejează în regim automat Pământul de cataclismele care riscă să se transforme într-o catastrofă ecologică. Mai multe detalii despre această expediţie vă vom povesti

în cartea următoare, *Randez-vous prin Univers* (Рандеву во Вселенной), în care vor fi prezentate rezultatele savanților militari despre OZN.

Savanții militari au verificat și posibilitatea de transmitere a gândurilor la distanță, în perioada cercetărilor efectuate asupra tehnologiilor de metacontact. Pe la mijlocul anilor '90 ai secolului trecut, colonelul Leontjev a fost transferat din grupul generalului Alexei Savin pentru a participa la un experiment extrem de interesant, cu denumirea „Cercul polar", care se referea la „transmiterea la distanță a gândurilor", și care s-a derulat în iunie 1994, cu participarea Institutului de Patologie Generală și Ecologie Umană din Novosibirsk. În cadrul acestei acțiuni științifice au participat nu doar specialiști de înaltă clasă, operatori PSI, dar și câteva mii de voluntari. În derularea acestui program au fost implicați cercetători și operatori PSI din douăzeci de țări. Semnalele de telepatie erau transmise de pe continente diferite, din camere speciale, hipo-magnetizate, care aveau menirea de a izola câmpul magnetic al pământului, din regiuni anormale ale planetei, de exemplu, „Triunghiul din Permi", „Diavolul negru" din Hakasia[1]...

După cum susțin savanții de la Institutul din Novosibirsk, rezultatele experimentului au confirmat faptul că este posibilă transmiterea la distanță a gândurilor între mai multe persoane. Proiectul „Cercul polar" reprezintă o continuare logică a cercetărilor începute în secolul trecut. Mai multe detalii despre acest aspect puteți găsi în următorul capitol.

Acum să ne îndreptăm atenția spre câteva istorisiri, a căror acțiune s-a desfășurat în afara zidurilor Kremlinului din Moscova.

[1] Republica Hakasia, cu capitala Abakan, este situată în regiunea de sud a Siberiei și face parte din Federația Rusă.

Vizita japonezilor

Tehnologiile la care lucrau militarii erau folosite în practică şi de către ofiţerii superiori ai Direcţiei Generale de Apărare a Federaţiei Ruse. În acea perioadă, Boris Constantinovich Ratnikov, care ocupa o funcţie de răspundere în această structură, ne-a povestit o întâmplare care dezvăluie doar o părticică din activitatea pe care o desfăşura. Anticipând într-un fel cele ce urmează, te-aş ruga, stimate cititor, să reflectezi asupra importanţei şi rolului informaţiei exacte prezentată la momentul oportun la nivel de stat.

„Iată un exemplu elocvent când informaţia primită la momentul potrivit din câmpul informaţional-energetic a oferit un serviciu de nepreţuit ţării noastre. În timpul unei şedinţe obişnuite, noi am aflat despre procesul de pregătire a vizitei Preşedintelui Rusiei, Boris Nocolaevich Elţîn, în Japonia. Noi am rămas pur şi simplu şocaţi. Era straniu şi faptul că Kozyrjov pregătea în acest timp actele de transmitere a patru dintre insulele sudice ale lanţului Kurile, disputate de-a lungul istoriei, Japoniei. Am fost şocaţi la aflarea veştilor. Ne-am păstrat calmul şi am rămas atenţi la ce se întâmplă în continuare. Peste o perioadă de timp, am expediat japonezilor pentru aprobare, conform procedurilor, programul prealabil al vizitei. Mai târziu, conducerea Direcţiei Generale de Protecţie a Federaţiei Ruse (GUO)[2] s-a întrunit şi a pus problema în felul următor: insulele trebuie să rămână Rusiei în continuare, imaginea Preşedintelui trebuie protejată. După discuţii aprinse, am ajuns la concluzia că această vizită trebuie anulată într-un fel sau altul. Problema devenea cu atât mai complicată, cu cât pe linia Ministerului de Afaceri Interne totul era deja organizat. Cu toate

[2] GUO – Direcţia Generală de Protecţie a Federaţiei Ruse (Glavnoe Upravlenie Ohrany Rossijskoj Federacii).

acestea, ne-am decis să anulam vizita cu orice preț și să ne asumăm răspunderea. Pentru aceasta aveam nevoie de orice amănunt, orice inconvenient în programul prealabil al vizitei, lăsat spre aprobare japonezilor, pentru care B. N. Elțîn ar fi fost nevoit să-și contramandeze vizita din cauza lipsei de siguranță. Un asemenea inconvenient a fost găsit foarte curând, și nu unul, ci trei. Astfel, în programul vizitei lui B. N. Elțîn în Japonia, serviciile japoneze solicitau introducerea unor completări. Propunerea lor era de a scoate din programul vizitei trei momente importante. În primul rând, ieșirea lui B. Elțîn din mașină pentru a saluta cetățenii japonezi ieșiți în stradă, pentru că, după cum argumentau ei, dacă vor ști din timp unde anume va avea loc această ieșire, vor putea asigura protecția necesară. Dar în cazul unei apariții (ieșiri) spontane, ei nu pot garanta protecția Președintelui. În al doilea rând, pe perioada vizitei urmau să se desfășoare competiții de Sumo, competiții la care Elțîn voia foarte mult să ajungă. Din cauză că toate biletele erau deja vândute, exista o singură soluție oferită de ei: două sau trei gărzi de corp puteau lua loc în sală pe scaune pliante. Explicația era simplă: organizatorul competiției era o firmă privată, asupra căreia guvernul Japoniei nu are nicio influență. Pentru că paza era insuficientă, exista pericolul unui act terorist. În al treilea rând, B. Elțîn intenționa să depună o coroană de flori la monumentul marinarilor ruși care și-au dat viața în fosta capitală a Japoniei – Kyoto. În timpul unui cutremur devastator din Kyoto, marinarii ruși au acordat ajutor localnicilor, drept pentru care unii dintre ei au murit la datorie. În semn de mulțumire, japonezii au înălțat în acest loc un monument în cinstea lor. Serviciile secrete japoneze au argumentat refuzul lor prin faptul că vechiul cimitir, unde este amplasat monumentul, este năpădit de buruieni și nu pot pune după fiecare tufiș câte un polițist, neputând garanta în acest fel o protecție deplină împotriva unor posibili lunetiști.

În acest fel ei ne-au solicitat să anulăm aceste trei puncte din programul vizitei lui B. N. Elțîn în Japonia. Noi intenționam să

folosim aceste trei momente pentru a ne construi argumentele împotriva efectuării acestei vizite. Ca măsură preventivă, am protestat intens, susținând că transmiterea insulelor sudice din lanțul insulelor Kurile Japoniei este pasibilă de o serie de pericole. Folosind posibilitățile „metacontactului", sleeper-ul nostru în stare de conștiință modificată a stabilit legătura pe canalul informațional-energetic. Astfel am aflat că imediat după ce vom înapoia insulele, serviciile secrete americane, care aveau agenți infiltrați în Comitetul Central al Partidului Comunist al Chinei (CC PCC), vor putea provoca un conflict militar la hotarul dintre Rusia și China datorită faptului că în acea perioadă între Rusia și China, exista o porțiune foarte mare de hotar nefixat, care se afla pe râul Amur. În același timp, chinezii care locuiau în regiunea Habarovsk, regiunea Primorsk și în regiunea Amur, puteau organiza demonstrații pentru obținerea autonomiei teritoriale. Exact în acel moment, comunitatea internațională putea declara că China este un agresor care dorește obținerea unor mari teritorii rusești, iar NATO ar fi atacat, în acest caz, China. Scopul atacului NATO viza divizarea Chinei în mai multe regiuni etnice care, ulterior, nu mai puteau prezenta un pericol pentru SUA și aliații săi. Și toate acestea datorită faptului că China, cu armamentul strategic pe care îl deținea la acea vreme și cu ideologia sa, nu se încadra în imaginea monopolară a Americii. Ei aveau nevoie să rezolve această problemă cu forța, folosind în calitate de factor provocator disputa teritorială dintre China și Rusia. Bineînțeles că nu ne-am bazat în totalitate pe informația obținută prin „metacontact" și am solicitat o serie de informații serviciilor speciale rusești. Informațiile confirmau în mod indirect datele obținute de noi prin intermediul câmpului informațional-energetic. Dacă luam în considerație nivelul vizitei, atunci era necesară respectarea tuturor formalităților și pregătirea unui răspuns de asemenea natură, încât să pară logic și să nu trezească niciun fel de bănuieli. Principalul argument la care puteam apela oricând era acela că , deși B. N. Elțîn era conducătorul statului,

Direcția Generală de Protecție este răspunzătoare pentru securitatea lui personală, și din acest motiv, noi aveam ultimul cuvânt. Astfel că a doua zi am transmis mijloacelor de informare în masă scurte mesaje, prin care ne exprimam îngrijorarea cu privire la securitatea Președintelui pe perioada acestei vizite. În decursul zilei, A. B. Korjakov m-a rugat să particip la întâlnirea ministrului afacerilor externe al Japoniei cu Kozyrjov, la reședința ministrului afacerilor externe al Rusiei, pentru a discuta unele probleme legate de vizita lui B. Elțîn în Japonia. Noi aveam nevoie de confirmarea în mod public a faptului că nu putem asigura protecția Președintelui B. Elțîn în totalitate în țara lor. Imediat de cum am ajuns acolo, l-am văzut pe Kozyrjov, care tocmai cobora din mașină. M-am apropiat și i-am zis: „Acum se hotărăște problema vizitei și dacă dumneavoastră puneți problema pe parcursul discuției legate de cele trei puncte ale vizitei în Japonia, atunci Serviciul de Securitate al Președintelui vă va fi foarte recunoscător". Personal eu acolo n-am putut merge, pentru că protocolul întâlnirii stabilește foarte clar cine poate participa. Nici gărzile de corp nu participau la întâlnire. Imediat după terminarea negocierilor, l-am chemat discret pe Kozyrjov într-o parte și-i zic: „I-ați întrebat?", la care el mi-a răspuns că ambasadorul japonez a confirmat că dacă serviciile secrete japoneze au menționat în scris că nu pot asigura securitatea Președintelui Rusiei în totalitate, înseamnă că așa și este. Atunci, când am văzut că momentul principal pentru motivarea refuzului de a efectua vizita era gata, i-au transmis că mâine, împreună cu un colaborator al Direcției Generale de Protecție al Federației Ruse, vom pleca în Japonia pentru pregătirea vizitei. Am solicitat ca ambasadorul nostru să fie prevenit printr-o telegramă că va sosi Primul adjunct al Directorului Direcției Generale de Protecție, cu un mandat special, pe care îl va prezenta la fața locului. Apoi i-a comunicat lui Kozyrjov că la nivel înalt a fost luată hotărârea de a anula vizita. Această anulare trebuie organizată în anumite condiții și limite, care respectă legile de drept internațional. Mai târziu a

plecat la Kremlin şi i-a raportat lui Korjakov situaţia cu privire la activitatea desfăşurată. În dimineaţa următoare, după cum era programat, împreună cu colaboratorul nostru, am plecat pe calea aerului spre Japonia. Aterizăm în Japonia dimineaţa devreme şi suntem întâmpinaţi de un ofiţer din serviciul de securitate, după care plecăm spre ambasadă. Şi ambasadorul şi rezidentul sunt total nedumeriţi şi nu înţeleg ce se întâmplă şi de ce vizita programată este anulată în ultimul moment. Pe de altă parte, această vizită era extrem de importantă, dacă ţinem cont că din partea Rusiei nu s-a întreprins nicio vizită de rang înalt după cel de-al Doilea Război Mondial. Iar pentru ambasador, această situaţie reprezenta o tragedie personală, dacă ţinem cont de faptul că a lucrat acolo timp de 17 ani, mai avea doar un an până la pensie şi deodată, în loc de un triumf de la vizita primei persoane în stat, are parte de un sfârşit trist al carierei. Oricum, într-o cameră special amenajată în cadrul ambasadei, noi i-am explicat rezidentului motivele suspendării vizitei. A doua zi, la ora nouă, ne-am întâlnit cu ambasadorul. Fără să vreau am schiţat un zâmbet când am văzut cu câtă grijă s-a pregătit de această întâlnire – a întins masa, a pregătit băuturi tari: cognac, whiskey, icre. Era clar de la bun început că este descurajat de vizita noastră şi nu ştie cum să se comporte. Bineînţeles că l-am liniştit, i-am arătat împuternicirile noastre semnate de A. V. Korjakov şi i-am explicat motivele suspendării vizitei lui B. N. Elţîn în Japonia, dar de servit n-am servit nimic. Deşi ambasadorul n-a înţeles de ce n-au venit reprezentanţi ai Ministrului de Afaceri Externe cu asemenea împuterniciri ci, dimpotrivă reprezentanţii Serviciilor Speciale, probabil a considerat că acestea sunt regulile democraţiei şi s-a lăsat convins de argumentele noastre. Pe de altă parte, mă uit – îi tremură mâinile. A început să se plângă că pregătirile sunt în toi şi ne întreabă atunci ce să facă? „Nu vă faceţi griji, îi spun eu, continuaţi să vă faceţi treaba de până acum, iar noi vom organiza totul aşa cum trebuie". Este important de menţionat că înainte de plecare am

pregătit două scrisori cifrate, care urmau a fi expediate în cazul unui final reuşit. O scrisoare era adresată Preşedintelui, a doua – Secretarului Consiliului de Securitate al Rusiei, Skokov Yuri Vladimirovich. Cu el am convenit asupra faptului că, dacă primeşte această scrisoare, va convoca şedinţa Consiliului de Securitate al Rusiei, care va anula vizita lui B. N. Elţîn în Japonia. Proiectul scrisorii l-am discutat în prealabil cu Korjakov şi cu Scocov.

La ora nouă şi treizeci de minute noi eram prezenţi pentru întâlnirea cu reprezentanţii Serviciilor Speciale japoneze pentru a discuta traseul vizitei, alcătuirea cortegiului prezidenţial, distribuirea acestuia, modul de comunicare, cu alte cuvinte, probleme obişnuite.

Întrunirea s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, colegială. Noi am descris situaţia, japonezii zâmbeau, la rândul nostru şi noi am zâmbit. După o cafea eu zic: „Domnilor, am uitat de o problemă legată de programul vizitei. Preşedintele nostru este un om independent şi nu-i place când cineva încearcă să exercite presiuni asupra sa. Dacă s-a hotărât asupra unui lucru, atunci aşa va fi. Uitaţivă la aceste trei puncte pe care voi le-aţi şters, dar care el a insistat să rămână în mod obligatoriu. Cu alte cuvinte, el cu siguranţă va coborî din maşină pentru a vorbi cu mulţimea într-un loc pe care îl va alege dumnealui, va merge la luptele Sumo şi la cimitirul marinarilor ruşi". Japonezii au rămas extrem de surprinşi şi au zis că aşa ceva nu se poate. Şi au început să bolborosească ceva de genul că... suntem colegi... doar ştiţi că aşa ceva nu se poate..., că nu vom putea asigura securitatea pe perioada vizitei... „Dacă nu puteţi asigura paza şi protecţia corespunzătoare, atunci de ce ne mai invitaţi", le-am retezat-o eu, scurt. „Voi raporta, am continuat eu, superiorilor mei că vizita nu poate fi efectuată". Întreaga discuţie a fost înregistrată la dictofon, astfel că ne-am luat dictofonul şi am plecat, lăsându-ne colegii japonezi într-o nedumerire totală. Ne apropiam de ambasadă când am văzut că două maşini acoperite, însoţite cu câini şi militari înarmaţi – înconjurau ambasada.

Problema se punea în felul următor: de ce era nevoie să înconjoare ambasada, dacă noi aveam serviciile noastre de pază? Chiar la intrarea în ambasadă, au parcat o maşină pentru observare externă. Deoarece intenţiile japonezilor erau neclare, trebuia să scăpăm cât mai repede de prezenţa sâcâitoare a acestora. Astfel că m-am folosit de faptul că în acel moment în ambasadă se afla un colaborator al programului de ştiri „Vremea". Uite cum facem: eu îţi dau un interviu despre organizarea execrabilă a vizitei în Japonia a Preşedintelui nostru. Vom filma interviul chiar la porţile ambasadei. Astfel că eu am ieşit afară să mă apropii în mod special de acea maşină pentru observare externă, mă întorc cu spatele şi încep să dau interviul, arătând în acelaşi timp în direcţia colaboratorilor serviciilor speciale japoneze. Observ – au devenit agitaţi. Şi cum să nu devină agitaţi când eu vorbesc într-o limbă străină în faţa unei camere de luat vederi, gesticulez... Până la urmă au plecat în mare grabă. Eu am expediat imediat scrisorile cifrate la Moscova, după cum convenisem dinainte. Seara ne uitam pe un program de televiziune la materialul filmat, iar pe un alt canal – la declaraţia lui B. N. Elţîn, în care menţiona intenţia de a face o vizită în Japonia... În acelaşi timp, serviciul de protecţie, avionul pentru aprovizionare erau în drum spre Japonia. Noi i-am întâmpinat, am venit împreună la hotelul unde se afla apartamentul preşedintului, am efectuat toate procedurile necesare, după care bem cafea şi aşteptăm să vedem cum se vor desfăşura în continuare evenimentele. Deodată, pe la trei noaptea, pe linia telegrafică a Agenţiei TASS[3], a sosit un mesaj în care se menţiona că în şedinţa Consiliului de Securitate al Federaţiei Ruse a fost luată hotărârea de a anula vizita în Japonia datorită unor posibile pericole pentru viaţa şi integritatea preşedintelui. În ziua următoare am plecat şi noi. Vizita a fost anulată. În concluzie putem spune că datorită

[3] TASS – Agenţia Telegrafică a Uniunii Sovietice de pe lângă Sovietul de Miniştri a URSS.

unei informații obținute la timp, am reușit să păstrăm integritatea teritorială a țării, fără a pune în pericol onoarea și demnitatea primului președinte al Rusiei.

Tratația americanilor

„În perioada vizitei Președintelui Rusiei în SUA, în 1991, fostul Secretar al Comitetului de Securitate al Rusiei, Yuri Vladimirovich Skokov, după o întâlnire pe care a avut-o cu reprezentanții celei mai bogate familii din America, familia Grinberg, a simțit o stare generală de slăbiciune. Informația primită prin metacontact ne indica faptul că în cafeaua lui Skokov a fost pusă o substanță psihotropă cu un efect puternic, care avea drept scop facilitarea unor discuții deschise. Doza s-a dovedit a fi prea mare și organismul lui Yuri Vladimirovich a replicat printr-o reacție adversă. Informația primită ne mai arăta faptul că acest gest avea scopul de a afla mecanismul prin care erau adoptate hotărârile de către Președintele Rusiei, cine avea o influență mai mare asupra lui etc. În acea perioadă era preconizată o acțiune de amploare, de acordare de credite Rusiei. Pe lângă acestea, am mai constatat că partea americană era interesată de posibilitatea închirierii avioanelor și a transportului maritim, pentru o posibilă contrabandă cu narcotice coordonată de CIA, acestea fiind operațiuni sub acoperire. După întoarcerea lui Skokov din SUA, a primit un raport cu privire la această informație și care a fost confirmată. Având ca punct de plecare noile tehnologii informaționale, Skokov preconiza o serie de activități ale Centrului Situațional al Serviciului de Securitate ca element al sistemului de securitate intelectuală a Președintelui Federației Ruse. Elțîn nu a fost de acord. Trebuie menționat faptul că asemenea tehnologii sunt activ utilizate de către serviciile speciale din 13 țări, informație de care nu este străină conducerea țării".

Faptele prezentate de generalul-maior Gheorghiy Gheorghievich Rogosin cuprind perioada de activitate în Serviciul de Contrainformații al KGB din URSS. Mai multe detalii privind rezultatele activității unui grup de experți ai KGB se regăsesc în cartea publicată împreună cu Boris Konstantinovich Ratnikov, în 2008, sub denumirea *Dincolo de limitele cunoașterii* (За гранью познанного), din seria *Cronicile lumii reale* a Academiei NAST din Rusia.

Prizonierul afgan

„În perioada războiului din 1979-1989 desfășurat de URSS în Afganistan, militarii serviciului de contrainformații aveau o listă care cuprindea mai mult de 550 de militari ai armatei sovietice și care au ajuns prizonieri la talibani. Nu reprezintă nici un secret faptul că partea afgană era susținută în acea perioadă de serviciile speciale ale celor mai puternice țări ale lumii, inclusiv SUA și Marea Britanie. Afganistanul reprezenta un poligon excelent pentru exersarea unor noi tehnologii de atac și de apărare, valabile nu doar pentru militari, ci și pentru ofițerii serviciului de informații și contrainformații, pentru specialiștii în domeniul deciziilor tactice, privind probleme militare curente etc.

Capturarea unor asemenea militari se finalizează, de regulă, prin trimiterea acestora în țara de proveniență, pentru că asemenea contingent de militari, conform acordurilor internaționale, nu este pasibil de execuție. Pe de altă parte, ale cui interese erau apărate în momentul în care a căzut prizonier? Care au fost împrejurările care au contribuit la capturarea soldatului? S-a întâmplat în timpul luptei sau în momentul organizării unei ambuscade, a fost oare soldatul grav rănit, răpit cu forța sau poate din lașitate a trecut de bună voie în tabăra dușmanului? Acestea și multe alte întrebări

interesau Departamentul de Contrainformații Militare al KGB URSS, responsabil cu activitatea în această direcție.

După regulile acelor vremuri, soldații și ofițerii care se întorceau din prizonieratul afgan, treceau în mod obligatoriu printr-o procedură de anchetă prealabilă efectuată de serviciul de contrainformații militare, după care, prin hotărâre judecătorească, fie erau eliberați de răspunderea penală, fie erau trimiși la închisoare pentru ispășirea pedepsei stabilite prin lege.

Pe la sfârșitul anilor '90, într-o zi de vară, locotenent-colonelul în acea perioadă, Georgiy Rogosin, primește un telefon urgent de la una din Direcțiile KGB din teritoriu. În KGB dintotdeauna exista o regulă strictă: dacă prin telefon este transmisă o informație oficială, atunci aceasta poartă denumirea de telefonogramă.

În telefonogramă se menționa că pe teritoriul din subordinea acestei Direcții a KGB, într-una din coloniile cu regim special, a fost neutralizată încercarea de suicid prin spânzurare a unuia dintre deținuți. Mai târziu, după ce deținutul a fost scos din starea de șoc și tulburare emoțională majoră, acesta a solicitat insistent o întâlnirea cu cineva de la Serviciul de Contrainformații al KGB. Precizarea era că trebuia să fie cineva neapărat de la KGB și nu de la colegii lor din armată. Deținutul ispășea o pedeapsă, conform unui anumit articol de lege fiind acuzat de faptul că s-a predat inamicului în timpul luptelor militare din Afganistan.

Această informație i-a intrigat pe agenții Serviciului de Contrainformații ai KGB, care au observat un amănunt extrem de ciudat în comportamentul deținuților din contingentul prizonierilor de război. Mai exact, ciudat era faptul că după ispășirea pedepselor, unii dintre deținuți, în jur de zece persoane, nu se mai întorceau la vechiul loc de trai, ceea ce era absolut normal după eliberare. Oamenii plecau după eliberare cu acte noi, se stabileau, își găseau un loc de muncă în orașe și localități cu un anumit specific, care se aflau în apropiere de obiecte strategice care vizau scutul nuclear al URSS. Printre acestea erau centrale electrice nucleare, uzine

de prelucrare şi de îmbogăţire a uraniului, căi ferate pe care se deplasau garnituri de tren cu destinaţie specială (aşa-numitele trenuri *liternye*), ce transportau mărfuri periculoase.

Peste câteva zile un grup condus de Georgiy Rogosin a ajuns în colonia unde a avut loc straniul incident cu unul dintre arestaţi. Dar înainte de a discuta cu deţinutul însuşi, ofiţerii de la contrainformaţii au cerut mai multe date de la responsabilii coloniei despre împrejurările în care s-a produs incidentul, responsabili care au efectuat o anchetă internă, obligatorie în asemenea cazuri. După declaraţiile martorilor, arestatul „K" (numele şi prenumele deţinutul se află în raport), în timpul vizionării unui film împreună cu alţi arestaţi, a ieşit în fugă din sală şi s-a încuiat într-una din camerele coloniei. Gardienii veniţi în grabă la faţa locului au spart uşa şi l-au scos practic pe „K" din ştreangul, pe care acesta a reuşit să-l fixeze de tavanul celulei. „K" se afla într-o stare de isterie, striga fraze incoerente şi se zbătea în convulsii. După internarea acestuia în unitatea medicală, i s-au administrat mai multe calmante. După ce şi-a revenit, „K" a cerut o întrevedere cu directorul coloniei, exprimându-şi dorinţa de a avea o întâlnire cu agenţii de contrainformaţii de la KGB, însă a refuzat categoric să indice cauzele unei asemenea solicitări.

La întâlnirea cu Georgiy Rogosin, „K" a relatat că în Afganistan, după ce talibanii l-au trimis într-unul din lagăre, a fost chemat la o întâlnire cu doi străini care vorbeau engleza şi aveau un translator de limba rusă. Discuţiile acestea aveau un caracter general şi vizau prezentul şi viitorul soldatului rus. „K" şi-a adus aminte la un moment dat că în timpul discuţiilor l-au servit cu mâncare bună, cu ceai aromat, i-au dat să fumeze şi ţigări scumpe. Toate astea au durat destul de mult, până când s-a discutat problema eliberării prizonierilor de cele două părţi: conducerea talibanilor şi oficialii sovietici. Problema eliberării lui „K" s-a rezolvat destul de rapid. După pronunţarea sentinţei judecătoreşti, acesta a fost trimis să ispăşească patru ani de pedeapsă în această colonie. A ispăşit

aproape jumătate din pedeapsă, când s-a întâmplat ceva care l-a îngrozit şi l-a şocat atât de tare, încât s-a hotărât să-şi curme viaţa.

Uimitor însă era altceva: „K" nu putea explica nici cauza, nici motivele comportamentului său. Din ce cauză s-au întâmplat toate acele evenimente nu putea explica, dar considera că toate acestea au legătură cu perioada prizonieratului afgan, drept pentru care a solicitat o întâlnire doar cu reprezentanţi ai Serviciului de Contrainformaţii KGB. Audierea n-a lămurit situaţia şi atunci Georgiy Georgievich, împreună cu colegii, au hotărât să apeleze la ajutorul specialiştilor în hipnoză, pentru a scana memoria lui „K" printr-o hipnoză regresivă. Este o tehnologie destul de simplă, dacă specialistul este unul de înaltă clasă. Munca extrem de migăloasă a durat câteva săptămâni, iar rezultatele obţinute i-au uimit pe toţi cei prezenţi.

S-a demonstrat astfel că în subconştientul lui „K" existau patru (!) modele comportamentale, induse de specialiştii americani, în perioada în care soldaţii ruşi au fost prizonieri în Afganistan.

Primul model comportamental era prevăzut pentru îndeplinirea condiţiilor procedurii de cercetare militară şi de judecare.

Al doilea model viza comportamentul acestuia în colonie. Cel mai interesant model, al treilea, stabilea pentru „K" aspiraţiile sale după eliberare şi îi indica să-şi găsească un serviciu, în funcţie de calificare pe care o avea, în apropiere de calea ferată de importanţă strategică. În continuare, după ce s-a instalat într-o locaţiei nouă, „K" urma să primească de la un agent al serviciilor speciale occidentale nişte emiţătoare speciale de măsurare a radiaţiilor, pe care trebuia să le plaseze în anumite locuri, de-a lungul magistralei de cale ferată. Periodic trebuia să înregistreze datele emiţătoarelor şi să le transmită omului de legătură. Emiţătoarele înregistrau modificările câmpului radioactiv în apropierea terasamentului de cale ferată, înainte şi după trecerea anumitor garnituri de tren. Astăzi nu mai este un secret faptul că armele nucleare strategice erau transportate în acea perioadă doar pe calea ferată.

Ultimul, al patrulea model comportamental, cel care a condus spre suicid, a fost activat la momentul nepotrivit.

În timpul unei şedinţe de hipnoză regresivă, subiectului, care se află într-o stare de transă profundă, îi sunt adresate întrebări referitoare la amintirile din trecut, în perioade diferite de timp. De obicei, memoria reproduce cu exactitate tot ce s-a întâmplat. Trebuie de reţinut, însă, că asta se întâmplă doar în cazul în care unele momente nu au fost inteţionat „şterse" sau „închise".

Istoria cu militarul „K" a fost parte din activitatea de rutină, în cazul de faţă, a serviciilor speciale americane. Este important de reţinut că deţinutul „K" a fost făcut prizonier la sfârşitul războiului. În timpul aşa-numitelor discuţii prietenoase, au fost folosite substanţe sedative, narcotice şi psihotrope, care aveau un efect relaxant asupra persoanei, inducând o stare de conştiinţă modificată. Aproximativ despre aceeaşi stare este vorba atunci când vorbim despre Metacontact, cu o singură precizare: metodele de inducere a unei asemenea stări şi scopul acestei stări sunt diametral opuse. În timpul unei stări de conştiinţă modificată cu ajutorul anumitor metode şi tehnici psihice, pot fi induse în conştiinţa umană anumite programe comportamentale.

Al patrulea program comportamental al lui „K" viza autolichidarea prin suicid. Acest program a fost alcătuit astfel încât moartea să pară ca fiind naturală. Cu alte cuvinte, „K" putea fi folosit ca agent pentru activitatea de spionaj, terorism sau diversionism. Autolichidarea, în orice situaţie, era o garanţie în caz de eşec.

Rămânea o întrebare la care specialiştii nu găseau răspuns: de ce s-a produs această ruptură, de ce s-a poticnit programul comportamental? Care a fost factorul provocator şi care este mecanismul de trecere dintr-un program în altul? Aici ne-au ajutat psihologii cu experienţă. Astfel că, pentru funcţionarea unui program mental, în momentul instalării acestuia în conştiinţa umană, este nevoie de o „ancoră" sau de un „trigger". Aceasta este o imagine de control, iar momentul în care aceasta este conştientizată,

este activat programul respectiv. Imaginea poate fi reprezentată de orice, începând de la o imagine vizuală, cuvinte, mirosuri, gusturi, până la o atingere specială sau o senzație tactilă obișnuită - totul depinde de fantezia specialistului în hipnoză. În acest fel a apărut pentru deținutul „K" imaginea de suicid prin spânzurare, imagine pe care a văzut-o pe ecran. În filmul pe care îl viziona în colonie era un episod în care, într-adevăr, unul dintre personajele filmului își pune capăt zilelor spânzurându-se.

După ce totul a devenit clar, specialiștii au avut nevoie de foarte mult timp și de răbdare pentru a șterge din memoria lui „K" indicatorii comportamentali de altă natură și refacerea condițiilor lui naturale. De reținut este faptul că agenții de la serviciul de contrainformații au insistat ca termenul de ispășire a pedepsei să fie suspendat, „K" a primit acte sub un alt nume, ca o garanție a unui nou început, a unei noi vieți...

Dublura scandinavă
Скандинавский двойник

Următoarea întâmplare a avut loc în iunie 1991, în Norvegia. Mihail Gorbaciov, primul și singurul Președinte al URSS, a fost invitat la Oslo pentru înmânarea Premiului Nobel pentru pace, „în semn de recunoștință pentru rolul pe care l-a avut în lupta pentru pace și care astăzi marchează un moment de mare importanță în viața comunității internaționale". În data de 6 iunie, Președintele URSS a sosit la Oslo.

Anunțul făcut de Comitetul Nobel de acordare a premiilor, cu privire la acordarea Premiului Nobel pentru pace lui Mihail Gorbaciov, a fost publicat pe 15 octombrie 1990. Imediat după acest eveniment, Direcția 7 a KGB, URSS a început pregătirea viitoarei vizite de două zile în Scandinavia. În data de 5 iunie - în Norvegia (Oslo) și în 6 iunie - în Suedia (Stockholm).

Vă prezentăm în continuare un extras din cronica neoficială a mijloacelor de informare în masă suedeze din acea perioadă:

„Sala, în care urma să se desfăşoare înmânarea premiilor, era arhiplină. Discursul se apropia de sfârşit când, deodată, o femeie s-a ridicat de la locul său. În mâini ţinea un buchet mare de flori. Femeia se îndrepta cu paşi repezi în direcţia scenei, unde preşedintele sovietic îşi încheia discursul.

Femeia avea un mers ferm, hotărât şi nimeni din serviciul de protecţie suedez n-a oprit-o. Doar atunci când a ajuns în dreptul rândului întâi, unde se aflau colaboratorii serviciului de securitate personală a lui Gorbaciov, în faţa ei s-a ridicat un bărbat înalt, zvelt, îmbrăcat într-un costum impecabil.

– Mă iertaţi, madam... Unde mergeţi?

Femeia s-a oprit pentru o clipă şi a zis că ar dori să-i înmâneze un buchet de flori preşedintelui sovietic.

– Îmi pare rău, madam, dar acum nu se poate. Va trebui să aşteptaţi până când preşedintele va termina discursul. Puteţi lua loc lângă mine pe scaun...

Când şi-a dat seama, după vocea fermă a tânărului agent, că acesta nu-i va permite în niciun caz să ajungă la tribuna unde Gorbaciov ţinea discursul, femeia deodată s-a schimbat la faţă.

– Ticălosule! Nemernicule! Trădătorule! Fii blestemat! – a strigat femeia, cât o ţinea gura.

– Gorbaciov – trădător! Satana! Omul însemnat! – a susţinut-o o voce de bărbat din alt capăt al sălii.

În sală, oamenii au devenit agitaţi. Gorbaciov a tăcut înspăimântat.

Agenţii de pază şi protecţie s-au dezmeticit rapid, i-au reţinut pe cei doi, însoţindu-i afară din sală. Cei doi erau soţ şi soţie. Din Afganistan. La interogatoriu, ambii au recunoscut că au acţionat împreună. Pe de altă parte, agenţii din serviciul special suedez n-au împărtăşit şi colegilor lor sovietici niciun fel de detalii despre intenţiile celor doi. Au spus doar atât: femeia intenţiona să-i arunce

florile în față lui Gorbaciov. Ce a fost în acel buchet de flori – nu știm. Probabil, n-au dorit să le strice dispoziția invitaților".

Acest extras l-am prezentat cu scopul de a arunca puțină lumină asupra condițiilor în care lucra Serviciul de Protecție al Președintelui URSS din acea vreme.

De fapt, istoria în sine a început cu mult înainte. Este cunoscut faptul că mulți lucrători ai ambasadelor îmbină cu succes funcțiile oficiale pe care le dețin la ambasadă cu obligațiile de serviciu în calitate de ofițeri ai serviciilor speciale și îndeplinesc sarcinile care le sunt trasate de superiorii lor. În același timp, ei se află sub o permanentă supraveghere a colegilor lor – ofițerii de la contrainformații. Acesta este un zakon janra, o lege a junglei profesionale. Ai încredere, dar verifică – este o lege a vieții. Atunci când încep pregătirile pentru o viitoare vizită a președintelui țării, nu neapărat în străinătate, toată informația referitoare la locul vizitei se stochează într-un raport cu privire la situația operativă a locației. Aceasta este legea serviciilor speciale.

Având la bază aceste principii sau legi, am avut o situație când în atenția agenților de la contrainformații a intrat unul din colaboratorii ambasadei URSS în Norvegia, un ofițer – agent al serviciului de contrainformații care activa în Scandinavia sub acoperire diplomatică. KGB a devenit suspicios atunci când diplomatul, să-i spunem „B", a avut câteva întâlniri cu agenți ai serviciilor speciale ale SUA, care de asemenea activau în Scandinavia.

Trebuie reținut că la acea vreme colonelul Georgiy Rogosin avea la dispoziție un grup de specialiști care aplicau în activitatea lor metode informațional-energetice de obținere a informației. Astfel s-a luat hotărârea de a-l rechema pe „B" la Moscova, pentru a discuta cu acesta în mod personal. Din discuții s-a stabilit că aceste întâlniri au avut un caracter firesc, natural, pe parcursul cărora „B" n-a remarcat nimic deosebit.

Cazul cu prizonierul afgan încă era viu în memoria lui Georgiy Georgievich, la fel şi întâlnirile „degajate" cu americanii în tabăra talibanilor. Drept urmare, ne-am hotărât să organizăm pentru „B" o şedinţă de hipnoză regresivă.

Informaţia obţinută de la „B", aflat într-o stare de transă profundă, ne-a arătat că discuţiile s-au axat, în general, pe teme personale, şi au mai fost câteva discuţii despre acordarea premiului Nobel lui Mihail Gorbaciov.

După această şedinţă, am continuat discuţiile cu „B". L-am rugat să-şi aducă aminte orice detaliu important din punctul lui de vedere, eveniment sau întâmplare care i s-ar fi părut personal stranii, de neînţeles sau chiar misterioase.

„B" şi-a adus aminte de un detaliu straniu. Nu demult, pe când se afla în avion în drum spre Moscova, a observat un om care semăna foarte mult cu el. Era convins de asemenea că l-a mai văzut pe acesta nu o singură dată, dar când anume şi în ce condiţii, nu-şi mai aducea aminte. La întrebarea dacă nu i s-au părut toate acestea, „B" a răspuns că este sigur. Astfel, în vizorul agenţilor de la contrainformaţii a intrat o posibilă dublură a lui „B".

S-a luat hotărârea de a face o şedinţă serioasă de hipnoză regresivă. Rezultatele obţinute erau mai mult decât stranii. „B" îşi amintea cele mai mici detalii ale evenimentelor cu o vechime de un an, dar câteva zile erau „închise" pentru el. Memoria parcă a fost ştearsă. Mai mult decât atât, imediat de cum au încercat specialiştii să scaneze aceste „găuri negre" din subconştientul lui „B", acesta cădea într-o stare animalică şi orice încercare de a interveni reprezenta un pericol pentru sănătatea şi viaţa lui. Cu alte cuvinte, în subconştientul lui a fost stocat ceva, dar ce anume, nu puteam afla deocamdată.

Vizita începuse deja şi Mihail Gorbaciov se afla la Oslo. Timp pentru continuarea experimentelor cu „B", practic, nu mai aveam. Georgiy Rogosin a solicitat o întâlnire cu adjunctul directorului

Direcției 9 a KGB URSS, Veniamin Vladimirovich Maksenkov (generalul-maior Maksenkov mi-a înmânat în 1984 epoleții de ofițer, iar în 1998 eu am scris raportul de demisie pe numele lui). Veniamin Maksenkov i-a propus lui Georgiy Rogosin să ia legătura, direct prin telefon, cu șeful gărzii personale a Președintelui URSS, Boris Golenzov (în anul 2007, la vârsta de 60 de ani, Boris Golenzov a murit în împrejurări ciudate).

Georgiy Georgievich i-a comunicat lui Boris că, din informații neconfirmate încă, a aflat că se pregătește o provocare sau un act terorist asupra persoanei a cărei protecție sunt obligați să o asigure. Un mesaj asemănător a fost expediat și în Norvegia, pe canale diplomatice. Trebuie spus că în cazul încheierii unor acorduri între țări la nivel internațional, textului oficial i se mai atașează o anexă ascunsă. În special URSS și Norvegia au convenit să excludă efectuarea unor acțiuni subversive și de recunoaștere împotriva celuilalt și obligativitatea de a anunța despre cazuri similare întreprinse de alte țări. Ceea ce s-a și făcut. Informația și măsurile au fost luate la momentul potrivit. Cu Președintele nu s-a întâmplat nimic, dacă nu luam în considerare incidentul din Suedia, despre care am amintit mai sus.

Trebuie să spunem că în acel moment „B" se afla la Moscova. În continuare, activitatea serviciilor s-a desfășurat în direcția misterioasei sosii pe care văzut-o „B". Pe fir au intrat specialiștii în Metacontacte. Informația obținută prin intermediul câmpului informațional, ne-a uimit prin acuratețea sa.

Serviciile Speciale ale SUA au întâlnit, într-una din țările europene, o sosie ideală pentru „B". Aceasta reprezenta un fel de rezervă. Din această cauză aveau loc acele întâlniri „degajate" ale americanilor cu „B". După 15 octombrie 1990, când a devenit clar că Mihail Gorbaciov, într-un fel sau altul, va veni în Norvegia, sosia lui „B", în stare de hipnoză și folosindu-se de asemănarea vizuală cu diplomatul soviatic, a primit sarcina de a-l împușca în public pe

preşedintele URSS în timpul vizitei în Scandinavia. El a fost orientat spre observarea obiectului său – diplomatul sovietic, pentru a copia gesturile, comportamentul, particularităţile vorbirii etc.

Dar asta nu era tot. Conform planurilor serviciilor speciale americane, după arestare, sosia urma să se declare ca fiind adevăratul „B" – ofiţer KGB care, „din considerente pur ideologice, s-a hotărât să-l omoare pe laureatul premiului Nobel pentru pace". Pe adevăratul „B" în acest timp urmau să-l neutralizeze. Asta însemna că „B" urma să dispară fără urmă.

În cazul în care, după atentat, sosia lui „B" rămânea în viaţă, atunci la interogatoriile din Scandinavia trebuia să susţină că el este ofiţer KGB. Diferenţele în vorbire nu interesau pe nimeni. Interogatoriul urma să fie efectuat de partea suedeză sau norvegiană. Nu se ştie nimic despre faptul dacă episodul cu florile avea vreo legătură cu acest caz. La prima vedere se pare că nu, dar cine ştie... Imediat după ce preşedintele URSS s-a întors în ţară, activitatea cu privire la cazul lui „B" a fost sistată. Detalii nu i-au fost comunicate. „B" a rămas în Moscova, dar a fost transferat într-o altă funcţie, într-un alt domeniu de activitate. Şi astăzi locuieşte şi lucrează în capitala Rusiei.

Întreaga istorie ne aminteşte de un detectiv pregătit exact pentru acest subiect, dar în următoarele două luni după încheierea vizitei, câteva familii din ambasada Rusiei în Scandinavia au cerut azil politic...

***

În încheierea acestui capitol aş dori să menţionez că obiectivul nostru a fost acela de a relata aspectul practic al unei tehnologii unice – cea de Metacontact. Suntem ferm convinşi că cititorul va înţelege că ofiţerii din serviciile speciale nu au avut nevoie de părerile savanţilor referitoare la prezenţa şi natura acestui fenomen. Ofiţerii ştiau cum funcţiona această tehnologie, au aplicat-o şi au

îmbunătățit-o. Ei și-au continuat cercetările fără a uita însă de obligațiile de serviciu și de obligațiile față de țară, solicitând în continuare informații de natură filozofică și științifică. Era necesar să înțelegem în mod corect cum trebuie să abordăm descrierea acestei concepții, care poartă denumirea de Noocosmologie.

CAPITOLUL IX
Dosarele Z sau ştiinţa militară superioară

O scurtă istorie a acestei orientări ştiinţifice poate debuta cu italianca Eusapia Palladino (1854-1918), care încă din copilărie a manifestat unele capacităţi fenomenale. Conform afirmaţiilor contemporanilor, aceasta era deseori acuzată de escrocherii dar, pe de altă parte, în faţa unor oameni foarte sceptici, care foloseau metode dure de verificare, demonstra fenomene greu de explicat, de veridicitatea cărora nu se îndoia nimeni din cei prezenţi la faţa locului. Datorită popularităţii zgomotoase de care a avut parte Palladino, fenomenul materializării spiritiste s-a pomenit în centrul atenţiei mai multor cercetători, printre care se număra şi Lombroso, Richet, Flammarion, Carrington, Pierre şi Marie Curie şi alţii.

În 1875, renumitul chimist de origine rusă, Alexander Mihailovich Butlerov (1828-1886), care se ocupa de studierea fenomenelor anormale, a emis ipoteza inducţiei electromagnetice, pentru a explica fenomenul de transmitere a gândurilor la distanţă. Butlerov a pornit de la principiile acestei ipoteze susţinând că gândurile pot fi transmise sau primite indiferent de distanţe sau de condiţiile atmosferice. Mai târziu, în 1886, având la bază principiile lui Butlerov, cercetătorii englezi Edmund Gurney, Frederick W. Myers şi Frank Podmore au folosit pentru prima dată termenul de „telepatie" pentru desemnarea acestui fenomen.

În Rusia, cercetarea acestui fenomen a avut o evoluție fulminantă. În 1887, Julian Ochorowicz, profesor în domeniul filozofiei, psihologiei şi fiziologiei de la Universitatea din Lvov, a prezentat o serie de argumente în sprijinul ipotezei lui Butlerov. Mai târziu, în 1894, Ochorowicz şi-a continuat cercetările, încercând să urmărească activitatea lui Palladino la Paris, Bordeaux şi Montfort, împreună cu Frederick Myers, profesorul Richet şi o personalitate remarcabilă a acelor vremuri – Sir Oliver Joseph Lodge, inventatorul difuzorului dinamic şi al bujiilor, atât de cunoscute fiecărui şofer din zilele noastre.

Este important de reținut că o influență considerabilă asupra acestui fenomen au avut-o şi lucrările ştiințifice elaborate de savanții ruşi în domeniul cosmologiei, Tchijevsky, Tsiolkovsky, Vernadsky şi mulți alții.

O serie de experimente importante în domeniul telepatiei s-au desfăşurat în perioada anilor 1919-1927, sub coordonarea academicianului Vladimir Mihailovich Behterev (1857-1927), în cadrul Institutului de Cercetare Psihoneurologică din Leningrad. Exact în aceeaşi perioadă, Gleb Bokij, împreună cu Vladimir Barcenko, au înființat un laborator secret. Dacă lucrările ştiințifice erau accesibile publicului larg, nu putem spune acelaşi lucru şi despre direcția de cercetare şi rezultatele cercetărilor efectuate în laboratorul secret coordonat de Bokij, care până în prezent sunt păstrate sub ştampila „Top Secret". În aceeaşi perioadă s-au desfăşurat cercetări pentru studierea conştientului şi a subconştientului, de către renumitul inginer-electrician Bernard Kajinski – pionerul cercetării ştiințifice în domeniul telepatiei din URSS, autorul cărții Биологическая радиосвязь (*Radiocomunicare biologică*).

Pentru a putea înțelege pe deplin efectul pe care l-au produs aceste cercetări asupra cercurilor ştiințifice, este suficient să ne amintim de romanul ştiințifico-fantastic, sub redacția lui A. Beljaev Властелин мира (*Stăpânul lumii*), apărut în URSS în 1929.

Conținutul romanului este demn și astăzi de o ecranizare în spiritul celor mai bune tradiții ale filmelor științifico-fantastice: în mâinile unor oameni imorali se află o invenție care permite citirea și înregistrarea gândurilor oamenilor și care permite, de asemenea, să se transmită cu ajutorul unor emițătoare speciale, ordine la nivelul mentalului, și care funcționează fără greș. Subiectul cărții are la bază ideile științifice ale lui Bernard Bernardocich Kajinskij. Pentru a sublinia acest fapt, Beljaev l-a numit pe eroul pozitiv Kacinskij, înlocuind doar o singură literă a numelui Kajinskij...

Rezultatele obținute de Behterev și de Kajinskij, dacă luăm în considerare datele oficiale, confirmau existența fenomenului de transmitere a gândurilor la distanță. În anul 1932, Institutul de Cercetare Psihoneurologică din Leningrad a primit o comandă de stat care venea de la Comitetul Popular de Apărare a URSS (Narcom URSS), de a continua cercetările experimentale în domeniul telepatiei. Coordonarea științifică a fost încredințată profesorului L. Vasiliev. O comandă similară a primit și Laboratorul de Biofizică al Academiei de Științe din URSS din Moscova, laborator coordonat de P. Lazorev. Executantul proiectului solicitat de militari, drept pentru care a primit ștampila de „Top Secret", a fost profesorul S. Turygin. „Trebuie să recunoaștem că într-adevăr există un anumit agent fizic care stabilește interacțiunea dintre două organisme", – constata la un moment dat profesorul S. Turygin. „Nici ecranarea, nici distanțele nu influențau reușita rezultatelor", – concluziona profesorul Vasiliev.

În anul 1938, în scopuri științifice, în URSS a fost acumulat un material experimental extrem de bogat, sistematizat sub formă de procese verbale:

Bazele psihofiziologice ale fenomenului de telepatie (1934), *Despre bazele fizice ale sugestiei mentale* (1936), *Sugestia mentală a proceselor de mișcare* (1937).

În septembrie 1958, din ordinul ministrului apărării al URSS, mareşalul R. Malinovsckij, au avut loc câteva şedinţe cu uşile închise, având ca temă „Problemele de cercetare a fenomenului de telepatie". La aceste şedinţe au participat şi directorul Direcţiei Generale militar-medicale, profesorul L. Vasiliev, profesorul P. Giljaev precum şi o serie de alţi specialişti. Mai târziu, în 1960, în cadrul Institutului Fiziologic din Leningrad, a fost înfiinţat un laborator special de studiere a fenomenelor de telepatie. Între 1965 – 1968, în orăşelul academic de lângă Novosibirsk, în cadrul Institutului de Automatică şi Electrometrie, a fost derulat un amplu program de cercetare a fenomenului de telepatie asupra oamenilor şi animalelor. Trebuie menţionat că, din datele pe care le deţinem, în acea perioadă în Novosibirsk mai mult ca sigur se putea afla şi Wolf Messing. Cercetări secrete în domeniul parapsihologiei au fost efectuate şi de Institutul de Cercetare Psihoneurologică a Academiei de Ştiinţe a URSS din Moscova, în cadrul Institutului de probleme de transmitere a informaţiei a Academiei de Ştiinţe a URSS şi în alte institute şi laboratoare. Proiectele de cercetări secrete au fost efectuate cu participarea activă a militarilor, prin utilizarea unor aparate tehnice scumpe, inclusiv a submarinelor din dotare. În 1969, din ordinul Secretarului Comitetului Central al PCUS, Pjotr Demicev, s-a desfăşurat o şedinţă specială a comisiei referitoare la problemele fenomenelor parapsihologice şi a cauzelor privind interesul public sporit faţă de aceste fenomene. Astfel s-au adunat cei mai mari specialişti de psihologie la nivel naţional: profesorul A. Lurija, A. Ljuboevich, V. Zincenko. Sarcina care le-a fost trasată era foarte clară: să spulbere mitul despre existenţa mişcării de parapsihologie în URSS. Rezultatele activităţii acestei comisii au fost relatate în revista *Probleme de psihologie*, pentru anul 1973. La sfârşirul articolului era scris foarte clar: „Fenomenul există...".

Savanţilor le lipsea, în cercetările desfăşurate, acea amploare a fundamentării filozofice. Materialismul este bun până la anumite

limite, limite care sunt determinate de posibilitățile aparatelor de măsură şi de observare. Mai departe de posibilitățile tehnice, aceste aparate nu funcționează. Pe măsura evoluției şi a perfecționării tehnicii, se lărgesc şi spectrele de cunoaştere şi de înțelegere a posibilităților tehnice. Astfel, astăzi percepției limitelor tehnice îi corespund nanotehnologiile. În acest context apare o întrebare logică: dar cu ce tipuri de instrumente pot fi măsurate sau cântărite gândurile? Da, microcircuitele electrice produse de neuroni în procesul activității creierului uman, pot fi măsurate şi analizate. În acest fel a apărut poligraful sau „detectorul de minciuni". Primul aparat al poligrafului actual a fost construit în 1921, de către un polițist din statul California, SUA, John Larson. Însă prima probă practică a instrumentelor, cu scopul detectării minciunii, a avut loc în 1881 şi aparține renumitului cercetător italian Caesare Lombroso care, împreună cu colegii săi din acea vreme, au observat fenomenul Palladino. Mai târziu, în 1933, elevul lui D. Larson, Leonard Killer, după prelucrarea ideii în sine şi a construcției, a elaborat un instrument, cunoscut astăzi sub denumirea de poligraf.

În anul 1973 cele mai importante rezultate în domeniul PSI au fost obținute de savanții din Kiev. În baza acestor rezultate, Consiliul de Miniştri al URSS a aprobat o rezoluție specială cu caracter secret, referitoare la cercetările PSI în URSS şi la organizarea societății de cercetare şi producție „Otklik", sub îndrumarea profesorului Serghey Sitjko. Cercetările cu privire la efectul sugestiilor mentale asupra psihopatologiei sistemului nervos central au fost coordonate de către profesorul Vladimir Sinitskij, de la Spitalul republican „I. P. Pavlov".

După cum am menționat în capitolele anterioare, colonelul Leontjev, din grupul generalului Alexei Savin, a fost inclus în proiectul de cercetare «Полярный круг» („Cercul polar"), care se ocupa de cercetarea „transmiterii la distanță a imaginilor mentale". Proiectul s-a desfăşurat în iunie 1994. Participarea militarilor la

experiment n-a fost deloc întâmplătoare. Savanții militari aveau concepții deja formate şi tehnologii de cunoaştere în acest domeniu de cercetare. Aceştia căutau susținători în mediul ştiințific, însă curând şi-au dat seama că se află la un nivel net superior de percepere a problemei.

În ce mod s-au derulat încercările de a explica lucruri evidente, dar necunoscute până atunci, ne poate relata cel mai bine chiar coordonatorul acelui proiect. În continuare vreau să prezint o secvență din cartea autobiografică a Şefului Statului Major al Forțelor Militare Ruse, general-locotenentul Alexei Jurijevich Savin, pentru ca tu, stimate cititor, să ai posibilitatea de a cunoaşte specificul activității unor profesioniști din cadrul Ministerului Apărării al URSS şi a înțelege cum anume s-a desfăşurat activitatea pentru rezolvarea obiectivelor propuse.

„... Programul de cercetare a fost intitulat „Programul de dezvoltare a capacităților şi a facultăților extra-ordinare ascunse ale omului". La început, unora programul li s-a părut prea ambițios, dar practica ne-a demonstrat justețea ambițiilor noastre. Ne-am propus să-i înzestrăm pe elevii noştri cu capacități mentale extra-ordinare, pentru a putea reține în memorie un volum mare de informații, pentru a putea opera în minte un număr mare de cifre şi fluxuri de informații. Am încercat să descoperim în oameni un potențial creativ extra-ordinar şi să-l diversificăm în continuare. Obiectivul nostru era de a înzestra persoana cu capacități sporite de muncă, cu capacități unice ale corpului, care ar permite suportarea condițiilor extreme şi a efectelor influențării mecanice, fără a-i pune în pericol sănătatea. Noi am încercat să dezvoltăm capacitățile şi posibilitățile oamenilor, cele cu care au fost înzestrați de la natură, pentru a ajunge la nivelul fenomenalului. Acesta a fost principalul domeniu de activitate pe care l-am desfăşurat în perioada serviciului militar, în cadrul Statului Major. Odată scopul atins, am reuşit să ne poziționăm printre liderii mondiali la acest capitol şi să pregătim

bazele unei şcoli de „mari maeştri" în arta controlului şi a intelectului.

Au fost elaborate o serie de metode menite să obţină rezultate unice. Astfel, una dintre tehnicile de lucru permite orientarea excelentă în întuneric, înlăturarea cu succes a durerii fizice, îmbunătăţirea remarcabilă a memoriei, intuiţiei şi a capacităţii de lucru. O altă tehnică de lucru (intitulată „Programul complex de dezvoltare a intelectului") permite:

- sporirea vitezei de asimilare a informaţiei;
- creşterea calităţii de asimilare a informaţiei;
- îmbunătăţirea principalilor parametri de atenţie: volum, stabilitate, concentrare, distribuire, comutare;
- dezvoltarea supermemoriei de scurtă şi de lungă durată;
- atingerea celui mai înalt nivel al capacităţilor analitice, al gândirii logico-abstracte etc.

În procesul de instruire a ofiţerilor, ne-au fost prezentate metode euristice (reguli, strategii, metode sau tehnici care permit sporirea eficienţei evaluărilor şi de luare a deciziilor). Programarea euristică se bazează, în general, pe două componente principale: pe reconstituirea unor activităţi intelectuale umane şi pe analiza particularităţilor tipice ale obiectivelor. Programele euristice de înaltă calitate asigură luarea unor decizii eficiente, în cazul deficitului de informaţie iniţială sau curentă.

O atenţie deosebită a fost acordată elaborării programelor care imită lupta unor persoane sau a grupurilor de persoane, în procesul de rezolvare a unor sarcini cu obiective diferite şi cu un grad diferit de complexitate. Nivelul înalt de pregătire profesională al colaboratorilor noştri, entuziasmul lor, ne-au permis să elaborăm într-o perioadă scurtă de timp programe de studiu pentru ca, în 1990, să intrăm deja în etapa de aprobare a tuturor tehnicilor şi metodelor de lucru. În paralel, căutam direcţii strategice de alcătuire a unor noi tipuri de tehnologii militare. Astfel, am organizat

cercetările de patentare şi, prin intermediul Ministerului de Învăţământ, am reuşit să obţinem drept de acces la toate lucrările ştiinţifice de calificare, printre care erau lucrări de disertaţie pentru obţinerea titlului de doctor sau de profesor, au fost alcătuite mai multe comitete ştiinţifice care aveau o tematică de cercetare, cu orientare spre domeniul nostru de activitate. Cu sprijinul conducerii Ministerului Afacerilor Externe al URSS am obţinut drept de acces la toate expoziţiile internaţionale, care se desfăşurau pe teritoriul ţării noastre, la diverse materiale, cataloage şi produse de reclamă prezentate de către participanţii la expoziţie. În procesul de pregătire a propunerilor noastre în *Programul de tehnologii militare* ne-am bazat pe elaborările savanţilor din industria de apărare, din Academii de Ştiinţe şi din Învăţământul Superior. O colaborare eficientă am avut-o cu principalele Institute economice ale ministerelor din industria de apărare.

În 1990, în cadrul Academiei Militare a Forţelor Aeriene, „I.A. Gagarin", am organizat şi desfăşurat o expoziţie a lucrărilor noastre, la care au fost invitaţi reprezentanţi din Ministerul Apărării, din Statul Major General al Forţelor Armate şi curatorii noştri din Comitetul Central al PCUS. Expoziţia a avut un succes răsunător, deschizându-ne calea spre noi elaborări în domeniul armamentului şi al tehnologiilor. Printr-o directivă a şefului Statului Major General, o serie de reprezentanţe militare au trecut în subordinea noastră, inclusiv una dintre direcţiile principalului institut al Forţelor Armate Aeriene. Este important de remarcat că sprijinul aviatorilor şi al comandantului general al Forţelor Armate Aeriene, generalul de armată Pjotr Stepanovich Dejnekin, ne-a permis să ne îmbunătăţim în mod considerabil potenţialul intelectual şi politic şi să continuăm rezolvarea problemelor, care aveau un caracter complex din punct de vedere teoretic şi practic. Generalul Dejnekin personal venea deseori în subunitatea noastră şi analiza cu mare atenţie lucrările în desfăşurare, analiză care, de regulă, era însoţită de recomandări practice extrem de utile. Acest om

deştept, mândru, curajos, corect şi perspicace a devenit un prieten şi un tovarăş de idei adevărat, fapt care a fost demonstrat de nenumărate ori în timpul evenimentelor din „zonele fierbinţi".

Trebuie să recunoaştem că drumul spre succes nu a fost chiar atât de uşor, iar soarta deseori ne scotea în cale probleme de asemenea natură, încât doar abilitatea colectivului de a face imposibilul posibil ne-a permis să ieşim cu fruntea sus din multe situaţii grele. În general, problemele vizau descoperirea cazurilor de omucidere, elaborarea pronosticurilor situaţiilor de ordin politic şi economic, determinarea prin metode netradiţionale a calităţilor personale ale oamenilor care se aflau în atenţia serviciilor speciale sau a organelor de drept. Acestea şi multe alte sarcini similare nu făceau parte din atribuţiile noastre directe, dar responsabilitatea pentru rezultatul acestora era extrem de mare. Şi pe bună dreptate: conducerea considera că eu am reunit în cadrul acestui serviciu oameni înzestraţi cu capacităţi extra-ordinare. Pentru că preţul unei greşeli era foarte mare, atunci şi efortul unei asemenea activităţi ne solicita foarte mult din punct de vedere psihic şi energetic.

La început am avut o lipsă acută de contacte şi de relaţii. Pe de altă parte, eram conştienţi de faptul că în Statul Major General noi am venit dintr-un domeniu destul de restrâns – construcţii militare – iar relaţiile pe care le aveam se limitau la cooperarea în domeniul tehnologiilor de armament militar. Eu am mers pe calea tradiţională de comunicare. Pentru început, în modul cel mai sincer, am împărtăşit părerile pe care le aveam secretarului organizaţiei de partid a Statului Major General. Mai târziu am solicitat ajutorul Serviciului de Contrainformaţii Militare. La ce anume mă aşteptam, nici astăzi nu pot să-mi explic. Dar oamenii aceia m-au primit foarte bine, iar în curând am primit şi confirmarea susţinerii lor. Pentru noi era foarte importantă stabilirea contactului cu conducerea KGB-ului, în subordinea cărora se aflau proiecte referitoare la cele mai noi tehnologii în domeniu.

Cu adjunctul preşedintelui KGB, generalul Nikolay Alekseyevich Sham, am continuat organizarea lucrărilor pentru o serie

de proiecte comune. Mai târziu am avut mai multe colaborări de succes cu adjunctul lui Alexander Vasilyevich Korjakov – generalul Georgiy Georgievich Rogosin şi cu generalul Boris Konstantinovich Ratnikov. Am fost impresionat de pregătirea profesională, de perseverenţa, dragostea faţă de ţară, simpatia, bunătatea şi deschiderea faţă de oameni ale acestora. Pe linia Ministerului de Afaceri Interne am reuşit să stabilim legătura cu coordonatorul centrului de recrutare profesională şi de reabilitare psihologică, profesorul Vyacheslav Mihailovich Zvonikov. Proiectele au evoluat şi printr-o colaborare strânsă cu subunităţile operative ale KGB-ului şi ale Ministerului Afacerilor Externe al URSS, inclusiv prin organizarea cooperării dintre mai multe domenii de ştiinţă şi instituţii, inclusiv Academia de Ştiinţe şi Academia de Ştiinţe Medicale. Un volum mare de muncă a fost efectuat de Academia de Ştiinţe Naturale, în cadrul căreia îşi desfăşurau activitatea mai mulţi specialişti talentaţi.

Dar lăsând la o parte entuziasmul, trebuie să recunoaştem că oamenii sunt oameni şi au nevoie de susţinere financiară. În această privinţă, problema era destul de delicată. Programul birocratic, adoptat la nivelul întregii ţări, referitor la organizarea finanţării proiectelor, era atât de greoi şi de dificil, încât problemele se rezolvau pe parcursul a luni sau chiar ani de zile, ceea ce reprezenta un factor dezarmant pentru orice entuziast. Eu eram familiarizat cu acest sistem, pentru că la un moment dat am fost una dintre „rotiţele" sistemului, lucrând la Direcţia de Arme. Acesta era motivul pentru care nici nu aşteptam o rezolvare rapidă a finanţării proiectului. Pentru a ridica moralul oamenilor, am încercat să înlocuiesc scepticismul lor cu planuri optimiste de viitor. Cu toate acestea, starea de fapt nu s-a îmbunătăţit.

Şi atunci, spre marele meu noroc, am făcut cunoştinţă cu Ministrul Finanţelor din URSS din acea vreme, Valentin Pavlov. Acesta a fost unul dintre cei mai pricepuţi miniştri din guvernul Uniunii Sovietice. Tot el a fost cel care ne-a ajutat să completăm şi

să semnăm actele necesare. Noi, bineînțeles, îi eram foarte recunoscători, dar urma bătălia cu funcționarii de la nivelul superior: comisia din cadrul Comitetului Central al PCUS şi din aparatul primului ministru. Dar brusc, Valentin Pavlov este numit prim-ministru, devenind al doilea om în stat după Mihail Gorbaciov!

Seara aflăm despre numirea în funcție, de la televizor, iar în dimineața următoare, la ora 8, el era la noi. Nu am pierdut ocazia de a servi câte un coniac cu ocazia numirii în funcție. Mai târziu, Pavlov ne-a asigurat că se va ocupa de definitivarea actelor, dar nu înainte de a veni cu o propunere: organizarea unei expoziții în care să prezentăm toate lucrările noastre şi să scoatem în evidență direcțiile de activitate, metodele şi tehnicile de lucru cu oamenii. Pavlov era foarte interesat de problema descoperirii resurselor suplimentare ale organismului uman, mai ales în domeniul intelectului.

O expoziție nu prea mare, dar care reflecta tematica noastră, a fost organizată pentru un număr limitat de demnitari ai statului. Astfel am expus principalele lucrări din domeniul tehnologiilor de vârf. Expoziția a fost vizitată de către primul-ministru al URSS, Valentin Pavlov, de un membru al Biroului Politic al CC PCUS, Oleg Baklanov, de către unii dintre şefii secțiilor CC PCUS, militari, conducători ai academiilor militare, rectorii câtorva universități şi institute din Moscova.

După nici două luni de la eveniment (un termen record pentru activități de acest gen), apare Hotărârea CC PCUS şi a Consiliului de Miniştri prin care domeniului meu de activitate îi este acordat un loc special în cadrul programului de tehnologii militare, cu o finanțare excelentă. Mai mult decât atât, Pavlov a conceput un astfel de sistem de finanțare a cercetărilor noastre, care rămânea funcțional, indiferent de regimul politic şi de situația economică din țară. Pentru efectuarea cercetărilor şi pentru rezolvarea unor probleme cu specific militar, erau suficienți bani, dar, cu toate acestea, îi păstram, încercând să selectăm în mod riguros proiecte şi desfăşurând concursuri între realizatorii lucrărilor".

Este de la sine înțeles că toate proiectele desfășurate de Alexei Yuriyevich Savin erau secretizate. Interesul serviciilor secrete străine față de aceste proiecte era colosal, iar o eventuală infiltrare în acest domeniu, le asigura acestora un avantaj strategic pe o perioadă de mai mulți ani, depășind o serie de domenii militare, precum cele tactice sau cele din domeniul rachetelor strategice.

Antena misterioasă în Casa Albă de pe râul Moscova

În anii nouăzeci, în Rusia circulau o sumedenie de istorii misterioase referitoare la practicarea diverselor ritualuri magice în cadrul Direcției Generale a Serviciului de Securitate al Președintelui Rusiei, Boris Elțîn. Multe știri se vehiculau și pe paginile ziarelor „democratice" ale acelor vremuri, sau chiar pe actualele site-uri „galbene"[1] de pe internet. Se presupunea că până și mesele erau învârtite noaptea, chemând la discuții spiritul lui Stalin, iar Grabovoy le făcea pronosticuri.

Trebuie remarcat în acest context că renumitul, în acea perioadă, specialist în hipnoză și „parapsiholog", astăzi își execută pedeapsa în închisoare pentru escrocherie și minciună. Grabovoy (căci despre el este vorba) se face vinovat de 12 articole pentru infracțiunea de escrocherie, fiind condamnat la 12 ani de lipsire de libertate. Acestuia i-au fost aduse acuzații de escrocherie cu urmări agravante. Este vorba despre furtul unor mari sume de bani, sub pretextul „învierii" rudelor moarte sau al tratării unor afecțiuni incurabile. La un moment dat, Grigoriy Grabovoy a vizitat-o pe clarvăzătoarea de origine bulgară Vanga care, însă, n-a recunoscut în persoana acestuia un supraom.

Bineînțeles că nimic din cele menționate nu s-au întâmplat cu adevărat în asemenea instituții. Nimeni nu se complică cu șarlatani

[1] Presa „galbenă" sau site-urile, ziarele „galbene" («желтые» интернет-сайты, желтая пресса). Astfel sunt denumite ziarele de scandal din Rusia.

şi escroci. După cum relata Boris Constantinovich Ratnikov, la indicaţiile superiorilor, Grabovoy a fost invitat pentru a demonstra capacităţile personale declarate. Însă, după o scurtă discuţie, a devenit foarte clar cu cine au de-a face. Acesta a solicitat sume exorbitante pentru capacităţile sale inimaginabile, dar pe care i-a fost imposibil să le demonstreze în practică.

Dacă ţinem cont de faptul că demnitarii statului trebuiau protejaţi nu doar de ameninţări fizice, dar şi de ameninţări în plan mental, în aceste structuri guvernamentale au fost chemaţi ofiţeri specializaţi în aceste domenii. Fenomene care în popor poartă denumirea de deochi, vrăjitorie, practici magice, au existat dintotdeauna, iar acest lucru înseamnă că există şi o componentă practică reală, care nu poate fi ignorată. Doar că în lumea contemporană aceasta este cunoscută sub denumirea de schimb informaţional-energetic şi există persoane capabile se participe la aceste schimburi de energii. Dar nu participă la înşelătorii.

Pentru a deţine controlul asupra pericolelor de asemenea natură, era necesară constituirea unui grup de ofiţeri profesionişti, capabili să analizeze şi să prevină astfel de pericole. Dar înainte de a acţiona este necesară o informaţie de început, cu care să îndeplinească următoarea condiţie: datele trebuie obţinute din surse operative. Pentru obţinerea unei astfel de informaţii, a fost utilizată metoda de metacontact, iar informaţiile au fost verificate prin intermediul mai multor metode operative şi analitice. Doar după parcurgerea acestor etape era luată decizia cu privire la acţiunile ulterioare. Mai multe detalii în acest sens ne-a oferit generalul-maior în rezervă al Serviciului Federal de Pază, primul adjunct al şefului Direcţiei Generale de Apărare în perioada 1991 – 1994, Boris Konstantinovich Ratnikov.

„În acea perioadă îmi desfăşuram activitatea în calitate de prim adjunct, prim-locţiitor al şefului Direcţiei Generale de Apărare care, din 1991, a devenit o structură independentă de KGB. Era o peri-

oadă extrem de complexă şi, probabil, Boris Nikolaevich Elţîn nu avea încredere, şi pe bună dreptate, în vechea nomenclatură a KGB-ului. Astfel, printr-un Decret special a fost constituit un serviciu independent de protecţie a demnitarilor ţării şi a conducătorilor organelor de stat. Desfăşurându-mi activitatea în aceste structuri din 1991, la Moscova am făcut cunoştinţă cu Georgiy Georgievich Rogosin. Împreună ne-am ocupat de elaborarea conceptului de securitate de stat. Dat fiind faptul că la început în cadrul Direcţiei Generale de Apărare nu erau ofiţeri specializaţi în domeniul psihotronicii şi de manipulare psihologică a oamenilor, s-a luat decizia înfiinţării unui grup interdepartamental de lucru, în cadrul căruia, pe linia KGB-ului, a fost detaşat Georgiy Rogosin. Noi ne ocupam în mod real de pronosticarea unor asemenea pericole.

Peste o perioadă de timp, colegii din Direcţia Generală de Apărare mi l-au recomandat pe Georgiy Georgievich Rogosin. După mai multe discuţii personale pe care le-am avut, i-am propus să se transfere în structura noastră, în calitate de consultant. Într-o perioadă de câteva luni cât a lucrat la noi, Rogosin a făcut cunoştinţă cu Alexander Vasilijevich Korjakov. Astfel, mai târziu, a trecut în Serviciul de Securitate al Preşedintelui, în funcţia de Adjunct al şefului Direcţiei Generale de Apărare, care se ocupa de prevenirea pericolelor reale sau potenţiale. Pericole care sunt strâns legate de manipularea psihologică şi psihotronică a oamenilor. Astfel, ultrasuntelele pot fi folosite cu succes pentru izgonirea şoarecilor şi a şobolanilor, iar dacă modificăm parametrii de frecvenţă, putem împrăştia cu succes bandele de huligani. Din această cauză unul dintre instrumentele psihotronicii poate fi utilizat în mod diferit. Dar există şi opţiunea de hipersunet, precum şi o serie de alte metode foarte eficiente de manipulare a oamenilor şi a psihicului acestora, cu metode instrumentale.

Trebuie remarcat că interesul nostru pentru aceste instrumente de lucru, în vederea asigurării securităţii preşedintelui, nu a fost deloc întâmplător.

A existat un caz care a trezit interesul nostru pentru pericole care vizau în mod direct securitatea primilor oameni în stat. Astfel, în perioada când Boris Elțîn încă era Președintele Consiliului Suprem al RSFSR, avea biroul la Casa Albă. La un moment dat, am început să observăm că atunci când venea la serviciu, Boris Elțîn era energic și plin de viață, iar după o oră de lucru, devenea somnoros, distrat și acuza o stare generală de oboseală. Dacă vă aduceți aminte, în acea perioadă a mai avut loc un scandal, care a ajuns în presă, când s-a găsit un birou cu aparatură de interceptare chiar deasupra biroului lui Elțîn. Este clar că acea aparatură nu putea ajunge acolo pur și simplu. Noi nu puteam lua sub supraveghere biroul lui Elțîn din simplul motiv că responsabile pentru acest lucru erau structurile KGB-ului.

În acel moment, superiorii din KGB au reușit să aplaneze conflictul, declarând că acestea sunt mijloace de protecție, cu ajutorul cărora controlăm și protejăm liniile de comunicații etc. În realitate, aceștia nu protejau nimic, dimpotrivă, preluau informații. La scurt timp după izbucnirea scandalului, am observat că de îndată ce Boris Elțîn intră în acel birou, după vreo patruzeci de minute, începe să se simtă rău. Vizitatorii, de asemenea, au început să observe că nu mai este atent la ceea ce se întâmplă în jurul lui și nu se poate concentra asupra problemelor. Avea niște dureri groaznice de cap și o stare de greață. Dar de îndată ce pleca din birou, starea lui revenea în scurt timp la normal. Pentru că aceste lucruri se întâmplau în mod regulat, ne-au trezit bănuieli. După o analiză atentă, șeful serviciului de securitate, Alexander Korjakov, a decis efectuarea unui control amănunțit al biroului. Intenționa să verifice ce se află în spatele cărților sau în căptușeala pereților, care influențează stare de sănătate a președintelui. Biroul era foarte mare și pe lângă masă, scaune, casetiere, mai era o bibliotecă mare, rămasă de pe vremea sovieticilor, cu volumele lui Lenin, Stalin, Brejnev. Bineînțeles că nimeni n-a aruncat aceste volume,

dar nici nu le-a sortat, astfel că nici chiar serviciul de securitate nu știa ce poate fi acolo.

Am chemat muncitorii care au mutat cărțile și biblioteca, în spatele cărora am găsit o antenă. Aceasta avea o carcasă flexibilă agățată de un cablu de trei milimetri. Cablul era întins și pe această carcasă flexibilă era montat un petec pătrat din pânză de cort, prin mijlocul pătratului treceau „spițele" care țineau cablul și nu-i permiteau să se răsucească, alcătuind un pătrat de un metru și douăzeci, pe un metru și douăzeci. În interior se afla un emițător. La început n-am prea înțeles despre ce era vorba. Dar ținând cont de faptul că aveam o pregătire tehnico-militară și am absolvit Institutul de Aviație din Moscova, facultatea de Sisteme ale aparatelor de zbor, mi-am dat seama că este o antenă, iar după mărimea și particularitățile de construire, era una de înaltă frecvență. Se conecta la distanță. Desigur că antena a fost imediat deconectată și am chemat o echipă de specialiști de la secția tehnico-operativă, care era responsabilă pentru detectarea obiectelor străine în zona de protecție. Aceasta mi-a confirmat bănuielile: „Da, asta e o antenă." Era clar că antena era conectată exact în perioada de timp în care Elțîn se afla la birou. După înlăturarea antenei cu pricina, au dispărut și simptomele în cauză. Exact după această întâmplare, am început să ne ocupăm de studierea literaturii speciale cu referire la psihotronică și manipularea psihologică a oamenilor. Este adevărat că aveam acces doar la literatura accesibilă publicului larg, care putea fi procurată din comerț. Mai târziu, am ajuns la anumite puncte de reper în formarea comportamentului uman și a posibilității de influențare a acestuia. În final se conturase o imagine destul de interesantă".

PSI International

Vorbele frumoase și ușoare ale militarilor despre Metacontact și despre câmpul informațional-energetic ne transpun într-o lume

ireală pentru omul contemporan. În realitate, acestea sunt pur şi simplu condiţii normale de viaţă şi de perfecţionare a acestei lumi. Pe de altă parte, fără o înţelegere a acestor fenomene, este imposibil să faci faţă realităţii înconjurătoare. Iar realitatea ne coboară foarte repede din nori pe pământ, unde nu doar savanţii şi militarii ruşi iau cu asalt tehnica şi filozofia schimbului de energii informaţionale. Bineînţeles că şi ţările dezvoltate îşi perfecţionează cunoştinţele în acest domeniu de activitate.

Serviciile de Informaţii din cadrul Statului Major General al Forţelor Armate şi actualii succesori ai Primei Direcţii Generale a KGB-ului aveau la vremea aceea informaţii destul de exacte cu privire la evoluţia lucrărilor în domeniul psihotronicii în tabăra adversă. Doar metodele şi tehnicile descrise în această carte puteau aduna într-un singur loc toată informaţia.

Iată ce a declarat profesorul Vyacheslav Mihailovich Zvonikov, în cadrul mesei rotunde a Camerei Comune a Federaţiei Ruse (Общественная Палата Российской Федерации) din 18 iunie 2009:

„... Este vorba despre faptul că astăzi în Occident, dar mai ales în Statele Unite, Anglia, Franţa şi în Germania, sunt dezvoltate, într-un ritm destul de alert, noi sisteme informaţional-energetice de manipulare, care vizează mai degrabă populaţia în general, decât anumite persoane în mod special.

Deseori această problemă este prezentată în cadrul mijloacelor de informare în masă astfel încât se creează impresia că omul este manipulat prin „tragerea unor sfori". Credeţi-mă că lucrurile nu stau chiar aşa: nu de sfori este tras omul, ci sunt create sisteme şi tehnologii militare care asigură un fundal pe care se desfăşoară toate manifestările comportamentului nostru, luarea deciziilor etc. Pe parcursul unei perioade lungi de timp, în URSS a fost înfiinţată o cooperativă de specialişti care rezolvau problemele administrative ale cetăţenilor noştri, problemele legate de starea

de sănătate. În momentul actual, toate structurile care au atribuții în acest sens, sunt distruse din punct de vedere administrativ. Pe de altă parte, programul de perfecționare a tehnologiilor psihotronice de ultimă oră se dezvoltă extrem de rapid în Occident. Există o serie de centre de cercetare cu finanțare substanțială și cu potențial științific, care se ocupă de această problematică. Mai mult decât atât, să admitem că armamentul electromagnetic individual va fi livrat SUA pentru înarmare, începând cu 2014. Armamentul este compact, complex în procesul de producție și extrem de eficient în practică. Cu alte cuvinte, există posibilitatea manipulării în masă a conștiinței umane. Există o serie de factori care aprobă utilizarea unor astfel de arme asupra populației".

Vyaceslav Michailovich Zvonikov a avut în vedere acțiunea de împrăștiere a demonstranților din 7 noiembrie 2007, din Tbilisi. Acest eveniment, în contextul dezvoltării științei militare contemporane, merită o relatare amănunțită.

„... În data de 7 noiembrie, autoritățile din Georgia au folosit armament psihotronic, un generator acustic de origine americană, care provoacă oamenilor stări de panică și dereglări psihice. Generatoarele au fost montate pe jeep-urile polițiștilor și arătau ca niște scuturi cu șase colțuri, amplasate pe un suport mobil care scotea sunete ascuțite. Aceste scuturi, odată îndreptate spre demonstranți, îi puneau pe fugă. În următoarele trei zile după eveniment, mulți dintre participanții la miting au ajuns la spital acuzând o înrăutățire bruscă a stării psihice. Pacienții aveau accese de agorafobie sau frică de spații deschise, le era teamă să iasă din casă, să meargă la magazin, cu metroul sau pur și simplu să se plimbe pe stradă. Teama și groaza la nivel fizic le erau provocate de persoane necunoscute, de mulțime. De exemplu, dacă se aflau într-un metrou aglomerat, victimele simțeau că se sufocă, li se usca gura, aveau frisoane și le creștea temperatura. Unii dintre ei aveau pierderi temporare de memorie". Astfel erau prezentate datele informative.

Ce s-a întâmplat, de fapt? Nimic din ceea ce s-a întâmplat nu reprezintă un secret sau ceva ieşit din comun. Iată şi informaţii din surse deschise:

LRAD – Long Range Acoustic Device (instalaţie de sonorizare cu acţiune la distanţă) a foat elaborată de corporaţia American Technology, la solicitarea Pentagonului imediat după atacul terorist asupra distrugătorului american USS Cole în Yemen, octombrie 2000.

Dispozitivul cântăreşte în jur de 20 kg, are o „farfurie" în formă de semicerc cu diametrul de aproape un metru şi seamănă cu un proiector sau cu un locator. „Arma" acţionează asupra inamicului prin puterea sunetului, asurzindu-l sau provocându-i un şoc dureros.

„Arma sonoră" a fost utilizată în timpul exerciţiilor militare din Irak. În 2004, constructorul American Technology Corporation, a încheiat cu armata SUA un contract în valoare de 1,1 milioane de dolari, pentru livrarea de dispozitive de acest tip puşcaşilor marini. Iniţial erau prevăzute pentru împrăştierea mulţimilor de demonstranţi din Irak, dar şi pentru obţinerea unor rezultate de pe urma experimentării dispozitivului pe subiecţi umani. Până la evenimentele din Tbilisi, niciun alt guvern n-a experimentat dispozitivul împotriva propriilor cetăţeni.

Dispozitivul în funcţiune provoacă o durere acută în urechi, un sentiment de frică necontrolată şi panică. Conform datelor specialiştilor, utilizarea acestor dispozitive poate provoca tulburări psihice. Pe de altă parte, acest dispozitiv nu poate fi sancţionat de către convenţiile internaţionale, din simpul motiv că a fost construit recent, după semnarea convenţiilor.

Specialiştii din domeniu ştiu prea bine că este suficient să modificăm parametrii generatorului şi ai emiţătorului pentru a obţine nu doar paralizia muşchilor, ci şi decesul subiectului.

Iată încă o informaţie apărută pe internet, în 10 octombrie 2008:

„După cum menţionează Wired.com cu referire la revista Aviation Week, armata americană, care îşi extinde introducerea armelor

neletale, intenționează să achiziționeze cinci instalații cu raze Active Denial System, pentru suma de 25 milioane de dolari. Contractul urmează a fi semnat până la sfârșitul acestui an, iar peste un an, instalațiile vor ajunge în armată.

Încercările dispozitivului au demonstrat în mod clar că nimeni nu poate rezista efectului razelor mai mult de 5 secunde, chiar și la o distanță de 500 de metri. Este imposibil să scapi de senzația de arsură, chiar dacă te acoperi cu staniol sau cu haine ude. Singura dorință este aceea de a fugi și a te ascunde cât mai departe de sursa de radiație.

„Radiația de durere" este prezentată de Raytheon ca fiind un mijloc „uman și neletal", iar punerea în practică a acestuia este efectuată cu aprobarea Direcției unite a armelor neletale din cadrul Ministerului Apărării. Pe de altă parte, concluzii similare pot fi trase și în legătură cu alte tipuri de arme neletale: utilizarea necorespunzătoare (sau, dimpotrivă, prea inteligentă) poate avea urmări fatale. Probabil că din aceste considerente, Ministerul Apărării s-a decis să încheie contractul de achiziție. În plus, mai multe ministere agreează posibilitatea de a utiliza ADS chiar și în SUA. Ministerul Energiei intenționează să folosească sisteme similare pentru protecția obiectivelor atomice, Ministerului Justiției – pentru înăbușirea revoltelor din închisori, iar Institutul de Cercetare Științifică a Ministerului Justiției, în colaborare cu Raytheon, lucrează la elaborarea unui ADS portabil, care va acționa la o distanță de 30-50 m, fiind accesibil astfel și poliției.

După părerea unor observatori, dispozitivele mobile de acest gen, cu „Radiații de durere", care, pe deasupra, nici nu lasă urme, vor fi foarte potrivite, nu atât pentru prevenirea huliganismului, cât pentru intimidare și tortură".

Dispozitivele, despre care s-a discutat acum, reprezintă de fapt doar niște aparate sau instrumente care au proprietățile unor

mijloace tehnice de manipulare. Domeniul la care facem referire în relatarea noastră are nişte parametri „tehnici şi fizici" net superiori. Însă savanţii îşi continuau activitatea în stil tradiţional. Rezultatele cercetărilor lor erau utilizate doar de persoanele care aveau acces la acestea. Medicii construiau aparate terapeutice care tratau cu ajutorul razelor, militarii analizau posibilitatea de anihilare a unui potenţial inamic nu doar pe câmpul de luptă, ci pe propriul teritoriu, folosind aceleaşi tehnologii, doar că aparatura avea alte prescripţii tehnice.

***

Fanteziile unor specialişti odioşi în domeniul „atacurilor mentale" s-au răspândit nu doar asupra obţinerii de informaţii, ci şi asupra alcătuirii unor fiinţe fantomă şi a atacurilor bioenergetice letale. Problema într-un mediu strict profesional este tratată întotdeauna direct: „Poate fi omorât un om cu puterea gândului?". De răspunsul la această întrebare se ocupă mulţi specialişti. Care sunt rezultatele experimentelor, ne putem doar imagina.

Aveţi în faţă o listă reală şi actuală cu cerinţele pentru un colaborator din subunitatea specială a „atacurilor mentale". Nu sunt fantezii. Pentru a putea oferi protecţie cuiva, este nevoie să cunoşti esenţa pericolului care te pândeşte. Astfel, actualul „psi-commandos", la fel ca şi „psi-protector", trebuie să posede următoarele abilităţi şi însuşiri:

1. de a efectua anumite exerciţii cu anumite obiecte;
2. de a scrie poezii, proză, muzică;
3. de a căuta obiecte ascunse sau pierdute;
4. de a reconstitui pe hârtie liniile, desenele, cu ochii închişi;
5. de a citi informaţia de la nivelul energetic uman (de exemplu, de a da răspuns la întrebări sau pur şi simplu să ofere informaţii);
6. însemnarea pe hartă a oraşului, locaţiei obiectelor de importanţă socială, strategică etc., verificarea veridicităţii informaţiei primite şi caracteristica informaţională a obiectului;

7. determinarea locului de amplasare a obiectului (maşină, om, cadavru, acte sau obiecte) care se află la o distanţă necunoscută iniţial;
8. descrierea caracteristicilor persoanei după numele de familie, data şi locul naşterii, în mod vizual sau după fantome;
9. transmiterea conţinutului documentelor, fără citirea acestora;
10. relatarea conţinutului unei cărţi şi a fişierelor electronice (a textelor şi a tabelelor pe calculator) fără a le deschide, fără a vedea aceste cărţi sau fişiere;
11. transmiterea (traducerea) conţinutului materialelor scrise în orice limbă a lumii;
12. efectuarea unor experimente de vedere la distanţă (schiţarea obiectelor, a configuraţiei geografice, a regiunilor locului etc. după scheme, hărţi topografice şi fantome);
13. descrierea situaţiilor unor oameni concreţi, prezentarea unor recomandări corespunzătoare;
14. evaluarea situaţiei politice, demografice şi economice în mai multe ţări şi regiuni;
15. diagnosticarea oamenilor (din punct de vedere medical), inclusiv după fantomele lor;
16. comunicarea la nivel mental cu animalele;
17. determinarea unor pericole reale sau potenţiale, a surselor acestor pericole în raport cu persoane fizice, cu grupuri (organizaţii) sociale, dar şi în raport cu alte ţări, cu planeta în general;
18. pronosticarea comportamentului uman într-o situaţie concretă;
19. influenţarea la distanţă a unui şir de evenimente, printr-un proces prestabilit;
20. primirea informaţiei de la reprezentanţi ai civilizaţiilor extraterestre;
21. protecţia informaţional energetică de influenţă energetică negativă (inclusiv dezlegarea „făcăturilor", a „deochiului" etc.);
22. determinarea unui monitoring extrasenzorial al persoanei;

23. determinarea „punctului de întoarcere" al persoanei după care moartea ei este predeterminată;
24. determinarea lanțului de evenimente care a condus la moartea cuiva;
25. determinarea adevăratelor cauze ale morții cuiva;
26. determinarea apartenenței astrale a omului;
27. descrierea la distanță a locației, obiectelor;
28. pronosticarea cataclismelor și a catastrofelor tehnogene;
29. determinarea autenticității obiectului, comparativ cu un obiect fals sau contrafăcut;
30. determinarea intențiilor adevărate după componente verbale sau scrise;
31. generarea fantomelor și conducerea eficientă a acestora, fără a ține cont de distanțe.

Uite așa. Nici mai mult, nici mai puțin. În același timp, aceste cerințe, teoretic, dar și din punct de vedere practic, sunt realizabile în mod selectiv. Este de la sine înțeles că o singură persoană nu poate îndeplini toate cerințele expuse mai sus, dar, pe de altă parte, nici în „atacurile mentale" nimeni nu merge de unul singur. La fel cum nu te poți apăra de unul singur de asemenea lovituri. Acesta este domeniul asupra căruia lucrează astăzi serviciile speciale din mai multe țări. Studiind domeniul de manipulare informațional-energetică, savanții elaborează tehnologii de atac, dar și măsuri de protecție împotriva acestora.

Trebuie menționat că un rol important în dezvoltarea științei psihologiei aplicată în Rusia l-au avut evenimentele din Afganistan – războiul care a durat zece ani: din 25 decembrie 1979, până în 15 februarie 1989. Pe toată perioada acțiunilor militare în Afganistan, mujahedinii au luat prizonieri mai mult de 500 de militari ai Armatei Sovietice. Specialiștii americani i-au supus unor interogatorii, pe parcursul cărora se apela și la substanțe

psihotrope (narcotice), iar în etapa următoare se trecea la acțiuni de recrutare. Era imperios necesar să reziști în fața unui complex întreg de tehnici de prelucrare psihologică a prizonierilor militari sovietici. În Afganistan s-a întâmplat ca partea sovietică să se confrunte cu situații în care, la nivelul subconștientului militarului luat prizonier, se formau până la patru subtipuri de comportament, pe care acesta urma să le „prelucreze" după eliberare și sosirea în Uniunea Sovietică. Dar despre aceasta am discutat într-un capitol anterior.

Care este arsenalul-psi al marilor puteri ale lumii la momentul actual?

SUA

Dacă e să spunem pe scurt, atunci în SUA cercetările orientate spre domeniul „războiului minții" se desfășoară din 1949. Ideile de manipulare PSI sunt elaborate în baza sistemelor psihofizice orientale, de aplicare complexă a hipnozei, de programare neurolingvistică, stimulare psihologică, sunt utilizate psihotehnologii pe calculator și stimularea cu biorezonanță. Se urmărește în acest fel posibilitatea de manipulare a comportamentului omului. După unele informații, știm că au fost întocmite metode sigure de lucru, inclusiv cu utilizarea mijloacelor tehnice, care sunt puse în practică pentru a asigura comportamentul necesar și pentru a lua decizii în interesul SUA, de către conducătorii altor state.

Astfel, în data de 16 august 2009, CNN a comunicat că serviciile militare americane au oferit un grant în valoare de patru milioane de dolari pentru elaborarea de tehnologii care ar permite citirea gândurilor oamenilor.

În Pentagon, specialiștii sunt de părere că elaborarea unei asemenea tehnologii în viitor, inclusiv a unui dispozitiv, ar permite citirea gândurilor soldaților care au suferit accidente sau traume

cranio-cerebrale şi, probabil, vor fi aplicate ulterior în interogatoriile prizonierilor de război. În cadrul acestui proiect de colaborare, au fost cooptaţi savanţi de la Universitatea din Irvin, California, Universitatea Carnegie Mellon şi Universitatea din Maryland.

Savanţii studiază semnalele cranio-cerebrale cu ajutorul encefalogramei care măsoară activitatea electrică a activităţii intracraniene cu ajutorul electrozilor poziţionaţi pe suprafaţa craniului. Participanţilor la experiment li se pune pe cap o cască specială cu electrozi, fiind rugaţi să se gândească la un cuvânt concret. Între timp este înregistrată activitatea cerebrală ce corespunde cuvântului respectiv.

„Vor trece mulţi ani până când vom putea înţelege modul de gândire al oamenilor", este de părere şeful secţiei de cercetări cognitive de la Universitatea din Irvin, California, Michael D'Zmura". El consideră că este puţin probabil că această tehnologie va putea fi folosită fără participarea activă a omului, care va trebui el însuşi să-şi dorească ca propriile gânduri să fie citite. Probabil că Michael D'Zmura n-a citit cărţile din seria *Cronica lumii reale*, în care sunt prezentate dialoguri reale cu oameni reali, a căror părere nu le-a cerut-o nimeni şi nici nu intenţiona să le-o ceară, pentru a le citi gândurile.

Trebuie să menţionăm faptul că decizia de a oferi grantul pentru cercetări de o asemenea amploare în SUA a apărut după ce în anul 2008, la Moscova, pentru a doua oară, s-au întâlnit specialişti de renume mondial şi despre care s-a relatat într-unul din capitolele anterioare. Istoria acestor întâlniri a început în anul 2002, când generalul-maior Georgiy Rogosin a ţinut o prelegere în cadrul Congresului de Psihologie de la Stockholm. Participanţii la congres au remarcat nu doar actualitatea expunerii, ci şi conţinutul profund. Cu alte cuvinte, a devenit clar care erau la momentul respectiv posibilităţile, din punct de vedere ştiinţific şi practic, ale savanţilor şi specialiştilor militari ruşi. Astfel că, la începutul lui 2003, generalul Ratnikov şi generalul Rogosin sunt înştiinţaţi cu privire

la sosirea în vizită a colegilor americani Joseph McMoneagle, care la acea vreme avea peste 60 de ani, şi a profesorului Edwin C. May, coordonatorul renumitului program „Star Gate", program care era închis de mai mulţi ani. A fost interesant să aflăm că Joseph McMoneagle a dobândit darul unic de clarvăzător după ce a fost rănit grav în timpul războiului din Vietnam, în urma exploziei unei mine antipersonal. Avea pe atunci vreo douăzeci de ani.

Apropo, ce înseamnă program „oficial închis", pentru specialişti? Aceasta înseamnă că fie rezultatele pozitive ale programului, indiferent care ar fi acestea, sunt utilizate, fie sunt atât de importante, încât nu se încadrează în limitele programului aprobat anterior. În acest fel, colegii s-au întâlnit la Moscova, unde pe parcursul a două luni, au purtat discuţii, au participat la întâlniri, au vizitat un mic centru din jurul Moscovei şi şi-au adus aminte de multe lucruri plăcute. Atunci a şi apărut ideea de a scrie o carte în colaborare. În momentul actual cartea este gata, cu excepţia chestiunilor juridice referitoare la drepturile de autor.

Pe neaşteptate, moare traducătoarea care i-a însoţit pe americani la Moscova. Legătura este pierdută până în 2008, când doctorul May soseşte la Moscova pentru a doua oară.

Specialiştii profesionişti înţeleg prea bine care sunt importanţa şi semnificaţiile unor asemenea întâlniri. Schimbul de păreri şi de planuri pentru viitor ne permite să înţelegem mai bine care sunt preocupările colegilor noştri. Un grant de patru milioane de dolari, în pragul unei crize financiare internaţionale, nu se oferă pur şi simplu.

Israel

Israelul a pus accentul pe cercetări orientate spre realizarea de către om a unor noi posibilităţi privind autoreglarea, modificări de conştiinţă, a potenţialului corpului fizic (sportivii, „spionul per-

fect", grupuri de diversiune şi de spionaj). Sunt create, de asemenea, mijloace tehnice de programare a comportamentului uman, care funcţionează în baza modelării matematice a simbolisticii Cabalei.

În continuare, dorim să atragem atenţia asupra unui eveniment care mai degrabă completează decât explică această informaţie. Acest eveniment face referire la starea misterioasă de sănătate a fostului prim ministru al Israelului, Ariel Sharon.

În iulie 2005, un grup de militanţi evrei de extremă dreaptă, sub conducerea lui Josef Dajan, adept al Cabalei, au proferat blestemul „pulsa denura"[2], pentru a-l obliga astfel să renunţe la planul său de separare unilaterală a Palestinei, care reprezintă, după părerea lor, un pericol pentru Israel. (Se consideră că blestemul se înfăptuieşte doar dacă cel vizat de blestem nu-şi întrerupe activitatea nocivă). Până acum blestemul „pulsa denura" a mai fost aruncat şi asupra lui Yitzhak Rabin, împuşcat în 4 noiembrie 1995, de către Yigal Amir. Presa israeliană a fost sceptică în privinţa faptului că blestemul ar avea vreo legătură cu Cabala, susţinându-se că este vorba fie despre o denaturare a faptelor de către jurnalişti, la fel cum a fost şi în cazul unui „blestem" similar aruncat asupra lui Saddam Hussein, fie despre o îndepărtare din comunitatea religioasă, fapt des întâlnit în mai multe comunităţi. Dar, pe 4 ianuarie 2006, Primul ministru a fost internat pentru a doua oară, după ce a suferit un accident vascular cerebral. De atunci au trecut trei ani şi jumătate, iar Ariel Sharon se află în comă. Medicii au declarat că situaţia fostului premier s-a îmbunătăţit, dar încă este gravă.

Este oare vorba despre faptul că serviciile speciale israeliene au găsit o metodă de manipulare la distanţă a oamenilor, iar

[2] **Pulsa denura** este o expresie aramaică folosită în literatura talmudică, care în traducere înseamnă „biciurile de foc". Cuvântul „puls", la fel ca şi rusescul „пульс", este un împrumut din limba latină.

blestemul mistic „pulsa denura" reprezintă doar o operaţiune de acoperire? Iar expresia „pulsa denura", care în traducere din aramaică înseamnă „biciurile de foc", este de fapt o metaforă şi se interpretează ca „o pedeapsă dureroasă la nivel metafizic, existenţial"? Este normală reacţia ta, dragă cititorule: „De ce să nu ne adresăm Eternităţii?" Dacă nu – atunci nu. Dar dacă răspunsul este da, atunci înseamnă că au găsit. Dacă ei au reuşit să construiască o asemenea tehnologie, atunci unde este garanţia că senzitivul nostru, care încă nici n-a primit un răspuns pozitiv şi detaliat, nu va fi expus unui atac similar? Cine va fi răspunzător pentru sănătatea acestui om în faţa familiei lui? Şi ce vom demonstra, de fapt?

Care sunt domeniile de activitate asupra cărora, conform datelor pe care le deţinem, îşi desfăşoară activitatea serviciile speciale din alte ţări?

China

În China, cercetările în domeniul psihotronicii şi al extrasenzoricii se desfăşoară prin efortul a mai mult de 500 de specialişti din mai mult de 100 de organizaţii ştiinţifice, prin cooptarea savanţilor de la Academia Naţională (Institutul 507). Principala preocupare ştiinţifică este reprezentată de pronosticarea şi manipularea comportamentului uman. Metodele elaborate sunt utilizate pentru stabilirea unui control asupra persoanelor cu putere de decizie. Deţinem de asemenea informaţii indirecte cu privire la realizarea în China a unui program special de pregătire a operatorilor-extrasenzitivi, pentru manipularea de la distanţă a oamenilor. O atenţie deosebită se acordă descoperirii facultăţilor extra-ordinare ale persoanei în condiţii extreme (militare severe). Pregătirea se desfăşoară de la o vârstă fragedă, în unităţi speciale de învăţământ (în total au fot selectaţi câteva mii de copii talentaţi).

Poate părea straniu la prima vedere, dar rezultatele sportivilor chinezi de la ultima olimpiadă de vară „de acasă", din 2008, arătau destul de impresionant. 51 de medalii de aur cucerite de sportivii chinezi, în comparație cu 35 de medalii de aur câștigate de americani, chiar și pentru un om obișnuit reprezintă o dovadă clară a măiestriei și a sârguinței sportivilor. Serviciile speciale au versiunea lor.

Japonia

Cercetările efectuate în Japonia sunt orientate, în linii generale, spre necesitățile departamentului militar. În cadrul Academiei Forțelor Naționale de Autoapărare sunt studiate posibilitățile de utilizare a fenomenelor parapsihologice, inclusiv în spionaj. Cercetări în domeniul psihotronicii sunt efectuate și de Institutul de Psihologie Religioasă. În momentul de față au fost înregistrate rezultate remarcabile în domeniul elaborării mijloacelor tehnice, având la bază tehnologii computerizate, care sunt capabile să asigure noi stări de conștiință. O serie de rezultate au fost înregistrate și în domeniul proiectării intelectului artificial. Există machete ale dispozitivelor care asigură influențarea la distanță a structurii biofizice a omului.

Coreea de Nord

Serviciile de securitate și de control, responsabile pentru activitatea politicii externe în Coreea de Nord, desfășoară experimente în domeniul interacțiunii câmpurilor în vederea modificării funcționării organelor și a sistemelor fiziologice ale omului.

Manifestă un interes sporit pentru „armele groazei" – generatorii psihotronici.

Pakistan

În Pakistan, pentru Serviciile Speciale a fost elaborat un dispozitiv care provoacă deficienţe ale activităţii organelor vitale şi ale sistemelor fiziologice ale organismului uman, inclusiv decesul. De fapt, acesta şi este efectul armelor cu radiaţii.

Spania

Serviciile de Contraspionaj ale Spaniei au finanţat cercetările cu privire la efectul influenţei factorilor de origine fizică asupra organelor şi creierului uman, cu scopul elaborării unor mijloace care ar destabiliza funcţionarea normală a acestor organe şi care ar permite modificarea stării psihice a omului.

Germania

Cu câţiva ani în urmă, Germania a desfăşurat o campanie de mari proporţii, în cadrul căreia au fost eliberate diplome tuturor membrilor Societăţii de Parapsihologie. Pe parcursul campaniei, aceştia au reuşit să adune din toate ţările date cu privire la persoanele care posedă capacităţi extra-ordinare şi care desfăşoară activităţi în acest domeniu.

***

Mai multe ţări deţin informaţii referitoare la utilizarea influenţei informaţional-energetice asupra unor persoane, a unor mici

colectivități sau grupuri mari de cetățeni. În acest caz nu este vorb despre experimente care sunt în curs de desfășurare, ci ma degrabă despre aplicarea unor tehnologii verificate, pentr obținerea unor rezultate practice, de cele mai multe ori politice Sunt elaborate metode şi mijloace de dezvoltare a capacităților extra-ordinare, dezvoltarea acestora până la nivelul la care omu este capabil să influențeze de la distanță o altă persoană şi să obțină, pe canalul de percepție intuitivă, informații inaccesibile altor surse. Conform datelor din anchetă, este posibil să se stabilească diagnosticul persoanei care ne interesează, să se detemine calitățile personale, aspirațiile, potențialul moral, viciile, calitățile, să se determine relațiile secrete ale acestuia, predispozițiile şi înclinațiile. Persoana cu asemenea calități (operatorul) poate alcătui portretul psihologic al oricărei persoane, indiferent de locul unde se află. Alteori operatorul are nevoie de fotografia persoanei respective. Nu este neapărat nevoie de o fotografie tradițională. Este suficientă şi una în format electronic, cu o rezoluție înaltă.

Atâta timp cât pe pământ există relații sociale, va exista şi politica presiunii prin exercitarea puterii (influenței) în rezolvarea problemelor intercomunitare. Este important de remarcat că mijloacele (de la bâta omului primitiv şi până la rachetele nucleare actuale) şi metodele de aplicare (lovitura) în esența lor au rămas aceleaşi. Este de la sine înțeles că evoluția civilizației pe parcursul a mii de ani a schimbat calitatea şi tipurile de armament şi a dezvoltat arta militară, dar vechiul principiu al „loviturii distructive cu bâta" a rămas drept unul dintre cele mai persistente în politica țărilor.

Pe de altă parte, în domeniul dezvoltării tuturor tipurilor de armament, astăzi se conturează o situație paradoxală: ***cu cât***

aceasta (arma) este mai perfecţionată, cu atât este mai greu de manevrat.

Realizarea unei lovituri de mare precizie a muniţiei obişnuite, înzestrate cu un sistem intelectual multifuncţional de ghidare, face posibilă rezolvarea multor probleme de ordin strategic. Pe viitor această situaţie poate genera înlăturarea în mod considerabil a armamentului nuclear (ceea ce, de fapt, se întâmplă deja în zilele noastre). Ritmul procesului de miniaturizare a sistemelor tehnice, schimbările majore care urmează să se producă în domeniul energeticii, ne permit să presupunem că în viitorul apropiat vor fi înlăturate problemele de amplasare a armelor strategice pe orice tip de purtător. În acest caz, purtătorul (avionul, elicopterul, purtător teleghidat, maşină etc.) va face parte din componentele armamentului strategic şi poate deveni unul dintre subiectele tratativelor referitoare la reducerea armamentelor strategice şi reducerea sferelor de utilizare. Situaţia de acest gen este calificată de către specialiştii străini drept una paradoxală, actualizarea ei urmează a fi efectuată într-o viitoare perspectivă.

În această balanţă geopolitică, interesele financiare globale, în momentul de faţă, fac imposibilă rezolvarea problemelor de ordin politic cu ajutorul armelor.

Luând în considerare aceste împrejurări, serviciile speciale din ţările dezvoltate desfăşoară căutări intensive ale unor variante de influenţare a inamicului, care ar asigura rezolvarea problemelor politice fără aplicarea forţei, în sens obişnuit. Un loc aparte în acest context este atribuit evaluării de metode şi mijloace de atacuri mentale (intelecţuale) asupra factorilor de decizie, armatei, asupra populaţiei ţărilor inamice.

Nivelul tehnologiilor PSI actuale, cu utilizarea tehnicii computerizate, televizate, radio, video, audio face posibilă organizarea nu doar în plan individual, ci şi la scară largă, a influenţării la distanţă a psihicului şi a fiziologiei oamenilor.

Astfel, apare posibilitatea de a induce într-un mod neobservabil în creierul uman orice tip de informație care determină necesitățile, dorințele, gusturile, părerile, starea de confort, modifică voința și personalitatea acestuia. Sunt continuate cercetările pentru alcătuirea unui virus „psihic" computerizat care, virusând programele pe calculator, va produce și virusarea operatorului, la codarea acestuia.

Influențarea neurolingvistică (sugestivă) este posibilă nu doar prin contactul direct cu obiectul de influențare, ci și la distanță. În momentul de față există mijloace de influențare sugestivă în diapazon acustic, diapazon luminos vizibil, în infraroșu și ultraviolet, sau în diapazon cu unde radio.

O dezvoltare considerabilă a fost înregistrată și în domeniul influențării extrasenzoriale. Un mare potențial de dezvoltare este remarcat și la sistemele de biorezonanță (prioritățile indiscutabile în acest domeniu îi aparțin Germaniei și SUA), capabile să asigure manipularea mecanismelor fine de funcționare a creierului și a sistemului nervos. Oameni-operatori, special pregătiți și instruiți, cu o sensibilitate aparte față de aceste rezonanțe, sunt capabili să orienteze câmpurile generate asupra obiectului vizat și să inducă anumite stări. Operatorul, menținând regimul necesar, modulează, formează, impune anumite stări obiectului de influențare.

Deocamdată discutăm la nivelul rezultatelor unor cercetări separate și al direcțiilor de cercetare științifică, dar un lucru este clar: cercetările în domeniu, care se desfășoară la nivel mondial și care poartă un caracter activ, sistemic, ne apropie încet dar sigur de vremurile când manipulările cu conștiința individuală și socială, manipulările cu privire la concepțiile despre lume și asupra comportamentului vor deveni realitatea unui război totalitar pentru mințile oamenilor.

Demonstrația făcută acum 40 de ani de americani a efectului „cadrului 25 al lui Fischer"[3], care a făcut posibil ca în timpul vizionării filmului în subconștientul telespectatorilor să fie introdus un cadru dintr-o reclamă publicitară, a reprezentat începutul unei noi etape în raporturile interumane – etapa de influențare a conștientului și a subconștientului omului.

Indiferent cât de mult ne dorim să întârziem sosirea acelor vremuri ori să uităm, fiind copleșiți de grijile cotidiene, trebuie să recunoaștem că civilizația noastră deja a trecut în etapa de construire a unor metode de luptă noi, monstruoase prin rezultatele pe care le au (și care depășesc în mod considerabil construirea și aplicarea armelor nucleare) – influențarea permanentă și insesizabilă asupra creierului oponenților politici, dar și al aliaților.

Urmările, care vor fi provocate de apariția mijloacelor și a metodelor de influență globală și psihofizică, sunt greu de anticipat în momentul de față. Un lucru este clar: **țara care va reuși printre primele în acest domeniu, va obține un avantaj atât de mare asupra potențialilor inamici și asupra partenerilor politici, încât poate fi comparat doar cu deținerea monopolului asupra construcțiilor de arme nucleare de la mijlocul secolului trecut.** Iar dacă ținem cont de faptul că, dintre toate tipurile de arme existente, superioritatea unei țări poate fi compensată într-o anumită perioadă de timp, atunci armele psihotronice nu oferă asemenea șanse: superioritatea oricărei țări, în cazul distanțării, poate fi absolută.

---

[3] **„Cadrul al 25-lea al lui Fischer"**. De exemplu, dacă pe parcursul unui film la cele douăzeci și patru de cadre pe secundă vom adăuga încă unul, al 25-lea, telespectatorii nu-l vor sesiza, însă acesta va avea efecte asupra subconștientului și asupra comportamentului lor. Cercetările în domeniu au demonstrat faptul că pe parcursul unei secunde centrii creierului uman sunt capabili să recepționeze și să prelucreze cel de-al 25-lea semnal.

***

Cum se produc în realitate aceste evenimente? Care sunt obiectivele serviciilor speciale şi ale constructorilor privaţi de tehnologii psihoenergetice de atac în momentul de faţă?

De fapt, la baza tehnologiilor exersate, de dirijare a conştiinţei maselor, se află o simplă formulă de executare a unei comenzi:

Un anumit program în cazul:

1. condiţiilor necesare create în mod artificial;
2. unei anumite pregătiri necesare obiectului;
3. unei baze motivaţionale creată în mod convingător pentru asimilarea materialului

... se întipăreşte extrem de eficient în subconştientul uman.

În continuare, informaţia începe să treacă obligatoriu sub control strict, în funcţie de mecanismul indus în partea raţională a conştiinţei persoanei, printr-un sistem de filtre simbolice, pentru a se manifesta ulterior în conştiinţa acestuia sub forma unor gânduri, idei, convingeri gata formate şi finalizate. Procesul de traducere a informaţiei din subconştient în conştient, reprezintă unul dintre cele mai importante momente care asigură finalitatea completă a întregului proces de prelucrare psihică. Pentru atingerea acestui scop este nevoie de studierea prealabilă şi de prelucrarea obiectului de influenţare, dat fiind faptul că, în sistemul ierarhic de structurare a aparatelor noţionale ale omului, se disting mai multe tipuri de percepere a informaţiei subconştiente. Cele mai numeroase şi mai răspândite forme de gândire la nivelul subconştientului sunt organizate după principiul formării în subconştient a unor construcţii ilogice perceptibile şi care sunt resimţite la nivelul unor forme primitive de satisfacţie instinctivă. Întreaga paletă de semnale care ajung în subconştientul majorităţii oame-

nilor se împarte în funcție de prioritățile percepțiilor organismului fizic. Acestea sunt semnale care vin din subconștient și care sunt resimțite la nivelul conștientului ca:

Satisfacție – senzație subconștientă, obținută în situația trecerii organismului prin categorii conștiente: saţietate, căldură, liniște, relaxare;

Bucurie – senzație subconștientă, obținută în cazul unei reușite, al unei victorii, la finalizarea unei lupte conștiente;

Frică – sentiment subconștient foarte puternic, provocat de experiențe conștiente în situații extreme, în manifestări violente de forță, de evenimente cu caracter subit, neașteptat, boli.

Nu mai este un secret faptul că una dintre tehnologiile actuale de control constă în manipularea narcoticelor ușoare, cu scopul de a suprima activitatea socială. Un rol similar îi este atribuit și alcoolului. În rezultatul încurajării unor asemenea metode de manipulare, populația aflată sub influența narcoticelor sau a alcoolului, devine, în principiu, inactivă, inertă și... controlabilă.

Dacă ținem cont de tendințele cu privire la metodele de rezolvare nu doar a problemelor de stat, locale, dar și a celor internaționale, constatăm că are loc o comprimare considerabilă a câmpului legal ale tehnologiilor de influențare, mai ales a celor de forță. Tehnologiile legale sunt înlocuite cu cele ilegale, cele preferate fiind deciziile dure, scurte și eficiente.

În același timp, formatarea existentă a conștiinței maselor este una de conjunctură. Nu trebuie să ne mire puterea de influențare a publicațiilor cu „subiecte arzătoare" și a emisiunilor televizate. Semnalul lor este, în general, destul de corect – în lume devine tot mai insistentă „privatizarea" constrângerii.

Iată care este părerea generalului-maior Boris Ratnikov în legătură cu această situație:

„...Sunt convins că astăzi, mai mult ca oricând, este nevoie ca aceste tehnologii să fie ținute sub un control extrem de sever, pentru că, în caz contrar, vor ajunge în mâinile comercianților și

ale grupărilor mafiote. Astfel, acum patru ani a fost înregistrat un caz de furt bancar la Moscova. Pentru propria siguranță, infractorii și-au adus un băiat-medium din Asia mijlocie. Acest băiat avea câteva calități stranii: de exemplu, putea intra în transă și să vadă variantele din viitor, intrând pe canalul informațional. Infractorii au solicitat prin el, posibilele variante ale evenimentelor viitoare pentru ziua în care intenționau să jefuiască banca. Verificau dacă au fost găsiți, peste o oră, apoi peste o zi-două, peste o săptămână, peste o lună. În momentul în care au „luminat" în acest fel o lună întreagă, s-au hotărât să dea lovitura și, într-adevăr, le-a reușit, au împărțit banii și s-au împrăștiat care încotro. Dar n-au luat în considerare un singur lucru: și în serviciile speciale există medium-uri, fapt pentru care au fost prinși și arestați. În momentul de față în cadrul organelor de drept își desfășoară activitatea ofițeri capabili să-i goniometreze și să ia în calcul asemenea greșeli din partea medium-urilor care lucrează pentru grupări infracționale".

***

Știința ne oferă astăzi o multitudine de metode și tehnici de influențare a comportamentului, gândurilor și sentimentelor omului sau ale grupurilor de oameni. Cel mai simplu exemplu: excitația audiovizuală. Excitanții sonori foarte slabi nu sunt percepuți la nivelul conștientului, pătrunzând adânc în subconștient. Fără a observa sau a sesiza acest lucru, ei ne orientează gândirea și comportamentul într-o direcție anume.

Cea mai simplă cale de înrădăcinare a informației poate fi desfășurată prin intermediul canalelor auditiv și vizual. Pe fundalul unei melodii, cu ajutorul mixerului, se aplică un text alcătuit din cuvinte care se repetă cu o încetinire a ritmului de vorbire de 10-15 ori. Cuvintele transmise în acest mod sunt percepute ca un urlet surd, iar după aplicarea lor pe banda magnetică, devin absolut insesizabile. Această tehnică de influențare este potrivită pentru transmisiunile radio.

În cazul stimulării video, în înregistrarea filmului video se introduc fragmente (0,004 sec) ale unor imagini din textul sugestiv sau ale imaginii, şi care se repetă la fiecare 5 secunde. Ultrasunetul se aplică pentru ştergerea definitivă din memorie a unor amintiri neplăcute sau nedorite.

Infrasunetul de intensitate mică (aproximativ 120 decibeli) provoacă greaţă şi ţiuit în urechi, slăbirea vederii, o frică incontrolabilă. Sunetul de intensitate medie (până la 130 de decibeli), provoacă disfuncţii ale organelor digestive şi ale creierului, paralizia sau chiar orbirea omului.

Influenţa infrasunetului cu o intensitate de 130 de decibeli şi mai mult, poate provoca oprirea inimii. Regimul optim de influenţă a infrasunetului, după părerea autorilor, este de 125 de decibeli cu o frecvenţă de 7 herz/sec. Asemenea frecvenţe corespund ritmului alfa din creierul uman. Orice activitate intelectuală devine imposibilă, pentru că apare o durere acută de cap.

Mult mai avansată este metoda de utilizare a microundelor sau a undelor hertziene. Sub influenţa acestora, apar disfuncţii de percepere a realităţii, oboseală, greaţă, dureri de cap.

Una dintre cele mai „eficiente" radiaţii de atac este considerată radiaţia torsionară, creată în condiţii de laborator. Cu ajutorul resurselor naturale şi a rezervelor interne ale organismului, este imposibil să rezişti unei asemenea radiaţii. Prin intermediul acesteia poate fi indus în subconştientul omului programul necesar fără a mai apela la influenţa hipnotică.

Modele experimentale ale unor asemenea dispozitive existau şi în URSS, dar, odată cu desfiinţarea serviciilor speciale şi a situaţiei precare în care se aflau foştii colaboratori, au dispărut fără urmă nu doar dispozitivele tehnice, dar şi colaboratorii înşişi. Marea majoritate a foştilor colaboratori s-au angajat în diverse structuri comerciale, astfel că nimeni nu ştie în ce domeniu vor fi folosite aceste modele şi ce asasini umblă pe străzile oraşelor din Rusia, câte confruntări cu final sângeros ne aşteaptă în viitor.

Trebuie menționat că ONU pregătește o serie de reglementări, prin care urmează să se interzică utilizarea armelor psihotronice, indiferent de aspectul „umanitar" al acestora.

***

Dar ce spun medicii?

Conform datelor Institutului de Activitate Nervoasă Superioară și de Neurofiziologie de pe lângă Academia de Științe a Federației Ruse, psihologia actuală face distincție între două tipuri de percepție a realității de către om: senzorial (conștient) și subsenzorial (inconștient), unde informația este asimilată ocolind conștiința.

Mai mult decât atât, informația, prezentată în regim de percepție subsenzorială, este asimilată de om cu o eficiență care depășește de mii de ori norma obișnuită. Savanții explică acest lucru prin faptul că aproximativ 97% din activitatea psihică a unui om obișnuit se desfășoară la nivelul subconștientului și doar 3% – la nivelul conștientului.

Informația genetică poate fi transmisă la distanță. Molecula ADN poate exista sub forma unui câmp! Un simplu exemplu de transmitere a materialului genetic: pătrunderea în organismul nostru a unor viruși de tipul virusului Ebola. Acest principiu de „concepere inocentă" poate fi folosit pentru alcătuirea unui dispozitiv care ar permite acceptarea acestuia de către organismul uman și să-l influențeze din interior.

Conform datelor prezentate de președintele Institutului de Genetică Cuantică, Pjotr Gorjaev, oamenii de știință au reușit să construiască un laser în care elementul de bază sunt moleculele ADN. Un asemenea instrument este un pericol potențial, precum bisturiul: cu acesta poți trata, dar la fel de ușor poți ucide. Acesta este, de altfel, și principiul de construire a armei psihotronice.

Principiul de funcţionare este următorul: structura de bază a laserului este alcătuită din simpli atomi, iar în structura moleculelor ADN – texte. În regiunea cromozomilor este introdus un anumit text, iar moleculele ADN încep să lumineze şi să emită sunete – încep să vorbească! În acest moment sunetul şi lumina pot pătrunde în corpul unui alt om şi să-i introducă un program genetic străin. Omul se transformă, dobândeşte alte caracteristici şi începe să acţioneze în mod diferit.

În domeniul tehnologiilor de apărare, în Sankt-Peterburg îşi desfăşoară activitatea Catedra Specială de Psihofizică Aplicată de pe lângă Academia NAST Rusia. Pornind de la datele experimentale şi fundamentale, referitoare la influenţarea psihică şi energo-informaţională, specialiştii elaborează tehnologii de apărare care vor permite gărzilor de corp să se apăre nu doar pe sine, dar să apere şi persoanele aflate sub protecţia lor. Aceste subiecte sunt tratate de medici specializaţi, pentru că, în general, ţinta atacului este omul, conştiinţa sa. Deţinerea controlului asupra conştiinţei omului, asigură posibilitatea controlului asupra acţiunilor şi deciziilor acestuia.

În continuare vă prezentăm o secvenţă din prelegerea ţinută de Boris Konstantinovich Ratnikov în cadrul seminarului gărzilor de corp a Academiei NAST Rusia, care s-a desfăşurat în septembrie 2009, la Moscova.

„O nouă categorie de pericole pentru persoanele protejate"

Progresul informaţional în domeniul biotehnologiilor superioare a condus la apariţia unei noi categorii de pericole pentru sănătatea persoanelor protejate.

Apariţia unor agenţi informaţionali noi, nemaiîntâlniţi până acum de tipul bacteriilor, viruşilor, richetiilor fitopatogene, microorganismelor, diverselor ciuperci şi helminte, reprezintă o modalitate reală

de contaminare în momentul mâncatului, îmbăierii sau scăldatului, strângerii de mână. Această modalitate de contaminare nu poate fi controlată şi, de regulă, se manifestă pentru o perioadă lungă de timp.

De reţinut este că pentru reprezentanţii grupului etnic care locuiesc pe teritoriul său de mult timp, agenţii infecţioşi enumeraţi mai sus nu reprezintă un pericol pentru viaţă (de exemplu, locuitorii Asiei de sud-est). Dar dacă în acest mediu sosesc oameni de pe alte continente, situaţia se schimbă: imunitatea lor nu rezistă atacului infecţios al viruşilor agresivi şi după revenirea acasă, peste o perioadă de timp, aceştia încep să resimtă modificări negative în organism (dureri de cap, stare generală proastă, depresie, inflamaţii ale nodulilor limfatici, dureri de stomac, apariţia unor inflamaţii în diverse părţi ale corpului, ameţeli, greaţă etc.).

Un exemplu în acest sens este reprezentat de aşa-numitul „stafilococ verzui", care se regăseşte în cerealele cultivate în statul Nevada (SUA) care, fiind consumate sub formă de produse de panificaţie, pot provoca inflamaţia creierului, ajuns acolo prin circuitul sanguin al organismului uman. Făina produsă din boabe de cereale de acet gen a fost importată şi în Rusia la începutul anilor 90 ai secolului trecut, prin organizaţii de ajutor umanitar. Peste o perioadă de timp au fost depistate şi primele victime. Trebuie reţinut că un control de rutină nu poate depista stafilococul, pentru aceasta fiind nevoie de teste speciale.

Posibilitatea de a călători liber în străinătate, le permite multor cetăţeni ruşi să meargă în concedii sau în deplasări în interes de serviciu, în ţările din Asia de sud-est sau în America Latină, să consume mâncăruri tradiţionale şi băuturi, fără să conştientizeze faptul că microorganismele, care se regăsesc în peştele local, pot provoca europenilor îmbolnăviri cu simptome similare bolilor oncologice.

Pentru asigurarea sănătăţii persoanelor protejate, este foarte important ca gărzile de corp, responsabile pe partea de produse

alimentare, să se informeze periodic cu privire la depistarea unor posibile îmbolnăviri care ar putea fi transmise prin contact cu alimente, băuturi, strângeri de mână.

După fiecare deplasare în străinătate este necesară o diagnosticare a persoanei protejate şi a gărzilor de corp.

În momentul de faţă sunt elaborate şi aplicate în practica medicală aparate de diagnosticare cu unde radio şi aparate de terapie care utilizează tehnologii contemporane informaţionale, cu unde magnetice. Aceste aparate sunt unice pe plan mondial. Spre deosebire de alte metode de diagnosticare cu ajutorul aparatelor, această metodă permite depistarea timpurie a formei nozologice şi a stadiului proceselor patologice până la apariţia manifestărilor clinice la nivel celular, lucru imposibil de depistat prin alte metode cunoscute.

Trebuie să ţinem cont şi de faptul că o molipsire cu astfel de „exotisme" poate fi făcută şi intenţionat, în contextul deplasării în anumite ţări, ceea ce este foarte posibil şi va părea o simplă întâmplare".

***

Starea modificată de conştiinţă ne dă posibilitatea nu doar să schimbăm rolurile comportamentale ale obiectului de interes al serviciilor speciale, dar şi să obţinem informaţii referitoare la intenţiile acestuia, indiferent de distanţă. Este suficient în acest context să ne amintim de rezultatele experimentului „Полярный круг" („Cercul Polar"), care s-a desfăşurat cu succes acum treizeci şi cinci de ani. De atunci au trecut mulţi ani şi savanţii au acumulat multă experienţă şi informaţii în perceperea proceselor care au loc în spaţiul informaţional.

Există o multitudine de metode de obţinere a informaţiei la distanţă prin tehnici netradiţionale şi care sunt aplicate cu succes.

Un exemplu în acest sens îl constituie fenomenul „fantome", descris în mai multe publicații. La nivel mental se creează imaginea unui „om" care poate fi trimis dincolo de orice tip de uși închise, la orice negociere sau consfătuire cu caracter secret, după care revine și comunică conștiinței tale conținutul discuțiilor. Și nu mai este nevoie de nici un fel de „gândăcel" electronic. În cazul unei discuții particulare, pot fi aplicate diverse tehnici. În principiu, nu există oameni care nu pot fi hipnotizați. Pur și simplu, cineva poate fi supus mai ușor efectului hipnozei, altcineva mai greu. Este nevoie de mai mult timp și, de regulă, omul nu poate rezista de unul singur. Dar trebuie să ținem cont de faptul că, în timpul folosirii tehnicilor psihotronice, pentru unii oameni informația poate fi utilă, iar pentru alții, dimpotrivă – nocivă. Această abordare este strict individuală, se obține printr-o practicare îndelungată și depinde de multe condiții: de starea emoțională și fizică în care se află persoana, de nivelul de dezvoltare, de relațiile acestuia cu alți oameni etc.

Influența informației obținute asupra unor persoane concrete are efecte diferite, în funcție de starea de sănătate, particularitățile de caracter etc. Informația poate fi pozitivă sau nocivă pentru sănătate, cunoștințe, dezvoltarea intelectuală, prosperitate, renume, situația în societate și alte situații cu care ne întâlnim zilnic. Cu toate acestea, trebuie să reținem un lucru extrem de important: adevărul poate ucide.

Aceste tehnologii pot funcționa nu doar în domeniul militar. Pe de altă parte, nu putem alcătui anumite strategii de apărare dacă mecanismul de apărare n-a fost însușit mai întâi de către sine. Din această cauză, orice apărare trebuie percepută ca un proces a ceea ce faci sau a ceea ce se întâmplă la un moment dat cu tine. Operatorii trebuie să înțeleagă principiile facultăților extra-ordinare de care dau dovadă.

Școlile actuale de pregătire a operatorilor în domeniul psihologiei și al fizicii, permit o instruire a specialiștilor, care vor fi

capabili să rezolve următoarele sarcini de obținere a informației pentru:

– depistarea surselor pericolelor ascunse care amenință statul în plan politic, economic și militar și persoanele oficiale din cadrul conducerii politico-militare;

– pregătirea pronosticurilor referitoare la situația politicii externe, a stării sociale în țară, comportamentul persoanei, desfășurarea diverselor procese în societate, cu un minimum de informație accesibilă;

- determinarea locației obiectelor, în funcție de hărțile topografice, scheme, planuri;

- citirea informației din subconștientul unor persoane vizate, după fotografii și datele de contact, citirea informației de pe documente secrete;

- diagnosticarea stării de sănătate a persoanelor vizate după fotografii și datele de contact;

- evaluarea nivelului de pregătire al specialiștilor pentru activități în anumite condiții;

- determinarea zonelor geopatogene și seismologice;

- determinarea pericolelor privind defecțiunile și accidentele de la centrale tehnice, comunicații tehnologice și instalații industriale;

– pronosticarea catastrofelor naturale, cu indicarea locului și a timpului;

- evaluarea gradului și a productivității resurselor naturale;

- efectuarea căutării resurselor naturale.

În domeniul activității de căutări operative, operatorii pot fi solicitați pentru rezolvarea problemelor privind:

– formarea unei păreri privind faptul că persoana căutată este în viață sau nu în acel moment;

– determinarea locației obiectelor căutate: oameni vii, trupuri, locuințe clandestine sau ateliere de lucru, valori ascunse etc.;

– stabilirea aspectului exterior al persoanei necunoscute căutate, sexul, vârsta, ocupația;

- determinarea cercului de contacte și a modului de acțiune a persoanei căutate, în perioada respectivă de timp;

– descrierea verbală a locuinței și a mijlocului de transport care aparțin unei anumite persoane, sau care au fost utilizate de aceasta în anumite împrejurări;

– pronosticarea timpului și a caracterului acțiunilor criminale care vor urma și care vor fi comise de aceeași persoană sub forma unor crime în serie.

... și multe altele, de exemplu, informații cu caracter filozofic.

***

În concepția mecanismului de funcționare a Metacontactului, este foarte greu să ne bazăm pe anumite constante de ordin fizic sau chimic. Deocamdată nimeni n-a reușit să modifice formele-gând sau formele energetice. Acest lucru este, în principiu, puțin probabil. Tehnologia în sine este unică, se perfecționează continuu și ea ne permite să o cunoaștem din ce în ce mai mult pe măsură ce o utilizăm.

Nu ar fi corect din partea noastră să vorbim despre știința militară, mai ales despre Metacontact, și să nu aducem un exemplu real de obținere a informației cu ajutorul acesteia.

Aceste înregistrări au fost făcute pe la mijlocul anului 2009, la solicitarea Centrului Informațional-Analitic al NAST Rusia, în momentul în care am avut nevoie de informații cu privire la ce se întâmplă în țară, care este activitatea guvernului și cum să ne organizăm activitatea pentru atingerea obiectivelor statutului asociației.

Câțiva operatori au primit solicitările noastre pe e-mail. Fiecare operator are un canal informațional personal și un Protector. Astfel a fost numit acel cineva care le direcționează

mâna în momentul în care scriu răspunsurile. Este interesant de remarcat că scrisul lor obişnuit este diferit de scrisul în care prezintă răspunsul. După cum a remarcat odată un om ilustru, mâinile sunt instrumentul creierului. 90% din celulele nervoase din regiunea frontală a creierului uman sunt responsabile de activitatea mâinilor, în special. În acest caz, nu este de mirare că mâinile operatorului, în procesul de lucru sunt asemeni mâinilor pictorului, sculptorului sau artistului în momentul culminant al inspiraţiei, când emisfera cerebrală stângă practic nu participă la procesul de creaţie...

Peste câteva zile, la început de toamnă, ne-am întâlnit cu o persoană care ne-a transmis cincisprezece pagini scrise de persoane diferite. Pe alocuri, textul era corectat din punct de vedere stilistic şi gramatical. Dar conţinutul răspunsurilor n-a fost modificat.

Dialoguri cu Protectorul

Întrebare: Pot să vă adresez câteva întrebări?

Răspuns: Da, dacă întrebările tale nu au legătură cu deşertăciunea vieţii de zi cu zi.

Întrebare: Pe parcursul activităţii noastre privind stabilizarea situaţiei în ţară, nu am intrat în anumite contradicţii cu legile Universului?

Răspuns: Voi aţi intrat într-o contradicţie fundamentală, a cărei esenţă constă în faptul că o aşteptare îndelungată a situaţiilor complexe din punct de vedere social pe planeta voastră, predispune la uniformizarea modului de gândire umană, la plafonare, ceea ce conduce, în consecinţă, la formarea unor oameni pasivi şi lipsiţi

de energie. Lumea nu se va prăbuşi la picioarele voastre, ea nu se va spulbera odată cu voi, dacă voi veţi aştepta în fiecare zi ca cineva să facă ceva pentru voi. Din această cauză, căutaţi în voi înşivă rezerve de energie, acumulaţi această energie şi aruncaţi-o periodic pe masa civilizaţiilor voastre sub forma unor soluţii noi şi interesante de dezvoltare.

Întrebare: În ce măsură mecanismul de guvernare al Federaţiei Ruse este dependent de influenţa corporaţiilor transnaţionale?

Răspuns: Există asemenea încercări, acestea sunt şi se vor repeta şi în viitor. Aceasta este doar o încercare, dar nu se ia în considerare cel mai important lucru: omul nu-i nici robot şi nici o maşină care poate fi pornită oricând şi să facă orice la solicitarea cuiva. Dacă e să răspund la modul general la întrebarea voastră, atunci trebuie să vă spun că Da! Asemenea tentative sunt, dar există şi structuri care încearcă să-şi valorifice avantajele. Pe de altă parte, acestea nu sunt decât nişte tentative jalnice în comparaţie cu situaţia generală. Trebuie ca fiecare dintre voi să preţuiască viaţa care se desfăşoară în jurul lui şi să stabilească unde şi în ce măsură sunt impuse interese străine, să fie nevoit să ia în considerare şi interesele capitalului majoritar şi, mai ales, interesele persoanelor, care reprezintă aceste capitaluri peste hotare. Da, aceste sfere de interese există. Dar poate oare fiecare dintre noi să se lipsească de acestea? Probabil că da. Perioada de interacţiune adevărată, progresivă şi liberă în orice domeniu, conduce la apropierea corporaţiilor din umbră sau transnaţionale, dar acestea nu sunt decât nişte încercări jalnice de a deveni mai deştepte decât natura însăşi.

Întrebare: Care sunt marile puteri care se află în spatele corporaţiilor transnaţionale în general, din punctul de vedere al

legităților cosmologice, armele cui sunt? Pentru că drumurile noastre se intersectează şi am dori să avem o părere clară în acest sens.

Răspuns: Voi sunteți asemeni lumii voastre, care are o memorie foarte scurtă. Acest fenomen se repetă atunci când voi vă prindeți ba de una, ba de alta. Noi am discutat nu o singură dată despre rolul corporațiilor transnaționale, în care sunt reunite interese cu caracter strict economic ale diverselor grupuri sociale şi, în acelaşi timp, prezența unor divergențe ideologice între toată lumea civilizată, pe de o parte, şi un grup de oameni, pe de altă parte, care tinde spre satisfacerea intereselor egoiste şi de exploatare. Originile acestora ne duc foarte departe, nici istoria secolului al XX-lea nu poate să vă prezinte în totalitate forțele motrice care se află în spatele acestor grupuri sociale ce reflectă interesele corporațiilor transnaționale.

Întrebare: Acestea ne conduc spre evoluția sau degradarea Umanității?

Răspuns: Totul depinde de orientarea Vectorului. Din punct de vedere organizațional, acesta este un prototip al universului unitar de mâine, pe planeta Pământ. Din punctul de vedere al vectorului utilizării resurselor uriaşe care sunt acumulate şi care sunt controlate de corporațiile transnaționale – este un scop strict egoist!

Întrebare: Ei intenționează să micşoreze populația planetei prin aplicarea forței?

Răspuns: Aceasta este una dintre sarcini, dar nu mai puțin importantă, pe care şi le-au stabilit. Ei intenționează să regularizeze

aceste valuri, să le regularizeze în mod chibzuit printr-o formă civilizată, după cum consideră ei, dar, în principiu, ideea este una şi aceeaşi: să lase planeta Pământ pentru satisfacerea propriilor interese, pentru dezvoltarea clanurilor şi, în acelaşi timp să subordoneze Pământul intereselor unui grup foarte restrâns de oameni.

Întrebare: Aceste acţiuni contravin legilor Universului? Este o atitudine umană?

Răspuns: Universul dintotdeauna a considerat că civilizaţiile trebuie să găsească soluţii acceptabile, soluţii reciproc acceptabile privind reglementarea numărului populaţiei. Lumea trebuie să ajungă la o înţelegere prin care, începând cu ziua de astăzi, în mod civilizat, fără a lichida oamenii care trăiesc, să reglementeze problema populaţiei pe oricare altă planetă din întreg spaţiul cosmic. Din această cauză, deciziile spontane, care se bazează pe interesele unui grup mic de oameni, întotdeauna au făcut mult rău Eticii, iar Etica reprezintă un principiu de bază în Univers.

***

Întrebare: Cine are acces în momentul de faţă la armele psihotronice?

Răspuns: Cele mai puternice dispozitive în momentul de faţă se află nu doar în dotarea militarilor din SUA, Anglia şi Franţa, ci şi în cadrul anumitor structuri ale corporaţiilor transnaţionale care, în interes personal, pun în practică aceste dispozitive pentru a-şi rezolva problemele.

Întrebare: În Rusia există ceva similar?

Răspuns: Rusia se îndreaptă în această direcție, dar pentru a construi asemenea dispozitive este nevoie nu doar de bani, ci și de voință.

Întrebare: Pe de altă parte, dacă este o direcție fără ieșire, înfundată, unde poate duce până la urmă?

Răspuns: Prezența unei arme adecvate asigură stabilitatea în lumea aceasta.

Întrebare: În Rusia încă nu a fost construită?

Răspuns: În Rusia există dispozitive experimentale.

Întrebare: Care este efectul asupra Omenirii a activității acestor generatori în regiuni concrete?

Răspuns: De fapt, se estompează principala funcție a organismului uman, creat pentru a exista pe acest pământ, specia biologică pierde în totalitate dorința de supraviețuire, de a se mai împotrivi, de a acumula energie, energie suplimentară necesară pentru existența spirituală.

Întrebare: Cum putem rezista acestui efect, pentru ca oamenii să nu se transforme în zombi și dacă se poate face ceva în general?

Răspuns: Avem foarte puțin timp alocat pentru aceasta, iar dacă Rusia nu va reuși să construiască tipuri de arme similare, atunci, la fel ca și celelalte țări, va deveni obiectul influenței nesancționate și, drept urmare, întreaga civilizație va fi condamnată la o distrugere fizică.

Întrebare: Inclusiv a constructorilor acestui tip de armă şi a utilizatorilor? Ei nu conştientizează acest lucru?

Răspuns: Ei nu-şi dau seama de acest lucru, nivelul lor de moralitate şi de spiritualitate este foarte redus.

Întrebare: Este posibil să-i luminăm cumva în acest sens?

Răspuns: Putem să-i luminăm doar atunci când avem în mâini o armă similară. Dacă voi vă veţi pomeni în rolul de cerşetor, atunci rezultatul va fi unul negativ.

Întrebare: Dar influenţarea prin intermediul voinţei, fără psihogeneratori?

Răspuns: Pentru aceasta este nevoie de mase largi de oameni reuniţi de o singură idee.

Întrebare: Dar un grup mai mic de oameni care au susţinerea energiei cosmice?

Răspuns: Există o serie de dispozitive care au în dotare radiaţii dure, penetrante şi omul nu este astăzi în măsură să reziste unor asemenea dispozitive staţionare la nivelul fenomenelor fizice ale unor obiecte biologice concrete.

Întrebare: Unde sunt amplasate aceste dispozitive?

Răspuns: În spaţiul cosmic, există dispozitive pe nave militare, dispozitive amplasate pe mal.

Întrebare: Care sunt principiile de alimentare?

Răspuns: Baterii solare şi dispozitive nucleare. Acestea sunt deja armele zilelor noastre.

Întrebare: Armele acţionează împotriva Rusiei în permanenţă sau periodic?

Răspuns: Acestea se află în regim de luptă.

Întrebare: Se folosesc aceste dispozitive la scară largă?

Răspuns: Nu, la scară largă acestea nu se folosesc, pentru că asta ar conduce la o explozie socială de proporţii în interiorul acestor ţări.

***

Întrebare: Cine se ocupă, la nivel global, de elaborarea şi iniţierea conflictelor în Rusia?

Răspuns: Cât de mică ar fi lumea, dar întotdeauna există un loc unde se adună toată puterea necuratului. Un asemenea loc nu este neapărat SUA, pentru că din aria ţărilor, în care sunt localizate principalele reşedinţe ale guvernului mondial, fac parte o mulţime de ţări cu sisteme politice şi economice diferite. Printre acestea se numără Franţa, Anglia şi chiar Germania, dacă ţinem cont de implicarea acesteia în evenimentele celui de-al Doilea Război Mondial. Acesta este produsul activităţii guvernului mondial, al oamenilor din umbră, care realizează în mod sistematic programe de destabilizare a situaţiei social-politice la nivel mondial, creează numeroase focare de conflicte locale cu specific diferit şi mecanisme de coordonare a acestor conflicte. Este de la sine înţeles că SUA prezintă institutele sale ştiinţifice şi baza industrială

a serviciilor speciale pentru realizarea unor programe de acest gen. Ideea creării ultimului program a venit de la centru, locul în care sunt create proiectele programelor şi se dezvoltă concepţiile care stau la baza acestor programe. Un asemenea centru este reprezentat de Clubul Bilderberg, Clubul de la Roma, Comisia Trilaterală, înfiinţată la iniţiativa lui David Rockefeller – structuri care elaborează principalele concepţii referitoare la politicile strategice.

Întrebare: Va fi atrasă Rusia în conflicte militare şi se poate face ceva pentru a evita acest lucru?

Răspuns: Pe de o parte, da, ei trebuie să vă sperie şi chiar mai mult decât atât, dar, pe de altă parte, exact aceste conflicte militare vor transforma Rusia dintr-un corp amorf, moale, într-unul energic şi autoritar. Rusia trebuie să înveţe să se apere singură, să-şi instruiască poporul, naţiunea şi să fie, în orice clipă, gata de apărare. Pericolul extern va uni naţiunea, oamenii vor simţi necesitatea unei uniuni dure, fapt care va da un imbold ideilor de dreptate socială, pentru că toţi sunt egali în faţa morţii, în faţa morţii naţiunii. Voi trebuie să mergeţi cu curaj în viitor şi să nu aşteptaţi că va veni cineva şi îi va apăra pe copiii voştri, pe bătrânii voştri, hotarele voastre şi pâinea voastră.

Întrebare: Pentru a proceda corect, am dori să ştim cine se află în spatele conflictelor din Iugoslavia, Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Ucraina? Este vorba despre un grup de persoane, sau sunt conflicte separate?

Răspuns: Războiul se află la hotarele Rusiei, ceea ce este foarte convenabil în primul rând ţărilor care doresc ca Rusia să nu se ocupe de reconstrucţii şi de rezolvarea problemelor paşnice, să nu se ocupe de refacerea potenţialului economic, să nu devină

un concurent pentru marea Europă sau pentru Japonia, în partea de est, nici pentru Statele Unite ale Americii, la vest. Acesta este motivul pentru care conflictele militare de la granița cu Rusia se vor intensifica. Nu este departe ziua în care vor fi provocate o serie de conflicte la granița cu China, iar Rusia va fi încolțită și din dreapta, și din stânga; va avea o viață agitată, încordată. Toate aceste strategii sunt orientate spre un singur scop: Rusia trebuie să recunoască că a fost învinsă și să nu mai pretindă dominația mondială, să renunțe la ieșirea pe arena internațională în ceea ce privește comerțul extern și aspectul economic. Cauza principală constă în preluarea frâielor vieții economice ale Rusiei de către Fondul Monetar Internațional și de către reprezentanții intereselor acesteia – corporațiile transnaționale. Totul se desfășoară sub ochii noștri, trebuie doar să ne uităm cu atenție la evenimentele curente și la cum se schimbă imaginea lumii, cum încercările timide de a guverna Rusia se transformă într-o presiune enormă asupra vieții economice a țării, din partea corporațiilor transnaționale și a guvernul mondial din umbră.

Întrebare: Noi am obținut, cu ajutorul noilor tehnologii informații cu privire la faptul că SUA inițiază procese duplicitare în regiunile în care au fost amplasate arme nucleare și centrale (electrice) nucleare, pentru ca pe fondul unor radiații naturale să se suprapună și un fond artificial, contribuind astfel la iradierea oamenilor. Aceste acțiuni sunt necesare SUA pentru a micșora în mod forțat numărul populației de pe glob?

Răspuns: Problema constă în faptul că pentru a efectua o selecție naturală, despre care ați amintit mai sus, există multe mijloace și metode. Nu este neapărat nevoie să concentrăm mecanismele pentru realizarea acestei selecții naturale, prin intermediul descoperirilor științifice, în locurile de amplasament

a centralelor (electrice) nucleare. Bineînțeles că procesele de dezintegrare nucleară în reactoarele atomice, prin însăşi natura lor, contribuie la formarea fizică a numeroase particule, şi care, ținând cont de energia pe care o produc, sunt capabile să creeze alte lumi, asemeni lumii voastre, sau să le distrugă. O concentrare de energii de asemenea proporții, pentru creare sau pentru distrugere nu este necesară. În momentul actual, în laboratoarele celor mai mari universități americane, există dispozitive ce permit crearea unui număr limitat de mini-reactoare. Acestea pot crea atâtea particule elementare, încât să fie suficiente a fi distribuite pe suprafața unui teritoriu anume sau asupra unei anumite părți din populație.

Întrebarea referitoare la locurile experimentelor în masă unde au fost construite centralele (electrice) nucleare se referă la anii '50, '60. Atunci a fost descoperit efectul răspândirii acestor particule şi concentrarea masivă în aceste locuri, în acea perioadă s-au desfăşurat o serie de experimente, dar asta a fost demult. Astăzi există instalații mobile, care permit coordonarea deplasării particulelor elementare pe oricare teritoriu, în orice oraş sau locație pentru a influența un anumit număr de oameni sau un anumit teritoriu. Problema amplasării centralelor (electrice) nucleare şi problemele de securitate ale oamenilor din acele zone sunt în centrul atenției unui mare număr de specialişti care se ocupă intens de această problemă şi țin situația sub control.

Este mult mai simplu să realizăm aceste programe în locurile unde nu există o monitorizare la fel de strictă şi nu există o evaluare adecvată a situației. Există dispozitive capabile să emită particule elementare la distanță, dispozitive care pot fi plasate într-o geantă, în buzunar sau în maşină. Aceste semnale pot fi transmise prin sistemele de comunicare prin sateliți şi pot fi coordonate la distanță. Ştiința a progresat atât de mult, încât activitatea în cadrul centralelor (electrice) nucleare este depăşită, pentru că amplitu-

dinea acelei energii şi volumul particulelor elementare, care apar în reacţiile nucleare, este atât de mare, încât este greu de ţinut sub control. Mai apoi, voi uitaţi de faptul că pe parcursul reacţiilor nucleare sunt folosite produsele de fisiune rezultate din dezintegrări radioactive care, pe parcursul a zeci de ani, vor continua să emită particule elementare cu efect nociv asupra mediului înconjurător, inclusiv asupra cercetătorilor şi asupra populaţiei. Deja au fost obţinute elemente radioactive cu o perioadă de dezintegrare mai mică şi care permit asigurarea securităţii cercetătorilor care se ocupă de experiment. În acest fel, a devenit o procedură extrem de simplă ca, prin intermediul procesului de dezintegrare nucleară, cu ajutorul reacţiilor care dezintegrează aceste nuclee şi în care se formează particulele elementare, să coordonăm aceste procese pentru a le orienta spre sisteme biologice concrete, spre oameni concreţi. Sistemul câmpurilor energetice este aproximativ la fel, iar rezultatele ştiinţifice în acest domeniu fac posibilă manipularea câmpurilor care sunt produse de orice sistem biologic.

Întrebare: Cât de real este proiectul european al acceleratorului de particule Large Hadron Collide (LHC), când ne putem aştepta la rezultate şi în ce măsură vor fi acestea un progres pentru viitorul planetei noastre?

Răspuns: Acceleratorul de particule va fi lansat pentru o serie de valori de proiectare, până în anul 2035. Savanţii vor prezenta rapoarte referitoare la succesele obţinute, dar rezultatele adevărate vor veni mai târziu. Acea energie pe care ei încearcă să o controleze, ascunde în sine o forţă enormă. O forţă constructivă, dar şi distructivă în acelaşi timp. Până când savanţii nu vor înţelege cu ce urmează să se confrunte, până atunci nu vor primi rezultatul

căutat. Responsabilitatea este prea mare. Noul tip de energie obținut va permite o rezolvare a problemelor de ordin energetic, dar poate duce și la distrugerea planetei[4].

Întrebare: Cât de reală este existența unui program de vivisecție prin violență, elaborat de corporațiile transnaționale? În ce constă acest program?

Răspuns: Vorbiți în acest caz despre variante ale selecției naturale care, bineînțeles că au existat în trecut, există și în momentul de față. Nu are rost să discutăm despre cât de mare este paleta utilizării și aplicării acestor programe. În procesul evoluției sale, croindu-și drum înainte și distrugându-i pe cei slabi, umanitatea a ajuns la un asemenea nivel de dezvoltare, în care programul de distrugere a sistemelor biologice prin violență poate fi aplicat într-un spectru destul de larg, începând cu folosirea unor preparate chimice în mâncare și terminând cu radiațiile elementare în infraroșu, care acționează asupra biosistemelor.

Experimentele se desfășoară și s-au desfășurat și în trecut, prin anii '30, atât pe teritoriul Germaniei, cât și în America, iar în momentul de față tehnologia acestor experimente a ajuns la un asemenea nivel de perfecțiune, încât procesul de realizare a unor experimente de asemenea natură poate fi desfășurat în orice spațiu închis. Tehnologia prevede introducerea în elementele de bază ale unei culturi a anumitor particule, substanțe care generează modificări ale culturilor. Culturile, la rândul lor, produc efecte și influențează codul genetic uman. Structurile de acest tip pot fi

[4] La sfârșitul lunii noiembrie 2009, la o nouă lansare a Acceleratorului de particule Large Hadron Collide, a fost înregistrată o anomalie a particulelor: particulele elementare care trebuiau să se formeze la o distanță de maxim câțiva milimetri de locul ciocnirii particulelor, au zburat la o distanță mult mai mare și chiar au reușit să părăsească conducta de vacuum. Acest fapt ne demonstrează încă o dată forța imprevizibilă a acestor energii.

aplicate în domenii precum cel alimentar, sau alte domenii similare. Aceste sisteme au fost incluse în cadrul unor structuri industriale care se ocupau de producerea îngrăşămintelor chimice. Astfel, în produsul alimentar cultivat şi, ulterior, consumat de către om, se află elemente cu acţiune nocivă asupra unor centre ale sistemului biologic uman.

Trebuie menţionat că există programe destinate, în primul rând, experimentelor pe diverse teritorii. Acestea pot fi efectuate în spitale, unităţi militare etc. Deocamdată experimentele n-au ajuns la proporţii catastrofale, pentru că scopul actual al corporaţiilor transnaţionale şi structurilor care se află la conducerea acestora nu constă în distrugerea imediată, brutală a populaţiei unei ţări anume.

Programul de suprapopulare, nu se află deocamdată în faza de pericol pentru civilizaţie. Pe de altă parte, în ţările de sud-est ale Asiei, în unele regiuni din Africa şi ale Orientului Apropiat – China şi alte ţări care se află în apropiere, precum şi în unele republici asiatice, nivelul suprapopulaţiei este foarte mare. Guvernele acestor ţări, peste vreo 20-30 de ani, se vor confrunta cu problema asigurării populaţiei cu produse alimentare, resurse naturale etc.

Dar până când aceste ţări, în care s-a produs o explozie bruscă demografică a populaţiei, nu pretind aşa-numita „coroană mondială", ele nu reprezintă o concurenţă pentru transnaţionali, nici în distribuirea resurselor, nici a materiei prime. Aceste ţări nu ocupă primul loc nici în domeniul economiei, nici în domeniul financiar. Ele nu decid politica mondială şi, din aceste considerente, toate încercările în acest domeniu se află în faza de experiment, iar rezultatele obţinute, destul de bune pentru orice domeniu al acestor elaborări, există. Astfel că atunci când companiile care se ocupă de asemenea programe vor simţi un pericol în această direcţie, vor putea să-şi schimbe destinaţia în oricare altă regiune, pentru a-şi continua experimentele pe populaţia altor naţionalităţi.

***

Întrebare: Noi am reuşit să obţinem o informaţie, prin intermediul Metacontactului, precum că Rusia se află sub un capac protector. Este adevărat?

Răspuns: Totul depinde de ce anume înţelegeţi voi prin această expresie. De fapt, influenţarea unei naţiuni întregi este imposibilă. Influenţarea unei persoane anume sau a unui grup este posibilă doar în cazul unei alinieri exacte şi doar la un nivel concret. Putem aduce şi exemple în acest sens. Dacă se creează o situaţie în care au loc explozii de emoţii, de exemplu, mulţimi de mii de oameni pe stadioane, la demonstraţii, atunci factorul principal de unificare este cel emoţional şi pe această structură este posibilă manipularea şi coordonarea unui mare număr de conştiinţe sociale. Dacă oamenii se adună în cadrul unor simpozioane sau întâlniri, atunci este posibilă influenţarea conştiinţei maselor, a structurilor energetice mult mai fine din punct de vedere al nivelului mental.

Teoriile cu privire la particulele elementare au drept scop influenţarea invizibilă, insesizabilă a creierului uman. Aceste structuri energetice sunt foarte fine şi cu tehnologii de asemenea natură putem influenţa doar oamenii care au un anumit nivel de dezvoltare, sau oamenii care alimentează suplimentar egregorul care asigură cu energie popoarele şi naţiunile sale. Astfel că nu putem spune la modul general că o naţiune sau un popor se află sub influenţa unei energii sau alteia, pentru că influenţa nu se răsfrânge asupra întregului volum al conştiinţei sociale, ci numai asupra celor care acceptă această influenţă, asupra cărora îşi poate exercita puterea. Este imposibilă influenţarea unui factor care nu este îmbinat cu indicatorii energetici.

Putem afirma, de asemenea, că influenţarea cu ajutorul unui fascicul de particule elementare este posibilă nu doar asupra naturii vii în accepţiunea voastră. Aceste fascicule pot modifica structurile

substanțelor organice și neorganice. Aici se află resurse enorme de influențare, dat fiind faptul că în majoritatea substanțelor organice și neorganice nu se regăsesc factorii caracteristici sistemului biologic legat de activitatea cerebrală. În acest sens, activitatea particulelor elementare cuprinde suprafețe mari și ele sunt capabile să modifice structura unor substanțe de tipul culturilor verzi, apă, pietre și a altor elemente componente din natura vie și moartă.

Din acest punct de vedere – da, este posibilă influențarea fasciculelor energetice imense de particule elementare, pe care o exercită asupra acelor teritorii care creează condițiile necesare existenței umane. Altfel spus, are loc o influențare indirectă. Iar din punctul de vedere al influenței asupra sistemului biologic, există o mare varietate de alegere, influențarea este posibilă doar pentru anumite locuri de ședere, inclusiv găsirea acelui sistem biologic care va recepționa această influențare.

Întrebare: Cum ne putem proteja de influențarea negativă umană?

Răspuns: Tot ceea ce este legat de influențarea directă a omului, se manifestă sub forma câtorva aspecte, de care trebuie să ținem cont:

– în primul rând, trebuie văzut dacă există cu adevărat o persoană care are intenții dușmănoase în raport cu altă persoană și vrea să-i facă rău, inclusiv folosind posibilitatea generării de energie care distruge membrana fizică a corpului uman. Pentru a realiza o astfel de amenințare, omul trebuie să lucreze o perioadă lungă de timp în această direcție, să intre într-o stare modificată de conștiință, acumulând sau formându-și energia, după care o transmite în direcția persoanei vizate. Aceasta este prima etapă de lucru și reprezintă sursa de energii negative sau distructive pentru organism și pentru sistemele organismului, în general;

– în al doilea rând, în ce măsură organismul vostru, sistemul vostru energetic deține un spectru de energii similare cu cele care au fost orientate spre voi. În cazul în care calitatea energiilor orientate spre voi cu intenții dușmănoase nu întâmpină un răspuns de rezonanță, atunci o astfel de influențare nu-și va atinge scopul, voi veți fi curați, aceasta va trece pe lângă sau prin voi, fără a vă atinge cadrul energetic, din următorul motiv: frecvența energiilor este diferită de cea a fenomenului care încearcă să vă influențeze, explozia sau saltul puternic de energie, din care se naște o energie de o nouă calitate, nu se va produce și în corpul vostru.

Concluzie: trebuie să vă controlați emoțiile întotdeauna sau, cel puțin, să încercați să vă controlați gândurile, intențiile, dorințele și tot ceea ce vă poate provoca o încărcătură de energii negative, care, mai târziu, poate intra într-o rezonanță cu o influență orientată spre voi. Ca o consecință sau ca o continuare, voi sunteți strâns legați de oamenii care se află în relații apropiate de rudenie cu voi. Dacă această energie nu găsește un răspuns complet în sistemul energetic al organismului vostru și nu poate interacționa cu sistemul vostru energetic, atunci o parte din această energie, prin canalele energetice care vă leagă de celelalte persoane, se poate conecta la sistemele lor energetice. Acest mecanism de realizare a influenței este obiectiv și poate exista în realitate.

Trebuie remarcat că este vorba de acei oameni care, în mod periodic, verbal, sau în gând au orientat în direcția voastră o indignare puternică, sau un fascicul de anumite energii. Este important să tratăm asemenea influențe cu cât mai mult echilibru și tact. Întotdeauna ne putem programa printr-o stare de voință și deziderate, ne putem forma un spirit absolut liber de orice influențe, chiar și în cazurile în care unele dintre energiile active pot avea o frecvență similară cu cea a sistemului nostru energetic și, din aceste considerente, trebuie să ne apreciem ca un mecanism de trecere, care nu reacționează la toate energiile orientate spre el.

Principiul este unul destul de simplu: tot ceea ce aveți este suficient de stabil şi intercondiționat în plan energetic. Întregul surplus de energie trebuie trecut prin filtrul voinței voastre, aplicând o formulă simplă: oare am nevoie de această energie suplimentară, sau îmi este suficientă energia pe care o am deja. Astfel îți poți insufla rapid formula liniştită de a nu interacționa cu orice tip de energie orientată spre tine fără o filtrare prealabilă. Puteți accepta intrarea unor energii. Aceasta este, de fapt, ca un program de protecție, care vă este necesar şi util, iar restul de energii nu interacționează nici cu voi, nici cu apropiații voştri. Aceasta este una dintre formulele de protecție şi un semnal de comandă al propriului corp energetic privind organizarea activității, fapt care vă va permite să evitați mai multe tipuri de influențe şi să realizați cel mai uman principiu: voi nu sunteți creați pentru influențe negative. O definiție regândită pentru fiecare dintre voi, inclusiv a apropiaților voştri, reprezintă un mijloc universal de a rezista sau, cel puțin, de a vă reface după unele influențe negative, de a deveni pentru acestea inaccesibili.

***

Întrebare: Putem oare cu ajutorul mijloacelor tehnice să schimbăm atitudinea societății?

Răspuns: Acestea nu vor schimba esența proceselor reale. Generatorii psihotronici pot reprima anumite activități doar pentru o perioadă de timp, pot să le amâne sau, în alt sens, pot distruge o parte a societății, dar nu să coordoneze – în acest sens, perspectiva este mică, slab productivă, pentru că nu schimbă condițiile reale printr-o slăbire artificială, îndobitocirea sau transformarea oamenilor, pentru o perioadă de timp, în ființe care nu-şi dau seama de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Această influențare nu va produce modificări majore şi nu va rezolva problema.

***

Întrebare: Care este semnificația termenului *armă cu caracter etnic* și cine se ocupă de elaborarea acesteia?

Răspuns: Rezultate impresionante în acest domeniu au obținut SUA și Israel, iar domeniul cuprinde probleme de organizare mondială și de guvernare mondială. În mare parte, aceste probleme reprezintă obiectul de interes nemijlocit al acelei părți a omenirii care nutrește planuri referitoare la guvernarea mondială, iar acest lucru astăzi este caracteristic oamenilor care se autointitulează „guvernul mondial".

Arma cu caracter etnic reprezintă o formă de conducere a populației, urmărind anumite scopuri, de regulă de acaparare și orientate spre structurarea în mod conștient a populației lumii, prin îndeplinirea anumitor funcții.

Atitudinea egoistă față de tot ce ne înconjoară a condus, în consecință, spre aceste idei anti-materiale de a construi o armă cu caracter etnic. Forma, sau mai bine zis, mecanismul acesteia se aliniază pe direcții diferite. În primul caz, este vorba despre cercetări în domeniul ingineriei genetice, studierea mecanismelor genelor responsabile pentru anumite funcții, determinarea genelor responsabil de aspirațiile sau organizarea volitivă a persoanei. Aceasta este una dintre principalele direcții. Următoarea direcție, a doua – elaborarea dură și brutală a diverselor tipuri de arme biologice și virusologice, care permit exterminarea reprezentanților unei întregi colectivități culturale. Fiecare etos are anumite puncte slabe din punctul de vedere al funcționării în lumea înconjurătoare. Căutarea virușilor care distrug corpul fizic sau sănătatea psihică a unui etos sau a unei națiuni, permite reglarea cantității și calității acestora.

A treia direcție este legată de încercările dure și brutale de a confrunta populația prin intermediul așa-numitei „spălarea creierilor" națiunii. Se are în vedere prelucrarea informațională a grupurilor de colectivități culturale, confruntarea acestora după principiul certurilor, alimentând asemenea situații cu zvonuri mincinoase și cu concepții referitoare la intențiile altor națiuni. Există o serie de direcții mai puțin importante, dar principalele au fost deja menționate.

Întrebare: Au reușit SUA sau Israel să obțină rezultate concrete în această direcție?

Răspuns: Rezultate depline în această direcție n-au reușit să obțină, din simplul motiv că este inutil să declanșezi un război împotriva materiei în sine. În sens general, acțiunea lor este interpretată ca o încercare de a schimba mersul natural al lucrurilor, să-l reorienteze spre realizarea intereselor personale în cadrul unei structuri complexe de formațiuni, valori etc. Din acest motiv există și unele reușite tactice, pentru că periodic poate fi observată apariția unor conflicte armate locale, ceea ce este, de fapt, una dintre manifestările acestui tip de armă. Următorul pas constă în apariția diverselor infecții virusologice din cauze necunoscute, epidemii etc.

În ceea ce privește Rusia, trebuie să remarcăm următorul lucru: coordonarea acestui proces până la sfârșit lipsește, adică natura începe să se apere de una singură, ca un sistem de ordine globală.

Caracteristice pentru Rusia sunt o serie de metode și de tehnici de abordare, care se manifestă printr-o formă bine organizată. Astfel, sunt create condiții speciale în care națiunea începe să se micșoreze din punct de vedere demografic sub aparențele unor procese naturale, dar care de fapt sunt impuse și special organizate: prin lipsirea de mijloace de existență,

provocarea dușmăniei, agresiunii, cultivarea violenței ca formă de viață în societate. Toate acestea nu sunt altceva decât componente ale armelor cu caracter etnic.

Conflictele locale și implicarea în acestea a diverselor grupuri etnice devin tot mai dese. Scopul este unul singur – să micșoreze, prin orice mijloace, numărul populației, să confere o putere mai mare de coordonare a proceselor. Alimentarea zvonurilor, a panicii, manipularea conștiinței maselor, prelucrarea populației prin intermediul mass-media, radio și TV – toate acestea reprezintă o formă clară și perceptibilă de folosire a unor asemenea tipuri de arme. De regulă, organizatorii și executanții sunt distribuiți în teritoriu (se are în vedere distribuirea forțelor și mijloacelor) și din această cauză este foarte greu de demonstrat sau de făcut legătura dintre cauzele și urmările proceselor care au loc. În acest domeniu au progresat purtătorii etnosului israilean care locuiesc nu doar în America. În sens global, natura în sine este protejată de toate aceste influențe, dar în contracararea tactică, totul se rezumă la înțelegerea acestor oportunități de către oameni care au puterea și dreptul de a lua decizii la nivel guvernamental, pentru organizarea măsurilor de securitate. Într-o anumită măsură, realizarea lor este destul de dificilă, pentru că este nevoie de o dezvoltare intelectuală superioară a persoanei. O dezvoltare medie sau sub medie nu le permite oamenilor să perceapă atât de subtil lumea înconjurătoare.

***

Luând în considerare ultima informație, putem trage concluzia că rezultatele scontate cu privire la aplicarea metodelor și a mijloacelor „războiului minții" în caz de atac, ar putea fi următoarele:

- impunerea unui mod de gândire inamicului;
- programarea comportamentului;
- programarea stării psihice;

- perturbarea gândirii şi a unei analize adecvate;
- impunerea unor tipuri de apreciere (simpatie, antipatie etc.);
- introducerea unor tipologii de gândire ideologică;
- modificarea statutului social al forţei vii a inamicului;
- provocarea emoţiilor necesare;
- provocarea (acutizarea) unor îmbolnăviri (psihice şi fiziologice);
- distrugerea forţei vii (în caz de necesitate);
- influenţarea particularităţilor genetice;
- micşorarea potenţialului fizic şi psihic.

Pentru a evita prejudiciile în detrimentul securităţii, prin aplicarea vechilor metode şi mijloace în procesul de apărare putem obţine:

- depistarea factorului de influenţă;
- determinarea caracterului pericolului, a sursei şi a metodelor de influenţare;
- retragerea influenţei, reabilitarea;
- blocarea surselor de influenţă;
- creşterea rezistenţei personalului faţă de influenţele din exterior, măsuri de profilaxie.

Colonelul Leontjev a reunit mai multe metode de influenţă hipnotică a oamenilor şi a elaborat astfel metode de protecţie împotriva influenţelor de acest fel. Din arsenalul metodelor specialistului PSI, în momentul de faţă, fac parte următoarele abilităţi:

- Tehnici de hipnoză ericksoniană şi de programare neurolingvistică, ca metode puternice de influenţă subconştientă asupra altor persoane;
- Codicele lui Mag şi principiile de influenţă hipnotică (reglarea, modelarea mesajului, caracterul nespecific al mesajelor, dominarea sugestiilor indirecte asupra sugestiilor

directe, caracter metaforic, regresiune şi progresiune, plasticitate etc.);

- Modelul principal de influenţă hipnotică (crearea stării de transă, sugestii indirecte);
- Obţinerea rezonanţei (metode de acordare în raport cu poza, gesturile, vocea, tempoul, ritmul de respiraţie al partenerului, metode de a începe a vorbi în limbajul gândurilor, sentimentelor valorilor şi al dorinţelor partenerului).
- Principalele tehnologii de inducere a stării de transă (utilizarea, ratificarea, regresiune şi progresiune, confuzie);
- Planificarea sugestiilor (istorii, truisme, alternative determinate şi limitate, presupuneri şi contradicţii, transformarea conţinutului temporal, citate ascunse, mesaje ascunse, denaturarea structurii sintactice şi mesaje intercalate);
- Aspecte sugestive suplimentare (tehnologii de argumentare în stare de transă, principiul contextului pozitiv, reproducerea punctului de vedere al colegului, principiul metaforizării şi al caracterului intuitiv al retoricii etc.);
- Hipnoza în corespondenţa de afaceri;
- Metodele de protecţie împotriva hipnozei şi a influenţei informaţional-energetice.

Cu această listă intenţionăm să încheiem capitolul despre ştiinţa contemporană, care rămâne dincolo de limitele cunoaşterii savanţilor ortodocşi care o consideră falsă. Dacă este aşa sau nu în realitatea de zi cu zi, rămâne la aprecierea ta, stimate cititor.

CAPITOLUL X
Înnăscut şi dobândit

Omul a fost înzestrat cu darul de a primi informaţii de nivel superior din momentul apariţiei sale pe Terra. Treptat, pe măsura evoluţiei sale, omul a pierdut această capacitate, care a rămas, astfel, apanajul oamenilor aleşi. La unii oameni, această capacitate se manifestă în mod spontan. Datorită faptului că nu înţeleg ce se petrece, aceştia încep să experimenteze. Deseori aceste încercări se termină fie cu internarea oamenilor într-o clinică de psihiatrie, fie mult mai tragic. Şi în viaţa de zi cu zi întâlnim deseori oameni care sunt ferm convinşi că „aud voci" care le şoptesc cheia unor mari descoperiri sau a unor revelaţii şi le solicită anumite acţiuni.

Fenomenele de acest tip sunt destul de periculoase pentru sănătate şi sunt provocate, de regulă, de un scurt dezechilibru energetic, sau de o tulburare psihică de lungă durată. Aceste fenomene erau cunoscute şi de serviciile speciale. Pe la mijlocul secolului trecut, marile puteri ale lumii au alocat fonduri uriaşe pentru ample cercetări în acest domeniu atât savanţilor, cât şi militarilor. Specialişti în domeniul securităţii aduc în discuţie tot mai des faptul că fenomene similare pot fi induse cu ajutorul unor tehnici PSI, în scopuri strict practice. Este vorba de manipularea conştiinţei unei singure persoane, sau a unui întreg grup social format din indivizi apropiaţi ca formă, aspect, dar diferiţi din punct de vedere spiritual şi care urmăresc obiective strict individuale.

Dacă până nu demult aceste tehnologii se aflau sub controlul specialiştilor militari, astăzi aceste tehnologii sunt utilizate în unele domenii precum internetul, mijloacele de informare în masă, publicitate, diverse scenarii de escrocare a oamenilor, practici religioase şi în multe alte domenii sociale. Pe practicarea metodelor de acest gen, care au apărut pe piaţa socială actuală, se bazează numeroase şedinţe de hipnoză, show-uri ale maeştrilor extrasens, şedinţe private de vrăjitorie şi chiar adevărate şarlatanii.

Trebuie să menţionăm, în mod special, faptul că aceste „minunăţii" şi fenomene nu au nimic în comun cu metacontactul. Mai trebuie reţinut încă un lucru important. Informaţia negativă care conţine, de regulă, un vector al degradării mentale, poate fi luată ca un virus. Acesta distruge conştiinţa umană împingându-l pe individ spre comiterea unor gesturi sau fapte ce nu-i sunt caracteristice: fapte de huliganism, escrocherii, corupţie şi un fenomen cu care ne confruntăm din ce în ce mai des – forma supremă de agresiune – omorul. Interacţiunea acestor energii, cu o frecvenţă diferită a vibraţiilor şi a calităţii lor, reprezintă procesul de evoluţie a Universului. În încercarea lor de a explica cât mai clar şi mai uşor de înţeles acest fenomen, oamenii au născocit Binele şi Răul.

Capacităţile reale ale celor pe care noi îi numim operatori ai canalelor de informaţie, sunt create de Univers conform legilor fundamentale de schimb informaţional-energetic şi ele alcătuiesc mecanismul de metacontact. Criteriul de adevăr al acestei tehnologii este reprezentat întotdeauna de calitatea informaţiei obţinute. Informaţia incompletă şi greu de explicat reprezintă efectele secundare, un fel de bruiaj similar undelor radio.

Ce simte operatorul în momentul în care stabileşte legătura de contact sau când obţine informaţia necesară? Clarvăzătoarea de origine americană, Jane Dixon, a relatat că informaţia cu privire la evenimentele viitoare venea în moduri diferite. Uneori se întâmplau revelaţii de acest gen printr-un contact nemijlocit cu o persoană. Contactul fizic, explica Dixon, îi permitea să „se plieze

pe aceeaşi frecvenţă de undă a persoanei respective, pentru a simţi vibraţia energetică a acesteia". Pentru ea era suficient să cunoască data naşterii unei persoane, pentru a putea spune care sunt evenimentele ce o aşteaptă în viitorul apropiat sau care au avut loc în trecut. Contactul cu sursa de informaţii necesita, din partea lui Jane Dixon, un mare consum de energie, astfel încât, după şedinţe, era foarte slăbită. Trebuie remarcat în acest context că operatorii ruşi, în momentul actual, nu se confruntă cu pierderi energetice în momentul contactului cu câmpul informaţional-energetic. Aceasta se întâmplă pentru că nicio şedinţă profesională de metacontact nu se desfăşoară fără susţinerea, asigurarea sau controlul specialiştilor.

Nu trebuie să confundăm activitatea profesioniştilor care se ocupă de protecţia psihofizică a persoanelor, protecţie pe care sunt obligaţi să o asigure, cu percepţiile extrasenzoriale ale unui amator, chiar dacă sunt extra-ordinare. Energiile întotdeauna îşi fac simţită prezenţa. Metacontactul lucrează pe frecvenţele unor vibraţii mult mai înalte şi a unor energii mult mai subtile. Mai multe detalii despre activitatea teroriştilor extrasenzoriali şi a gărzilor de corp vom prezenta într-o altă carte. Acum să ne întoarcem la metacontact.

Edgar Cayce, la întrebarea cu privire la facultăţile sale extra-ordinare şi proveniența acestora, a primit următorul răspuns: „Raţiunea conştientului se supune raţiunii subconştientului, supraconştientului şi raţiunii spirituale şi comunică cu conştiinţe similare. Informaţia poate fi obţinută din oricare raţiune subconştientă a acestui plan, sau din impresiile lăsate de anumiţi indivizi care au trecut într-un alt plan, precum o oglindă care reflectă imaginea". Cayce a murit în 1946 din cauza suprasolicitării fizice. Dacă vom compara explicaţia dată de el însuşi facultăţilor sale fenomenale, cu informaţia obţinută de operatorii ruşi la sfârşitul secolului trecut, atunci vom constata că baza proceselor informaţional-energetice este identică în ambele cazuri. Diferenţa constă

doar în nivelul de interacțiune energetică și în punctele de control în obținerea acestei informații. Este important să înțelegem că câmpul informațional este structurat extrem de rigid și reprezintă un sistem aparte, care nu poate fi atins, dar poate fi înțeles doar în momentul în care intri în contact cu acesta. Trebuie spus că astăzi aceste probleme tehnice nu mai sunt un secret și prezintă un interes deosebit din partea specialiștilor NAST Rusia. Singurul lucru care rămâne necunoscut pentru cei inițiați este metoda de antrenament și ieșirea pe canalul informațional. Bicicleta a fost deja inventată, mai trebuie doar să învățăm să mergem pe ea.

Întrebarea dacă omul poate, de unul singur, să obțină accesul la câmpul informațional, este retorică. Care este câmpul informațional și care este canalul informațional? De fapt, despre ce fel de om este vorba?

Ceea ce se numește darul clarviziunii, reprezintă o facultate care i-a fost dăruită omului din momentul nașterii sale: de a vedea unele evenimente din trecut sau din viitor. Această calitate era extrem de evidentă la Jane Dixon. Ceilalți clarvăzători renumiți au trecut prin situații stresante. Nostradamus a trăit drama morții familiei sale din cauza epidemiei de ciumă. Cayce a trecut, în copilărie, prin experiențe emoționale profunde la moartea bunicului său, pe care îl adora. Wolf Messing a înghețat în stradă și, trezindu-se la morga spitalului, a trecut, practic, prin moarte clinică. Vanga, la o vârstă fragedă, a nimerit într-o furtună de nisip și a orbit.

Noi putem doar presupune că după aceste evenimente, marii clarvăzători au dobândit acest har. Este de la sine înțeles că aceasta nu înseamnă neapărat ca aceste capacități să fie asemenea acelor evenimente. Bineînțeles că au avut capacitatea de contact cu alte canale informaționale de la naștere, iar stresul profund a contribuit la activarea acestei capacități. Astăzi este binecunoscut faptul că mecanismul schimbului de canal informațional presupune reglarea creierului uman la nivelul unor vibrații înalte, care îi permit omului să „se adapteze" pe frecvența necesară. Astfel, simplificând puțin

lucrurile, putem spune că procesul în sine este analogic procesului de lucru al radioului, care se setează pe o anumită frecvență de undă. Sau la fel ca atunci, stimate cititor, când căutați ceva pe internet și tastați coordonatele site-ului care vă interesează. Calculatorul caută în continuare ceea ce aveți nevoie. Pur și simplu trebuie să știți ce căutați. Acest exemplu este extrem de simplu. În situații de excepție, omul se poate conecta la banca de date informațională în mod spontan, involuntar, prin simplul fapt că sistemul lui nervos s-a pomenit într-o stare de sensibilitate crescută și atunci anumite cunoștințe, informații vin sub forma unor „revelații", „descoperiri" etc.

În momentul actual au fost elaborate metode prin care omului îi este indusă o stare de hipnoză ușoară, în care el nici nu conștientizează faptul că este manipulat, subconștientul lui este încetinit și se pot induce comenzi de sinceritate, mărturisire sau un anumit comportament.

De multe ori asemenea conexiuni sunt efectuate în mod direct, având un obiectiv clar. Acest lucru se întâmplă odată cu dobândirea abilității de a induce o stare deosebită a psihicului, în mod spontan. În acest caz este vorba de metode netradiționale de obținere a informației. Stările deosebite ale psihicului se manifestă în atingerea și menținerea unui nivel minim de veghe, cu scopul stimulării proceselor psihofiziologice responsabile pentru manifestările efectelor câmpului biologic. Printre metodele de obținere a stărilor de conștiință modificată se numără și o serie de procedee naturale și tradiționale, de tipul inducerii somnolenței, meditația, relaxarea etc., procedee mai dure de percepție: izolare senzorială și amplasarea într-un spațiu „fără orientare" și o serie de metode discutabile care întrebuințează mijloace psihotrope (narcotice).

Pentru a înțelege mecanismul de funcționare, este important să înțelegem ceea ce s-a discutat în capitolele anterioare.

Prima generație de cercetători din Rusia, în perioada anilor 60-80 ai secolului trecut, care și-au desfășurat activitatea în domeniul psihotronicii, au fost parapsihologii, bioenergeticienii și alți entuziaști asemeni lor. Savanții căutau sursa energiei în lumea exterioară, experimentând și încercând să analizeze rezultatele activității lor. Pe măsură ce avansau, căutau noi căi de obținere a stării de conștiință modificată apelând la un anumit regim alimentar și folosind anumite preparate psihotrope la care aveau acces. Simptomele de otrăvire psihică (intoxicare cu produse specifice activității hormonale sporite ale organismului) erau extrem de evidente. Erau dese cazurile îmbolnăvirilor de diabet zaharat.

Activitatea energetică a organismului este strâns legată de modificarea stării de conștiință. Insuficiența de la nivel energetic provoacă disfuncții ale activității sistemului hormonal. Activitatea operatorului este însoțită de antrenamente foarte serioase. Sistemul hormonal cu antrenamente îndelungate reprezintă rezultatul activității hormonale specifice, care însoțește sarcina psihică și fizică exercitată asupra omului. Sistemul hormonal oferă, pe lângă noile capacități fizice și psihice, resurse suplimentare imunității organismului uman, fapt ce conferă o protecție sigură împotriva diverselor îmbolnăviri. Manipularea psiho-fizică și rezultatul acestei manipulări sunt strâns legate de subiectul acțiunii: rămân un instrument puternic pentru manipulări ulterioare. Dar în procesul de lucru pe canalul informațional-energetic apar probleme de o altă natură.

Aceste probleme constau în faptul că operatorii, în cazul unei evoluții eficiente, sunt capabili să influențeze mersul evenimentelor din jurul lor (în familie, la serviciu, în imediata apropiere). O presiune specifică încep să resimtă soții, prietenii, partenerii de afaceri și alte persoane care intră în contact cu operatorul. Nu mai vorbim de aparatul de conducere al subunității în care își desfășoară activitatea operatorul. Cu rare excepții, acest lucru se întâmplă de regulă cu toți operatorii. Militarii ruși erau conștienți de aceste

fenomene şi le acordau o atenţie sporită. În spatele acestei afirmaţii se afla nu doar îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate, ci şi viaţa persoanei în cauză. Găsirea unui nou echilibru era necesară fiecărui personaj care participa în lanţul tehnologic al metacontactului şi, credeţi-mă, este o sarcină foarte, foarte dificilă.

Echipa de operatori militari nu poate fi alcătuită la ordin, din oricine. Pe la sfârşitul anilor optzeci, începutul anilor nouăzeci ai secolului trecut, în mai multe unităţi speciale, aceste echipe se alcătuiau în mai mulţi ani. Candidaţii erau selectaţi din rândul celor care posedau facultăţi excepţionale. Să nu uităm de faptul că aceştia erau militari – cursanţi ai instituţiilor superioare de învăţământ, soldaţi, care îşi efectuau stagiul militar, ofiţeri ai armatei ruseşti şi din Comitetul Securităţii de Stat. După o serie de teste şi de interviuri, începea o muncă laborioasă de selectare a candidaţilor în grupul principal. Astfel, dintr-o mie de persoane selectate după facultăţile extra-ordinare pe care le posedau, la sfârşit rămâneau doar o sută. Din aceste o sută de persoane, după pregătirea finală, rămâneau aproximativ zece – douăsprezece persoane, cu un rezultat al veridicităţii informaţiei obţinute mai mare de 95%.

Niciunul dintre operatori nu era acceptat pentru o astfel de activitate fără o verificare prealabilă a informaţiei pe care o obţinea prin metoda metacontactului. Astfel, operatorului i se puneau mai multe întrebări, la care răspunsul era imposibil de ştiut. Răspunsul exista într-o altă dimensiune temporală, într-un alt loc sau împrejurările erau atât de neclare, încât era imposibil să-l formulezi fără o informaţie suplimentară. Pentru început, întrebările erau simple, pe parcurs devenind tot mai complexe. Atunci când veridicitatea răspunsurilor era confirmată din surse suplimentare, operatorul putea trece la îndeplinirea unor sarcini de mare răspundere. De verificarea datelor furnizate de operator în timpul metacontactului se ocupau subunităţi operative din mai multe servicii militare, începând de la Serviciul de Contrainformaţii

Militare, Direcția Generală de Informații a KGB și până la milițienii de sector și lucrătorii din arhive. Doar atunci când informația era confirmată, colaborarea cu operatorul respectiv continua. Din acest moment îi erau încredințate sarcini pentru îndeplinirea cărora, atât el personal, cât și superiorii lui, erau direct răspunzători.

În general, aceste sarcini vizau asigurarea informațională a operațiunilor cu caracter special pentru neutralizarea rezidenților străini, a bazelor militare teroriste, a depozitelor de armament, comerțului cu narcotice etc. În câmpul informațional nu există subiecte interzise. Orice activitate este orientată spre perfecționarea lumii înconjurătoare, iar informația care nu contribuie cu nimic la aceasta, poartă denumirea de deșertăciune. Pe frecvențe de asemenea natură, canalele informațional-energetice pur și simplu nu sunt adaptate.

În momentul de față, metodele de obținere a informației în starea de conștiință modificată a persoanei, dintr-un postulat teoretic s-a transformat într-o axiomă, un lucru considerat evident prin sine însuși. Cum anume funcționează și în ce măsură informația este corectă, rămâne o întrebare ce ține de percepția individuală a fiecăruia. Cu toate acestea, există lucruri greu de demonstrat și care sunt capabile să-l scoată pe individ din categoria oamenilor ce pot gândi logic. Dacă o persoană nu crede într-o afirmație sau alta, nu înseamnă că aceasta este greșită. În practica de zi cu zi, există o regulă simplă – dacă asta este o prostie, dar funcționează, înseamnă că de fapt nu-i o prostie. Prin urmare, tot ce funcționează trebuie folosit pentru atingerea obiectivelor propuse. Nimic nu este bătut în cuie. Principalul criteriu de evaluare este reprezentat de rezultatul practic și stabil în urma utilizării tehnologiei sau a cunoștințelor în domeniu.

Pentru transmisia cuantică a informației, poate fi folosit un flux de electroni. Un gând „emis" de creier este orientat spre obiectul care se află fie aproape, fie mai departe. În acest mod

putem transmite orice dorință. În mod similar putem efectua și citirea informației. Un gând reprezintă, de fapt, o concentrație de cuante informaționale. Pe de altă parte, viteza de transformare a acestora atinge uneori cote incredibile. Acest lucru se întâmplă mai ales atunci când persoana este un geniu sau atunci când gândurile lui sunt de necontrolat. Este un fenomen des întâlnit. Citirea gândurilor nu-i atât de complicată precum pare, cu o singură condiție: trebuie folosită o tehnică adecvată procesului de citire și trebuie respectate câteva reguli. Dacă admitem că orice corp viu este un imens câmp cuantic, atunci când fotonii lui se divid, apare o formă de comunicare psihotronică. Există un contact de cuante, deși slab, între toate obiectele din Univers. Unii oameni sunt mai sensibili la transferul de informație prin contactele de cuante. Aceasta poate fi și explicația pentru formele neobișnuite de interacțiune dintre om și animale, dintre oameni și obiecte. Acesta este motivul pentru care, în ultimul timp, se vorbește foarte mult despre capacitatea oamenilor aflați într-o stare modificată de conștiință, de a se conecta la câmpul informațional al Terrei, pentru a obține informația necesară. La unii acest lucru reușește de la sine, în procesul unei activități intelectuale legate de rezolvarea problemelor (intuiția, insight, revelația). Alții posedă aceste calități de la naștere. Terții dobândesc aceste calități ca rezultat al autoperfecționării, cu respectarea strictă a unor metode speciale. Fenomenul este cunoscut sub diverse denumiri: stare de transă, clarviziune, previziune etc. Militarii vorbesc în acest caz despre metacontact. Pentru ei acest lucru nu mai este un fenomen, ci tehnologie.

Cu toate acestea, nici tehnologia în cauză nu este întotdeauna ideală și atotputernică. Trebuie menționat în acest context un defect extrem de important al manipulării la distanță asupra obiectelor vii și moarte, asupra sistemelor electronice: instabilitatea de manipulare. Este un moment potrivit să ne aducem aminte de legea lui Murphy...

Asta înseamnă că în zile diferite, la ore diferite și în locuri diferite, unul și același operator va prezenta date diferite. Uneori

diferențele sunt considerabile. Acest fapt ne demonstrează că problema trebuie abordată cu mare acuratețe, că omul încă n-a cercetat fenomenul în totalitate şi din această cauză utilizarea practică a fenomenului de manipulare la distanță prin intermediul gândirii este departe de perfecțiune. În afară de aceasta, manipularea depinde în mare măsură atât de operator, cât şi de obiectul manipulării. Acest fenomen poartă denumirea de efectul Killi, după numele savantului american care, la începutul secolului trecut, experimentând efectul de rezonanță, a atins perfecțiunea. După moartea lui, nicio maşină, din cele construite de el, nu mai funcționează. Mai multe institute de cercetări, grupuri de cercetători încearcă să dezlege misterul. O întâmplare similară a avut loc şi cu moştenirea lăsată de Nicola Tesla.

Vorbind la modul general, putem afirma că omul, după cum ne demonstrează practica, poate primi doar acea frecvență de oscilații la care se poate racorda. În cazul în care gradul de conştiință largă este mai mic decât nivelul spiritual, atunci decodarea este denaturată, astfel, simplificând puțin lucrurile, operatorul percepe informația la un nivel mult mai scăzut comparativ cu forma în care aceasta apare. El înțelege tot, dar nu poate face nimic. La fel ca şi Dixon, Cayce, Messing sau Vanga...

Următoarea denaturare are loc în momentul traducerii informației la nivelul sistemului lingvistic deja existent: cu cât vocabularul operatorului este mai bogat, cu cât pregătirea lui este mai solidă, orizontul de cunoştințe şi percepția lumii înconjurătoare sunt mai bune, cu atât mai exactă şi mai completă va fi traducerea. O posibilă denaturare semantică a informației ar putea fi înregistrată în momentul în care este transmisă destinatarului. Fiecare cititor, ascultător, consumator, recepționează informația la un nivel strict individual, în funcție de pregătirea pe care o are şi de viziunea asupra lumii înconjurătoare.

Specialiştii militari în tehnologiile metacontactului susțin că, pentru obținerea informației solicitate, este necesară o putere de

concentrare maximă asupra problemei şi atunci răspunsul vine rapid, într-o formă finită. Starea de conştiinţă modificată poate fi obţinută prin inducerea unei stări uşoare de hipnoză persoanei, atunci când legătura acesteia cu lumea exterioară este mai slabă, trecând astfel în starea de subconştient. Mecanismul acestui proces este în acelaşi timp şi simplu, dar şi complicat. O modalitate mai simplă de descriere ar fi următoarea.

Din punctul de vedere al fizicii elementare, omul reprezintă un contur oscilatoriu, la bază aflându-se cristale lichide. În interiorul acestui contur există un echilibru energetic. Echilibrarea energetică a organismului are loc în timpul somnului. În procesul de echilibrare intervin unele regiuni din scoarţa cerebrală, compensând la nivel celular insuficienţa sau surplusul de energie. Sângele uman este alcătuit în proporţie de 70% din apă „încărcată" cu un anumit potenţial. Rezonanţa energetică a organismului depinde în mare măsură de conţinutul chimic al apei şi al alimentaţiei, care iau parte activă la reacţiile chimice care se desfăşoară în organismul uman, şi la procesele biochimice din cutia craniană. Informaţia care intră în organism prin receptorii externi: ochi, urechi, nas, gură, piele, exercită o mare influenţă asupra oscilaţiilor energetice. Această informaţie poartă un caracter de câmp magnetic, şi poate avea un potenţial pozitiv sau negativ, inducându-i persoanei o anumită stare de spirit. Gândurile omului creează câmpuri energetice de la un nivel uşor sesizabil şi, în funcţie de potenţialul lor, alcătuiesc un contur de oscilaţii energetice. Organismul uman poate fi indus într-o stare de rezonanţă cu ajutorul unei imagini, cuvântului, muzicii, mirosului, senzaţiilor gustative şi tactile. Trebuie remarcat că în starea de rezonanţă pot fi introduse atât instinctele, cât şi valorile etico-morale ale persoanei, în funcţie de caracteristicile oscilaţiilor spectrului energetic de influenţă. Principiile naturale de protecţie a calculatorului biologic al omului se bazează pe principiile de echilibru. Orice manipulare poate provoca la polul opus apariţia

simultană a unui potențial adecvat, care repune sistemul în echilibru. Perioada de echilibru este puțin încetinită, din cauză că întregul sistem trece prin mai multe discrepanțe.

Natura reprezintă un spațiu comun pentru toate structurile energetice care se condiționează reciproc. Influențarea oricărei structuri provoacă un răspuns din partea tuturor raporturilor de reciprocitate care, la rândul lor, își modifică starea calitativă, ceea ce, în consecință, readuce sistemul în echilibru. Acesta este modul în care reacționează natura la orice provocare sau manipulare. În cazul omului, mai există și factorul intervenției intenționate în procesul de echilibru energetic. În cazul în care omul, prin acțiuni intenționate, în cunoștință de cauză, influențează echilibrul energetic, fie provoacă o accelerare a acestuia, fie reprezintă un obstacol. În primul caz, sistemul reușește să se echilibreze cu mai puține dezastre, pe când în al doilea caz, au loc procese de reechilibrare complexe și de durată, cu mari perioade de instabilitate și situații de criză. Situațiile de criză sunt foarte periculoase și pot provoca distrugerea sistemului. Din acest motiv, intervențiile pentru echilibrarea energetică sunt binevenite doar în cazul în care se știe unde anume trebuie intervenit. Organizarea unor scheme de protecție este imposibilă și, din acest motiv, orice protecție trebuie percepută ca un proces de intuire a ceea ce faci, de fapt, sau ce se întâmplă cu tine personal. Echilibrarea se poate desfășura și sub formă de autoreglare, atunci când omul înțelege și cunoaște complexitatea procesului și lasă întregul proces să se autoregleze automat, fiind conștient de acest lucru.

Rezonanța biologică reprezintă rezonanța celulelor corpului fizic cu alte structuri sau câmpuri. Aceste structuri pot fi de ordin fizic sau energetic. Odată cu apariția caracteristicilor frecvențelor care coincid, în baza cărora funcționează corpul fizic, apare efectul de rezonanță biologică.

Rezonanța inversă reprezintă reacția organismului la stimuli externi și adaptarea și transformarea rapidă la noile condiții, ieșirea

de sub dominaţia energetică. Adaptarea rapidă şi restructurarea poartă denumirea de rezonanţă inversă.

Ambele tipuri de rezonanţă se reflectă la nivel de subconştient, dar se resimt şi la nivelul conştientului. Simţim o frică şi ne este rău, percepem un disconfort, nelinişte sau o slăbiciune fizică. La fel se întâmplă cu afluxul de energie, de bucurie, senzaţia de zbor şi de fericire. Totul este influenţat de semnele câmpurilor energetice cu care organismul nostru interacţionează, dar, pe de altă parte, şi noi, în calitate de sistem, putem influenţa rezultatul acestei interacţiuni.

Cu cât omul a evoluat mai mult pentru a interacţiona cu un spectru larg de energii care îl înconjoară în permanenţă, cu atât posedă mai multe resurse pentru rezistenţă sau pentru stabilitate, şi cu atât mai greu este să-l scoţi din starea de echilibru în care se află. În momentul în care se conectează la energia din jurul său, are loc o interacţiune mai puternică dintre spectrul de frecvenţe caracteristice corpului energetic al omului şi aceste energii externe. El primeşte, astfel, o susţinere în plus, datorită căreia corpul devine mai rezistent. Cu cât omul îşi va însuşi mai repede şi mai corect cunoştinţele din acest domeniu, cu atât se va putea întări mai constant şi cu un spectru mai mare de energii. El nu trebuie să posede cunoştinţe la modul general, ci dimpotrivă, trebuie să posede cunoştinţe solide în domeniul energiei şi al structurilor energetice, din perspectiva unei persoane sincere şi care înţelege importanţa tuturor proceselor care se desfăşoară la nivel energetic.

Legea echilibrului este o formă de interacţiune în care se desfăşoară o distribuire adecvată şi un schimb de energii. Este vorba despre faptul că orice interacţiune este orientată spre o completare reciprocă, spre evoluţie şi, în acelaşi timp, spre respectarea principiului necesităţii sau al bunăstării conştientizate. Omul trebuie să se formeze în aşa fel încât să trateze din când în când

gândurile şi faptele sale obiectiv, să le evalueze, privindu-le dintr-o parte, sub un alt unghi şi să introducă corecturile necesare în intenţiile şi obiectivele pe care şi le-a propus.

Concluzii

Este binecunoscut faptul că Ivan Efremov a scris romanul *Tais Afinskaja* apelând la asistenta sa, inducându-i starea de conştiinţă modificată şi, în perioada de timp cât se afla sub efectul hipnozei, îşi nota informaţiile pe care i le dicta aceasta.

Metacontactul are, de asemenea, o serie de particularităţi caracteristice ale existenţei sale în societatea contemporană. Specialiştii sunt de părere că metacontactul permite obţinerea unei informaţii care poate fi utilizată doar în scopurile care se află în armonie cu sursa de informaţie.

Niciun operator nu va fi de acord să apară în faţa camerelor de filmat. Capacităţile de asemenea natură îi atrag nu doar pe oamenii care gândesc pozitiv. La oamenii cu acest mod unic de a fi există un cod etico-moral personal şi anumite reguli de gestionare a metacontactului, care sunt respectate cu strictețe. Nu există nicio garanţie că persoana care posedă facultăţi extra-ordinare în domeniul psihotronicii şi care poate obţine practic orice tip de informaţie, nu va fi forţată printr-o formă ultimativă să prezinte informaţii care vor fi utilizate apoi în scopuri criminale.

Astăzi putem afirma cu toată convingerea că specialiştii ruşi deţin metode unice de obţinere a informaţiei. Cu acest dar de obţinere a informaţiei, omul a fost înzestrat din momentul apariţiei sale pe Terra. Dar pentru a putea folosi acest dar pe deplin, este necesară parcurgerea unui drum de perfecţionare spirituală în calitate de consumator al informaţiei de acest gen. Aparatul de stat are posibilitatea de a desfăşura activităţi în acest domeniu şi se confruntă cu probleme de ordin subiectiv, pentru că nu se

doreşte acceptarea realităţii înconjurătoare şi confruntarea intereselor personale cu interesele societăţii.

Menţionăm, de asemenea, că posibilităţile unice ale metacontactului pot fi utilizate în rezolvarea problemelor de orice natură cu care se confruntă societatea contemporană. Societatea, la rândul ei, trebuie să fie pregătită pentru a-şi schimba conştiinţa colectivă, a înţelege corect şi a utiliza eficient posibilităţile existente, pentru aplicarea ulterioară a cunoştinţelor obţinute şi pentru o evoluţie pozitivă în plan personal.

Fonareff Dmitry Nicolaevici

Născut la 14 august 1959, în Moscova.

Studii: Şcoala Superioară Dzerjinski a KGB, jurist, specialist în ştiinţe juridice

Căsătorit: o fată şi un băiat.

1981 -1989 – ofiţer al Direcţiei 9 a KGB din URSS (paza şi protecţia personală a demnitarilor ruşi şi a demnitarilor străini, pe timpul şederii lor în Rusia).

1988 – comandantul Brigăzii Antiteroriste pentru asigurarea securităţii pe perioada vizitei Preşedintelui SUA la Moscova. Mulţumiri personale din partea Preşedintelui KGB a URSS, pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor speciale.

1989 – Ofiţer superior al Direcţiei (Statul-major al Direcţiei).

1987 – 1989 – colaborare cu colegii din US Secret Service şi din US Department of State.

1995 – prezent – Preşedinte al Asociaţiei Naţionale a Gărzilor de Corp (NAST) din Rusia.

1996 – prezent – Membru al Comitetului organizatoric al Forului Internaţional „Tehnologii de securitate".

2002 – prezent – activităţi practice de asigurare a securităţii şi protecţiei personale a conducătorilor celor mai mari corporaţii internaţionale pe perioada şederii lor în Rusia.

2003 – octombrie – Medalia de cristal a Comitetului organizatoric al expoziţiei internaţionale "Security and Safety Middle EAST 2003" Abu Dhabi, pentru prezentarea privind dezvoltarea industriei securităţii Federaţiei Ruse.

2005 – moderator al Conferinţei internaţionale „Rusia – SUA. Experienţa de luptă împotriva terorismului" din cadrul Forului internaţional „Tehnologii de securitate" (participanţi: ambasadorul SUA, Alexander Vershbow, senatorul Curt Weldon, Preşedintele comitetului Dumei de Sat a Federaţiei Ruse, Vasiliev V. A.).

2005 – martie – Membru al delegaţiei ruse la conferinţa dedicată luptei împotriva terorismului. SUA. (Washington).

2007 – Coautorul cărţii, sub redacţia lui B. K. Ratnikov şi G. G. Rogozin , *Dincolo de limitele cunoaşterii.*

2008 – membru onorific al International Bodyguard & Security Service Association (IBSSA).

2008 – Membru al prezidiului grupului de lucru al Camerei Obşteşti a Federaţiei Ruse, cu privire la alcătuirea programului „Sistemul de valori morale în noua Rusie".

2009 – coautorul cărţii lui A. Yu. Savin, *Ghid spre eternitate* (Путеводитель по вечности).

Constantin Buzatu

Născut la 13 februarie 1956, în localitatea Bicleş, jud. Mehedinţi.

Starea civilă: căsătorit.

Copii: 2 - Alexandru Constantin, elev şi Mihai Cristian elev.

STUDII: I.P. TRAIAN VUIA – Facultatea de Construcţii – secţia CCIA – Timişoara, promoţia 1982.

ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

1982-1986 ICMJ Arad – inginer-şef punct de lucru;

1986-1987 ICMJ Arad – adjunct-şef brigadă;

1987-1990 ICMJ Arad – şef brigadă;

1990-1993 IACM Arad – şef şantier.

1993 – prezent, SC ARCONS SA. – director general

PERFECŢIONARE PROFESIONALĂ

1994 – Probleme actuale ale relaţiilor economice internaţionale – curs

1997 – Managementul licitaţiilor – curs

1999-2000 – Management, marketing şi resurse umane – curs postuniversitar, Universitatea Tehnică Timişoara

2002- Management şi Protocol – specializare Protocol Diplomatic, Universitatea Pro Deo, New-York.

2008- Curs postuniversitar de perfecţionare în domeniul securităţii şi apărării naţionale, „Securitate şi bună guvernare" – Colegiul Naţional de Apărare.

ACTIVITĂŢI:

1990 – Membru fondator al Federaţiei Române de Arte Marţiale

1996 – Membru IBSSA

2001 – Cavaler – Ordinul Suveran Sf. Ioan din Ierusalim, Cavalerii de Malta, Federaţia Prioratelor Autonome

2002 – Preşedinte IBSSA România

- Vicepreşedinte al Consiliului Tehnic şi Ştiintific CIP Lisabona

2005 – Preşedinte al comitetului executiv IBSSA

- Vice ministru al Afacerilor Umanitare din cadrul Ordinului Suveran Sf. Ioan din Ierusalim, Cavalerii de Malta, Federaţia Prioratelor Autonome

2007 – Prior al României în cadrul Federaţiei Prioratelor

2008 – Vice ministru al Afacerilor Interne din cadrul Federaţiei Prioratelor.

2009 – Ministru al Afacerilor Interne din cadrul Federaţiei Prioratelor.

BIBLIOTECA V.A. URECHIA GALAŢI

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE 5
Cartea care te face să gândeşti 8

CAPITOLUL 1.
Expresul liternyi „URSS – Rusia" 14

Capitolul II
Istorie şi moştenire 23

Capitolul III
Paşii istoriei 35

Capitolul IV
Metacontactul 47

CAPITOLUL V
Cunoştinţe şi tehnologii 68

CAPITOLUL VI
Dincolo de limitele cunoaşterii 108

CAPITOLUL VII
Raportul X 564 123

CAPITOLUL VIII
Şase povestiri 143

CAPITOLUL IX
Dosarele Z sau ştiinţa militară superioară 170

CAPITOLUL X
Înnăscut şi dobândit 237